

Complotconstructies en Zingeving

Abstract: "Onderzoek naar de psychologie van complotconstructies richt zich vooral op de vraag: wie gelooft er in complotconstructies? Dit heeft een onderzoeksveld gecreëerd dat complotconstructivisten ziet als mensen met een alternatieve en incorrecte zienswijze. In dit onderzoek wil ik afstand nemen van de vaak van vooroordelen gevulde academische kijk op complotconstructies en een nieuwe richting inslaan voor psychologisch onderzoek aan de hand van de vraag: wat bieden complotconstructies aan de mensen die er in geloven? Door een zingevingsperspectief in te nemen begin ik een onderzoek naar de uitkomsten van het geloof in complotconstructies, waarin ik probeer los te komen van de academische vooroordelen tegen complotconstructies. In dit onderzoek staat de volgende onderzoeksvraag centraal: kunnen complotconstructies de basis vormen van een zingevingsproces? Eerst heb ik door literatuuronderzoek de huidige literatuur over complotconstructies verbonden aan een zingevingsmodel. Hierdoor kom ik tot de conclusie dat het theoretisch gezien waarschijnlijk is dat complotconstructies de basis kunnen vormen van een zingevingsproces. Vervolgens heb ik de conclusie uit de theorie empirisch getest in een thematische analyse, waarin ik een verzameling verhalen van ervaringen rondom vaccineren analyseer. Ook de thematische analyse geeft een bevestigend antwoord op mijn onderzoeksvraag. Verder onderzoek is nodig om de thematische analyse aan te vullen, aangezien deze slechts gericht is op één soort verhalen en ik daardoor voorzichtig moet zijn in de empirische conclusies die ik hieruit trek. Desondanks kan ik concluderen dat het theoretisch aannemelijk en empirisch mogelijk is dat complotconstructies de basis kunnen vormen van een zingevingsproces."

Naam: Illand Jan Brouwer

Studentnummer: S2990105

Eerste beoordelaar: prof. dr. C.K.M. (Kocku) von Stuckrad

Tweede beoordelaar: dr. A. (Anja) Visser-Nieraeth

Datum: 19 juni 2021

Aantal woorden: 20.572 (excl. bijlagen)

Inhoud

1. Introductie	4
1.1 Probleemanalyse.....	4
1.1.1 Het academische debat	4
1.1.2 De huidige kennis.....	6
1.1.3 De hiaten in de huidige kennis.....	8
1.1.4 De opzet van dit onderzoek.....	10
1.2 Onderzoeksvraag	11
2. Definitie.....	12
2.1 Moeilijkheden in definiëren van “complottheorie”	12
2.2 Problematiek in idee dat complottheorieën voor buitenstaanders zijn.....	13
2.3 Definitie.....	17
3. Het zingeingsmodel.....	21
3.1 Keuze voor zingeingsmodel.....	21
3.2 Samenvatting zingeingsmodel	24
3.2.1 Beschouwend vermogen	24
3.2.2 Drie katalysatoren van zingeving	25
3.2.3 Bemiddeling van zingeving	25
3.2.4 Drie discoursen over- en drie gestalten van zingeving.....	26
3.2.5 Actieve en passieve lijn van zingeving	27
3.2.6 Zingeingsgestalte van ervaring van verbondenheid	28
3.2.7 Zingeingsgestalte van betekenisgeving.....	29
3.2.8 Zingeingsgestalte van motivatie tot handelen.....	30
3.2.9 Dynamiek van het zingeingsproces.....	31
3.2.10 Dialectiek binnen de gestalten van zingeving	31
4. Complotconstructies en het zingeingsmodel.....	33
4.1 Het beschouwend vermogen.....	35
4.2 Drie katalysatoren van zingeving	34
4.3 Zinsgestalte van ervaring van verbondenheid	35
4.4 Zinsgestalte van betekenisgeving	39
4.5 Zinsgestalte van motivatie tot handelen	43
4.6 Uitkomsten van het zingeingsproces voor complotconstructies.....	45
5. Methode	47
5.1 Keuze voor thematische analyse	47
5.2 Overwegingen voor thematische analyse.....	48

5.3	Stappen van thematische analyse	49
5.4	Onderzoeksvragen voor thematische analyse	50
6.	Resultaten	52
6.1	Kunnen deze ervaringsverhalen als complotconstructies gezien worden?	52
6.2	Hoe zet men complotconstructies in om zin te geven?.....	53
6.2.1	Manier van denken	53
6.2.2	Het chaotische ordenen.....	54
6.2.3	Zelfbescherming.....	56
6.2.4	Ingezet voor handelen	57
6.2.5	Sociale ervaring.....	58
6.2.6	Samenhang tussen de thema's.....	60
6.3	Blijkt er uit deze ervaringsverhalen dat men complotconstructies inzet om zin te geven?	61
7.	Discussie.....	62
7.1	Rol deductieve codes	62
7.2	Beperkingen kwalitatief onderzoek	63
7.3	Grootte onderzoeksveld	64
7.4	Verhouding uitkomsten zingevingsproces en motieven om in complotconstructies te geloven	64
8.	Conclusie	66
9.	Bibliografie	67
10.	Bijlage 1: Lijst met codes	72
11.	Bijlage 2: Gecodeerde data	76

1. Introductie

Vaccins zijn ontworpen om mensen ziek te maken, de maanlanding is gefilmd in Hollywood en Osama Bin Laden leeft nog (overigens geldt dat ook voor Lady Diana, Saddam Hoessein en Elvis Presley). In een complotconstructie wordt de realiteit begrepen vanuit een alternatieve en soms onwaarschijnlijke verklaring. Dit gegeven heeft vele onderzoekers doen verwonderen: wat voor mensen zijn dat die de realiteit op zo'n manier begrijpen? Ook ik werd gegrepen door de fascinatie voor de mensen achter deze verklaringen.

1.1 Probleemanalyse

Het fenomeen dat ik zal bestuderen zijn complotconstructies en wat ze kunnen betekenen voor de mensen die erin geloven. In het volgende hoofdstuk zal ik uitvoerig ingaan op wat ik bedoel met "complotconstructies", maar voor nu volstaat het om te stellen dat ik deze term gebruik omdat ik denk dat het minder negatieve connotaties heeft dan "complottheorie".

1.1.1 Het academische debat

Wanneer ik onderzoek wat complotconstructies betekenen voor de mensen die erin geloven dan bevind ik me in het psychologische debat over complotconstructies. Het is van wetenschappelijk belang om me hierin te plaatsen, omdat er vanuit de psychologie veel negatief geladen aannames bestaan over het geloof in complotconstructies. Er zijn drie zulke aannames die ik hier wil uitlichten.

Ten eerste wordt het geloof in complotconstructies vaak gelijkgesteld aan paranoia. Dit zou dan betekenen dat dit geloof pathologisch is (Butter and Knight 2019, 35-36).

Daarnaast wordt het belang van onderzoek naar complotconstructies opvallend vaak uitgelegd op basis van mogelijke negatieve gevolgen die het kan hebben, zoals lagere vaccinatiegraden, verminderd stemgedrag of zelfs gewelddadig gedrag (Douglas, Uscinski, and Sutton 2019, 3. Stojanov and Halberstadt 2019, 215. Goertzel 2010, 493-499). Hoewel het waarschijnlijk is dat complotconstructies deze maatschappelijke gevolgen kunnen hebben, ben ik van mening dat het een oneerlijk uitgangspunt is om enkel de negatieve kanten als

onderbouwing voor onderzoek aan te dragen. Het is goed mogelijk dat dit het onderzoek stuurt naar vragen over wat er mis is met het geloof in complotconstructies. In plaats van een dergelijke onderzoekslijn aan te houden probeer ik geen normatief oordeel te vellen over gedragvormen als vaccinatie- of stemgedrag. Het is namelijk maatschappelijk bepaald dat het negatief is om niet te vaccineren, terwijl het goed voorstelbaar is dat het vanuit het perspectief van een complotconstructivist juist positief is om vaccins uit de weg te gaan. Daarmee richt mijn onderzoek zich niet op de vraag wat er mis is met complotconstructivisten, maar leidt het me eerder tot een onderzoekslijn rondom de vraag: wat bieden complotconstructies aan de mensen die erin geloven?

Tot slot worden complotconstructies door de definities die worden aangehouden vaak begrepen als “onwaarschijnlijke kennis voor mensen aan de rand van de samenleving” (Bost 2019, 271-274). Dit bepaalt het geloof in complotconstructies als een obscuriteit voor een bepaald soort mensen.

Al met al sturen deze uitgangspunten het onderzoek naar de vraag wat er aan de hand is met complotconstructivisten. Het is niet nuttig om hier al te onderzoeken of deze aannames wel kloppen, al komt er recent zelfs vanuit de psychologische hoek kritiek op dit soort aannames (Dagnall, Drinkwater, Parker, Denovan, and Parton 2015, 7). Voor nu volstaat het om vast te stellen dat het psychologische onderzoek naar complotconstructies vooral gaat over haar veronderstelde pathologie, negatieve gevolgen en is voorbehouden aan mensen aan de rand van de samenleving (Bost 2019, 273).

Ik denk dat deze aannames niet per se waar hoeven te zijn en wil het psychologische debat verbreden. In plaats van op zoek te gaan naar het pathologische van complotconstructies, probeer ik te kijken naar wat gebracht wordt door deze overtuigingen. Door een andere invalshoek naar de psychologie van complotconstructies toe te voegen denk ik dat het mogelijk is om onderzoek hierin genuanceerder te maken. En door de psychologie van complotconstructies niet langer vanuit het “pathologiserende paradigma” te benaderen, kan er mogelijk een realistischer omschrijving van de werkelijkheid ontstaan (Butter and Wright 2019, 34-36).

1.1.2 De huidige kennis

Onderzoek naar de psychologie van complotconstructies heeft zich vooral gericht op de vraag: wie gelooft er in complotconstructies (Wood and Douglas 2019, 253)? Dit heeft geleid tot kennis over persoonlijkheidskenmerken, demografische factoren, wereldbeeldformatie, omstandigheden en motieven om in complotconstructies te geloven.

Bij de persoonlijkheidskenmerken is er aangetoond dat mensen die meer behoefte aan controle hebben eerder in complotconstructies geloven (Wood and Douglas 2019, 250-251). Ook verbonden met een hoger geloof in complotconstructies is de externe "*locus of control*", waarbij mensen hun successen en falen toeschrijven aan factoren buiten hun controle (Van Prooijen and Douglas 2017, 328). Complotconstructies kunnen een rol spelen om het gevoel van controle te hervinden. Al kunnen complotconstructies door het geloof in geheime machten die de omstandigheden bepalen het gevoel van controle ook weer verkleinen (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 540-541). Daarnaast hebben mensen die in complotconstructies geloven vaker een intuïtieve denkstijl dan een analytische denkstijl (Wood and Douglas 2019, 250-251). Daarmee zijn ze eerder geneigd om brede patronen en algemene trends te onderscheiden, wat ten koste gaat van kleinere details.

De onderzoeken naar demografische factoren wijzen erop dat mensen die in complotconstructies geloven vaker behoren tot gemarginaliseerde groepen (Douglas et al. 2019, 10) en een lager onderwijsniveau hebben (Oliver and Wood 2014, 960-963). Hierbij moet aangemerkt worden dat Oliver en Wood in tegenstelling tot veel andere onderzoeken naast een lager onderwijsniveau geen andere demografische predisposities voor het geloof in complotconstructies vinden (2014, 960-963). Zij kwamen tot deze conclusie doordat ze onderscheid maakten tussen meer en minder geaccepteerde complotconstructies, waar andere onderzoeken dit onderscheid niet maken. Hieruit blijkt dat de kennis over de demografische factoren kan veranderen als verschillende kenmerken van complotconstructies worden onderzocht. Dit is een eerste aanwijzing dat het van groot belang is om te definiëren wat ik bedoel met complotconstructie. Om dan nuttig over complotconstructies te kunnen spreken

is het nodig om het concept te begrenzen, zodat de conclusies van mijn onderzoek niet veranderen als er een andere definitie aan complotconstructie wordt verbonden. Ik heb na de introductie een hoofdstuk aan de definitie gewijd om hier aandacht aan te geven.

Wanneer we kijken naar wat het geloof in complotconstructies betekent als wereldbeeldformatie dan komt als eerste het onderzoek van Ted Goertzel naar voren (1994, 731-742). Hij stelde vast dat wanneer iemand in één complotconstructie gelooft, de kans groot is dat hij in meerdere complotconstructies gelooft. Op basis hiervan bepaalde hij dat complotconstructies een “monoloog” wereldbeeld vormen, wat inhoudt dat iemand die in één complotconstructie gelooft geneigd is om in alle complotconstructies te geloven. Deze stelling wordt inmiddels wel bekritiseerd, omdat steeds meer blijkt dat men ook in complotconstructies kan geloven zonder ze allemaal aan te nemen (Bost, 274-276). Toch heb ik het onderzoek van Goertzel opgenomen in deze sectie, omdat het een belangrijke invloed is op het huidige discours over complotconstructies (Bost, 274-276). Er is verder wel enige consensus dat complotconstructies werken om woorden en betekenis te geven aan de ervaren wereld (Van Buuren 2016, 41-43. Furnham and Tsivrikos 2017, 72-74). Dit is wel eens omschreven als een epistemologische afsnijroute, omdat complotconstructies de werkelijkheid versimpelen en daardoor weer kenbaar maken (Van Buuren 2016, 41).

Verder is er kennis van de maatschappelijke en persoonlijke omstandigheden die kunnen leiden tot het geloof in complotconstructies. Zo is het geloof in complotconstructies groter wanneer er sprake is van grote en significante gebeurtenissen waarvoor verklaringen op kleine schaal geen voldoening bieden (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 539). Er worden bijvoorbeeld eerder complotconstructies aangenomen om een geslaagde aanslag op een president te verklaren dan wanneer een aanslag mislukt (Van Prooijen and Douglas 2017, 326). Ook is het geloof in complotconstructies groter wanneer er geen duidelijke officiële verklaring wordt geboden en wanneer mensen nood ervaren omdat ze zich onzeker voelen (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 539).

Tot slot is er kennis over de psychologische motieven die worden aangesproken om mensen tot geloof in complotconstructies te brengen. Deze kunnen verdeeld worden in een drietal categorieën: epistemologisch, existentieel en sociaal (Douglas et al. 2019, 6-10). De respectievelijke voorbeelden van deze verlangens zijn: het verlangen naar begrip, accuraatheid en subjectieve zekerheid, het verlangen naar controle en veiligheid en het verlangen om een positief beeld van het zelf of de eigen groep te behouden (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 538).

1.1.3 De hiaten in de huidige kennis

Hoewel er kennis is over de motieven om in complotconstructies te geloven, is het onduidelijk of deze motieven ook worden vervuld (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 539). Deze kennis blijft beperkt doordat er vooral gebouwd wordt op de vraag: wie gelooft er in complotconstructies en waarom (Wood and Douglas 2019, 250-251)? In plaats van deze vraag te stellen verleg ik de focus naar wat complotconstructies bieden aan hen die erin geloven. Hierdoor kan er inzicht ontstaan in de vraag of de motieven om in complotconstructies te geloven vervuld worden.

Douglas, Sutton en Cichocka stellen dat het eerste onderzoek erop wijst dat de vervulling van deze motieven wordt tegengehouden door het geloof in complotconstructies (2017, 539). Dit verwachten zij, omdat complotconstructies speculatief en tegendraads zijn, het publiek als onwetend en ondergeschikt aan geheime machten beschouwd wordt en antisociale en cynische motieven aan andere mensen worden toegeschreven. Ik denk echter dat het niet zo vanzelfsprekend is dat complotconstructies de epistemologische, existentiële en sociale motieven om in complotconstructies te geloven niet kunnen vervullen. Zo mogen complotconstructies speculatief zijn, ze vormen ook hoe mensen de wereld ervaren. Zo mag het publiek als onwetend worden beschreven, het beschrijft het zelf juist als wetend en met een taak om het publiek te verlichten (Dyrendal, Robertson, and Asprem 2018, 35-41). En complotconstructies kunnen cynische motieven aan andere mensen toeschrijven, maar plaatsen de eigen groep juist in een moreel superieur licht. Daarnaast bevindt het bovenstaande

onderzoek zich in de traditie waarin complotconstructies als pathologisch en als drager van negatieve effecten worden beschouwd (zie bijvoorbeeld de probleemanalyse in Douglas et al. 2019, 3-4. En de definitie in Wood and Douglas 2019, 249). Het is dan ook weinig verrassend dat ze uitgaan van een negatieve invloed op de vervulling van de psychologische motieven.

Waarom is het belangrijk om te begrijpen of de psychologische motieven voor het geloof in complotconstructies vervuld worden? Het vergroot allereerst het nog kleine begrip van de functies die complotconstructies hebben. En daarnaast kan het de psychologische uitgangspunten om het slechte te zoeken in het geloof in complotconstructies verkleinen en meer waardeoordeelvrije grond doen innemen. Als blijkt dat er positieve gevolgen aan het geloof in complotconstructies verbonden zijn dan vraagt dat aan academici om hun standpunten te heroverwegen en komt er een meer genuanceerde en minder oordelende kijk op het geloof in complotconstructies; het is goed mogelijk dat dat een helderder kijk op de realiteit van het geloof in complotconstructies kan bevorderen. Wat ik dan wil bereiken met dit onderzoek is het bieden van een van vooroordelen verstoken onderzoek naar de psychologie van complotconstructies dat inzicht biedt in de vervulling van de motieven om in complotconstructies te geloven. In het volgende hoofdstuk zal ik dieper ingaan op de bestaande vooroordelen tegenover complotconstructies in de wetenschap.

Het is nuttig om een zingevingsperspectief in te nemen, omdat dit over dezelfde onderwerpen spreekt als de psychologie, maar vanuit een andere invalshoek komt (Smit 2015, 83-85). Naast dat het zingevingsperspectief aandacht biedt aan psychologische aspecten van zingeving, put het ook uit geesteswetenschappelijke, antropologische en humanistische theorieën (Smit 2015, 83-84). Hierdoor kan het zingevingsperspectief inzicht bieden in de psychologische uitkomsten van zingeving, omdat het zowel expliciet aandacht heeft voor de psychologische dimensie van zingeving als voor de functionele uitkomsten van het zingevingsproces (Smit 2015, 87-89). Het zingevingsperspectief kan zich daarnaast vrijmaken van de academische vooroordelen tegen complotconstructies, omdat het zingevingsperspectief

bouwt op de humanistische psychologie. Waar de traditionele psychologie zich kort gezegd richt op het psychische apparaat en wat daaraan kan mankeren (Benjamin 2011, 82-87), gaat de humanistische psychologie uit van een positief mensbeeld waarin de gehele, unieke mens centraal staat met zijn persoonlijke geschiedenis, sociale kader en overtuigingen over het bestaan (Giorgi 1997, 15-29). Door onderzoek te doen naar het zingevingproces van complotconstructies kan ook zichtbaar gemaakt worden of het theoretisch aannemelijk is dat dit zal leiden tot de uitkomsten van het zingevingproces (Smit 2015, 88-89). Deze uitkomsten van het zingevingproces zijn vergelijkbaar met de vervulling van de motieven om in complotconstructies te geloven waar Douglas et al. om vroegen (2019, 6-10). Niet omdat ze exact hetzelfde zijn, maar omdat de functie vergelijkbaar is: in beide gevallen worden complotconstructies aangenomen op basis van een verlangen en vormen zowel de motieven om in complotconstructies te geloven als de uitkomsten van het zingevingproces een uiting van de vervulling van dat verlangen.

1.1.4 De opzet van dit onderzoek

Dit onderzoek bevat twee componenten. Ten eerste ga ik in literatuuronderzoek een zingevingperspectief innemen om de functies van het geloof in complotconstructies te onderzoeken. Hiermee bekijk ik het zingevingproces dat complotconstructies kunnen vormen. Zoals ik hierboven heb benoemd zijn complotconstructies al veelvuldig aan betekenisgeving verbonden, maar nog niet aan zingeving. Van Buuren is naar mijn weten de enige die zingeving noemt, maar in datzelfde hoofdstuk spreekt hij enkel over hoe complotconstructies functioneren als cognitieve betekenisgeving (2016, 41-43). Wanneer we naar het zingevingproces kijken vanuit het model van Smit, dan blijkt dat zingeving bestaat uit de ervaring van verbondenheid, betekenisgeving en de motivatie tot handelen (2015, 88-89). Hoewel betekenisgeving dan een cruciaal onderdeel is van zingeving, is het niet vanzelfsprekend dat er altijd sprake is van zingeving als er sprake is van betekenisgeving. Hiervoor moeten ook de zinsgestalten van de ervaring van verbondenheid en motivatie tot handelen behandeld worden (Smit 2015, 88-103). Hoewel er naar mijn weten

nog geen overtuigende link tussen zingeving en complotconstructies is gelegd, zijn de drie losse zinsgestaltes wel te herkennen in de literatuur en daarom is er genoeg reden om een onderzoek naar zingeving in complotconstructies op te stellen. Ik zal dan in de literatuurstudie een model van zingeving behandelen en verbinden aan de psychologische kennis over complotconstructies. Van daaruit verwacht ik theoretisch onderbouwde conclusies te kunnen trekken over de zingevende vervulling van de psychologische motieven om in complotconstructies te geloven.

Na deze theoretische bevindingen bestaat de tweede component van het onderzoek uit de thematische analyse van een verzameling ervaringsverhalen over negatieve gevolgen van vaccineren. Deze thematische analyse kan een eerste middel vormen om de conclusies uit de literatuurstudie te controleren. Daarnaast kan ze mogelijke hiaten uit de literatuurstudie aanvullen.

1.2 Onderzoeksvraag

Nu duidelijk is wat het huidige debat is en hoe dit onderzoek daarin gepositioneerd is, zal ik de hoofdvraag en de deelvragen van dit onderzoek opstellen. De hoofdvraag luidt: kunnen complotconstructies de basis vormen van een zingevingsproces? Hierin wordt aandacht geboden aan de zaken die ik hierboven heb benoemd, zoals complotconstructies en het zingevingsperspectief.

Om antwoord te kunnen geven op deze hoofdvraag heb ik een viertal deelvragen opgesteld: Wat zijn complotconstructies? Wat is het zingevingsproces? Hoe verhouden complotconstructies zich tot het zingevingsproces? En blijkt er na thematische analyse een zingevingsproces in teksten waarin complotconstructies worden onderhouden? Deze deelvragen vormen ruwweg de basis van de verschillende hoofdstukken van dit onderzoek.

2. Definitie

In dit hoofdstuk zal ik het veelgebruikte “complottheorie” aanhouden, in plaats van “complotconstructie” waar ik hierboven over sprak. Ik zal namelijk uitleggen hoe ik ertoe kom om over complotconstructie te spreken terwijl complottheorie in de academische en maatschappelijke context gangbaarder is.

Het is nodig om dit eerste hoofdstuk te wijden aan de definitie van complottheorie, omdat het een concept is dat zich moeilijk laat definiëren. Dit is zodanig moeilijk, dat in veel wetenschappelijke onderzoeken geen definitie wordt vastgesteld, maar er van uit wordt gegaan dat iedereen wel een beeld heeft van wat met complottheorie wordt bedoeld (Bost 2019, 271). Hierdoor worden er echter impliciet verschillende definities aangehouden (Jolley 2013, 60-62). Voor mijn onderzoek wil ik er dan ook niet van uit gaan dat mensen instinctief begrijpen wat een complottheorie is, omdat dat beeld erg kan verschillen per persoon en dit onduidelijkheid kan scheppen over waar mijn onderzoek over gaat.

2.1 Moeilijkheden in definiëren van “complottheorie”

Waarom is het zo moeilijk om een definitie van complottheorie op te stellen? Allereerst bemoeilijkt het interdisciplinaire onderzoek naar complottheorieën het vaststellen van haar definitie. Verschillende disciplines brengen verschillende concepten in het discours en bouwen op verschillende aannames (Dyrendal, Robertson, and Aspren 2018, 21-22). Door de conceptuele expertise van een bepaalde discipline is het voor onderzoekers uit een andere discipline lastig of onmogelijk om te engageren met de ontstane kennis. Daarbij wordt het conceptuele probleem nog versterkt doordat verschillende disciplines dezelfde term kunnen gebruiken voor verschillende concepten (Dyrendal, Robertson, and Aspren 2018, 22).

Naast de moeilijkheden in de concepten, bouwt elke discipline ook nog voort op haar eigen paradigma's en bijbehorende aannames. Zulke aannames worden zelden expliciet gemaakt in een onderzoek en daardoor kan de ene discipline moeilijk voortbouwen op het werk uit de andere discipline (Dyrendal, Robertson, and Aspren 2018, 22). Zeker in mijn onderzoek zal dit problemen

met zich meebrengen omdat ik het meer antropologische zingevingsperspectief over mensen inneem en dit spiegel aan de meer psychologische kijk op mensen vanuit het psychische apparaat (zie voor implicaties van het innemen van deze verschillende perspectieven: Smit 2015, 83-85).

Verder zijn gangbare definities al snel te breed of te smal om een realistische weerspiegeling van complottheorieën te bieden. Een voorbeeld van een te brede definitie levert Preston Bost, wanneer hij stelt dat er enige consensus is over twee componenten die bij een complottheorie horen: “that the machinery behind a conspiracy consists of *multiple coordinated actors* operating in *secret*” (nadruk origineel) (Bost 2019, 271). Maar als dit geraamte van een definitie de gehele definitie moet vormen dan ontstaan er problemen. Als iemand bijvoorbeeld gelooft dat zijn collega een promotie kreeg omdat hij bevriend is met de bestuursleden, dan bestaan er in deze theorie meerdere gecoördineerde actoren die in het geheim opereren. Toch zou dit meestal niet als een complottheorie worden aangeduid, al kan dit ook een teken zijn dat complottheorieën meer veelvoorkomend zijn dan vaak wordt aangenomen.

Als de definitie verder wordt toegespitst ontstaan er andere problemen. Zulke toespitsingen die toegevoegd worden aan het geraamte van de definitie zijn bijvoorbeeld machtsmisbruik van instituten, malafide intenties van de samenzweerders en kennis die niet overeenkomt met officiële verklaringen (Bost 2019, 272). Door zulke en andere aanscherpingen ontstaat er een beeld dat complottheorieën bestaan uit vergezochte theorieën voor vreemde mensen (Bost 2019, 272). Als complottheorieën bijvoorbeeld begrepen worden als alternatieve theorieën over meerdere gecoördineerde actoren die in het geheim malafide plannen beramen waarin ze hun macht misbruiken, dan bestaat er een beeld waarin complottheorieën nogal vergezochte verklaringen vormen. Door zulke beelden kunnen complottheorieën gezien worden als onwaarschijnlijke kennis voor vreemde mensen.

2.2 Problematiek in idee dat complottheorieën voor buitenstaanders zijn

Waarom is het problematisch om complottheorieën af te schilderen als onwaarschijnlijke kennis voor buitenstaanders? Ik ga kijken naar drie aspecten

om dit duidelijk te maken: de waarheid van dit idee, de invloed van dit idee op onderzoek en de vooroordelen die dit idee meebrengt. Allereerst volg ik Walker, die stelt dat het simpelweg niet waar is dat complottheorieën voorbehouden zijn aan buitenstaanders (2019, 59). Zo blijkt bijvoorbeeld uit een representatief onderzoek van de Amerikaanse populatie door Oliver en Wood dat de helft van de Amerikanen in ten minste één complottheorie gelooft (2014, 958). Het blijkt dat complottheorieën wijdverspreid zijn als we naar complottheorieën kijken met een meer traditionele definitie als: ideeën over complotten waarin geheime en machtige agenten een rol spelen ten nadele van het grote publiek. Hieronder zou bijvoorbeeld het idee vallen dat grote multinationals achter de schermen invloed uitoefenen op de politiek. Dit voorbeeld is volgens de meeste gangbare definities een complottheorie, maar is desondanks wijdverspreid en niet voorbehouden aan buitenstaanders.

De idee dat complottheorieën bestaan uit onwaarschijnlijke kennis voor buitenstaanders heeft diepe invloed op het onderzoek naar complottheorieën. Onderzoek dat uit deze aanname volgt richt zich logischerwijs op wat er aan de hand is met mensen die in zulk soort verhalen geloven en wat voor cognitieve fouten ze maken (Bost 2019, 272). Het heersende psychologische paradigma over complottheorieën bouwt voort op het axiomatische werk van Hofstadter uit de jaren 60 (Butter and Knight 2019, 35-36), waarin hij stelde dat het geloof in complottheorieën een paranoïde stijl van politiek bedrijven was (Hofstadter 1996 [1964], 4). Complottheorieën zouden vergelijkbaar zijn met paranoia, met als verschil dat mensen die met een paranoïde stijl politiek bedrijven geloven in complotten tegen de samenleving, terwijl paranoïde mensen geloven in complotten tegen henzelf als persoon. In navolging van deze stelling ontstond de aanname dat het geloof in complottheorieën pathologisch is (Butter and Knight 2019, 35-36). Vanaf de jaren 90 ontstond er kritiek vanuit de cultuurwetenschappen op de aanname dat het geloof in complottheorieën noodzakelijkerwijs pathologisch is, omdat deze lijn van onderzoek het geloof in complottheorieën soms als een redelijke reactie op de omstandigheden herkende. Zo argumenteert Basham bijvoorbeeld dat de historie van democratieën doordrenkt is van list en bedrog, manipulatie en samenzweringen.

Daarom vindt hij complottheorieën redelijke historisch-politieke aannames over hoe belangengroepen hun belangen veiligstellen (2001, 265-280). Ondanks dat er kritiek is ontstaan op het paradigma van de paranoïde stijl en het pathologische van complottheorieën, blijft dit een diepe invloed hebben op onderzoek over complottheorieën vanuit de psychologie (Bost 2015, 44-49).

Ik zal de meeste aandacht spenderen aan de vooroordelen die bestaan vanwege het zien van complottheorieën als onwaarschijnlijke kennis voor buitenstaanders. Deze vooroordelen bestaan zowel op academisch als op maatschappelijk niveau. Zo stellen Robertson en Dyrendal dat complottheorieën in wezen niet erg verschillend zijn van bepaalde vormen van religie, maar dat er in wetenschappelijk artikelen zelden wordt opgeroepen om de gevaren van het christendom te verminderen, terwijl deze oproepen wel klinken over de vermeende gevaren van complottheorieën (2019, 419). Ook wetenschappelijk onderzoek richt zich al snel op het veranderen van iemands geloof in complottheorieën (zie bijv. Orosz et al. 2016, 1-9), waar dit bij religieuze overtuigingen niet snel gedaan zou worden.

Dat er vooroordelen lijken te bestaan in de academische kijk op complottheorieën is niet verwonderlijk als we hun ontologische verschillen aanschouwen. Elke academische discipline heeft bepaalde eisen voor wanneer ze kunnen stellen dat iets bestaat. Zo vormt bijvoorbeeld het empirisme een ontologisch kader. Waar het empirisme de interpretatie van zintuiglijke ervaring als manier van kennen ziet, gaan complottheorieën over onzichtbare krachten en dus, vanuit empiristisch perspectief, over onkenbare krachten. Daarbovenop wordt over complottheorieën vaak aangenomen dat ze ondanks mogelijke tegenbewijzen resistent zijn tegen weerlegging (Bost 2019, 273). Dit is ook sterk tegen de academische kijk op kenniscreatie, waar juist het voorstellen van falsifieerbare theorieën en vervolgens de nuancering door weerlegging het pad vormen naar de meest correcte kennis.

Wanneer we het bovenstaande vanuit het sociaal-constructivisme bekijken dan ontstaat er kritiek op de academische vooringenomenheid. Met het sociaal-constructivisme denk ik hier aan theorieën over totstandkoming van kennis die het kennen van de werkelijkheid zien als een actief proces waarin via

sociale kaders betekenis aan de ervaren werkelijkheid wordt gegeven. Dit is in tegenstelling tot de empirische kennistheorieën die vergaarde kennis eerder zien als een representatie van de werkelijkheid. Wanneer we vanuit het sociaal-constructivisme kijken naar de academische claim op epistemologische autoriteit dan moeten we betwijfelen of deze claim wel kan bestaan. Hoe kan men stellen dat hun sociale constructie van de werkelijkheid een correcter representatie van de werkelijkheid is dan de sociale constructie van de werkelijkheid van anderen? Jelle van Buuren concludeert op basis van werk van Holm et al. over soortgelijke overwegingen: “in en met complotconstructies vindt volgens deze auteurs een ideologisch en politiek geladen strijd plaats over de betrouwbaarheid en legitimiteit van politieke en sociale instituties en over de vraag wie bepaalt wat geldige kennis en waarheid is” (2016, 40). Hiermee zijn de vooroordelen tegen complottheorieën onlosmakelijk verbonden met de waarheidsvraag over de inhoud van deze theorieën.

Ook dit onderzoek is geplaatst in de sociaal-constructivistische traditie. Dat is bijna onontkoombaar, gezien het feit dat het zingevingsperspectief dat ik wil onderzoeken het sociaal-constructivisme ziet als dé manier waarop mensen zich in de wereld bevinden (Smit 2015, 86-87). Voor de zingevende mens is het sociaal-constructivisme niet enkel een manier om kennis te kaderen, het is de manier om te bestaan als mens. Met zo’n diepgaande invloed van het sociaal-constructivisme op het zingevingsperspectief kan ik niet anders dan mijn onderzoek plaatsen in die kennistraditie.

Waarom is het voor onderzoek over zingeving relevant om vooroordelen te voorkomen? Om zingeving te bieden is het niet relevant dat zingevende ideeën empirisch gezien “waar” zijn (Park 2005, 308-310). Zingeving gaat er uiteindelijk om dat ze een mens helpen verhouden tot en engageren met de (A)ander en het (A)andere (Smit 2015, 90-94). De waarheidsvraag over de inhoud van complottheorieën en de daarbij behorende vooroordelen zal dan in ieder geval niet helpend zijn. Ik denk zelfs dat de waarheidsvraag een negatieve invloed zal hebben op dit onderzoek. Die kan mij namelijk in een richting sturen waarin ik waardeoordelen koppel aan de inhoud van complottheorieën, in plaats van het onderzoeken van de zingevende potentie van complottheorieën.

Al met al stelt het bovenstaande dan dat het problematisch is complottheorieën af te schilderen als onwaarschijnlijke kennis voor buitenstaanders. Kort samengevat stel ik dat dit idee onwaar is, psychologisch onderzoek vanuit het paranoïde stijl paradigma stuurt naar vragen over de pathologie van complottheorieën en het academische discours vult met vooroordelen; vooroordelen die onterecht zijn vanuit een sociaal-constructivistisch perspectief.

Ondanks dat ik kan stellen dat ik “complottheorie” als waardeoordeelvrij concept wil gebruiken waarin de waarheidsvraag niet relevant is, zijn de waarheidsvraag en de bijbehorende vooroordelen onlosmakelijk verbonden met de term complottheorie (Van Buuren 2016, 19). Vanwege deze redenen koos Van Buuren om deze term in zijn geheel los te laten en “complotconstructie” als concept te adopteren (2016, 19). Ik volg hem hierin, omdat ook ik me los wil maken van de vooroordelen en de waarheidsvraag en de term complotconstructie zich naadloos verbindt met de sociaal-constructivistische traditie waarin zowel Van Buurens als mijn onderzoek zich bevindt.

2.3 Definitie

Hoewel ik Van Buurens term overneem, is het te simpel gedacht dat ik dan ook zijn definitie kan overnemen. Hij definieert complotconstructie als volgt: “constructies die een als onrechtvaardig of onverdraaglijk ervaren individuele of maatschappelijke situatie of ontwikkeling verklaren door deze situatie voor te stellen als het doelbewuste resultaat van een groep mensen die in het geheim samenwerkt met kwade bedoelingen” (2016, 19). Hoewel ik het eens ben met de houding die deze definitie aanneemt tegenover de waarheidsvraag van complotconstructen, ben ik niet overtuigd dat dit de definiëringsproblematiek die ik eerder heb behandeld voorkomt. Ik denk dat deze definitie te smal is, zo is er bijvoorbeeld genoeg discussie of complotconstructen per definitie een doelbewust resultaat nastreven of kwade bedoelingen hebben (Bost 2019, 272-274). Dit kan dan ook een te smalle definitie vormen waardoor complottheorieën worden gezien als onwaarschijnlijke kennis voor vreemde mensen.

Dyrendal, Robertson en Asprem liepen tegen dezelfde problemen aan en stellen een zogenaamde *building-blocks approach* voor (2018, 23). Zij leggen deze benadering als volgt uit:

“Following Ann Taves’ suggestion, terms such as religion and conspiracy theory may be construed as complex cultural concepts (Taves 2015), that is, “abstract nouns with unstable, overlapping, culturally determined meanings that vary within and across [social] formations” (Asprem 2016a: 160). While they do not allow for concise definitions, it is possible to disassemble such concepts into a pool of simpler building blocks, on the level of human behaviour and cognition, which individual definitions tend to draw upon and cluster around. Identifying these generic and basic elements can be quite helpful for creating clarity across a bounded set of phenomena that disciplinary traditions will tend to categorize and explain in different terms” (Dyrendal, Robertson and Asprem 2018, 23).

De twee grootste nadelen die ik heb besproken bij het opstellen van een definitie van complotconstructie worden hierdoor verholpen. Ten eerste is een building-blocks definitie niet te smal of te breed. De verschillende componenten die in onderzoek naar voren kunnen komen zitten erin ingesloten en afhankelijk van het onderzoek wordt het zwaartepunt op bepaalde componenten gelegd. Ten tweede kan een building-blocks definitie helpen om de interdisciplinaire communicatie te versterken. Omdat de definities vanuit de verschillende disciplines uit dezelfde building-blocks bestaan, is er met zo’n definitie in het hoofd een makkelijker overgang van de ene naar de andere discipline te maken. Dit neemt niet weg dat verschillende disciplines verschillende concepten aanhouden, waardoor het ook in een building-blocks definitie belangrijk is om de concepten expliciet te definiëren.

Dit laat een laatste vraag over: wat zijn de building-blocks in mijn definitie? Ik zal de building-blocks die Dyrendal, Robertson en Asprem herkenden uitbreiden met de componenten waarover ik in mijn onderzoek consensus tegenkwam. Dyrendal, Robertson en Asprem stellen dat complotconstructies in de kern gaan over (1) kennis, (2) macht en (3) agentschap (2018, 41-42). Deze worden overgedragen op (4) narratieve wijze, waarbij (5)

sprake is van een Manichees narratief: een tweestrijd tussen goed en kwaad (Dyrendal, Robertson, and Asprem 2018, 41-42). Hierbij is altijd sprake van (6) meerdere gecoördineerde actoren, die handelen in het (7) geheim (Bost 2019, 271). Ook is er sprake van (8) geloof, omdat complotconstructies onzichtbare machtsstructuren betreffen. Met geloof doel ik hier op veranderbare, situationele overtuigingen die mensen helpt om zich actief tot de (A)ander en het (A)andere te verhouden en daarmee te engageren (Robertson en Dyrendal 2019, 412. Smit 2015, 90-94). Daarnaast vormen complotconstructies een (9) wereldbeeld. Ik bedoel wereldbeeld niet in de zin van het wijd geciteerde, maar inmiddels bekritiseerde werk van Ted Goertzel (1994, 731-742). Maar ik gebruik wereldbeeld in de zin dat complotconstructies orde, structuur en woorden geven aan de realiteit die iemand ervaart. Daarmee zijn ze verbonden met betekenisgeving en helpen ze iemands wereldbeeld vorm te geven (Van Buuren 2016, 41-43). Ook eigen aan complotconstructies is de (10) wijze van activering die gebeurt door het toepassen van wantrouwen (Bost 2019, 273). Daarnaast is het geloof in complotconstructies afhankelijk van de (11) persoonlijke en maatschappelijke omstandigheden, zoals psychologische bedreigingen en maatschappelijke crises (Douglas et al. 2019, 6-10). Tot slot is er consensus over het feit dat complotconstructies te maken hebben met (12) controle (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 539-540). Er zijn namelijk correlaties gevonden voor zowel mensen die hoog scoren op de behoefte aan controle als persoonlijkheidskenmerk als voor mensen die door omstandigheden minder controle ervaren en het geloof in complotconstructies (Whitson and Galinsky 2008, 115-117). In beide gevallen geldt dat iemand eerder in complotconstructies zal geloven als deze persoon controle belangrijk acht, waarbij het belang van controle kan ontstaan als gevolg van de persoonlijkheid of als gevolg van de omstandigheden.

Al met al blijken complotconstructies moeilijk te definiëren en heeft dat het problematische idee gevoed dat complotconstructies bestaan uit onwaarschijnlijke kennis die zijn voorbehouden aan buitenstaanders. Door een building-blocks definitie aan te nemen kom ik de problemen in de definiëring te boven en kan ik de componenten van mijn definitie vaststellen. De componenten

van complotconstructies die ik herken zijn: kennis, macht, agentschap, narrativiteit, Manichees narratief, meerdere gecoördineerde actoren, geheimhouding, geloof, wereldbeeld door betekenisgeving, activering door wantrouwen, persoonlijke en maatschappelijke crisismoments en controle. Dit betekent dus dat als ik constructies tegenkom die een aantal van deze verschillende componenten in meer of mindere mate bevatten, ik deze constructie beschouw als een complotconstructie.

3. Het zingevingsmodel

In dit hoofdstuk zal ik het zingevingsmodel introduceren waarvan ik gebruik zal maken in de theoretische analyse over hoe complotconstructies zich verhouden tot zingeving. Allereerst zal ik mijn keuze voor dit zingevingsmodel onderbouwen. Vervolgens zal ik dat model samenvatten. In het volgende hoofdstuk zal ik dan de theorie over complotconstructies verbinden aan het zingevingsmodel.

3.1 Keuze voor zingevingsmodel

In dit onderzoek heb ik gebruik gemaakt van het zingevingsmodel van Jacob Derk Smit (2015, 63-120). Smit was 25 jaar lang predikant in de Nederlandse Gereformeerde Gemeente en werkt sinds 2006 als predikant en geestelijk verzorger in de ouderenzorg. In 2015 promoveerde hij aan VU Amsterdam, bij de faculteit Godsgeleerdheid en Godsdienstwetenschap met het proefschrift 'Antwoord Geven op het Leven zelf'; het proefschrift waarin het zingevingsmodel is beschreven dat ik heb gebruikt.

Er zijn een drietal redenen waarom ik specifiek voor dit model heb gekozen. Allereerst brengt dit model een toegevoegde waarde omdat het vooroordeelvrij onderzoek naar complotconstructies mogelijk maakt. Zoals ik in de probleemanalyse al heb behandeld, kan een zingevingsperspectief vrij van vooroordelen inzicht bieden in de uitkomsten van de psychologische motieven om in complotconstructies te geloven, omdat het bouwt op de humanistische psychologie en een positief mensbeeld aanhoudt. Juist het model van Smit kan inzicht bieden in de vervulling van de psychologische motieven om in complotconstructies te geloven, omdat hij zowel expliciet aandacht heeft voor de psychologische dimensie van zingeving als voor de functionele uitkomsten van het zingevingsproces (2015, 87-89).

Ondanks dat dit model aandacht biedt aan psychologische aspecten van zingeving, put het met name uit geesteswetenschappelijke, antropologische en humanistische theorieën over zingeving (Smit 2015, 83-84). Hierdoor kan dit model inzicht bieden in de psychologische uitkomsten van zingeving, maar zal het niet de toegevoegde waarde van het zingevingsperspectief die ik hierboven

heb benoemd verliezen.

Ten tweede heb ik voor dit model gekozen, omdat het inzicht biedt in de substantiële rationaliteit van zingeving: het zingevingsproces wordt niet enkel vanwege de gevolgen als waardevol gezien, maar is intrinsiek van waarde (Smit 2015, 102-103). Hierin vind ik een tegenhanger van de in de probleemanalyse aangehaalde focus op de negatieve persoonlijke en maatschappelijke effecten van het geloof in complotconstructies. In plaats van aan te nemen dat het geloof in complotconstructies pathologisch en problematisch is, biedt dit model de mogelijkheid om het als een intrinsiek waardevol zingevingsproces te beschouwen.

Tot slot kies ik voor dit model omdat het aandacht heeft voor de ervaringsdimensie van zingeving. Zelfs geesteswetenschappelijke modellen van zingeving richten zich vaak enkel op de cognitieve betekenisaders van mensen (Smit 2015, 92). Maar Smit stelt dat juist de prereflexieve, “zin-tuigelijke” ervaring van de wereld zingevingsbronnen verschaffen: fenomenen waaraan men zin ontleent en die het leven de moeite waard maken (2015, 90). De ervaringsdimensie blijkt juist ook in het onderzoek naar complotconstructies relevant te zijn. Vele onderzoeken wijzen erop dat het geloof in complotconstructies een reactie kan vormen op de persoonlijke en maatschappelijke crisismoments waarin iemand zich bevindt (Douglas et al. 2019, 6-10). Oftewel, iemands ervaringen met het bestaan beïnvloeden diegene in het geloof in complotconstructies.

Wat zijn de zwakke en sterke punten van dit model en acht ik het goed genoeg om gebruik van te maken? Wat ik zwakker vind aan het model is vooral dat sommige keuzes niet worden onderbouwd, wat het bemoeilijkt om kritisch te engageren met zijn model. Zo stelt hij bijvoorbeeld dat zingeving zich bevindt in de polariteit tussen de mens en de wereld en dat dit in de gestalte van verbondenheid betekent dat zingeving tussen de polariteit van transcendentie en verbeelding bestaat (Smit 2015, 107-108). Ik zie niet in waarom deze polariteit zich tussen transcendentie en verbeelding moet bevinden en waarom er geen andere mogelijkheden zijn. In mijn ogen is dit een keuze, maar het wordt niet als een keuze aangedragen en daarom ook niet als zodanig onderbouwd.

Op vergelijkbare wijze zijn de keuzes voor de drie gestalten van zingeving die Smit onderscheid onduidelijk. Hij destilleert deze drie gestalten uit drie discourses die gewerkt hebben met zingeving en onderhevig zijn geweest aan de transitie van premodern denken naar (post)modern denken. Deze drie gestalten van zingeving vormen de kern van zijn model. Het is onduidelijk waarom hij specifiek aandacht heeft voor de metafysische, hermeneutische en psychologische kijk op zingeving, terwijl hij geen aandacht biedt aan andere discourses over zingeving. Zo heeft de theologie een lange traditie aangaande zingeving en was het ook onderhevig aan de transitie van premodern naar (post)modern denken (Hughes 2003, 9-42). Ik verwacht dat expliciete aandacht voor het theologische discours meer inzicht had kunnen bieden in de drie gestalten. Zo stelt Smit bijvoorbeeld tijdens het behandelen van de motivationele gestalte van zingeving dat de motivatie tot handelen het grootst is wanneer iemand zich verbindt aan een transcendent doel (2015, 110-111). Ik vermoed dat expliciete aandacht voor de theologie van zingeving ook inzicht had kunnen bieden in de inhoud van verschillende transcendenten doelen en wanneer deze het meest tot motivatie en zingeving leiden. Zo is het bijvoorbeeld denkbaar dat er verschil bestaat in de motivationele gestalte wanneer er wordt gehandeld uit liefde voor God of wanneer er wordt gehandeld om de hel te ontlopen. Beide zijn echter transcendenten doelen en worden in het model van Smit niet verder onderscheiden.

Tegenover deze zwakkere aspecten van het model staan een aantal sterke punten. Ten eerste put Smit uit verschillende discourses om zingeving te behandelen. Hiermee lijkt hij voorbij te gaan aan basisaannames uit een specifiek discours en een open vizier te hebben op het begrip zingeving. Ondanks dat Smit vanzelfsprekend ook aannames doet, ben ik ervan overtuigd dat zijn multidisciplinaire aanpak een genuanceerder weerspiegeling vormt van de realiteit. In plaats van zich te baseren op de theoretische traditie van een bepaalde discipline, lijkt Smit zich dichtbij de praktijk te bevinden.

Hieraan verbonden is de rijkheid aan literatuur waar Smit gebruik van maakt. Vanuit de verschillende disciplines baseert hij zijn onderzoek op vele en diverse autoriteiten. Zelfs als het niet altijd duidelijk is waarom hij sommige

keuzes maakt, bouwt zijn onderzoek voort op al bestaande werken. Hieruit blijkt Smits grote kennis van het vakgebied en blijft het onderzoek theoretisch geworteld. Hierin bevat dit model dan zowel praktische verbondenheid als theoretische rijkheid.

Al met al is het model van Smit een rijk model waarvan ik de kwaliteit voldoende vind. Helaas heb ik geen kritieken op dit proefschrift kunnen vinden om mijn mening hierover te ondersteunen en aan te scherpen. Hoewel Smit soms nalaat om zijn keuzes te onderbouwen biedt hij een veelzijdiger model dan andere modellen die ik ben tegengekomen. Deze veelzijdigheid zit vooral in de aandacht voor de substantiële rationaliteit van zingeving, de ervaringsdimensie van zingeving en de multidisciplinaire aanpak. Daarom denk ik dat dit model van voldoende kwaliteit is om mee te kunnen werken in dit onderzoek.

3.2 Samenvatting zingevingsmodel

Ik heb al veel geschreven over het model van Smit, maar wat houdt dat model precies in? Om hier antwoord op te geven zal ik het model in deze sectie samenvatten.

3.2.1 Beschouwend vermogen

Allereerst stelt Smit dat de basis van zingeving zich bevindt in het beschouwend vermogen van de mens: "(...), waarmee hij in staat is samenhangen en structuren te ontdekken en dingen te plaatsen in een groter geheel" (Smit 2015, 64). Wanneer dit beschouwend vermogen wordt toegepast op ons bestaan ontstaat het levensappel: "Het loutere feit van ons bestaan, dat er iets is en dat wij er zijn, impliceert voor ieder van ons een vraag, een appel: ik leef, en wat nu? Dit kan men de fundamentele levensvraag of het levensappel noemen" (Smit 2015, 65).

Doordat het levensappel gezien wordt als een antwoord op een vraag worden twee kwalificaties geïmpliceerd. Ten eerste is het een ethisch proces, waarin keuzes gemaakt worden met een bepaalde mate van vrijheid. Ten tweede is het een dialectisch proces: heen en weer gaande tussen de vraag en het antwoord.

3.2.2 Drie katalysatoren van zingeving

Het levensappel kan worden uitgelokt door wat Smit de katalysatoren van zingeving noemt. Hij herkent drie katalysatoren (2015, 67-68). Ten eerste zijn er contingentie-ervaringen. Dit kunnen zowel positieve als negatieve ervaringen zijn waarin er bewustzijn is dat het bestaan net zo goed anders had kunnen zijn. “In beide gevallen gaat het om de principiële niet-noodzakelijkheid, niet-voorspelbaarheid, niet-controleerbaarheid van het leven. Dit vraagt om een antwoord omdat een mens zonder zekere voorspelbaarheid en orde nu eenmaal niet kan leven” (Smit 2015, 67).

Ten tweede zijn er de breuken en breuklijnen, waarin het normatieve besef er is dat het leven niet is zoals het zou moeten zijn. Dit wijst op een gebrokenheid van het bestaan en hieruit ontstaat verlangen naar heelheid en integriteit.

Ten derde zijn er de inherente spanningen, polariteiten, paradoxen en ambivalenties van het leven. Hierin bestaan dilemma's om keuzes te maken zonder het niet-gekozene te verloochenen. Dit leidt tot de behoefte aan richting en doel.

3.2.3 Bemiddeling van zingeving

Naast de basis en de katalysatoren van zingeving heeft Smit ook aandacht voor de bemiddeling van zingeving (2015, 68-70). Ieder mens staat in culturele zingevingstradities die door opvattingen, waarden en normen, gemeenschapsvormen en toekomstperspectieven onze interpretatie van het ervaren bemiddelen. Een mens moet zich persoonlijk verhouden tot culturele zingevingstradities en doet dit op spirituele wijze, waarbij hij spiritualiteit in navolging van Walton opvat als wat in de sociologie “levensbeschouwelijk functioneren” heet (Smit 2015, 70). Door ervaringen op te doen met het leven kan iemand zingevingstradities aanvaarden, modificeren of afwijzen. Dat is een spiritueel proces dat het volgende aanduidt: “hoe een mens door ‘het leven zelf’ (inclusief wat het leven overstijgt) geraakt en gevormd wordt en op basis daarvan zelf zijn leven vormgeeft” (Smit 2015, 69)

3.2.4 Drie discoursen over- en drie gestalten van zingeving

Na vastgesteld te hebben welke zaken voorafgaan aan het zingevingproces, probeert Smit de gestalten van zingeving bloot te leggen (Smit 2015, 85-88). Hiervoor bouwt hij op drie discoursen die uitgaan van existentie-filosofische vooronderstellingen en inzichten hebben in zingeving: het metafysische, hermeneutische en psychologische discours.

In het premoderne metafysische discours was zin iets dat in de objectieve werkelijkheid bestond en onthuld kon worden. In moderne opvattingen bestaat zin niet als iets objectiefs. Met zo'n ongeordend bestaan valt echter niet te leven en daarom wordt er zelf zin gevonden door orde te scheppen. Hierin wordt zin dus subjectief bepaald.

Het hermeneutische discours maakte een vergelijkbare ontwikkeling door en kwam tot de opvatting dat kennis onlosmakelijk is verbonden met particuliere, contextueel bepaalde menselijke betekenisgeving en interpretatie. In tegenstelling tot het metafysische discours bestaat zin hier niet als gevolg van handelen dat zorgt voor functionaliteit in een kosmische orde, maar is zingeving een cognitief proces dat betekenis scheidt als resultaat van menselijke interpretatie. Deze hermeneutische kijk op zingeving is ook verbonden met het sociaal-constructivisme dat ik in het hoofdstuk over de definitie van complotconstructie heb behandeld.

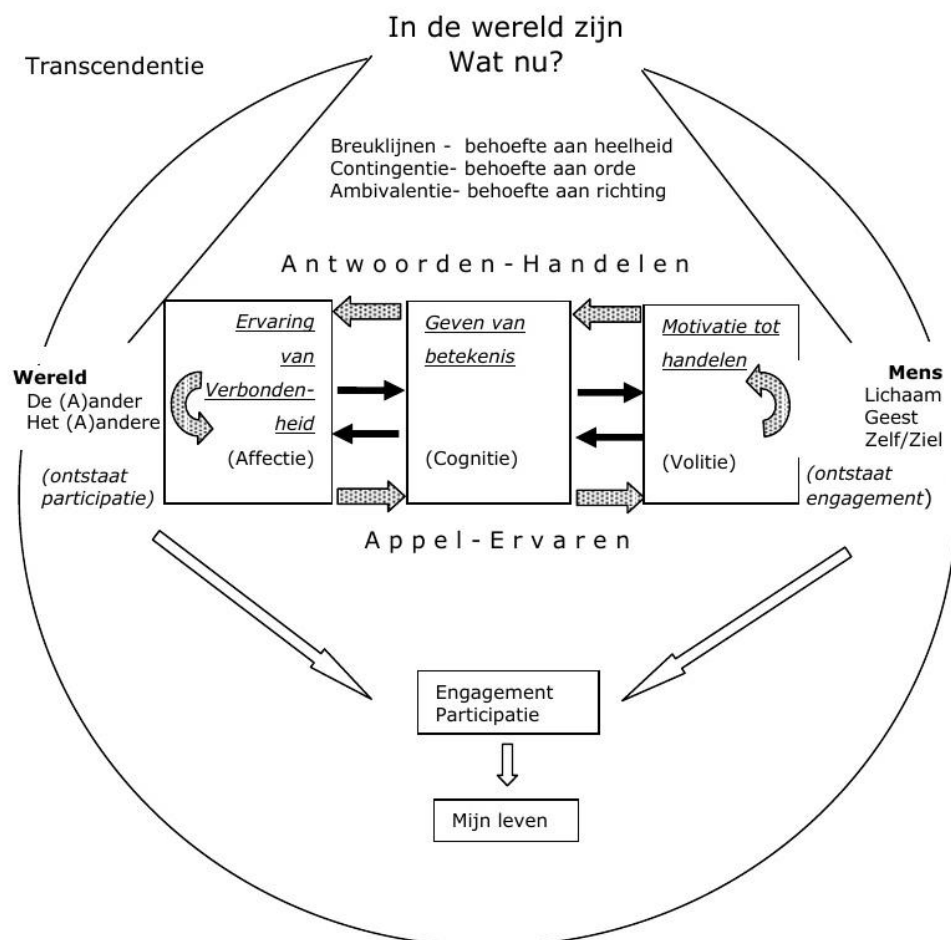
Tot slot is er het existentieel psychologische discours over zingeving. Dit gaat ervan uit dat een mens zingeving ervaart door zich te verbinden aan een doel. Dit is de motivationele dimensie van zingeving en is verbonden met menselijk handelen.

Op basis van deze drie discoursen komt Smit tot drie gestalten van zingeving die gezamenlijk de infrastructuur van het zingevingproces blootleggen. Het metafysische discours leidt tot de gestalte van zingeving als verbondenheidservaring, waarin men zich verbonden kan weten met een geordend bestaan. Het hermeneutische discours leidt tot de gestalte van zingeving als betekenisgeving en het psychologische discours tot de gestalte van zingeving als motivatie tot handelen. Deze drie gestalten vormen de drie onderdelen van het zingevingproces.

3.2.5 Actieve en passieve lijn van zingeving

Volgens Smit bevindt het zingevingproces zich tussen de polen 'wereld' en 'mens' en gaat het over de invloed die de wereld op de mens uitoefent en vice versa. Wanneer het gaat over de invloed van de wereld op de mens dan begint het proces bij de zingevingsgestalte van de verbondenheidservaring en komt het via de betekenisgeving tot de motivatie tot handelen. Dit noemt Smit de passieve lijn van appel en ervaren. Wanneer de ervaringslijn tot motivatie tot handelen is gekomen dan ontstaat er engagement: "men wil, kan, durft en mag het leven aangaan, (...) het leven op zich nemen en zich met het leven verbinden" (Smit 2015, 88 en 101).

Vervolgens gaat de mens handelen en beïnvloedt hij de wereld. Dit begint vanuit de motivatie tot handelen, gaat via de betekenisgeving en leidt tot de verbondenheidservaring. Dit is de actieve lijn van antwoorden en handelen. Wanneer de handelingslijn uitkomt bij de verbondenheidservaring dan ontstaat er participatie: men neemt deel aan het leven.

Afbeelding 1 het zingevingproces in beeld (Smit 2015, 115)

3.2.6 Zingevingsgestalte van ervaring van verbondenheid

Vervolgens gaat Smit dieper in op de betekenis van de drie zingevingsgestalten. In de verbondenheidservaring “ervaart men dat men in het geleefde leven opgenomen is in een samenhangend geheel en daarmee in verbinding staat” (Smit 2015, 90). Het metafysische discours waaruit deze zinsgestalte voortkomt herken ik terug in het samenhangende geheel dat men ervaart. Door het bestaan op zo’n manier geordend te interpreteren wordt het mogelijk om zich verbonden te weten met het bestaan. Dit kan gaan over een ervaren verbondenheid met personen, omvattende entiteiten en ethische waarden. Hieruit blijkt al de diepe verbondenheid tussen de zinsgestalte van verbondenheid en de betekenisgeving, want door middel van betekenisgeving wordt de ervaren werkelijkheid geordend.

Uit analyses van Baumeister blijken verbondenheidservaringen vier componenten te bevatten (1991, 32): “(1) Doel en vervulling. Mensen ervaren hun leven als zinvol als ze verbonden zijn met een doel, waarin zij vervulling vinden. Die laatste toevoeging is wezenlijk: iets wordt pas een zinvolheidservaring als ik het in verband kan brengen met ‘laatste’ doelen, en het gevoel krijg dat mijn leven daarin op een of andere manier tot zijn bestemming en vervulling komt (Smit 2015, 91).” Hieruit blijkt de verbondenheid met de zinsgestalte van de motivatie tot handelen. Om tot bestemming en vervulling te komen is het nodig om te handelen. Dat sluit aan bij de stelling van Smit dat men alleen zin kan ervaren als er in lijn met het zingevende kader wordt gehandeld (2015, 98-99). (2) Legitimiteit. Mensen ervaren hun leven als zinvol als ze verbonden zijn met iets wat hun leven legitimeert, als goed en waardevol waardeert. (3) Eigenwaarde/bevestiging. Mensen ervaren hun leven als zinvol als ze verbonden zijn met iets dat hun eigenwaarde bevestigt en vergroot. (4) Controle en effectiviteit. Mensen ervaren hun leven als zinvol als ze effectief bij kunnen dragen aan het geheel waarmee ze zich verbonden weten. Dat impliceert het vermogen controle uit te oefenen over hun omstandigheden en het vermogen daarin ‘een verschil te maken’ en ‘ertoe te doen’ (Smit 2015, 91).

Ook hier zien we weer dat de ervaring van verbondenheid samenhangt met de motivationele zinsgestalte: men ervaart alleen zin als men ervaart dat handelen ertoe doet.

Als iets dat wordt ervaren leidt tot doel, legitimiteit, eigenwaarde en controle dan spreekt men over zingevingbronnen: een fenomeen waaraan men zin ontleent. Deze zingevingbronnen kunnen weer onderverdeeld worden in zes domeinen: “persoon, fysieke integriteit, materiële behoeften, activiteiten, sociale relaties en ‘het leven als geheel’” (Smit 2015, 92). Hoe meer de zingevingbron een ervaring van zinvolheid verschaft, des te hoger is de kwaliteit van de zingevingbron. Deze kwaliteit kan gemeten worden en hierin wordt onderscheid gemaakt tussen de breedte en diepte van de ervaring van zin. De breedte gaat over het verschillende aantal zingevingbronnen die gebruikt worden om zin te ervaren. En de diepte gaat over de mate van zelftranscendentie van de ervaring van zin.

Wanneer er geen vervullende ervaring van zin is dan ontstaat er zinloosheid: de verbinding met het verlangde geheel is verbroken. Dit kan leiden tot gevoelens van leegte, gemis, eenzaamheid, negatieve emoties en vermijdingsgedrag.

3.2.7 Zingevingsgestalte van betekenisgeving

In betekenisgeving gaat het in de meest ruime zin om het ‘omschrijven van een relatie’ tussen mensen, objecten of gebeurtenissen. Smit stelt dat betekenisgeving een cognitieve activiteit is en daarmee van de tweede orde: de relatie gaat namelijk aan de omschrijving van de relatie vooraf. Dit omschrijven is een complexe activiteit, waarvoor Smit een taalkundig-fenomenologische analyse voorstelt. Betekenisgeving kan dan bestaan op vijf taallagen: de semantische, semiotische, performatieve, evaluatieve en existentieel-spirituele laag. Deze lagen zijn geordend van meest objectief naar meest subjectief en de verschillende lagen bouwen op elkaar voort.

Daarnaast zijn er de beelden van betekenisgeving. Deze beelden zijn bij zingeving het meest relevant wanneer de betekenissen invloed hebben op hoe iemand de totaliteit van het leven ervaart en leidt. De beelden zijn het zelfbeeld,

levensbeeld, wereldbeeld en godsbeeld (Smit 2015, 95). Deze beelden worden in enige mate met de sociale omgeving gedeeld en het totaal aan betekenisgehelen wordt het symbolisch universum genoemd. Zulke beelden ontstaan door de culturele achtergrond en de eigen interactie met het bestaan. En ze geven vervolgens betekenis aan ervaringen en handelingen.

Tot slot heeft betekenisgeving een keuze-element: men omschrijft een relatie door het ergens mee te vergelijken, maar het had ook met iets anders vergeleken kunnen worden. Deze keuze is verbonden met iemands waarden en wordt als zodanig geëvalueerd. Hierin kan onderscheid gemaakt worden tussen zwakke en sterke evaluaties. Een zwakke evaluatie gaat over het functioneel beoordelen van betekenis op basis van haar potentie om bij te dragen aan het overleven. Sterke evaluaties “waarderen de dingen niet alleen in het licht van belangen, maar ook in het licht van de fundamentele, ultieme overtuigingen, waarden en normen die onze voorkeuren, wensen, verlangens en functionele behoeften richting geven” (Smit 2015, 97).

Ook in de zinsgestalte van betekenisgeving heeft Smit aandacht voor haar tegendeel: de ‘on-zin’. “Het gaat daarin om datgene wat je met niets kunt verbinden, waar je geen raad mee weet, waarvan je niet weet wat je ervan moet denken, wat een zwerfkei is in het symbolisch universum” (2015, 97).

3.2.8 Zingevingsgestalte van motivatie tot handelen

Vervolgens gaat Smit kort in op de motivationele zingestalte (2015, 98-99). Hierin komt zin uit op participatie: “een betrokkenheid op iets buiten jezelf die tot handelen leidt” (Smit 2015, 98). Er is alleen sprake van zin als deze motivationele betrokkenheid daadwerkelijk tot handelen leidt. Als de zin van handelen wel ingezien wordt maar niet tot handelen leidt dan ontstaat er een psychische onbalans, die kan leiden tot schuld en schaamte.

Ook hier is aandacht voor de tegenhanger: de tegenzin of weerzin (Smit 2015, 99). Dan komt het leven tot stilstand en desintegreert het, aangezien een mens een doel nodig heeft in zijn leven (zie ook Frankl 1978 [1946]).

3.2.9 Dynamiek van het zingevingsproces

Vervolgens heeft Smit aandacht voor de dynamiek van het zingevingsproces: hoe verhouden de verschillende gestalten van zingeving zich tot elkaar? Ten eerste is er een nauwe band tussen de verbondenheidservaring en de betekenisgeving. Elke betekenis kan verhelderd of geanalyseerd worden door de achterliggende verbondenheidservaring te onderzoeken. Omgekeerd creëren verbondenheidservaringen betekenissen; ze vormen het betekenisgeheel.

Ten tweede wordt de band tussen verbondenheidservaring/betekenisgeving en motivatie tot handelen op eenzelfde wederkerige manier uitgelegd. De verbondenheidservaringen en betekenissen die iemand daaraan verbindt worden zichtbaar in het handelen. En het handelen onthult iets van de verbondenheidservaringen en betekenissen die iemand daaraan heeft verbonden. Deze hoeven niet overeen te komen. Iemand kan zelf overtuigd zijn van een bepaalde betekenis, maar uit het handelen kan blijken dat diegene ook andere zingeving ervaart, waar hij of zij zich niet bewust van hoeft te zijn.

Tot slot vervult betekenisgeving een bijzondere positie in dit model, het bemiddelt op zowel de passieve ervaringslijn als de actieve handelingslijn. Daarom zal er in de analyse van zin altijd sprake zijn van betekenissen, zelfs als die zinervaring niet door bewuste betekenisgeving tot stand is gekomen.

3.2.10 Dialectiek binnen de gestalten van zingeving

Tot slot heeft Smit aandacht voor de dialectiek binnen de verschillende gestalten van zingeving. Deze dialectiek is een uiting van de polariteit in dit model, die zich bevindt tussen mens en wereld. Deze polariteit tussen mens en wereld vertaalt zich in de drie zingestalten als drie polariteiten.

In de zingestalte van de verbondenheidservaring krijgt dit vorm tussen de polariteit van transcendentie en verbeelding. In deze gestalte gaat het om verbondenheid met dat wat groter is dan jezelf. Aangezien dit voorbij de directe belevingswereld gaat is er verbeelding nodig om een voorstelling van het transcendente te kunnen maken. Als iemand zich met dit transcendente wil

verbinden als realiteit dan is er representatie nodig van dat transcendente in het immanente. Deze representatie wordt vervuld door symbolen, “waarin het onzegbare wordt gezegd en het onvoorstelbare wordt voorgesteld”.

In de gestalte van betekenisgeving bestaat er de polariteit tussen traditie en persoonlijk antwoord. Ieder mens krijgt vanaf zijn geboorte culturele tradities aangereikt, die functioneren als betekenisgehelen. Vervolgens moet de mens op basis van ervaringen de persoonlijke positie ten opzichte van die culturele tradities bepalen, door het aangeboden te beamen, af te wijzen, te modificeren of te vervangen. Deze interpretatie maakt culturele tradities tot een dynamisch proces: “Ze zijn meer dan leveranciers van denkbeelden of morele oriëntaties en levenspatronen: ze vormen de receptieve context van onze actieve zingeving en sluiten onze actieve zelfwerkzaamheid in” (Smit 2015, 108).

In de gestalte van motivatie tot handelen is er de dialectiek tussen bevestiging en toewijding. Smit legt dit proces uit aan de hand van concentrische cirkels. De mens staat in het midden van steeds grotere gehelen. Op sociaal gebied kunnen de cirkels bijvoorbeeld gaan van zelf, familie, gemeenschap, nationaliteit tot wereldbewoner. “Het ene betekenisgeheel en de ene kring is opgenomen in een meer omvattende. De buitenste cirkels geven zin en betekenis aan de binnenste, die psychologisch als bevestiging en ethisch als legitimatie omschreven kan worden. Maar de binnenste cirkels geven ook betekenis aan de buitenste. Deze beweging van binnen naar buiten kan met ‘toewijding’ of ‘intentionaliteit’ worden omschreven” (Smit 2015, 110). Op deze manier kan men zich steeds heen en weer bewegen tussen de vragen wat het bestaan legitimeert en waaraan men zich dan wil toewijden. Door op basis van bevestiging waarde in het bestaan te ervaren kan men vervolgens tot handelen komen in de vorm van toewijding. Hiermee vertaald de zin van het leven zich tot de zin in het leven en kan er zinvol handelen ontstaan.

4. Complotconstructies en het zingevingsmodel

Hoe kan ik de theorie over complotconstructies verbinden met het zingevingsmodel en daar conclusies uit trekken? Ik ga de theorie verbinden met de verschillende componenten uit het zingevingsmodel: het beschouwend vermogen, de katalysatoren, de drie gestalten van zingeving en de dynamiek van het zingevingsmodel. Uiteindelijk geef ik antwoord op de vraag: is het aannemelijk dat complotconstructies een zingevingsproces kunnen voeden waarin engagement en participatie ontstaan? Ik neem aan dat als ik kan aantonen dat complotconstructies een invulling geven aan alle verschillende componenten van het zingevingsmodel en daarin de dynamiek tentoonspreiden die Smit herkende in het zingevingsproces, dat er dan verwacht mag worden dat complotconstructies zullen leiden tot engagement en participatie.

4.1 Beschouwend vermogen

Complotconstructies zijn diep verbonden met het ontdekken van samenhang en structuren. Ze stammen van de algemene menselijke neiging om agentschap en patronen in de natuur te ontdekken, waarbij het onbelangrijk is of dat agentschap of patroon daadwerkelijk bestaat (Wood and Douglas 2018, 88). Het herkennen van patronen en agentschap helpt mensen om begrip te krijgen van de wereld (Albaraccín 2020, 202). Dit begrip is nodig voor het menselijk bestaan, omdat het de existentiële onzekerheid vermindert en simpelweg een manier is om in leven te blijven (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 770-788).

Complotconstructies zijn ook verbonden met de fundamentele levensvraag die Smit herkende: ik besta en wat nu? Dit verband is vooral aangetoond tussen complotconstructies en existentiële angst voor de dood. Mensen gaan namelijk eerder in complotconstructies geloven als ze meer existentiële angst voor de dood ervaren (Newheiser, Farias, and Tausch 2011, 1008). Dit kan zowel getest worden in vragenlijsten als experimenteel opgewekt worden. De onderzoekers verwachtten dat complotconstructies ook daadwerkelijk werken om de existentiële angst te verminderen, maar hun onderzoek toont enkel aan dat het een motief voor mensen vormt om in complotconstructies te geloven.

4.2 Drie katalysatoren van zingeving

Contingentie-ervaringen onthullen dat het leven niet zo had hoeven zijn als het is en dit is verbonden met complotconstructies. Complotconstructies en religie worden namelijk ingezet om orde te scheppen in dramatische gebeurtenissen die als willekeurig worden omschreven, zoals natuurrampen (Wood and Douglas 2018, 89). Door agentschap aan de gebeurtenis te koppelen is de gebeurtenis niet langer willekeurig en kan de assumptie van een goede wereld in stand worden gehouden (Wood and Douglas 2018, 94). Het komt misschien tegenstrijdig over dat agentschap verbinden aan slechte gebeurtenissen een goede wereld in stand houdt. Maar zelfs al zijn er mensen die slechte complotten beramen dan kan dat geïnterpreteerd worden als een handvol slechte mensen in een verder rechtvaardige wereld. Terwijl een willekeurige rampzalige gebeurtenis onze aannames over een goede wereld sterker aanvalt.

Ook bestaan er verbanden tussen complotconstructies en breuken en breuklijnen. Zo ontstaan complotconstructies vooral in tijden van maatschappelijke crisis, waarbij onzekerheid en een gebrek aan controle een rol spelen (Van Prooijen and Douglas 2017, 326). Een crisissituatie is bij uitstek een situatie waarin men geconfronteerd wordt met breuken in het bestaan. Ook wanneer een alledaagse situatie als psychologisch bedreigend wordt ervaren zijn mensen meer waarschijnlijk om complotconstructies aan te nemen (DiFonzo 2019, 259).

Er is een rechtstreeks verband gevonden tussen het ervaren van ambivalentie en de behoefte om in complotconstructies te geloven (Albaraccín 2020, 204). Door ambivalenties ontstaan onzekerheid en een gebrek aan controle en om dit te verminderen neemt men complotconstructies aan (DiFonzo 2019, 259). Al met al herken ik de drie katalysatoren die het zingevingsproces in gang brengen hier ook als aanjagers van het geloof in complotconstructies.

4.3 Zinsgestalte van ervaring van verbondenheid

De zinsgestalte van ervaring van verbondenheid bestaat uit vier componenten, die allemaal terugkomen in de theorie over complotconstructies.

Ten eerste is er de component van doel en vervulling. Het is psychologisch noodzakelijk om de assumptie van een rechtvaardige wereld te hanteren om een vervullend doel te ervaren (Wood and Douglas 2018, 94). Het vasthouden van deze assumptie is een motief waarvoor complotconstructies ingezet worden. Complotconstructies zijn dan verbonden met doel en vervulling door de mediator van de assumptie van een rechtvaardige wereld te vormen.

Ten tweede zijn complotconstructies verbonden met legitimiteit. Complotconstructies bevatten bijna altijd een Manichees narratief (Oliver and Wood 2014, 952-964). Door de werkelijkheid op die manier te interpreteren kan men zichzelf legitimeren als strijder van de goede kant in een tweestrijd tussen goed en kwaad.

Ten derde zijn complotconstructies verbonden met eigenwaarde en bevestiging, omdat ze werken om het ego te beschermen en meer aantrekkelijk zijn wanneer iemand weinig zelfvertrouwen heeft (Albaraccín 2020, 206-208).

Tot slot zijn complotconstructies verbonden met controle en effectiviteit. Vele auteurs stellen dat complotconstructies worden ingezet wanneer men een gebrek aan controle ervaart (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 539-540).

De volgende vraag in het zingevingsmodel is of complotconstructies kunnen fungeren als zingevingsbronnen. Op alle zes domeinen die Smit herkende kwam ik inderdaad tegen dat complotconstructies werken als zingevingsbron.

In het persoonsdomein worden complotconstructies aangenomen om het zelfbeeld te bevorderen (DiFonzo 2019, 262).

De evolutionaire psychologie geeft inzicht in het domein van fysieke integriteit. Evolutionair gezien vormden complotconstructies namelijk een serieuze bedreiging op iemands leven (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 779). Hoewel het gevaar nu niet meer zo direct lijkt te bestaan, worden complotten wel als gevaarlijk behandeld. Dat is ook terecht vanuit het perspectief van de complotconstructivist, als diegene bijvoorbeeld denkt dat vaccinaties gemaakt

zijn om ons ziek, onderdanig of dood te maken. Het was een reële zingevingbron en volgens het zingevingskader van de complotconstructivist is het waarborgen van de fysieke integriteit door scherp te zijn op complotten ook nu een zingevingbron.

De zingevingbron van materiële behoeften blijkt wanneer gemeenschappen elkaar ondersteunen om de vermeende gevolgen van een complotconstructie te verhelpen. Zo blijkt uit onderzoek van Natrass dat er in Afrika gemeenschappen bestaan rondom complotconstructies over HIV (2012, 115-118). In deze gemeenschappen bestaat een uitwisseling van alternatieve geneeswijzen om HIV te bestrijden, in lijn met het scepticisme tegenover de medische wetenschap dat groot is in deze gemeenschappen.

In de zingevingbron van activiteiten worden complotconstructies ingezet op terugtrekkende en aanvallende wijze (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 782). Bijvoorbeeld door niet te stemmen of door te protesteren.

Ook zijn complotconstructies verbonden met de zingevingbron van sociale relaties (Wood, Douglas, and Sutton 2012, 772). Geloven in complotconstructies is in de kern een sociaal proces (DiFonzo 2019, 257). Isolatie en sociale uitsluiting vormen motieven om in complotconstructies te geloven (Albaraccín 2020, 212). Door geloof in complotconstructies als herkenningspunt van een alternatiefgroepsidentiteit te stellen, kan men een gezamenlijk wereldbeeld vaststellen met anderen (DiFonzo 2019, 262).

Onderzoek van Douglas en Jolley stelt echter dat geloof in complotconstructies een negatieve invloed heeft op pro-sociaal gedrag en burgerparticipatie (2014, 1-9). Vormen complotconstructies dan toch geen functionerende sociale zingevingbron? Ik denk dat Douglas en Jolley een denkfout maken door te kijken naar breed-geaccepteerde vormen van pro-sociaal gedrag en burgerparticipatie, zoals de vaccinatieratio en stemgedrag. Het is vanuit het perspectief van complotconstructivisten niet vreemd dat ze dit gedrag minder tentoonspreiden, het sluit namelijk niet aan bij hun wereldbeeld. Daarmee zegt dit onderzoek niets over het zingevende gedrag vanuit het perspectief van complotconstructivisten en kan het voor hen nog steeds een sociale zingevingbron vormen.

Tot slot is het geloof in complotconstructies verbonden met de zingevingbron van 'het leven als geheel'. Met het leven als geheel doelt Smit op levensbeschouwing en geloof. Zelfs al zijn complotconstructies vaak toegespitst op een bepaalde gebeurtenis, ze wijzen ook op een bepaalde manier van de werkelijkheid ervaren (Wood, Douglas, and Sutton 2012, 772). Dit zien we bijvoorbeeld in de algemene neiging van complotconstructivisten om het officiële verhaal te wantrouwen. Complotconstructies bieden daarbij veel *explanatory completeness*, doordat ze zowel uitleg bieden over de officiële data als over tegenstrijdige en missende data (Basham 2001, 268). Voor een complotconstructivist vormen ze daarmee een rijker wereldbeeld dan het officiële verhaal.

Vervolgens heeft Smit aandacht voor de kwaliteit van de zingevingbronnen. Ik denk dat complotconstructies als zingevingbron veel kwaliteit bevatten, omdat ze veel breedte en enige diepte bevatten.

Ten eerste raken de complotconstructies alle zingevingbronnen. Hiermee bieden ze zin vanuit vele verschillende zingevingbronnen en dat is wat Smit als breedte omschrijft.

De diepte van zingevingbronnen gaat over de mate van transcendentie die ze bieden. We zagen hierboven al dat complotconstructies veel *explanatory completeness* bieden, wat een diepe uitleg van de werkelijkheid vormt. Daarnaast bevatten complotconstructies een bepaalde mate van geloof, omdat het geheime complot niet in empirische zin wordt ervaren door complotconstructivisten. Toch zijn complotconstructies niet transcendent in de zin dat het een verwijzing vormt naar het bovennatuurlijke of geestelijke. Als een complotconstructie waarheid bevat zou het namelijk mogelijk zijn om dit empirisch te ervaren. Daarmee bieden complotconstructies dus zingevingbronnen die vooral qua breedte van goede kwaliteit zijn en enige diepte bevatten.

Zinloosheid is het tegendeel van de ervaring van verbondenheid: de verbinding met het verlangde geheel is verbroken. Ik acht het waarschijnlijk dat complotconstructies ingezet kunnen worden om de verbinding met het geheel te herstellen. Dit zagen we hierboven bijvoorbeeld gebeuren toen

complotconstructies de ervaring van isolatie omkeerden tot een alternatief sociaal proces en toen complotconstructies werkten om het ervaren gebrek van controle te herstellen.

Tot slot heeft Smit aandacht voor de dialectiek binnen de zinsgestalten. Anders dan in zijn model heb ik deze dialectiek in de secties over de zinsgestalten verwerkt, in plaats van aan het eind van het hoofdstuk. Deze keuze heb ik gemaakt om de afzonderlijke gestalten van zingeving helder van elkaar te blijven onderscheiden.

Deze dialectiek binnen de zinsgestalten beweegt zich tussen de polen van mens en wereld. Deze algemene polariteit herkennen we wanneer we een blik werpen op de transmissie van complotconstructies. Men is vooral geneigd om complotconstructies over te dragen als de complotconstructies die extern werd gehoord ook in de interne leefwereld wordt beleefd (DiFonzo 2019, 260). Als dat het geval is dan zal men het snelst deze geïnternaliseerde complotconstructie overdragen in de vorm van een naar buiten gericht verhaal.

In de zinsgestalte van de ervaring van verbondenheid bevindt de polariteit tussen mens en wereld zich in de dialectiek tussen transcendentie en verbeelding: men voelt zich verbonden met een onzichtbaar, groter geheel en heeft innerlijke verbeelding nodig om zich dat grotere geheel voor te stellen en zich er mee te verbinden. Ik herken deze dialectiek in complotconstructies door het belang van patroonherkenning: men ziet mogelijk willekeurige gegevens en door de verbeelding stelt men zich voor dat dit een groter geheel aanduidt (Albaraccín 2020, 203). Symbolisme was voor Smit dé uiting van de dialectiek tussen transcendentie en verbeelding. Complotconstructies kunnen een symbool vormen voor de identiteit door *costly signalling* (DeWitt, Atkinson, and Wegner 2019, 328-330). *Costly signalling* is een manier om jezelf herkenbaar te maken naar anderen die vergelijkbare wereldbeelden hebben, maar die je ook wat kosten opzichte van de maatschappij. Doordat iemand deze kosten wil dragen bevestigt dit dat deze persoon serieus is in zijn wereldbeelden en kan men zich veilig openstellen naar elkaar. Een klassiek voorbeeld zijn gezichtstatoeages van mensen die in de georganiseerde misdaad werken. Maar ook complotconstructies kunnen functioneren als *costly signalling*. Men offert een

deel van de acceptatie van de maatschappij op om zo elkaar te vinden en vervolgens open hun complotconstructies te delen. Op die manier zijn complotconstructies een symbool van de identiteit.

4.4 Zinsgestalte van betekenisgeving

In de zinsgestalte van betekenisgeving kijken we allereerst vanuit een taalkundige analyse naar complotconstructies: op welk taalkundige niveau bevinden complotconstructies zich? Complotconstructies lijken vooral vanuit het existentieel-spirituele niveau de lagere niveaus te voeden. Er zijn drie ideeën uit de theorie over complotconstructies die hierop wijzen.

Ten eerste zijn complotconstructies verbonden met een holistische denkstijl. Vanuit die denkstijl is het aannemelijk dat men eerst op het existentieel-spirituele niveau een overkoepelend beeld vormt en vanuit dat beeld de lagere taalniveaus worden ingevuld (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 781).

Ten tweede wordt nieuwe data geïnterpreteerd vanuit het existentieel-spirituele taalniveau. Als er nieuwe data beschikbaar komt groeit het scepticisme tegenover het officiële verhaal, ongeacht of die data het officiële verhaal ondersteunt of ondermijnt (Basham 2001, 268-270). Dit kan gebeuren omdat de data die het officiële verhaal ondersteunt vanuit de complotconstructie wordt geïnterpreteerd als onderdeel van de doofpot, terwijl er bijzonder veel aandacht is voor de data die het officiële verhaal ondermijnt. Op deze manier wordt nieuwe data eerst geïnterpreteerd vanuit het existentieel-spirituele niveau en geeft dit betekenis aan de lagere niveaus.

Ten derde is er onderzoek geweest naar het geloof in tegenstrijdige complotconstructies. Hieruit kwam naar voren dat iemand die in een bepaalde complotconstructie gelooft meer kans heeft om ook in een tegenstrijdige complotconstructie te geloven (Wood, Douglas, and Sutton 2012, 769-773). Dus als iemand geloofde dat Osama bin Laden al was overleden vóór de aanslagen op elf september, is de kans groter dat deze persoon gelooft dat Bin Laden de aanslag op zijn leven in 2011 heeft overleefd. Op basis van deze observatie concludeerden de onderzoekers dat niet de inhoud van specifieke

complotconstructies een wereldbeeld vormt, maar dat dit gevormd wordt door de grotere ideeën die aan alle complotconstructies ten grondslag liggen, zoals een kijk op autoriteiten als bedrieglijk en wantrouwen tegenover het officiële verhaal (Wood, Douglas, and Sutton 2012, 768). Ook hier geven complotconstructies betekenis vanuit het existentieel-spirituele taalniveau aan de lagere taalniveaus.

In complotconstructies is er sprake van samenhang tussen de beelden van zingeving en het symbolische universum. Katherine Hawley stelt dat er vanuit het perspectief van de complotconstructivist inherente coherentie bestaat tussen iemands overtuigingen en de daaruit volgende epistemologische praktijk (2019, 974). De epistemologische praktijk is verbonden met het symbolische universum, omdat beide gaan over het totaal aan betekenisgehele die de totstandkoming van nieuwe kennis reguleert. En aangezien iemands overtuigingen een uiting zijn van iemands beelden, bestaat er vanuit het perspectief van de complotconstructivist ook interne coherentie tussen de beelden en het symbolische universum. Deze samenhang versterkt zichzelf door de manier van zelfbevestigende dataverwerking die ik hierboven al heb behandeld. Daarin plaatsen complotconstructies zich tussen verifieerbaarheid en niet verifieerbaarheid: ze kunnen zich beroepen op wetenschappelijk onderzoek, maar wanneer er weerleggingen zijn kunnen die als een onderdeel van de doofpot gezien worden (zie ook: Albaraccín 2020, 199). In deze dynamiek wordt dit symbolische universum in zichzelf een sterk geheel, dat aanvallen van buitenaf makkelijk weerstaat.

Naast de inherente coherentie tussen de beelden van zingeving en het symbolisch universum, bieden complotconstructies ook psychisch noodzakelijke aannames over de wereld. Complotconstructies zijn namelijk een rol gaan vervullen die vaak was voorbehouden aan religie: ze bieden orde en een wereldbeeld in een vaak chaotische wereld (Wood and Douglas 2018, 87). Complotconstructies bieden deze orde via twee stappen. Eerst erkennen ze de chaos door incongruenties in het officiële verhaal bloot te leggen. Vervolgens bieden ze een congruent beeld (Basham 2001, 266). Hierdoor beïnvloeden ze de kijk op de wereld als een fundamenteel rechtvaardige plaats (Wood and Douglas

2018, 88). Deze aanname is nodig om psychisch te kunnen functioneren (Ganzevoort 2005, 344-361).

Hierboven heb ik behandeld dat complotconstructivisten in tegenstrijdige complotconstructies kunnen geloven. Dat roept de vraag op of complotconstructies wel zo'n coherent en congruent wereldbeeld bieden als ik hier argumenteer. Toch denk ik dat mijn argument kan blijven staan. Volgens de onderzoekers wijzen deze tegenstrijdigheden er namelijk op dat complotconstructies uitingen zijn van een breder, overkoepelend wereldbeeld (Wood, Douglas, and Sutton 2012, 768). Dat is in lijn met de kijk van Smit op wereldbeelden. Hij stelt namelijk dat er door de complexiteit van wereldbeelden inhoudelijke ambivalenties kunnen bestaan, zonder dat het waarde verliest als symbolisch universum (2015, 95).

De zinsgestalte van betekenisgeving heeft een ethisch aspect, aangezien er een keuze-element in zit ingesloten. Ook het geloof in complotconstructies bevat een keuze-element. Basham stelt dat het keuze-element in complotconstructies voortkomt uit het epistemologische dilemma: we kunnen geen volledige visie op de werkelijkheid hebben en moeten kiezen wat waar is aan de hand van zelfconsistentie, achtergrond geloven en grondigheid (2001, 273-274). Complotconstructies vormen een goed middel om antwoord te geven op het epistemologisch dilemma, omdat ze inhaken op de plaatsen waar officiële verklaringen van de werkelijkheid geen bevredigende antwoorden op kunnen geven. Daarnaast dwingen ze ons tot een keuze voor of tegen het officiële verhaal (Basham 2001, 267).

Een tweede aanwijzing dat er een keuze-element ingesloten zit in het geloof in complotconstructies is dat dat geloof afhankelijk is van de gevolgen van het veronderstelde complot (Van Prooijen and Douglas 2017, 326). Zo wordt een aanslag op een president eerder als complot geïnterpreteerd wanneer de president de aanslag niet overleefd heeft. Ook dit geeft aan dat complotconstructies een keuze-element hebben, aangezien de gevolgen in zichzelf niets onthullen van het bestaan van een complot en toch het geloof in complotconstructies beïnvloeden.

Er zijn zowel zwakke als sterke evaluaties mogelijk voor de keuze om in

complotconstructies te geloven. Allereerst argumenteert de evolutionaire psychologie dat het herkennen van complotten mensen heeft helpen overleven en nog steeds die functie vervult (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 775). Volgens theorie over error-management is het daarin beter om een vals positief verband te herkennen dan een vals negatief verband (Wood and Douglas 2018, 90). Hierdoor zijn complotconstructies een aantrekkelijke keuze om te overleven en vormen ze dus een zwakke evaluatie.

Daarnaast bestaat er een sterke evaluatie, omdat het geloof in complotconstructies is verbonden met het verlangen om de wereld te begrijpen (Van Prooijen and Douglas 2017, 327). Hiernaast kan men zich in de keuze om in complotconstructies te geloven beroepen op een hoger wereldbeeld (Wood, Douglas, and Sutton 2012, 769-773).

Het tegendeel van de zinsgestalte van betekenisgeving is de on-zin en complotconstructies worden ingezet om de on-zin te verminderen. Dit gebeurt door schuld te geven aan verborgen groepen (Knight 2000, 1-22). Door schuld te geven aan onzichtbare mensen kan het eigen lijden uitgelegd worden als de uitkomst van een moreel proces, in plaats van als gevolg van amorele krachten van de natuur of de maatschappij (Locke 2009, 582). Hierdoor wordt agentschap aangebracht in de uitleg van gebeurtenissen (Wood and Douglas 2018, 90). Dit alles stelt mensen in staat om orde te scheppen in dramatische gebeurtenissen die eerst als willekeurig werden begrepen; het vervangt de on-zin voor orde (Wood and Douglas 2018, 89).

De dialectiek binnen de zinsgestalte van betekenisgeving bevindt zich tussen de polen van traditie en persoonlijk antwoord. Doordat complotconstructies een afwijzing van het officiële verhaal bevatten is de eerste verwachting dat ze vooral een persoonlijk antwoord vormen en zich afzetten tegen traditie. Desondanks is het waarschijnlijker dat mensen complotconstructies aanvaarden wanneer ze geplaatst kunnen worden in bestaande culturele wereldbeelden (Newheiser, Farias, and Tausch 2011, 1008. DiFonzo 2019, 261-262). Waarschijnlijk valt dit te verklaren doordat het officiële verhaal niet de hele traditie vormt, maar dat er nog vele andere culturele interpretaties mogelijk zijn. Wat hier sterk aan bijdraagt is dat het historisch

gezien veelvoorkomend is dat instituten geheimen hadden en ook tegenwoordig zijn veel overheidsinstituten “openlijk geheim” (Basham 2001, 271-272). Dat is een gegeven in onze traditie waar we een bewust of onbewust persoonlijk antwoord op moeten geven. Complotconstructies kunnen hier een uitstekende invulling aan geven. Complotconstructies vormen dan een persoonlijk antwoord op de traditie, hierin zijn ze niet losgeweekt van de traditie, maar vormen ze een vervolg.

Daarnaast kunnen complotconstructies ook onderdeel van de traditie worden, waar iemand zich dan persoonlijk toe moet verhouden: “Instead, we propose that conspiracy theories can become coherent historical narratives that are transmitted to future generations as if they were facts, even if the actual facts do not provide compelling evidence for the conspiracy theory. What starts as a psychological response to cope with distressing feelings can become part of people’s representations of history” (Van Prooijen and Douglas 2017, 330).

4.5 Zinsgestalte van motivatie tot handelen

Er is volgens het zingevingsmodel enkel sprake van zin als de ervaring van verbondenheid en betekenisgeving leiden tot zinvol handelen. Werken complotconstructies om zinvol handelen te bevorderen?

Een voorwaarde voor motivatie tot handelen is dat men kan verwachten dat het handelen zal leiden tot bepaalde uitkomsten. Complotconstructies kunnen functioneren om juist die verwachting te ondersteunen, doordat ze vaak moralistische narratieven vormen waarin iemands situatie is verbonden aan zijn of haar acties (Wood and Douglas 2018, 94). Daarnaast is ook geargumenteed dat het evolutionair gezien enkel waardevol was om een complot te herkennen als dat ook tot handelen leidde (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 775). Dit kan door *avoidance* of door *approach*. Op het gebied van *avoidance* leiden complotconstructies tot angst en terugtrekking (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 782). Zo tonen Jolley en Douglas bijvoorbeeld dat complotconstructivisten minder hun kinderen inenten, anticonceptie gebruiken en stemmen (2014, 1-9). Dit wordt vaak aangedragen als bewijs dat geloof in complotconstructies leidt tot non-adaptief gedrag. Maar wanneer we complotconstructies als

zingevingsproces benaderen dan is dit gedrag niet non-adaptief, maar vormen het zingevende acties die in lijn met het wereldbeeld de complotten ontwijken. Wanneer we kijken naar approach-reacties, dan zien we dat mensen een reactie kunnen geven door zelf een verbond te smeden. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door te protesteren, het complot te ontmaskeren of te pleiten voor meer democratie en transparantie (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 782-783). Ook de approach-acties vormen acties die in overeenstemming zijn met het zingevende kader en zijn dus voorbeelden van zinvol handelen.

Daar staat tegenover dat Basham stelt dat mensen niet in complotconstructies zouden moeten geloven, omdat ze er niks mee kunnen doen, niks door kunnen veranderen en het de aandacht afleidt van wat waardevol is in het leven (2001, 277). Hierbij stel ik de vraag: wie bepaalt dat men er niks mee kan doen en wat waardevol is in ons leven? Wanneer ik Bashams stelling lees vanuit het sociaal-constructivisme dan kom ik tot de conclusie dat niet zijn sociale constructie van wat zinvol handelen of waardevol is ook als norm voor een ander geldt, maar dat we daarvoor het perspectief van de ander in moeten nemen. En voor de complotconstructivist is het juist aannemelijk dat het beschermen van zijn kind door deze niet te vaccineren met gevaarlijke stoffen een voorbeeld is van een zinvolle en waardevolle actie.

Smit stelde in zijn model dat het zal leiden tot gevoelens van schaamte en schuld wanneer men de zin van een actie inziet, maar toch niet handelt (2015, 99). Hier ben ik in de theorie over complotconstructies geen voorbeelden van tegengekomen, maar het lijkt me niet onwaarschijnlijk dat dit ook zal gelden voor complotconstructivisten.

Wanneer er geen sprake van handelen is en het leven tot stilstand komt is er sprake van weezin of tegenzin. Voor complotconstructivisten kan er weezin ontstaan wanneer men ervaart dat de controle die werd verkregen door het geloof in complotconstructies wordt aangevallen door de eigen ervaring of door anderen. Dat heeft namelijk een negatieve impact op hun motivatie tot handelen (Albaraccín 2020, 210).

De polariteit tussen mens en wereld binnen de zinsgestalte van motivatie tot handelen uit zich in de dialectiek tussen bevestiging en toewijding. Wanneer

complotconstructies tot handelen leiden dan is het nodig dat er holistisch en efficiënt denken is (Van Prooijen and Van Vugt 2018, 781). Verbonden aan bevestiging en toewijding zegt dit dat men zich eerst in zijn bestaan bevestigt door holistisch het geheel te begrijpen. Om vervolgens tot handelen te komen moet men zich van binnenuit toewijden aan het grotere geheel.

Epistemologisch zien we iets vergelijkbaars gebeuren in het hierboven behandelde, zelfbevestigende karakter van complotconstructies (Hawley 2019, 978). Door weerleggingen van de complotconstructie te zien als onderdeel van de doofpot en bevestigingen als wetenschappelijk bewijs, is een complotconstructivist in staat om externe data te interpreteren als bevestiging van de complotconstructie. Wanneer men vervolgens vanuit deze interpretatie de werkelijkheid probeert te begrijpen dan wijdt men zich toe aan de complotconstructie.

4.6 Uitkomsten van het zingevingsproces voor complotconstructies

Als het zingevingsproces wordt doorlopen dan ontstaat er participatie en engagement. Hierboven heb ik aangetoond dat complotconstructies invulling geven aan alle onderdelen van de verschillende zinsgestalten. Hierdoor mogen we op basis van de literatuur verwachten dat er participatie en engagement zullen ontstaan wanneer complotconstructies als zingevingsproces worden ingezet.

Hierbij denk ik dat het nuttig is om een voorwaarde expliciet te maken die in Smits model impliciet aanwezig is, maar die niet vanzelfsprekend blijkt te zijn in de literatuur vanuit andere disciplines. Voor zowel participatie als engagement geldt dat ze begrepen moeten worden vanuit het perspectief van de complotconstructivist. Participatie kan niet begrepen worden vanuit meer algemeen geaccepteerde ideeën over participatie, zoals stemgedrag. Wat participatie is moet worden begrepen vanuit het betekenis kader van de complotconstructivist en daarin kan weigeren om te stemmen op een corrupte overheid een sterkere uiting zijn van politieke participatie dan wanneer er wel gestemd word.

Ook op het gebied van engagement kan het bijvoorbeeld volgens

algemene normen niet als engagement gezien worden wanneer iemand zich terugtrekt uit de directe omgeving en zijn publieke leven via het internet gaat leiden. Toch kan het voor een complotconstructivist juist wel beleefd worden als engagement, omdat de mensen in de directe omgeving gezien kunnen worden als blinde volgers van de overheid, waar de mensen die ze via het internet spreken als medestanders in de strijd voor de waarheid en het goede gezien kunnen worden. Zelfs al durf ik te twijfelen of het psychisch gezond is om een sociaal leven via het internet te leiden, toch ben ik ervan overtuigd dat dit voor de complotconstructivist eerder engagement vormt dan contact met “verblindingen” in de directe omgeving.

Al met al vormen complotconstructies een zingevingproces dat leidt tot engagement en participatie, mits engagement en participatie begrepen worden vanuit het perspectief van de complotconstructivist.

5. Methode

Na de theoretische reflecties uit het voorgaande hoofdstuk ga ik nu een thematische analyse uitvoeren op een verzameling ervaringsverhalen rondom vaccineren van de Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken (NVKP 2021). In deze analyse heb ik mijn theoretische bevindingen empirisch getest.

Voor ik begin met de thematische analyse zal ik enkele woorden aan de methode wijden. De thematische analyse is methodologisch verder uitgewerkt door Virginia Braun en Victoria Clarke. Beide auteurs zijn associate professor in de psychologie, respectievelijk aan de University of Auckland en de University of West England, Bristol. Met hun paper uit 2006: *“Using thematic analysis in psychology”*, legden ze een manier van werken bloot die volgens hen al aanwezig was in veel kwalitatief onderzoek, maar die nog weinig erkend werd (Braun and Clarke 2006, 77-101). Sindsdien is deze paper vele malen geciteerd en is de thematische analyse een erkende vorm van kwalitatief onderzoek geworden.

5.1 Keuze voor thematische analyse

Ik heb gekozen voor thematische analyse, omdat ik wil weten wat het zingevingsperspectief blootlegt over de psychologische uitkomsten van het geloof in complotconstructies. Hierin zitten twee zaken ingesloten, die elkaar bij andere methodes soms lijken uit te sluiten. Enerzijds benader ik complotconstructies namelijk als een sociale constructie en heb ik aandacht voor de context waarin deze constructie tot stand kan komen. Wanneer ik meer vanuit mijn constructivistische aannames redeneer dan is een meer inductieve analyse al snel wenselijk, omdat dat de constructies dichtbij de data kan aantonen. Anderzijds heb ik me verbonden aan de theorie over zingeving en zou een meer deductieve methode wenselijk zijn, omdat ik dan dichterbij mijn onderzoeksvragen kan blijven en er meer kans is dat ik daar antwoorden op vind door mijn analyse. Ik denk dat thematische analyse hier invulling aan kan geven, omdat het toestaat om een meer door theorie gedreven analyse te volgen en toch de data als een sociale constructie te beschouwen (Braun and Clarke 2006, 83-84).

De data waarop ik deze thematische analyse heb toegepast is een

verzameling van 48 ervaringsverhalen die te vinden is op de Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken (NVKP 2021). In deze verhalen beschrijven mensen hun ervaringen met vaccinaties, die vaak bestaan uit heftige gebeurtenissen die ze verklaren op basis van de vaccinaties die ze gehad hebben. Dit lijkt een geschikte dataset, omdat deze verhalen op het eerste gezicht zowel verbonden zijn met complotconstructies als met zingeving. Hoewel ik pas in de analyse kan stellen dat dat echt het geval is. Toch is deze verwachting voorafgaand aan het onderzoeker gegrond, omdat vaccinatie-scepticisme veel verbonden wordt aan complotconstructies en een eerste blik op de ervaringsverhalen wijst op verschillende aspecten van zingeving, zoals de katalysatoren van zingeving en betekenisgeving (Jolley and Douglas 2014, 1-9. Smit 2015, 63-98).

5.2 Overwegingen voor thematische analyse

Braun en Clarke stellen dat een viertal keuzes vooraf aan de thematische analyse expliciet gemaakt moeten worden: de eisen aan een thema, het inductief of deductief werken, focus op semantische of latente codes en een essentialistisch of constructivistisch raamwerk (2006, 83-86).

Op het gebied van thema's kijk ik naar hun kwantiteit en hun belang voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag. Ik kan pas spreken van een thema als het herhaaldelijk door de verhalen speelt. Het is volgens Braun en Clarke onmogelijk om te bepalen wat een geschikt aantal is, maar ik zal voorlopig aanhouden dat iets pas als thema gezien kan worden als het in minstens één op de tien verhalen voorkomt (2006, 92). Als een potentieel thema dan in vijf verhalen voorkomt zal ik het als thema beschouwen. Daarnaast is het van belang dat een thema antwoord geeft op mijn onderzoeksvraag. Hiervoor heb ik de thema's verbonden aan mijn theoretische kader over complotconstructies en het zingevingsmodel en prevalentie gegeven aan de thema's die hier het meest bij aansluiten.

Vervolgens moet er gekozen worden voor een meer inductieve of meer deductieve werkwijze. Ik heb meer deductief gewerkt, omdat ik dichtbij mijn onderzoeksvraag wil blijven en wil herkennen of, en hoe er zin wordt gegeven door complotconstructies aan te houden.

Dit roept de vraag op of het niet krachtiger is om inductief aan te tonen dat er sprake is van zingeving. Dat argument zou gemaakt kunnen worden, zelfs al betwijfel ik of het mogelijk is om zo sterk op mijn theoretische aannames te reflecteren dat ik zonder theorie een analyse kan uitvoeren. Een belangrijker overweging is dat ik vermoed dat dit een chaotisch geheel op zou leveren, omdat de ervaringsverhalen gevuld zijn met details die waarschijnlijk geen antwoord kunnen geven op mijn onderzoeksvraag, zoals details over welke stoffen in vaccins als schadelijk worden gezien.

Met semantische en latente codes wordt respectievelijk bedoeld of ik me richt op wat er gezegd wordt, of dat ik me richt op de onderliggende patronen van betekenis, aannames en ideeën. Ik heb me meer gericht op latente codes, aangezien zowel de complotconstructies als het zingevingsproces niet als zodanig benoemd worden op semantisch niveau. Om antwoord te kunnen geven op mijn onderzoeksvraag zal ik dus latente interpretaties doen. Hierbij moet ik me bewust zijn van het feit dat dat mijn persoonlijke interpretatie is van wat er is geschreven en moet ik mijn rol daarin kritisch beschouwen. Ik heb hier aandacht aan gegeven door regelmatig scherp terug te blikken van mijn codes en thema's naar de data: zijn mijn interpretaties nog in overeenstemming met de data?

De laatste vraag is of ik vanuit een meer essentialistisch of constructivistisch kader redeneer. Hierboven heb ik al benoemd dat deze analyse eerder constructivistisch is. En ook in vorige hoofdstukken heb ik geargumenteed dat het zingevingsproces een actief proces is waarin sociale constructies een grote rol spelen. Daarnaast laten ook complotconstructies zich interpreteren als sociale constructies. Voor deze analyse betekent dit dat mijn codes aandacht hebben voor de sociale contexten die blijken uit de ervaringsverhalen, zowel voor het zingevingsproces als voor de complotconstructies.

5.3 Stappen van thematische analyse

Met deze keuzes in het achterhoofd zal ik kort aandacht geven aan de zes daadwerkelijke stappen in deze methode. Braun en Clarke benadrukken dat hun stappen eerder richtlijnen vormen dan regels (2006, 86-93). Desondanks ben ik

van mening dat ze in mijn geval een goed stappenplan vormen voor deze analyse, met uitzondering van de tweede stap.

Allereerst moet ik me bekend maken met de data. Dit heb ik gedaan door de ervaringsverhalen meerdere keren door te lezen, waarbij ik alleen enkele aantekeningen maak.

De tweede stap bestaat normaal gesproken uit het genereren van codes. Doordat ik deductief te werk ging zal ik deze codes niet genereren op basis van de data, maar heb ik uit mijn definitie van complotconstructie en het theoretische kader over het zingevingsmodel en complotconstructies geput. Dit heeft een lijst met codes opgeleverd die is bijgevoegd in Bijlage 1.

Ten derde volgt het genereren van initiële thema's. In deze stap heb ik de verschillende codes uit mijn lijst in een aantal thema's gegroepeerd. Ook begon ik in deze stap al met het nadenken over de relaties tussen de verschillende thema's.

Ten vierde heb ik de thema's kritisch geïnspecteerd. Hierbij stelde ik mezelf vragen als: Werken de thema's om patronen van betekenis te herkennen? Is er genoeg data om het thema te ondersteunen? En zijn de thema's correcte interpretaties van de codes en van de gehele dataset? Na deze kritische inspectie creëerde ik een thematisch schema, waarin ik de thema's en hun relaties zichtbaar maakte.

De vijfde stap was om de thema's een definitieve naam te geven en te definiëren. Hierna is het mogelijk om het algehele verhaal dat blijkt uit mijn analyse op te stellen.

De zesde en laatste stap is het produceren van het verslag. Dit verslag geeft antwoord op de vragen die ik hieronder heb beschreven en bestaat uit de thema's, analytisch commentaar en voorbeelden uit de data. Hierna heb ik de analyse teruggekoppeld aan de theorie en mijn onderzoeksvraag.

5.4 Onderzoeksvragen voor thematische analyse

Om richting te geven aan mijn analyse heb ik drie deelvragen opgesteld die antwoord moeten geven op deze onderzoeksvraag: blijkt er uit deze ervaringsverhalen dat men complotconstructies inzet om zin te geven?

De eerste deelvraag die hierbij gesteld moet worden is: kunnen deze ervaringsverhalen als complotconstructies gezien worden? Dit deelt zich weer verder op in vragen als: welke componenten van mijn definitie van complotconstructie blijken wel of niet in de data? En zijn er voldoende componenten aanwezig om deze ervaringsverhalen als complotconstructies te duiden?

De tweede deelvraag is: hoe zet men complotconstructies in om zin te geven? Deze deelvraag vormt de kern van de analyse. Hierin heb ik verbinding aangebracht tussen de analyse en de theorie over het zingevingmodel en complotconstructies. Dit maakt zichtbaar dat de theoretische wijze waarop complotconstructies werken om zin te geven ook uit de ervaringsverhalen blijkt.

De deelvragen kunnen duidelijk maken dat deze verhalen complotconstructies vormen en dat complotconstructies worden ingezet om tot zin te komen. Hierdoor zijn alle componenten van de onderzoeksvraag van deze analyse vervuld.

6. Resultaten

6.1 Kunnen deze ervaringsverhalen als complotconstructies gezien worden?

Er wordt nooit expliciet gezegd dat iemand in complotconstructies gelooft, maar soms blijkt uit de tekst wel dat iemand volledig overtuigd is van een complotconstructie: “De trieste realiteit is dat het hele vaccinatieverhaal een hypocriete farce is die vooral veel geld oplevert! (...) Deze miljarden verdienende farmaceutische bedrijven hebben veel te veel te verliezen bij het open en eerlijk zijn over de ware aantallen van vaccin-falen en onherstelbare schade die erdoor veroorzaakt wordt. Talloze keren hebben we gezien dat er financiële banden bestaan tussen farmaceutische bedrijven en de hooggeplaatste heren die ons bijvoorbeeld waarschuwen voor de komende pandemie” (Bijlage 2, 65).

Naast zulke opmerkingen die volledig aansluiten bij mijn definitie van complotconstructie, zijn er ook voorbeelden die sommige van mijn bouwstenen behelzen, maar anderen achterwege laten: “Eén keer ben ik, zonder kind, bij het consultatiebureau langsgegaan, uit nieuwsgierigheid, en heb de arts vriendelijk gevraagd of ze één van de kritisch-wetenschappelijke boeken over inenting van een lange literatuurlijst, ooit had gelezen. Het antwoord was: “nee, hoor, ken ik niet”. Ongelooflijk, maar waar. De arts kende de literatuur niet, maar raadde ouders wel aan om in te enten. Ouders vertrouwen dus blindelings op onwetende artsen...” (Bijlage 2, 20) In dit voorbeeld komen wel bouwstenen van complotconstructies voor, zoals kennis, macht en agentschap. Het agentschap zie ik bijvoorbeeld doordat de arts mensen aanraad om in te enten, zelfs als hij dat volgens de schrijfster niet goed kan onderbouwen. Er is in dit citaat echter niet zozeer sprake van meerdere gecoördineerde actoren, omdat deze arts in zijn eentje handelt en de schrijfster niet stelt dat hij dit handelen in overleg met anderen doet. Toch denk ik dat hier sprake is van een complotconstructie, omdat er verschillende zaken uit mijn definitie in naar voren komen.

Denk ik dat er sprake is van complotconstructies in deze ervaringsverhalen? Aangezien er in mijn definitie zit ingesloten dat niet elke component op elk moment aanwezig hoeft te zijn om te kunnen spreken van

complotconstructies en de meeste componenten regelmatig voorkomen denk ik dat ik deze ervaringsverhalen kan interpreteren als uitingen van complotconstructies.

6.2 Hoe zet men complotconstructies in om zin te geven?

Na de analyse kom ik tot vijf thema's, die gezamenlijk werken om vanuit complotconstructies zin te geven. Deze vijf thema's zijn: manier van denken, het chaotische ordenen, zelfbescherming, ingezet voor handelen en sociale ervaring. Ik zal nu eerst de interne dynamiek van elk van deze thema's behandelen, waarna ik zal ingaan op hun externe samenhang. Bij het behandelen van de interne dynamiek zal ik voor elk thema eerst een definitie geven, waarna ik de concepten uit de definitie zal onderbouwen met voorbeelden uit de data.

6.2.1 Manier van denken

In de manier van denken werken een holistische denkwijze en patroonherkenning samen om tot een beeld van zingeving te komen. Hierbij wordt de holistische denkwijze nog versterkt door de zelfbevestigende omgang met nieuwe data.

Dit thema creëerde ik toen ik het belang van overhaaste generalisaties in de ervaringsverhalen herkende. Het kwam met grote regelmaat voor dat uit een persoonlijke ervaring algemene conclusies werden getrokken over de gevaren van vaccins. Deze overhaaste generalisaties kwamen in de codering naar voren in holistisch denken en patroonherkenning.

De holistische denkwijze uit zich bijvoorbeeld in deze opmerking: "Ik ga terug in de tijd en besef mezelf maar al te goed dat dit vaccin verantwoordelijk is voor veel ellende en verdriet binnen ons gezin. Terugkijkende op mijn leven heeft geen enkele vaccinatie mij goed gedaan! Ik ben als baby al opgenomen geweest vlak na de vaccinatie, ik was rusteloos maar sliep veel, had ondergewicht maar at wel goed etc." (Bijlage 2, 40) Zulk holistische denken werkt vervolgens regelmatig samen met patroonherkenning: "Onze zoon, geboren in 1999, was een oer-Hollands en gezond kereltje tot het moment dat hij zijn 1e DKTP-vaccin kreeg toegediend op het consultatiebureau. Vanaf dat toegediende vaccin werd het gelijk een ander kind" (Bijlage 2, 46).

Vanuit die kerncodes voor dit thema heb ik gezocht naar andere codes die aan deze manier van denken meewerkten, zoals de zelfbevestigende omgang met nieuwe data: “Ik kom tot de eindconclusie dat de bijwerkingen en wat vaccinaties in je lijf kunnen veroorzaken (op korte en lange termijn) een groter gezondheidsrisico zijn dan de ziektes waartegen wordt gevaccineerd. Als het dochtertje van een vriendin in mijn omgeving na de Men C-vaccinatie uitgerekend hersenvliesontsteking krijgt, is het voor mij duidelijk. Vaccinaties maken ziek!” (Bijlage 2, 17)

Ik herkende dat deze manier van denken uiteindelijk leidde tot een nieuw beeld, waarin de oude chaos op een nieuwe manier werd begrepen. Dit zien we bijvoorbeeld in het beeld van een natuurlijk lichaam: “Ik probeer zoveel mogelijk te leven zonder angst en vertrouw op de natuurlijke kracht van mijn kinderen wiens immuunsysteem bewust zo puur mogelijk is gehouden, wat daardoor vele malen weerbaarder is dan een veelvuldig gevaccineerd lichaam. Bij een minder of ongevaccineerd lichaam, waar dus minder of niet door de mens in is “geroerd”, heeft het uiterst geavanceerde immuunsysteem de kans gekregen om zich natuurlijk, dus ongestoord te kunnen ontwikkelen” (Bijlage 2, 70).

6.2.2 Het chaotische ordenen

Vanuit de manier van denken wordt vervolgens het chaotische geordend. Ik herkende dit thema toen begon te dagen dat de complotconstructies worden ingezet om tot orde te komen. In bijna de helft van de verhalen was er sprake van een lijden waarvoor geen voor handen zijnde verklaring werd geboden. Dat er geen duidelijke verklaring voor het lijden was leek één van de grootste oorzaken om tot orde te willen komen. Daarin herkende ik dat het epistemologisch dilemma fungeerde als een aanjager van het verlangen om het chaotische te ordenen. Het epistemologisch dilemma bestaat eruit dat mensen zich moeten oriënteren in een wereld waarin kennis altijd beperkt is. Daardoor wordt men gemotiveerd om de geloofssprong te maken en in een bepaalde geordende werkelijkheid te geloven. Dit zien we bijvoorbeeld in deze opmerking: “De twee visies spraken elkaar op alle punten tegen, en leken tegelijkertijd

allebei even overtuigd van hun waarheid. Maar twee zulke verschillende waarheden konden toch niet allebei kloppen? Wat was nou DE waarheid?(...) Toch heeft uiteindelijk ons gevoel de doorslag gegeven en het feit dat de ene 'waarheid' gepromoot en gesponsord wordt door de farmaceutische industrie, en de andere visie ondersteund wordt door een integere groep mensen die amper belang hebben bij hun boodschap” (Bijlage 2, 59).

Ik zag dat de volgende codes kunnen werken om het chaotische te ordenen: agentschap verbinden aan dramatische gebeurtenissen, on-zin verminderen door schuld te geven en een wereldbeeld creëren voor psychisch noodzakelijke aannames. In het verbinden van agentschap wordt de willekeur van dramatische gebeurtenissen wordt bestreden, zoals in dit voorbeeld waarin een verklaring wordt gezocht voor de negatieve ervaring van het huidige bestaan: “Tot juli 2013 was ik met veel plezier een gedreven, zorgzame, zelfstandige workaholic. Mijn leven is nu een hel. Met mijn verhaal hoop ik dat mensen zich meer bewust worden van het feit, dat je een vaccinatie moet afwegen en bij twijfel van de noodzaak kunt weigeren” (Bijlage 2, 22).

Vergelijkbaar hiermee is de tweede situatie, waarin de on-zin verminderd wordt door schuld te geven aan andere mensen: “Ik deed namelijk zo goed mijn best met alles en had ondertussen wel in de gaten dat na het bezoek aan het CB het telkens opnieuw een hel werd” (Bijlage 2, 48). De derde situatie is de psychische noodzaak voor een wereldbeeld: “Ik kan echt geen andere verklaring bedenken voor het flauwvallen dan de vaccinaties die ik de dag ervoor gekregen heb” (Bijlage 2, 27). In dit voorbeeld is het blijkbaar noodzakelijk om tot een verklaring te komen, waarschijnlijk omdat het niet psychisch houdbaar is dat iemand kan flauwvallen zonder aanwijsbare reden.

Daarmee had ik een oorzaak om het chaotische te willen ordenen en drie manieren waarop dat gebeurde gevonden. Ik was ervan overtuigd dat dit thema ergens op uit zou komen, namelijk op een manier waarop die nieuw geordende werkelijkheid begrepen werd. Ik herkende dat deze nieuwe orde zich kon uiten in een beeld zoals: “Mijn leven is verpest door deze drie vaccinaties” (Bijlage 2, 9). In zo'n beeld werd het eigen lijden niet meer als een gevolg van willekeurige

krachten beschouwd, maar als gevolg van de vaccinaties en de mensen die aandringen op vaccineren.

6.2.3 Zelfbescherming

Het volgende thema is zelfbescherming. Dit thema kwam in vijftien van de ervaringsverhalen voor. Ik herkende dit als een thema toen ik me realiseerde dat mensen voor sommige gebeurtenissen complotconstructies inzetten om schuld toe te kennen aan externe factoren, terwijl deze gebeurtenissen net zo goed verklaard zouden kunnen worden vanuit de eigen verantwoordelijkheid. In dit thema ervaart men een psychologische bedreiging en zet men complotconstructies in om de eigenwaarde en het zelfbeeld te beschermen. Door zo het zelf te beschermen ontstaat er engagement.

Ik herkende eerst dat de eigenwaarde of het zelfbeeld werd beschermd, maar ik vroeg me af hoe het kon dat men deze neiging ervoer. Ik kwam ertoe dat deze neiging voortkomt uit een psychologische bedreiging als: “Dit was het begin van een hele onzekere tijd. Wat zou dit voor de toekomst van onze dochter betekenen, zou ze beter kunnen worden, zouden de klachten kunnen verergeren?” (Bijlage 2, 31)

Om te kunnen omgaan met de psychologische bedreiging kan men een complotconstructie inzetten om de eigenwaarde te beschermen. Hierin herkende ik dat de oude chaos waarin de eigenwaarde werd aangevallen werd vervangen door een nieuwe orde. Dit is een orde waarin de eigenwaarde wordt beschermd en de schuld is verplaatst naar een externe bron, zoals in dit voorbeeld: “Doordat ik eindelijk hier ook heb gezegd tegen mensen die ik minder goed ken dat ik nog een kindje heb gehad, kwam er veel boven en ben ik via internet veel te weten gekomen over wat men SIDS of WIEGENDOOD noemde. Toen is er een lampje gaan branden en ben ik meer onderzoek gaan doen. Veel puzzelstukjes zijn daardoor op z’n plek gevallen en het gevoel dat het mijn schuld was omdat ik mijn zoontje in een eigen bedje en eigen kamer had laten slapen, heb ik nu niet meer” (Bijlage 2, 25).

Ook zag ik dat het zelfbeeld beschermd kon worden door complotconstructies in te zetten na een psychologische bedreiging: “Het is tijd om wakker te worden en alles wat op je pad komt vertelt je wat, maar je moet

het wel willen zien. Ik ben door het hele proces enorm veranderd en wakker geschud” (Bijlage 2, 67). Zulke uitingen zag ik regelmatig en wekten bij mij de indruk dat deze personen door de complotconstructie tot een sterker zelfbeeld kwam. Mensen zagen zich niet langer schuldig of als een slachtoffer van onwetendheid, maar werd wakker, wetend en actief.

Tot slot kwam ik voor de vraag wat het gevolg was van het beschermen van de eigenwaarde en het zelfbeeld. Ik kwam ertoe dat dit het mogelijk maakt om engagement te ervaren. In de meerderheid van de verhalen kwam ik tegen dat mensen zich betrokken voelden op vaccinatieschade en de wens uitten dat anderen ook hun kennis en overtuigingen mochten gaan delen. Het leek erop dat het makkelijker was om zo’n vorm van betrokkenheid te ervaren wanneer het zelfbeeld of de eigenwaarde was beschermd. Ik vermoed dat dit ermee te maken heeft dat de psychologische bedreiging zich niet meer richt op hunzelf, waardoor er weer ruimte ontstaat om met de externe wereld te communiceren. Iets dergelijks zien we bijvoorbeeld hier gebeuren: “Ik had zo graag de informatie over vaccinaties en de keuzes die er zijn gehad toen ik zwanger was van de oudste. Ik heb destijds helaas nooit een bewuste keuze gemaakt. Bij de jongste hebben we een hele bewuste keuze gemaakt en ik ben nog steeds heel blij en dankbaar dat ik met een moeder in contact kwam die mij van informatie voorzag. Dit is in het kort ons verhaal. Ik hoop dat er door het delen van verhalen en informatie steeds meer mensen een bewuste keuze kunnen en durven maken” (Bijlage 2, 78). Hierin biedt de complotconstructie een nieuwe kijk op het zelf en het bestaan en kan men zich daarom weer verbonden weten met de wereld in de vorm van engagement.

6.2.4 Ingezet voor handelen

Naast het beschermen tegen de psychologische bedreiging, herkende ik ook dat complotconstructies werden ingezet om tot handelen te komen. Ik herkende het belang van handelen vooral door één terugkerend idee. Namelijk dat complotconstructies vaak werden ingezet om de verwachting te ondersteunen dat handelen tot bepaalde uitkomsten zou leiden, zoals hier het geval is: “Inmiddels ben ik voor de tweede keer moeder en deze ellende zal mijn

lieve meisje van nu 8 maanden bespaard blijven. Een immuunsysteem hoort sterk en gezond gemaakt te worden! Vaccins verzwakken juist het immuunsysteem waardoor je vatbaar wordt voor vele ziektes die nog vele malen erger kunnen zijn dan een kinderziekte die de kinderen vroeger allemaal kregen” (Bijlage 2, 33).

Toen ik het belang van handelen had herkend ben ik teruggegaan naar de codes om te kijken of ik meer codes kon onderscheiden die bijdroegen aan het handelen. Ik kwam ertoe dat complotconstructies ook functioneerden om de assumptie van een rechtvaardige wereld te ondersteunen en van daaruit een vervullend doel mogelijk maakten, zoals in dit voorbeeld: “Op een gegeven moment hoorde ik over de mogelijkheid om vaccinaties te ontstoren. Toen ben ik op zoek gegaan naar een klassiek homeopaat in de buurt. Nu, drie ontstoringskuren verder, heb ik mijn meisje weer terug. Ze knuffelt weer (heel veel zelfs), maakt oogcontact en wat ik zo mooi vind is dat ze haar gevoelens weer weet te uiten. Op school gaat het op alle fronten heel goed, zij kan zich goed concentreren en heeft meer rust. Zij is helemaal opgebloeid” (Bijlage 2, 30).

Vervolgens vroeg ik me af hoe ik de verschillende vormen van handelen kon classificeren. De theorie bood hier een classificatie voor door handelen te herkennen als *avoidance* of *approach* handelingen. Belangrijker dan deze classificatie vind ik dat beide soorten handelingen als participatie kunnen worden gezien. Ik zag dat participatie zich uitte in drie vormen: niet vaccineren, homeopathische ontstoring en het informeren van anderen: “Wat ik graag aan ouders mee wil geven is het volgende, onderzoek zelf eerst goed wat jij als ouder wilt, voordat je klakkeloos iets in je kind laat spuiten en neem pas dan de beslissing of jij je kind wilt laten vaccineren of niet” (Bijlage 2, 33).

6.2.5 Sociale ervaring

Tot slot is er de sociale ervaring. Dit thema begon ik te herkennen toen ik zag dat mensen van hun complotconstructies konden gaan afwijken als hun overtuigingen en acties niet werden geaccepteerd in de omgeving. Dit kon er ook toe komen dat men moeilijker tot participatie kwam, zoals in dit voorbeeld: “Het was een hele strijd en een behoorlijke frustratie. Ik las van alles en was er

zo van overtuigd dat vaccins niet O.K. zijn, maar mijn man wilde daar niets van weten. “Doe maar wat je wilt, zei hij telkens, maar het is wel jouw verantwoordelijkheid”, en dat vond ik heel zwaar om te dragen” (Bijlage, 61). De weerzin bestaat regelmatig in combinatie met een verwijzing naar verantwoordelijkheid. Hierin wordt degene die het officiële verhaal afwijst verantwoordelijk gehouden voor zijn of haar keuzes, terwijl iemand die de traditie volgt en wel vaccineert geen verantwoordelijkheid hoeft te dragen.

Toen ik vanuit deze observatie een scherpere blik wierp op de sociale belangen zag ik dat het omgekeerde juist ook waar kon zijn: men kon zich gesterkt voelen door steun van de omgeving. Dit zie ik bijvoorbeeld hier: “Het was zo’n verademing om gehoord te worden. Deze beste man bevestigde mijn vermoeden en hij vertelde dat hij al veel kinderen voorbij had zien komen die na vaccinatie schade hadden opgelopen” (Bijlage 2, 32).

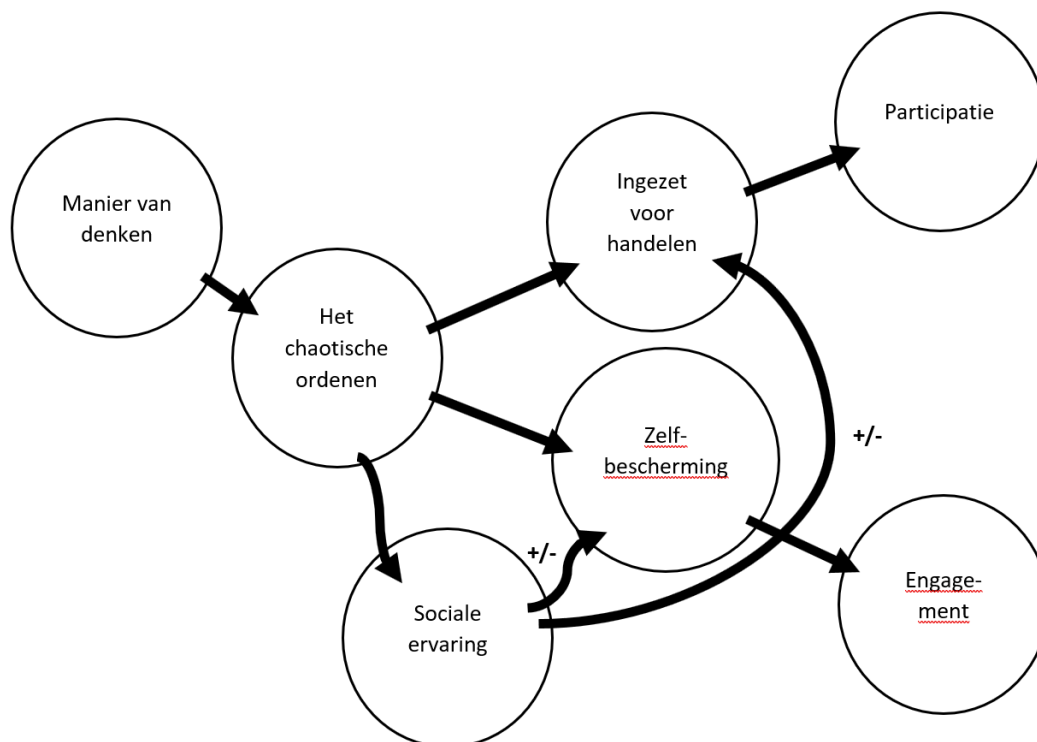
Dit belang van de sociale omgeving kwam ik bij tien verhalen tegen. Toen ik naar deze verhalen keek met de vraag waarom de complotconstructies reacties uitlokten in de omgeving zag ik dat dit samenhang met de polariteit tussen traditie en persoonlijk antwoord. Mensen die door complotconstructies het nut van vaccins afzweren zetten zich af tegen het officieel geaccepteerde verhaal. Zoals in dit voorbeeld: “Mijn vrouw en ik waren vier handen op een buik maar om je heen is de maatschappij zo geïndoctrineerd; ze verklaren je voor gek dat je weigert je kind te vaccineren – hele familie ruzies hebben we erover gehad” (Bijlage 2, 57).

Toen ik langer met dit thema werkte zag ik dat de ervaring van groepsidentiteit soms gevoed kan worden door *costly signalling*. Dit was voor mij niet op de voorgrond aanwezig en is ook niet de kern van dit thema. Ik denk wel dat *costly signalling* een manier is waarop de groepsidentiteit gevormd kan worden in deze verhalen: “In onze omgeving is niemand bekend met niet-vaccineren en zijn wij mensen met vreemde ideeën. Aangezien wij allebei wel vaker tegen de stroom in gaan hebben we hier geen moeite mee. Toen ik net de beslissing had genomen vond ik het wel lastig dat ik geen ouders kende in eenzelfde situatie. Via de NVKP waren het vrijwel allemaal behandelaars met

veel kennis op alternatief gebied, maar ik miste andere (gewone) ouders om ervaringen te delen en je gesteund te voelen” (Bijlage 2, 78).

6.2.6 Samenhang tussen de thema's

Deze vijf thema's maken samen een zingevingsproces door complotconstructies zichtbaar, waarin ze tot engagement en participatie leiden. De interactie tussen de thema's heb ik schematisch weergegeven in afbeelding 2 en zal ik onder de afbeelding behandelen.

Afbeelding 2

Allereerst voedt de manier van denken het ordenen van het chaotische. Het ordenen van het chaotische leidt vervolgens direct tot zelfbescherming en inzetten voor handelen. Daarnaast wordt de nieuw geordende werkelijkheid ingezet om tot handelen te komen. Daarin kan de sociale ervaring een bemiddelende rol vormen tussen het chaotische ordenen en de zelfbescherming en het inzetten voor handelen. Dit gebeurt doordat de omgeving op een positieve of negatieve manier reageert op iemands door complotconstructies gevoede ervaring van de werkelijkheid. Tot slot leiden zelfbescherming en inzetten voor handelen respectievelijk tot engagement en participatie, zoals ik

hierboven ook heb besproken. Het inzetten voor handelen werkt om tot participatie te komen.

6.3 Blijkt er uit deze ervaringsverhalen dat men complotconstructies inzet om zin te geven?

Zoals uit dit hoofdstuk blijkt denk ik dat er in deze ervaringsverhalen complotconstructies bestaan. Vervolgens heb ik laten zien hoe ik denk dat ze werken om tot zingeving te komen. In dat zingevingproces ontstaan engagement en participatie. Daardoor kom ik tot de conclusie dat er uit deze ervaringsverhalen inderdaad blijkt dat men complotconstructies inzet om zin te geven.

7. Discussie

7.1 Rol deductieve codes

Allereerst bekijk ik de rol die deductieve codes gespeeld hebben in de thematische analyse. Door vanuit deductieve codes te analyseren heb ik mezelf een grote rol toegekend in het interpreteren van de tekst. Het is daardoor mogelijk dat ik zaken uit de tekst heb gehaald die in een inductieve benadering niet naar voren waren gekomen. Vanzelfsprekend heb ik geprobeerd de tekst niet kunstmatig in mijn deductieve codes te passen, maar desondanks is het mogelijk dat dit wel is gebeurd. Het is dan ook mogelijk dat deze door de theorie gedreven analyse zich dichterbij de theorie bevindt dan in de werkelijkheid het geval is.

Daar staat tegenover dat deze benadering goed paste bij mijn onderzoeksvraag. Ik probeerde te testen of het mogelijk is dat complotconstructies de basis vormen van een zingevingsproces. Juist door vanuit de theorie te redeneren is het mogelijk geworden om deze hypothese te testen.

Een kritisch vervolg op dit onderzoek zou zijn om vanuit een volledig inductieve methode dezelfde ervaringsverhalen te analyseren. Wat komt er dan naar voren? Staat zingeving dan ook zo op de voorgrond of blijken er andere zaken mee te spelen? Welke zaken zijn dat en waarom zijn die belangrijk? Ik verwacht dat in dit onderzoek naast de zingevingsprocessen ook non-adaptieve houdingen naar voren komen. Een dergelijke interpretatie van de ervaringsverhalen zou ook aandacht hebben voor de manieren waarop deze verhalen mensen juist niet helpen. Zo kan er bijvoorbeeld door schuld te geven aan een vaccin afgezien worden van de eigen verantwoordelijkheid om het leven beter te maken. Dit zou naast een onderdeel van een zingevingsproces ook een vorm van non-adaptief gedrag bevatten. Zulk onderzoek zou dan beide perspectieven kunnen verenigen tot een meer genuanceerd beeld, waarin complotconstructies wat bieden én kosten. Dit is een toevoeging op huidig onderzoek, waar enkel het feit dat complotconstructies iets kunnen bieden wordt toegevoegd aan het academische debat.

7.2 Beperkingen kwalitatief onderzoek

Het tweede discussiepunt over de analyse richt zich op de beperkingen van het kwalitatieve onderzoek dat ik gedaan heb. Door deze kwalitatieve analyse ga ik diep in op een beperkte hoeveelheid data. Dit heeft invloed op de conclusies die ik kan trekken. Zo stel ik dat er in deze ervaringsverhalen sprake is van zingeving. Maar het is goed mogelijk dat het geloof in complotconstructies rondom vaccins een bovengemiddeld goede bron van zingeving door complotconstructies vormt. Vaccins zijn namelijk direct betrokken op iemands leven en gezondheid heeft een persoonlijk en existentieel belang. Het is de vraag of bredere complotconstructies, zoals het ontkennen van de maanlanding, ook zulke directe betrokkenheid hebben op iemands zingevingsproces. In het theoretische kader kwam ik wél tot de conclusie dat complotconstructies in het algemeen tot zingeving kunnen leiden. Maar de beperkte reikwijdte van mijn analysemateriaal beperkt de mogelijkheden om te stellen dat de theorie ook zijn weerslag vindt in diverse praktijksituaties.

Verder onderzoek is dan ook nodig om hier zekerheid in te verschaffen. Met name longitudinaal, kwantitatief onderzoek kan hier een grote rol in spelen. Dit zou bijvoorbeeld kunnen bestaan uit twee vragenlijsten, waarin het geloof in complotconstructies en de mate van zingeving worden bevraagd. Deze vragenlijsten kunnen met intervallen van een aantal jaren voorgelegd worden aan dezelfde mensen. Hierdoor worden trends zichtbaar over hoe sterk mensen in complotconstructies geloven en hoeveel zingeving ze ervaren. Vervolgens kunnen deze vragenlijsten gecombineerd worden en kan getoond worden of het geloof in complotconstructies bijdraagt aan zingeving. Als dit met een groot genoeg aantal mensen gebeurt en de uitkomsten vergelijkbaar zijn met de uitkomsten uit mijn onderzoek dan kan hier met voorzichtige overtuiging gesteld worden dat complotconstructies bijdragen aan een zingevingsproces, al moet er ook in zulk onderzoek kritisch gereflecteerd worden op mogelijke bemiddelende factoren.

7.3 Grootte onderzoeksveld

Een laatste discussiepunt bestaat eruit dat het onderzoeksveld nog niet groot is. Ik blijk bij terugblik op mijn literatuurgebruik dan ook veel gebruik gemaakt te hebben van dezelfde auteurs. Dat is niet verwonderlijk, aangezien er nog relatief weinig onderzoek is gedaan naar de psychologie van complotconstructies. Desondanks gebiedt de eerlijkheid mij te zeggen dat er nog veel literatuur en kennis beschikbaar is die ik nog niet heb aangeraakt.

Gelukkig zijn de auteurs die ik gelezen heb kritisch op elkaars aannames en denk ik daarmee de nuance in het debat te hebben behouden. Toch is het mogelijk dat ik een beperkter perspectief inneem dan dat mogelijk was geweest en dat er nog aannames in de literatuur bestaan die ik niet als aannames herkend heb.

Voor vervolgonderzoek over zingeving en complotconstructies raad ik aan om ook andere disciplines dan de psychologie in ogenschouw te nemen. Dat heb ik ook getracht te doen en tot op zekere hoogte gedaan, maar ik verwacht dat hier nog winst in te behalen valt. Met name de antropologie van complotconstructies is een belangrijke discipline voor het zingevingsperspectief waar ik meer gebruik van had kunnen maken.

7.4 Verhouding uitkomsten zingevingsproces en motieven om in complotconstructies te geloven

In mijn probleemanalyse geef ik aan invulling te willen geven aan de vraag van Douglas, Sutton en Cichocka of de psychologische motieven om in complotconstructies te geloven ook daadwerkelijk vervuld worden (2017, 538-542). Dit waren het epistemologische, existentiële en sociale motief. Door het zingevingsproces te behandelen kwam ik ertoe dat het waarschijnlijk is dat er engagement en participatie ontstaan door het geloof in complotconstructies. Maar betekent dat ook dat de motieven van Douglas, Sutton en Cichocka vervuld worden?

Ik denk dat dit wel het geval is, aangezien deze motieven om in complotconstructies te geloven ingesloten lijken te zijn in het zingevingsproces. Het epistemologische motief is vergelijkbaar met de betekenisgeving van het

zingevingproces. Het existentiële motief heeft te maken met controle en veiligheid en is daarmee bijvoorbeeld verbonden aan de assumptie van een rechtvaardige wereld. Deze assumptie kon door complotconstructies behouden worden. Het sociale motief is tot slot ook aanwezig op verschillende niveaus van het zingevingproces in complotconstructies. Zo werkten complotconstructies om de schuld van een gebeurtenis aan een andere groep te verbinden, waardoor een positief beeld van de eigen groep kan bestaan. Daarnaast werkten ze om het zelf te beschermen. Zowel het creëren van een positief beeld van de eigen groep als het beschermen van het zelf werden gezien als sociale motieven om in complotconstructies te geloven (Douglas, Sutton, and Cichocka 2017, 540). Al met al blijkt dan dat als er sprake is van een zingevingproces, er ook een vervulling is van de motieven om in complotconstructies te geloven.

8. Conclusie

Dit onderzoek voegt dan een tweetal punten toe aan de bredere context van het onderzoek naar de psychologie van complotconstructies. Ten eerste toont dit onderzoek dat een waardeoordeelvrije blik richting complotconstructivisten wenselijk is. Dit is in tegenstelling tot de vaak met vooroordelen gevulde benadering in de psychologie van complotconstructies, waar complotconstructies worden gezien als uiting van paranoia (Butter and Knight 2019, 35-36). Deze waardeoordeelvrije blik is niet enkel wenselijk om complotconstructivisten recht te doen, maar ook om het psychologische onderzoek afstand te laten nemen van de beperkende vraag over welke soort mensen in complotconstructies geloven (Bost 2019, 272).

Ten tweede laat dit onderzoek de meerwaarde van een nieuwe richting zien voor psychologisch onderzoek naar de psychologie van complotconstructies. Deze nieuwe richting komt voort uit de vraag: wat bieden complotconstructies aan de mensen die erin geloven? De vragen die voortkomen uit deze eerste grote vraag kunnen veel nieuwe inzichten bieden, waarvan het inzicht dat complotconstructies kunnen bijdragen aan het zingevingsproces slechts een klein begin vormt.

Al met al was het doel van dit onderzoek om antwoord te geven op de vraag: kunnen complotconstructies de basis vormen van een zingevingsproces? Ik heb vanuit een building-blocks definitie van complotconstructies een theoretisch kader geschetst, waarin de theorie over complotconstructies werd verbonden aan een zingevingsmodel. Vanuit de theorie bleek dat het mogelijk was dat complotconstructies de basis vormen van een zingevingsproces, aangezien de componenten en interne samenwerking van het zingevingsproces ook bleken uit de theorie over complotconstructies. Vervolgens heb ik deze hypothese getest aan de hand van een thematische analyse. Ook hieruit bleek dat het mogelijk is dat complotconstructies de basis vormen van een zingevingsproces. Zelfs al heb ik in de discussie getoond dat ik voorzichtig moet zijn met de uitkomsten van dit onderzoek, kan ik met die voorzichtigheid in gedachten stellen dat complotconstructies inderdaad de basis kunnen vormen van een zingevingsproces.

9. Bibliografie

Albaraccín, Dolores. 2020. "Conspiracy Beliefs: Knowledge, ego defense, and social integration in the processing of fake news." In *The Psychology of Fake News: Accepting, Sharing and Correcting Misinformation*, edited by Rainer Freifeneder, Mariela E. Jaffé, Eryn J. Newman, and Norbert Schwartz, 196-219. London: Routledge.

Basham, Lee. 2001 "Living with the conspiracy." *The Philosophical Forum* 32, no. 3: 265-280.

Baumeister, Roy F. 1991. *Meanings of Life*. New York: The Guildford Press.

Benjamin, Elliot. 2011. "Humanistic Psychology and the Mental Health Worker." *Journal of Humanistic Psychology* 51, no. 1: 82-111.

Bost, Preston R. 2015. "Crazy Beliefs, Sane Believers Toward a Cognitive Psychology of Conspiracy Ideation." *Skeptical Inquirer* 39, no. 1: 44-49.

Bost, Preston R. 2019. "The Truth is Around Here Somewhere: Integrating the Research on Conspiracy Beliefs." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 269-282. Oxford: University Press.

Braun, Virginia and Victoria Clarke. 2006. "Using thematic analysis in psychology." *Qualitative Research in Psychology* 3, no. 2: 77-101.

<https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>.

Butter, Michael and Peter Knight. 2019. "The History of Conspiracy Theory Research." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 33-46. Oxford: University Press.

Buuren, Jelle van. 2016. *Doelwit Den Haag?: Complotconstructie en Systemhaat in Nederland 2000-2014*. Doctorale thesis, Universiteit Leiden.

Dagnall, Neil, Kenneth Drinkwater, Andrew Parker, Andrew Denovan, and Megan Parton. 2015. "Conspiracy Theory and Cognitive Style: a Worldview."

Frontiers in Psychology 6, art. 206 (February): 1-9.

<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.00206>.

DeWitt, Darin, Matthew D. Atkinson, and Drew Wegner. 2019. "How Conspiracy Theories Spread." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 319-334. Oxford: University Press.

DiFonzo, Nicholas. 2019. "Conspiracy Rumor Psychology." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 259-268. Oxford: University Press.

Douglas, Karen M., Joseph E. Uscinski, Robbie M. Sutton, Aleksandra Cichocka, Turkey Nefes, Chee Siang Ang, and Farzin Deravi. 2019. "Understanding Conspiracy Theories." *Political Psychology* 40, no. 1: 3-35.

Douglas, Karen M., Robbie M. Sutton, and Aleksandra Cichocka. 2017. "The Psychology of Conspiracy Theories." *Current Directions in Psychological Science* 26, no. 6 (December): 538-542.

Dyrendal, Asbjørn, David G. Robertson, and Egil Asprem. 2018. "Conspiracy Theories and the Study of Religion(s): What we are Talking about, and Why it is Important." In *Handbook of Conspiracy Theory and Contemporary Religion*, edited by Asbjørn Dyrendal, David G. Robertson, and Egil Asprem, 21-47. Leiden, Bosten: Brill.

Frankl, Viktor. 1978 [1946]. *De zin van het bestaan: een inleiding tot de Logotherapie*. Rotterdam: Kooyker.

Franks, Bradley, Adrian Bangerter, and Martin W. Bauer. 2013. "Conspiracy theories as quasi-religious mentality: An integrated account from cognitive science, social representations theory, and frame theory." *Frontiers in Psychology* 4, art. 424: 1-12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2013.00424>.

Furnham, Adrian and Dimitrios Tsivrikos. 2017. *All in the Mind: Psychology for the Curious*. Hoboken, New Jersey: Wiley-Blackwell.

- Ganzevoort, R. Ruard. 2005. "Als de grondslagen vernield zijn... Over trauma, religie en pastoraat." *Praktische Theologie* 32, no. 3: 344-361.
- Giorgi, Amedo. 1997. "Humanistic Psychology and the Humanism of Karl Jaspers." *The Humanistic Psychologist* 25, no. 1: 15-29.
- Goertzel, Ted. 1994. "Belief in Conspiracy Theories." *Political Psychology* 15, no. 4: 731-742.
- Goertzel, Ted. 2010. "Conspiracy Theories in Science." *EMBO Reports* 11, no. 7: 493-499.
- Hofstadter, Richard. 1996 [1964]. "The paranoid style in American politics." In *The paranoid style in American politics and other essays*, edited by Richard Hofstadter, 4-32. Harvard: University Press.
- Hawley, Katherine. 2019. "Conspiracy theories, impostor syndrome, and distrust." *Philosophical Studies* 176, no. 4 (January): 969-980.
- Hughes, Graham. 2003. *Worship as Meaning: A Liturgical Theology for Late Modernity*. Cambridge, New York: Cambridge University Press.
- Jolley, Daniel. 2013. "Are Conspiracy Theories just Harmless Fun?" *The Psychologist* 26, no. 1 (Januari): 60-63.
- Oliver, J. Eric and Thomas J. Wood. 2014. "Conspiracy Theories and the Paranoid Style(s) of Mass Opinion." *American Journal of Political Science* 58, no. 4 (October): 952-966.
- Jolley, Daniel and Karen M. Douglas. 2014. "The Effects of Anti-Vaccine Conspiracy Theories on Vaccination Intentions." *PLoS ONE* 9 no. 2 (February): 1-9.
- Knight, Peter. 2000. *Conspiracy Culture: From Kennedy to the X-Files*. Abingdon: Routledge.
- Locke, Simon. 2009. "Conspiracy culture, blame culture, and rationalization." *The Sociological Review* 57, no. 4: 567-585.
- Nattrass, Nicoli. 2012. *The AIDS Conspiracy: Science Fights Back*. New York: Columbia University Press.

Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken. Laatst gemodificeerd: maart 2021. "Ervaringsverhalen." Geopend op 3 mei 2021.
<https://www.nvkp.nl/ouders/ervaringsverhalen/>.

Newheiser, Anna-Kaisa, Miguel Farias, and Nicole Tausch. 2011. The functional nature of conspiracy beliefs: Examining the underpinnings of belief in the *Da Vinci Code* conspiracy." *Personality and Individual Differences* 51: 1007-1011.

Orosz Gábor, Péter Krekó, Benedek Paskuj, István Tóth-Király, Beáta Böthe, and Christine Roland-Levy. 2016. "Changing Conspiracy Beliefs through Rationality and Ridiculing." *Frontiers in Psychology* 7 (October): 1-9.

Park, Crystal L. 2005. "Meaning Making and Religion." In *Handbook of the Psychology of Religion and Spirituality*, edited by Raymond F. Paloutzian and Crystal L. Park, 295-314. New York: The Guilford Press.

Prooijen, Jan-Willem van, and Karen M. Douglas. 2017. "Conspiracy theories as part of history: The role of societal crisis situations." *Memory Studies* 10, no. 3: 323-333.

Prooijen, Jan-Willem van, and Mark van Vugt. 2018. "Conspiracy Theories: Evolved Functions and Psychological Mechanisms." *Perspectives on Psychological Sciences* 13, no. 6: 770-788.

Robertson, David G. and Asbjørn Dyrendal. 2019. "Conspiracy Theories and Religion: Superstition, Seekership, and Salvation." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 411-422. Oxford: University Press.

Smit, Jacob D. 2015. *Antwoord geven op het leven zelf*. Delft: Eburon.

Stojanov, Ana and Jamin Halberstadt. 2019. "The Conspiracy Mentality Scale: Distinguishing Between Irrational and Rational Suspicion." *Social Psychology* 50, no. 4: 215-232.

Uscinski, Joseph E. and Joseph M. Parent. 2014. *American conspiracy theories*. New York: Oxford University Press.

Walker, Jesse. 2019. "What We Mean When We Say "Conspiracy Theory"." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 53-61. Oxford: University Press.

Whitson, Jennifer A. and Adam D. Galinsky. 2008. "Lacking Control Increases Illusory Pattern Perception." *Science* 322 (December): 115-117.

Wood, Michael J. and Karen M. Douglas. 2018. "Are Conspiracy Theories a Surrogate for God?" In *Handbook of Conspiracy Theorie and Religion*, edited by Asbjørn Dyrendal, David G. Robertson and Egil Asprem, 87-105. Leiden, Boston: Brill.

Wood, Michael J. and Karen M. Douglas. 2019. "Conspiracy Theory Psychology: Individual Differences, Worldviews, and States of Mind." In *Conspiracy Theories and the People Who Believe Them*, edited by Joseph E. Uscinski, 245-253. Oxford: University Press.

Wood, Michael J., Karen M. Douglas, and Robbie M. Sutton. 2012. "Dead and Alive: Beliefs in Contradictory Conspiracy Theories." *Social Psychological and Personality Science* 3, no. 6: 767-773.

10. Bijlage 1: Lijst met codes

Complotconstructie (0)

1. Kennis
2. Macht
3. Agentschap
4. Op narratieve wijze overgedragen, goed en kwaad
5. Meerdere gecoördineerde actoren
6. Geheim
7. Geloof
8. Wereldbeeld door betekenisgeving
9. Activering door wantrouwen
10. Persoonlijke en maatschappelijke omstandigheden
11. Controle

Zingeingsmodel en complotconstructies

12. Beschouwend vermogen: patroonherkenning en agentschap
13. Fundamentele levensvraag: existentiële angst → geloof in complotconstructies
14. Contingentie-ervaringen:
 - a. crisissituatie
 - b. ervaring van psychologische bedreiging
15. Breuken en breuklijnen:
 - a. orde scheppen in dramatische gebeurtenissen die als willekeurig worden omschreven (agentschap → assumptie fundamenteel rechtvaardige wereld)
16. Ambivalentie: gebrek aan onzekerheid en controle verminderen

17. Zinsgestalte van ervaring van verbondenheid

- a. Doel en vervulling: complotconstructie → assumptie rechtvaardige wereld → vervullend doel mogelijk
- b. Legitimiteit: Manichees narratief

- c. Eigenwaarde/bevestiging: ego beschermen en aantrekkelijk bij laag zelfvertrouwen
- d. Controle/effectiviteit:
 - i. ingezet verminderen gebrek aan controle
 - ii. samenspel controle en zelfbevestiging

18. Zingevingbronnen

- a. Persoon: zelfbeeld bevorderen
- b. Fysieke integriteit:
 - i. gevaar voor leven
- c. Materiële behoeften: -
- d. Activiteiten: terugtrekken of aanvallen
- e. Sociale relaties: sociaal proces – alternatiefgroepsidentiteit
- f. 'leven als geheel': *explanatory completeness*

19. Kwaliteit

- a. Breedte: raakt veel zingevingbronnen
- b. Diepte: *explanatory completeness* en transcendent (kunnen niet empirisch worden ervaren)

20. Zinloosheid:

- a. verbinding met geheel herstellen

21. Transcendentie en verbeelding:

- a. verbonden met onzichtbaar, groter geheel. Verbeelding noodzakelijk
- b. omgaan met angst voor de dood
- c. Symbolisme
 - i. Symbolisch onsterfelijk
 - ii. Costly signalling

22. Zinsgestalte van betekenisgeving

23. Taalniveaus: Existentieel-spiritueel niveau voedt lagere niveaus

- a. Holistische denkstijl
- b. Zelfbevestigende omgang met nieuwe data
- c. Geloof in tegenstrijdige complotconstructies

24. Beelden van zingeving:

- a. inherente coherentie tussen overtuigingen en epistemologische praktijk
 - i. = symbolisch universum
 - ii. Versterkt door zelfbevestigende omgang met nieuwe data
- b. Psychische noodzakelijk aannames: bieden orde en een wereldbeeld
 - i. Incongruentie officiële verhaal blootleggen
 - ii. Congruent beeld bieden

25. Ethisch aspect/keuze-element:

- a. epistemologisch dilemma
- b. Geloof afhankelijk van veronderstelde gevolgen

26. Zwakke evaluaties: error-management

27. Sterke evaluaties: verlangen om de wereld te begrijpen (en beroepen op hoger wereldbeeld)

28. On-zin:

- a. schuld geven aan verborgen groepen

29. Traditie en persoonlijk antwoord:

- a. afwijzen officiële verhaal, maar waarschijnlijker als ze aansluiten bij bestaande wereldbeelden (officiële verhaal is niet iemands gehele traditie)
- b. openlijk geheime overheidsinstanties
- c. Worden onderdeel van traditie

30. Zinsgestalte van motivatie tot handelen

31. Enkel zin als handelen:

- a. ondersteunen verwachting dat handelen leidt tot bepaalde uitkomsten
- b. Evolutionair enkel waardevol als gehandeld
 - i. Avoidance
 - ii. Approach

32. Schaamte en schuld: -

33. Weerzin/tegenzin:

- a. verkregen controle aangevallen door ervaring of anderen

34. Bevestiging en toewijding:

- a. Toewijden aan holistisch begrip van bestaan
- b. Zelfbevestigende omgang met nieuwe data

35. **Dynamiek van het zingevingsproces**

- a. Verbondenheid → Betekenisgeving
- b. Betekenisgeving → verbondenheid
- c. Verbondenheid/Betekenisgeving → motivatie tot handelen
- d. Motivatie tot handelen → Verbondenheid/betekenisgeving
- e. Unieke ordenende rol betekenisgeving

36. Engagement: enkel wanneer het bekeken wordt vanuit het perspectief van de complotconstructivist

37. Participatie: enkel wanneer het bekeken wordt vanuit het perspectief van de complotconstructivist

11. Bijlage 2: Gecodeerde data

Niet meer reageren ná de DKTP-inenting

Ook ik heb een ervaring met een inenting meegemaakt en wil die graag delen.

Mijn dochter is geboren in januari 1987, na een goede zwangerschap van 41 weken. De bevalling was moeizaam en uiteindelijk geen thuisbevalling. Een mooi en gezond meisje kon ik daarna in mijn armen sluiten. **(18b)** Zij heeft drie maanden borstvoeding gehad.

Toen ze drie maanden oud was heeft zij de 1e DKTP-inenting gekregen, waarna zij heel ziek werd, ze was vooral heel stil, koortsig, apathisch en reageerde niet meer.

De plaatsvervangend huisarts is toen komen kijken, het was inmiddels nacht, hoewel hij in eerste instantie niet wilde komen. **(39a)** Pas toen ik zei dat ik dan naar het ziekenhuis zou gaan omdat ik het niet vertrouwde, kwam hij. De huisarts testte haar reflexen door haar een beetje omhoog te “gooien” en hier reageerde ze niet goed op, haar reflexen waren uitgevallen. Ze was behoorlijk ziek. Wij moesten haar die nacht bij ons houden en in de gaten houden, zei hij, en de volgende ochtend vertellen hoe het met haar ging.

Er is daarna een melding gedaan, ik meen bij het Ministerie van Volksgezondheid, maar het is te lang geleden om me dat nog precies te herinneren. Er is wel iemand langs geweest die precies wilde weten wat er was gebeurd.

Bij de volgende inenting is de K van Kinkhoest eruit gelaten op advies van de huisarts of de consultatiebureauarts. Ik heb er toen wel voor gezorgd dat de vaccinaties werden begeleid en ontstoord door korrels van een homeopathisch arts en ik ben meer gaan lezen over kritisch prikken. **(40)** Ze heeft daarna ook geen noemenswaardige klachten meer gehad.

Toen zij ongeveer 8 jaar was is heeft zij kinkhoest gehad, dit was niet vervelender dan een langdurige verkoudheid, we gingen toentertijd ook gewoon nog op vakantie. **(38)**

Nu heb ik inmiddels 2 prachtige, gezonde kleinkinderen en zij zijn niet gevaccineerd, juist vanwege deze ervaring.

Ik ben dus voorzichtig met vaccineren, tegen welke ziekte dan ook.

Aan alle jonge ouders wil ik zeggen dat het goed is om alle kanten te bekijken voordat je je baby laat vaccineren. **(37)** Mijn mening is dat men ook later kan beginnen met vaccineren en zelfs de vaccinaties los van elkaar kan laten geven (dus niet als cocktail), kijk naar het gewicht van je baby en niet alleen naar de leeftijd. Zorg dat de weerstand goed is, ik ben voorstander van Ortiflor voor moeder en kind, dat de weerstand bevordert. **(38a)** Zorg dat je kindje voldoende vitamine D en C binnenkrijgt. En kijk wat er op homeopathisch gebied kan! Homeopathisch gezien, kun je vaccinaties ook 'ontstoren/ontgiften' **(40)**.

Groet Marja Lindsen

Maart 2021

Diabetes ná HPV-injecties

Ik weet niet waar ik moet beginnen, maar ga het toch proberen.

Op mijn 15e heb ik 3 HPV prikken gekregen. Ik was toen een zeer sportief, gezond meisje. **(18b)** Ik sportte veel en at heel gezond, juist vanwege het sporten. De laatste prik kreeg ik in september 2009. Daarna ben ik steeds meer af gaan vallen en zat niet lekker in mijn vel. **(10)**

Ik heb lang rondgelopen met de volgende klachten: afvallen, veel en vaak plassen, hoofdpijn en een droge mond. Ik vond het niet zo erg, dus ik ging niet naar de dokter totdat mijn moeder zei dat ik echt moest gaan, misschien had ik een blaasontsteking.

Ik ben dus naar de huisarts gegaan en daar kreeg ik te horen dat ik een bloedglucosewaarden van 25 had. Ik werd met spoed opgenomen in het ziekenhuis en daar werd gezegd: “Je hebt spontane diabetes”. **(15a)**

Ze begonnen vanaf het moment dat ik binnenkwam met insuline toedienen. Ik heb een week in het ziekenhuis gelegen waar ze mij insulineafhankelijk hebben gemaakt. **(3)** En werd naar huis gestuurd met mijn insuline pennen. Artsen vertelden dat mijn alvleesklier niets meer deed.

Ik was vóór deze prikken een gezond meisje, en erna behept met een auto-immuunziekte! **(24b)**

Ik heb mij de laatste vijf jaar verdiept in vaccinaties en speciaal in het HPV-vaccin en ontdekte dat de hoeveelheid aluminium in het HPV-vaccin erg hoog is. **(24a)**

Ik durf eigenlijk met zekerheid te zeggen dat de grote hoeveelheid aluminium mij fataal is geworden. **(23a)** Dit wil ik nader gaan onderzoeken en ook of daar nog een behandeling/ genezing voor mogelijk is. **(31a)**

Het gaat nu wel aardig goed met mij, ben getrouwd en heb een mooie dochter van 1 jaar oud. Ik werk als jeugd- en gezinscoach, maar heb nu dus wel al 10 jaar diabetes type 1 en dat is heftig. Ik ben afhankelijk van een insuline pomp die ik aan zet bij iedere maaltijd en die insuline toedient.

2 jaar geleden heb ik een uitstrijkje laten doen en daaruit bleek dat ik een pap had waardoor ik jaarlijks terug moet komen voor controle. Dit vond ik heel bijzonder. Ik heb namelijk maar 1 bedpartner gehad en dat is mijn man. Zou het vaccin hier misschien iets mee te maken kunnen hebben? **(9)** (red. zie bron met onderzoek in Zweden)

Ik zou graag in contact komen met andere jonge vrouwen die ook een verhaal hebben na het krijgen van de HPV-vaccinaties. **(36)** Mijn vraag aan hen is of zij zich hebben laten testen op de hoeveelheid aluminium. Dit zou ik ook graag willen doen.

Ik kom graag in contact met lotgenoten, reacties graag zenden aan info@nvkp.nl dan wordt het naar mij doorgezonden. Alvast dank daarvoor.

Met vriendelijke groet,

Een 25-jarige jonge vrouw en moeder

Maart 2021

Voor meer info over HPV lees het HPV-hoofdstuk en dossier [op de website van de NVKP](#).

- Video's over HPV op deze pagina: www.nvkp.nl/ouders/aanbevolen-literatuur-en-films/
- De Inleiding van het boek: The HPV Vaccine on Trial - De inleiding is in het Nederlands vertaald.
 - **Het HPV Vaccin voor het gerecht**
Op zoek naar gerechtigheid voor een misleide generatie
"Het boek onthult de tragedie van het HPV schandaal"
[Lees hier de hele inleiding...](#)
- **Een onderzoek in Zweden werd in 2018 gepubliceerd, en is onder druk van buitenaf teruggetrokken, waarin een verhoogd aantal gevallen van baarmoederhalskanker na de vaccinatie wordt gemeld.**

<http://ijme.in/articles/increased-incidence-of-cervical-cancer-in-sweden-possible-link-with-hpv-vaccination/?galley=html>

- **15 november 2016**

Bekijk de Uitzending Zorg.nu van 15-11-2016 die over het HPV-vaccin gaat.

[De uitzending van Zorg.nu \(15-11-2016\)](#) behandelt het HPV-vaccin.

Steeds meer ouders twifelen of ze hun dochter wel of niet laten inenten met dit vaccin tegen baarmoederhalskanker.

In de uitzending van **Zorg.nu.nl**, verwijst **Dick Bijl** naar het artikel over HPV in het geneesmiddelbulletin.

[Enkele citaten uit het geneesmiddelenbulletin oktober 2016 over HPV](#)

- *“Op dit moment is de duur van de onderzoeken nog niet lang genoeg geweest om de werkzaamheid bij de preventie van carcinomen te kunnen bepalen. De tijd tussen het ontstaan van een infectie en een carcinoom is namelijk gemiddeld 20 jaar.”*
- *“In de onderzoeken ontvingen de controlegroepen het adjuvans aluminium. Dus hoewel HPV-vaccins in deze onderzoeken veilig leken te zijn, kon een eventueel schadelijke effect van het adjuvans hiermee niet worden uitgesloten.”*
 - (Noot NVKP: Cervarix bevat ongekend hoge hoeveelheden aluminium, een neurotoxische stof die giftig is voor het zenuwstelsel en de hersenen. [zie meer hier...](#))
- *“Onafhankelijke onderzoekers hebben kritiek op de analyse van de bijwerkingen van de vaccins door de EMA en op het gebrek aan transparantie.”*
- *“Omdat naar de mening van het Nordic Cochrane Center onvoldoende is ingegaan op de kritiek en er door gebrek aan transparantie geen goede inhoudelijke en wetenschappelijke discussie is te voeren, is besloten om met de steun van diverse andere organisaties een klacht in te dienen over de EMA bij de Europese ombudsman.”*

- *“Op dit moment is er nog geen bewijs dat het vaccin ook daadwerkelijk beschermt tegen cervixcarcinoom.”*

Overleden na Coronavaccinatie, een ervaringsverhaal, 10 maart 2021

In december 2020 en januari 2021 moest mijn schoonvader verschillende keren naar het ziekenhuis voor zijn blaas, er werd kanker gediagnosticeerd, een plekje op zijn blaas. Daarnaast hield hij vocht vast en dat was achteraf door een onopgemerkt infarct.

Begin februari mocht hij naar huis met een levensverwachting van anderhalf tot twee jaar. Wij kregen zondag 7 februari het bericht dat er een afspraak gemaakt was voor zijn eerste vaccinatie op 9 februari en de tweede vaccinatie zou plaats vinden op 16 maart.

Dinsdag 9 februari werd hem de eerste injectie gegeven, de dag erop werd hij opgenomen in het ziekenhuis. Hij had zijn dag niet, voelde zich niet goed.

Twee dagen later, 11 februari ligt hij nog steeds in het ziekenhuis. Het gaat niet zo goed met hem, hij ligt aan een infuus met vocht, zijn bloeddruk is echt veel te laag. Ook heeft hij ontzettend veel pijn aan zijn gewrichten. Hij roept steeds om hulp en jammert van de pijn, hiervoor krijgt hij morfine toegediend. **(18b)** Een heftige situatie.

Via het infuus krijgt hij 2 soorten antibiotica, hij blijft pijn houden en de cardioloog en internist zijn druk in overleg. Het lijkt eeuwig te duren. We krijgen te horen dat de pijn wordt veroorzaakt door jicht. Vermoedelijk niet veroorzaakt door een bacterie maar door zijn eigen auto immuunsysteem. Mogelijk een ontsteking in zijn arm. Hij krijgt prednison en een slaappil. We hopen allemaal dat het zijn werk zal doen, deze man is echt op en het helemaal zat.

We krijgen te horen dat de ontstekingswaarden in zijn bloed heel hoog zijn, ze gaan dit onderzoeken.

Vrijdag 12 februari bezoekt mijn vriend zijn vader in het ziekenhuis. Vooraf heeft hij met zijn zus onenigheid over de toedracht van de plotselinge achteruitgang van vader. Volgens hem kan dat met de vaccinatie te maken hebben, volgens

haar absoluut niet. **(39b)** Deze vraag leggen ze diezelfde middag bij de cardioloog neer en hij zegt dat dit zeer goed mogelijk is. **(34)** Al vindt hij het nog voorbarig om nu direct een conclusie te trekken en wil hij eerst de bloedonderzoeken afwachten of er geen andere oorzaak gevonden zal worden.

Dinsdag 16 februari mag mijn schoonvader naar huis, hij is flink in de war en heeft last van hallucinaties.

Op 18 februari kregen we het bericht dat er slecht nieuws was.

Ze waren met mijn schoonvader naar de Spoedeisende hulp gegaan en hadden net een gesprek met de cardioloog en de internist gehad. De bloedwaarden waren weer ontzettend slecht, en zijn hart en zijn nieren ook. Ze waren bezig om een kamer te regelen voor die nacht, het zou verstandig zijn als we bij hem zouden blijven slapen werd er verteld. De palliatieve zorg werd geregeld zodat hij de volgende dag naar huis zou kunnen met volledige zorg. Ze verwachtten niet dat hij het nog heel lang zou volhouden. Hij was inmiddels losgekoppeld van de apparatuur en er werd overleg gepleegd welke medicijnen niet meer perse noodzakelijk zijn.

19 februari kwam hij thuis en op 20 februari zijn we bij hem op bezoek gegaan. Naar omstandigheden maakte hij het goed en lag in een bed in de woonkamer, gelukkig kon hij goed praten. Zijn broers (ook tachtigers) en schoonzus zijn dan ook op bezoek. Zij kijken uit naar hun vaccinatie in maart. Ik vraag hen goed de bijsluiter te lezen en zeg dat er ook bijwerkingen mogelijk zijn. **(31a ii, 37)** Ze zeggen: “Wil je ons nu bang maken?” **(39b)**

Mijn schoonvader zegt met krachtige stem: “Ze heeft wel gelijk hoor! Op de dag dat ik ‘m kreeg, begonnen mijn handen op te zwellen en kreeg ik overal pijn. Dat werd steeds erger en de volgende dag kwam ik in het ziekenhuis terecht. De dag erna stonden er een aantal artsen rond mijn bed, ze dachten vast dat ik sliep, maar ik hoorde ze zeggen dat het van de vaccinatie moest zijn!” **(5, 6, 34)**

In de daaropvolgende dagen wordt hij verzorgd door familie en nachtzusters. Hij gaat achteruit.....

Op 22 februari meldt de huisarts dat er niets uit de onderzoeken gekomen is....

(9)

23 -24 februari had hij erg onrustige nachten.

Woensdagochtend kan hij niet meer slikken. De familie wordt bij elkaar geroepen om samen met hem en de pastoor zijn laatste uren te beleven. Als iedereen weg is, in de nacht van 24 op 25 februari slaapt hij rustig in. In de dagen die daarop volgen, blijkt dat de familie geen kwaad woord wil horen over het vaccin. **(39b)** 'Zijn lichaam was op' wordt er gezegd en twijfel daaraan is ongepast.

Er zijn ook in Nederland tot op heden (10 maart) al 87 meldingen van overlijden bekend bij Bijwerkingencentrum Lareb, er is een voorwaardelijke vergunning verleend voor deze corona vaccins. De duur van bescherming die het vaccin biedt is nog niet bekend. Ik hoop oprecht dat mensen zich eerst beter gaan inlezen voordat ze deelnemen aan dit medische experiment. **(29a)** Een gewaarschuwd mens telt voor 2 ...

Meer informatie over corona injecties en bijwerkingen kun je vinden via toegevoegde links.

- [Coronadossier...](#)
- [Lijst met bijwerkingen...](#)

Een ervaringsverhaal uit 1987: 'wiegendood' na de tweede inenting

De bevestiging van de toenmalige arts.

Na jarenlang te hebben gezwegen en gerouwd wilde ik naar de toenmalige arts stappen om te ervaren hoe zo'n arts omgaat met zo'n verlies. **(20, 37)** En ook waarom de stempel wiegendood werd opgeplakt, in plaats van overlijden door vaccinaties. **(6, 23b)**

Toen ik binnenstapte heeft hij waarschijnlijk gedacht ze komt met haar voet omdat ik een beetje struikelend liep: gebroken teen.

Hij zei: "Carla dit is lang geleden dat ik jou zag?"

Ik zei: "zeg dat wel."

"Gaat u zitten.

Ik ging zitten en zei: "ik ga wel mijn mondmasker afzetten, wil wel mijn stoel een beetje naar achteren zetten en het zou leuk zijn als u ook het masker af zou willen zetten." **(21cii)**

Dit deed hij niet, ik zag in zijn ogen dat hij fronste.

Ik was héél rustig niet zenuwachtig. **(18a)**

Ik zei hem dat ik niet kwam om verwijten te maken of om te kwetsen.....maar dat ik hem graag de vraag wilde stellen over het vaccin indertijd bij Petra?

Ik vroeg hem om een eerlijk antwoord, we keken elkaar recht in de ogen. **(3)**

Het vaccin: "U plaatste het vaccin en u was er enkele uren later bij met mijn huisarts toen ik gevluht was met Petra, wetende dat ik haar uit handen moest geven, ik kwam bij de burens terecht die jou belden?"

Hij zei: "Ja, dat weet ik nog."

"Jullie zeiden stilletjes tegen elkaar: "We zullen maar zeggen wiegendood." **(1, 5, 6)** Waarschijnlijk had ik dit niet mogen horen? Vertel me eens wat deze woorden betekenden. Ik hoop op een eerlijke menselijke reactie, ik ben niet kwaad, maar ik zou dit graag willen weten?" **(17b)**

"Is Petra in een te diepe slaap gegaan door het vaccin? Google...heeft me doen

lezen over bijwerkingen. En er staat duidelijk dat bij tetanus alleszins hartafwijkingen kunnen gebeuren. Zelden maar het gebeurt." **(1)**

Zijn ogen werden nat.

"Vaccins geven bijwerkingen, ze is overleden aan deze bijwerking. Waren we op onderzoek hiernaar uitgegaan dan zou het parket komen....en wordt het in eerste instantie als misdaad beschouwd. Dit konden we niet doen. Daarom wiegendood." **(2, 34)**

Ik vroeg hem tussendoor tot 4 keer toe naar deze bevestiging. **(17c)** Ik kreeg ze telkens.

Ik vroeg hem: "Waarom dan dat vaccin geven als jullie de risico's ervan kennen?" **(9)**

Hij zei: "Dat risico van het vaccin is zo klein, dat weegt niet op tegen het krijgen van kinkhoest."

Ik zei: "Het moet dan jouw kind maar zijn."

Hij zei: "Ja, het moet jouw kind maar zijn."

Zijn ogen waren nat, ik troostte hem en zei: "Ik ben niet kwaad, maar hoe gaan artsen daarmee om?" **(18a)**

Hij zei: "Artsen komen samen en dan wordt dit besproken." **(5)**

Hoe ik herhaalde: "Kinkhoest,...moeten we voorkomen. De wiegendood is een klein percentage. "

Ik vroeg hem: "Hoe heb jij (toen werd het jij) dit kunnen verwerken? Toen ik naar huis wandelde en er mensen naar de wandelwagen kwamen om naar haar te kijken, was zij aan het sterven?"

"Hoe heb jij dit kunnen verwerken?"

We keken nog steeds in elkaars ogen.

Hij zei: "Moeilijk."

Toen maakte ik het kort, anders zou het gesprek in herhalingen vervallen en ik wilde niet beginnen te miepen, hoe Nederlanders het zeggen.????

Ik stond op en zei hem: "Bedankt voor dit eerlijke, menselijk gesprek." **(18e)**
Ook hij stond op maar bleef een meter afstand houden, mijn woorden: "Eigenlijk wil ik jou nu een knuffel geven." **(21cii)**
Hij schudde met zijn hoofd zonder woorden, nee nee.
Het protocol. dacht ik.

Eenmaal buiten kwam de ontlading, vele vele tranen.
Maar de wiegendood heeft nu zijn naam, al weet ik dat artsen dit #nooit #publiekelijk #uitbrengen. **(1, 2, 6, 8, 24ab)**
Alle inentingingen hebben voor hen meer voordelen. **(3, 5)**
Wiegendood: Bijwerkingen van het vaccin: Het moet jouw kind maar zijn.
Over andere gevolgen van vaccins had ik het niet, ik ging enkel voor de wiegendood. Je hoort nu zo vaak "het moet maar iemand van jouw naaste zijn".
Geldt in dit geval ook denk ik dan. **(29a)**

Dammen van tranen zijn gebouwd om het niet op de hoogte zijn van iets, om die onwetendheid over vaccins. **(1, 25ab)**
Vermoord door het vaccin krijgt de naam wiegendood. **(12, 24ab)**
Dit is rond Kerst 2020 opgeschreven, Mvg, Carla

34 jaar geleden. 17 december 1987. De dag.
Wie dacht er toen bij het zetten van de kerstboom aan, dat er enkele dagen later onze Petra bij gelegd zou worden.
Wiegedood: 4,5 maand mocht ze bij ons zijn.

Een mama 27 jaar vluchtend met haar baby door de straat. Ik wist het was het laatste moment dat ik haar kon vasthouden. Wetende ik haar uit handen moest geven. Haar klaarmaken, mooi maken voor een ander bestaan. **(21a)**
Mijn man werkzaam als mijnwerker, iemand moest hem uit dat gat halen.
Wetende dat als hij boven kwam, het voor hem donkerder werd dan daar beneden, in dat diepe gat. Zwart als het diepe gat, zwart hoe hij zelf was bij het naar boven komen. **(21c)** Zo zwart werd die avond.

Enkel de lichtjes van de kerstboom branden. Met het satijnen kleedje en lintje van haar mutsje kon ik het proces van sterven verbergen.

Al snel werd zwart mijn favoriete kleur. Kerstballen, slingers, kransen zelfs het behangpapier leek meer op zwart dan op grijs. Zwart werd voor mij het teken verbonden met haar.

Dan heb je nog even de tijd om afscheid te nemen.

Tot het laatste moment verbergen van wat je zelf zag.

Je neemt haar op en je hoort iets kraken.

Haar satijnen kleedje werd haar dekentje in dat kleine kistje. Met een hamertje klopte ik het kistje dicht. Het geluid hiervan bleef me jaren bij.

Nu zie ik het als een pijnlijk gebeuren, maar ook een mooi gebeuren, een sterk gebeuren. **(15a, 20)**

15 jaar werd zwart mijn kleur. De tien jaar daaropvolgend kwam er een kleurtje bij.

"Rood"

Maar **(12, 13)**

Ooit leerde ik praten over die zwarte periode

Je tranen laat je in stilte

Je bent een tikkende tijdbom

Een barstende vulkaan...die niets kan hebben

Een tipje van je sluier onthul je dan niet

Ze zien enkel jouw sterke kant

Je bagage wordt dan zwaar

Een herinnering waar je uiteindelijk sterker uitkomt.

Totdat er weer beproevingen komen die je herinneren aan de tijd.

Je kan er niet over praten.

Het verdriet is dan ook heel intens.

Moeder en Kind.

Mooi?

Ja en ja ook schoon.

Jong- intens- zwart en rood

De HPV-vaccinatie heeft mijn leven verwoest, tot een hel gemaakt. (15a, 28)

15 jaar oud was ik toen ik in 2009 de eerste HPV-vaccinatie heb gekregen. Ik werd vrij snel heel ziek. Mijn spieren voelden zwak, ik had er geen kracht meer in.

Ik heb er ook een fikse oorontsteking bij gekregen met veel pijn, wat resulteerde in een gescheurd trommelvlies.

Mijn lichaam werd steeds zwakker met een lage weerstand en een auto-immuunziekte; alopecia, coeliakie en verminderde hoeveelheid witte bloedlichaampjes. **(14)**

Na de tweede HPV-vaccinatie werd ik direct weer ziek en na een week heb ik in mijn slaap een epileptische aanval gehad en ben ik bijna in mijn kussen gestikt.

(23a) Gelukkig kwam mijn moeder op tijd bij mij. Ik werd opgenomen in een ziekenhuis, waar werd gezegd dat het een onbekende vorm van epilepsie was. Mij werd geadviseerd hiervoor medicijnen te gaan slikken.

Als er toen artsen waren geweest, die gezegd hadden dat het door de vaccinatie was gekomen, was ik direct gestopt met verder vaccineren, maar daar heeft niemand over gesproken. **(1, 3, 5)**

Ik kon moeilijk nadenken, leren was niet meer mogelijk en ik kon moeilijk op woorden komen. **(20)**

De derde vaccinatie heb ik ook nog gekregen, waarna alles nog erger is geworden. Ik heb alopecia allergie gekregen, een allergie voor gluten, melk en ei producten.

Ik heb ongeveer 4 epileptische aanvallen gehad. Toen moest ik met de medicijnen stoppen.

Toen ik achttien jaar was heb ik in mijn slaap weer een aanval gehad, maar deze keer noemde men het een ernstige astma aanval. Ik ben toen in een ander ziekenhuis opgenomen. De arts zei dat het geen epilepsie was, dat kon niet volgens haar.

Mijn leven is verpest door deze drie vaccinaties. **(12, 15a, 17c, 24ab)** Ik ben gestopt met mijn studie, want concentreren kan ik mij niet meer en mijn energieniveau is heel laag. **(25ab)** Ik heb niet één bijwerking gehad, maar zeer

vele! Ik heb heel veel last van haaruitval en van meerdere allergieën, mijn voeten en handen worden snel koud en verkleuren tot paars aan toe met een tinteling en een doof gevoel. Slapen gaat slecht, in de nacht moet ik opstaan en lopen om te zorgen dat mijn bloed blijft stromen.

Er is bewezen dat meerdere meisjes na de HPV-vaccinatie POTS hebben gekregen. **(1, 23a)** Ik heb er ook de symptomen van, mijn hart gaat soms hard en snel kloppen en dan voel ik dat het bloed niet goed doorstroomt. Dan krijg ik pijn aan mijn voeten en enkels, wordt duizelig en het wordt zwart voor mijn ogen. Al die jaren heb ik over het waarom nagedacht. Ik was eerst heel gezond, tot mijn vijftiende heb ik veel geturnd en gesport. Na de HPV-vaccinatie ben ik in een depressie terecht gekomen, met veel angsten. **(15a)**

Ik heb laten testen of ik vergiftigd ben (geweest) door aluminium. En dat bleek het geval. Al die jaren heb ik rondgelopen met een flinke aluminium belasting/vergiftiging. Er blijkt in het HPV-vaccin veel aluminium te zitten en dan heb ik deze vaccinatie nog wel driemaal gekregen, dus driemaal een hoge dosis aluminium! **(23ab)**

Het is heel frustrerend dat er niet eerlijk wordt verteld dat je ernstige bijwerkingen kan krijgen door de vaccinatie. **(6, 17b)**

Het heeft mijn leven verwoest en tot een hel gemaakt. **(8, 10, 12, 21c, 23a, 24b)**

Ik weet zeker dat er heel veel meisjes zijn in Nederland en in de hele wereld, die ook soortgelijke klachten hebben maar niet weten dat deze klachten door de HPV-vaccinatie komen. **(17c, 18e, 23a)** Het RIVM, de overheid en artsen moeten de waarheid spreken en eerlijk zijn over de kans op bijwerkingen. **(0)** Dit vaccin is niet veilig!

Met mijn verhaal wil ik gezonde jonge meisjes en jongens waarschuwen voor dit vaccin en wens zo dat zij zoiets nooit hoeven mee te maken. **(31a, 36, 37)**

Het is heel erg zwaar om zo te moeten leven, en te beseffen dat mijn leven van mij is afgenomen, is gestolen van mij. **(12, 15a)**

Ik hoop dat ik word gehoord.

PS Oproep om krachten te bundelen

Als er meisjes en vrouwen zijn met dezelfde ervaringen, willen jullie reageren naar ervaringen@nvkp.nl, dan kunnen we wellicht de krachten bundelen en onze ervaringen gezamenlijk onder de aandacht brengen en eventueel ons recht op erkenning van vaccinatieschade gaan halen. **(18de, 24a, 31a, 37)** Alvast dank daarvoor.

21-01-2021

Was het Mex.griepvaccin tijdens de zwangerschap de oorzaak? We zullen het nooit weten.

Beste mensen,

We leven in een vreemde tijd, bijna de hele wereld is in Lockdown i.v.m. het Coronavirus. **(14a)** Volgens veel berichten in de media zou een nieuw vaccin voor Corona (Covid 19) dé uitkomst bieden om deze pandemie tegen te gaan. Dit gegeven heeft mij doen besluiten om mijn ervaring over vaccineren tijdens de zwangerschap met jullie te willen delen. **(31, 37)**

In 2009 werden we ook geconfronteerd met een pandemie, namelijk de Mexicaanse griep, officieel nieuwe influenza A (H1N1). Ik was destijds zwanger van mijn dochter Mia en in de laatste maand van mijn zwangerschap heb ik de Mexicaanse griepvaccinatie gekregen. Ik wilde het vaccin eigenlijk niet, het was nieuw op de markt en ik vroeg me af of het wel veilig zou zijn. **(17c, 18a)** Mijn vroedvrouw was het daar niet mee eens, het zou veilig zijn en ik zou zo mijn kindje kunnen beschermen, ook zou het vaccin nog effectief zijn als ik borstvoeding zou geven en zo zou ik mijn dochter en mezelf veiligstellen. Ik voelde veel druk, ook vanuit mijn omgeving. Familieleden besloten het vaccin wel te nemen. Ik werd heen en weer geslingerd, wist niet meer wat de beste keuze zou zijn en ben bezweken onder de druk van buitenaf. **(25a, 29)**

Ik heb het vaccin toegediend gekregen en direct daarna werd ik ziek, ik hoestte tot diep in de nacht. **(12, 23a)** Ik ben niet gevoelig voor bronchitis, hoest zelden maar ditmaal had ik het goed te pakken en heb dan ook 3 weken in bed moeten doorbrengen. Totdat ik bevallen was, toen leek de hoest spontaan verdwenen. Mijn dochter Mia was geboren, ze had een vreemde grijzige huidskleur en haar apgar score was niet oké. **(14ab)** De volgende dag bleek haar apgar score te voldoen en die eerste weken wisten we nog niet wat ons te wachten stond en waren we gelukkig met onze dochter. Haar huidje was wel bleekjes en haar ontlasting was wit? De vitamine K bleek ook niet op peil te zijn. De 9de week na

haar geboorte werd ontdekt dat Mia was geboren met de zeer zeldzaam leverziekte 'Galgang Atresie'.

Mia was in één keer heel geel geworden, haar huid, haar ogen en zij had ontkleurde poep. Zij at slecht, begon over te geven, sliep slecht en huilde veel. Kortom; zij was ernstig ziek doordat de gal niet naar de darmen ging, zoals het hoort. Vetten kon zij niet verteren en zij nam dus geen vitaminen op, die in vetten voorkomen. Zij had de eerste 2 maanden tekorten aan vitamine E, vitamine A en vitamine K. Deze laatste zorgt voor een goede bloedstolling, waardoor zij, door gebrek eraan, spontaan bloedingen kreeg, zoals inééns blauwe plekken/vlekken op haar lichaam. Het was erg extreem, en dat zo in één keer!

Met 9 weken kreeg ze haar eerste operatie, een Kasai operatie. Tijdens deze operatie wordt er een kunstmatige verbinding gemaakt tussen de lever en de dunne darm. De arts vertelde dat haar galgangen vol zaten met littekens. Toen ik de chirurg vroeg of dit een genetische aandoening was zei hij volmondig nee en vertelde dat het leek of haar galgangen door een virus aangetast waren in de eerste weken na haar geboorte of tijdens mijn zwangerschap. Toen ik de vraag stelde of dit door het vaccin kon komen werd ik niet serieus genomen. **(1, 8, 10, 12-** Het was ook verstandiger om te kijken wat "we" konden doen dan om op zoek te gaan naar de oorzaak, zei hij. **(3, 6)**

Het bleef niet goed gaan met haar. Zij at weinig, kreeg speciale melk voor leverzieke baby's, borstvoeding kon ik haar niet meer geven. Ze was constant aan het overgeven, was mager en had diarree.

In 2011 onderging Mia haar eerste levertransplantatie van een in leven zijnde donor, namelijk van haar vader, hij had de juiste bloedgroep. Hij werd 3 maanden begeleid door een psycholoog om zich voor te bereiden op de operatie. Er bestaat nl. een mogelijkheid te overlijden door een bloeding die kan ontstaan als je in de lever gaat snijden. Ik kan je vertellen dat dit hele zware uren waren als zowel je man als je kind tegelijk een operatie ondergaan.

Na de levertransplantatie was Mia veel ziek met hoge koorts. Zij bleek het Epstein Barr virus onder de leden te hebben. Het Epstein Barr virus is de meest voorkomende ziekte bij kinderen na een levertransplantatie. Mia had aanhoudende hoge koorts, was slap, at slecht, sliep slecht, had griepverschijnselen en dat allemaal maandenlang.

Er trad afstoting op en de volgende optie was het vinden van een nieuwe leverdonor. We zijn naar België verhuisd, want daar waren meer mogelijkheden om Mia te helpen en zou het ook voor mij mogelijk zijn om een stuk lever af te staan aan mijn dochter.

In 2012 ondergingen we voor de 2de keer een operatie, waarbij het voor mij "makkelijker" voelde om op de operatietafel te liggen dan de wachtende ouder in de gang te zijn. Ik kan je wel vertellen dat ik de operatie erg heftig vond, er is door al mijn spieren heen gesneden met als gevolg een groot verticaal litteken op mijn buik. Lang morfinegebruik voor de pijn en uiteraard de narcose hebben een hele impact op het dagelijks leven gehad, samen met de zorg voor onze zieke dochter. Ik ben lichamelijk goed hersteld, heb lang getraind om weer in goede conditie te komen.

Helaas trad er opnieuw afstoting op. Mia heeft daarna nog in 2013 haar 3de en laatste transplantatie gehad. Ze heeft zoveel meegemaakt, ook nog tweemaal een ziekenhuisopname vanwege een longontsteking. Niets heeft haar beter kunnen maken en in 2013 is onze dochter overleden, ze is drieënhalf jaar oud geworden. We hebben alles gedaan wat we konden voor onze dochter, het heeft niet mogen baten en het was genoeg geweest, zij heeft haar welverdiende rust gevonden. **(15, 16)** Ons verdriet was en is nog steeds groot.

Nu we weer in een pandemie terecht zijn gekomen, moet ik vaak terugdenken aan de vaccinatie in 2009. Inmiddels weten we ook dat het Mexicaanse griepvaccin helemaal niet zo veilig was als men ons deed geloven. **(1, 3, 5, 6, 8, 9)** In de krant las ik: "De Nederlandse overheid trekt 5 miljoen euro uit om tot een schikking te komen met mensen die ernstig ziek werden. Ook de Britse

overheid geeft toe dat het Mexicaanse griepvaccin hersenschade heeft veroorzaakt, slachtoffers krijgen miljoenen vergoeding". **(29b)** Het vaccin bleek helemaal niet veilig te zijn!

Wat gaat er nu gebeuren? Hoe kunnen ze nu de veiligheid garanderen van een nieuw vaccin? **(5, 12, 23a)** Zoals ik al schreef heb ik meerdere artsen gevraagd naar een mogelijk verband, zou er een verband kunnen zijn tussen die vaccinatie, die ik tijdens de zwangerschap heb gekregen en het opgelopen virus bij mijn dochter dat voor deze zeer zeldzame leverziekte 'Galgang Atresie' heeft gezorgd? **(1, 12, 23a)** Nergens heb ik gehoor gekregen, we moesten naar de toekomst kijken. **(6)** Ik heb destijds een homeopaat bezocht voor extra ondersteuning, hij is de enige persoon die mijn verhaal serieus nam. **(18e, 35ab)** Ik hoop dat iedereen, maar zeker ook zwangere vrouwen 2x nadenken voordat zij zich zullen laten vaccineren met een vaccin dat nieuw op de markt komt. **(36)** Er zijn helaas ook keerzijden aan het vaccineren. Het maakt meer kapot dan je lief is, het houdt niet op bij een ziek kind. **(25b)** Je relatie komt onder enorme druk te staan. **(20)** Het hele gezin is slachtoffer. Je krijgt te maken met schuldgevoelens; had ik maar naar mezelf geluisterd. **(17c)** Er moet meer aandacht komen voor de slachtoffers, ook hebben ouders recht op eerlijke informatie, het bijleveren en doornemen van een bijsluiter zou een mooi begin zijn. **(17di+ii)** Ik hoop oprecht dat vaccineren een vrije keuze mag blijven. Ik wens iedereen veel wijsheid toe...

Een bezorgde moeder

Meer achtergrondinformatie: **(1, 35c, 37)**

- De Nederlandse overheid trekt 5 miljoen euro uit om tot een schikking te komen met mensen die ernstig ziek werden.

<https://www.volkskrant.nl/wetenschap/5-miljoen-voor-schikking-met->

[mensen-die-ernstig-ziek-werden-na-niet-noodzakelijkerwijs-door-mexicaanse-grieprik~b56bb970/](#)

- uitgebreid beschreven en met video: <https://eenvandaag.avrotros.nl/item/mogelijk-compensatie-voor-slachtoffers-griepvaccin/>
- met korte video: https://twitter.com/EenVandaag/status/679297102883647488?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%5Etweetembed%7Ctwterm%5E679297102883647488&ref_url=https%3A%2F%2Feenvandaag.avrotros.nl%2Fitem%2Fmogelijk-compensatie-voor-slachtoffers-griepvaccin%2F
- Britse overheid geeft toe dat Mexicaanse griepvaccin hersenschade veroorzaakt...slachtoffers krijgen miljoenen vergoeding...
<http://healthbytes.me/britse-overheid-geeft-toe-dat-mexicaanse-griepvaccin-hersenschade-veroorzaakt-slachtoffers-krijgen-miljoenenvergoeding-2/>
- Ervaringsverhaal: Gevolgen van de Mexicaanse griepvaccinatie.
Narcolepsie.
Ik heb me mee laten slepen door de angstcampagne over het gevaar van deze griep en heb zowel mijn kinderen als mijzelf laten vaccineren. Snel daarna begonnen de klachten, ik werd moe en kreeg het bijna niet voor elkaar om de gewone dingen van de dag te doen.
Lees verder via toegevoegde link <https://www.nvkp.nl/ouders/ervaringsverhalen/gevolgen-van-de-mexicaanse-griepvaccinatie/>

Marina over de ervaringen met vaccinaties bij haar dochter

Mijn dochter is geboren in 1969 en was een prachtig meisje. De zwangerschap en bevalling waren prima gegaan.

Deelnemen aan het Rijksvaccinatieprogramma deed je 'gewoon'. **(29)** Nog maar net drie maanden oud kreeg ze haar eerste inenting voor pokken. Het gevolg was koorts, veel slapen en hangerig zijn, maar dat waren 'normale' reacties, althans, dat kregen we te horen: "Geen zorgen mevrouw, het hoort erbij". **(5)** Vijf maanden oud volgde de 1ste D.K.T.P. inenting met als reactie koorts, die heel hoog opliep. Het advies was veel laten slapen en goed laten drinken, dan zou het snel weer over zijn. Toen een maand later de volgende D.K.T.P. gepland stond, ging ik met lood in de schoenen naar het consultatiebureau. Ik zag er behoorlijk tegen op. Maar, van een goede moeder werd verwacht dat ze haar kindje zou beschermen en dat is wat ik dacht te gaan doen. **(17c, 24b, 29)** Ik wist toen niet beter en vertrouwde dan ook helemaal op wat de dokters adviseerden te doen. **(1, 2, 3, 25a)** Ik nam een washandje mee zodat ik een nat washandje op de prikplek kon leggen, dat zou verzachten en de zwelling tegengaan. Dat werd aan ons moeders destijds verteld.

Na de 2de en 3de inenting volgde dezelfde reactie van hele hoge koorts en toch ben ik telkens weer naar het consultatiebureau gegaan voor wegen, meten en de vaccinaties. **(29)** Pas na de 4de inenting heb ik besloten te stoppen met vaccineren, want toen had mijn dochter weer hele hoge koorts gekregen en hilde, nee krijste zij alles bij elkaar. **(31abi,ii)** Mijn man en ik raakten ervan in paniek, we kregen haar niet stil en belden de huisarts om te vragen of hij langs wilde komen. In eerste instantie weigerde hij maar mijn man dreigde een klacht in te gaan dienen. De beste man heeft toen besloten toch een huisbezoek te komen afleggen (in die tijd was een huisbezoek heel gewoon). Er werd een koortsverlagende zetpil gegeven met het advies om haar goed te laten drinken en erop te letten of ze genoeg natte luiers had. Dagenlang is ze uit haar doen geweest.

Dit gebeuren had me zo beangstigd dat ik op de oproepen erna niet meer ben ingegaan. **(34a)** Inmiddels was mij duidelijk geworden dat abnormaal huilen een vaak vermelde bijwerking is (langer dan 3 uur ontroostbaar huilen binnen 48 uur na vaccinatie) **(1)**. Deze bijwerking is mij nooit verteld vóóordat de vaccinatie werd gegeven. **(6)** De veel te hoge koortsen die mijn dochter kreeg na haar eerdere vaccinaties hadden voor de consultatiebureauarts al een waarschuwing moeten zijn. **(18a)** We hebben meer dan een jaar lang met onze dochter ziekenhuis in en uit gelopen, er werd een EEG-onderzoek gedaan en een colonscopie (darmonderzoek), we moesten speciale diëten volgen, ze kon niet alle voeding meer verdragen, had slaapproblemen en ontwikkelde astma. **(10, 14a)** Waar dit alles opeens vandaan kwam konden de artsen niet verklaren... **(1, 2, 3, 5, 6, 9)**

Mijn dochter heeft daarna in haar kindertijd alle kinderziektes gehad, bof, mazelen, rodehond en waterpokken. Het hoorde erbij en nee, leuk was het niet, moeders zijn nu eenmaal liever zelf ziek dan dat ze moeten meemaken dat hun kroost iets mankeert. **(17c)** Het stelde echter niets voor vergeleken met haar reacties op de vaccinaties. **(23a)** Kinderziektes waren toen nog heel gewoon, elk kind maakte ze door. **(29a)** Er werd niet angstig gereageerd op 'zieke' kinderen. Had je kind de mazelen dan hield je het een paar dagen thuis. Het huiswerk werd zonder angst gebracht door klasgenootjes om te zorgen dat ze niet te veel miste van school. Je zorgde dat je kleine meisje genoeg dronk en gaf het een extra lepel Levertraan voor de daarin aanwezige vitamine A. Met extra knuffels, liefde, rust en aandacht knapte het dan weer snel op. De ophef die ik nu over mazelen in de media lees en hoor, ervaar ik persoonlijk als ronduit schokkend en oneerlijk, ook hier wordt belangrijke informatie niet met ons ouders gedeeld. **(0) (28a, 29a)**

In het Nederlands Tijdschrift Voor Geneeskunde (april 2017) werd geschreven over een 14 maanden oude jongen die 13 dagen na een BMR-vaccinatie mazelen kreeg. 'Aangezien men op klinische gronden geen onderscheid kon maken tussen het wildtype en de vaccinatiestam, werd de stam bij het RIVM getypeerd. Die

typering toonde dezelfde mazelenstam als die is opgenomen in het BMR-vaccin (de Enders' Edmonston stam). De klachten waren dus zeer waarschijnlijk het gevolg van de mazelenvaccinatie.' Conclusie; 'door de daling van de incidentie van besmetting met wildtype mazelen, is een beeld wat mazelen doet vermoeden steeds vaker gerelateerd aan de vaccinatie.' **(1)** Dit gegeven wordt gewoonweg genegeerd, ook over het belang van het geven van vitamine A om eventuele complicaties te voorkomen hoor je niets?! ... **(3, 24ai, ii, 28a, 29b)**

Inmiddels ben ik oma van twee vaccinvrije kleinkinderen. Ondanks dat ik zelf heb ervaren hoe heftig een reactie op een vaccinatie kan zijn, becroop me toch even een gevoel van angst. **(25ab)** Ik vertrouwde weliswaar volledig op de keuze van onze dochter, maar de keuze om niet te vaccineren werd en wordt nog steeds niet maatschappelijk geaccepteerd. **(18b, 29a)** Ik bemerkte aan mezelf dat dat gegeven invloed op mij had. **(29, 33a, 35b)** We hebben veel over vaccins, bijwerkingen en ziektes gesproken en we hebben onze dochter vanaf de eerste dag het vertrouwen gegeven en zijn achter haar keuze gaan staan. **(18e)** Ze heeft haar beweegredenen uitgelegd, schokkend vond ik het om te horen dat er geen farmacokinetisch onderzoek vereist is voor vaccins, je vraagt je dan gedegen af of onze kinderen proefkonijnen zijn? **(0)** Inmiddels zijn mijn kleinkinderen 13 en 11 jaar. Ze blaken van gezondheid en komen zelden of nooit bij een arts. **(23ab)** De 'angst' voor een vaccinvrije opvoeding is totaal verdwenen, de eeuwige mantra dat vaccins veilig en effectief zijn stoort me inmiddels enorm. **(29a)** Dreigende verplichting en het weigeren van ongevaccineerde kinderen op kinderdagverblijven gaat mijns inziens veel te ver. **(17a, 25, 33a, 35c, 36)** Ouders hebben recht op eerlijke informatie, het geven van de bijsluiters vóór vaccinatie zou een mooi begin zijn! **(1, 36)** Vaccinatieschade is alom vertegenwoordigd, de Volkskrant citeerde een tijdje terug een kinderarts; 'Steeds meer kinderen krijgen volwassen ziekten: Als dit zo doorgaat, worden kinderen van nu gemiddeld minder oud dan hun ouders', dit is zeer zorgwekkend! **(23a)** Ex-vaxxers worden stug anti-vaxxers genoemd, de ontkenning van bijwerkingen met zelfs de dood tot gevolg is ronduit ernstig en verdrietig te noemen. **(0) (18e, 20a, 24a, 29a, 35ab)** Het zal jouw kind maar overkomen. Ik wens alle ouders sterkte

in deze tijd van ontkenning en de dreiging van een eventuele verplichting. **(36)**
Ga eerst zelf op onderzoek uit en zolang er risico's zijn bij vaccineren moet vaccineren een vrije keuze blijven. **(1, 31ab, 37)**

Mvg, Marina, januari 2020

(1)

- Bijsluiter: Infanrix DKTP

<https://www.nvkp.nl/fileadmin/nvkp/pdf/Bijsluiter/Bijsluiter%20Infanrix-IPV%20%28DKTP%29%20professional.pdf>

- Belang van vitamine A

<https://www.nvkp.nl/over-nvkp/nieuws/nieuws-item/mazelen-en-immuun-suppressie/>

- Mazelen na BMR, Nederlands Tijdschrift Voor Geneeskunde

<https://www.ntvg.nl/artikelen/de-mazelen-na-bmr-vaccinatie>

- Volkskrant, steeds meer kinderen krijgen volwassen ziekten

<https://www.volkskrant.nl/wetenschap/steeds-meer-kinderen-krijgen-volwassen-ziekten-als-dit-zo-doorgaat-worden-kinderen-van-nu-gemiddeld-minder-oud-dan-hun-ouders~b4fdb938/>

'Spontane' abortus en hersenhuiten

Precies een jaar nadat wij waren getrouwd is Carin rond 26 augustus 1988 in blijde verwachting geraakt. Op 22 september hebben we de zwangerschap door onderzoek bevestigd gekregen in het MR70, Bachplein 12, Amsterdam. Door haar moeder is Carin erop geattendeerd dat rodehond bij zwangere vrouwen afwijkingen bij de vrucht kan veroorzaken en zij wist niet of Carin rodehond had gehad. **(24ab)** Vandaar dat wij onze zorgen hierover met de huisarts hebben besproken. Vervolgens heeft Carin bij onze huisarts in Diemen op woensdag 5 oktober om 10 over 8 het vaccin tegen rodehond gekregen. Als de arts het BMR-vaccin heeft gegeven, dan heeft hij ons daarvan niet op de hoogte gesteld. **(1, 3, 6, 9)** Er is alleen gesproken over een vaccinatie tegen rodehond.

In het weekend van 8-9 oktober 1988 waren we genodigd bij het huwelijk van een collega in België. Carin voelde toen enige onrust in haar buik. Op maandagavond 10 oktober is Carin's vrucht afgestoten. Zij heeft me de vrucht laten zien en wij waren zeer bedroefd. **(15)** Carin heeft toen de verloskundige in Hilversum telefonisch geraadpleegd. Waarschijnlijk heeft ze haar ook een bezoek gebracht op dinsdag 11 oktober. Er staat tenminste een afspraak in de agenda genoteerd. De nabloeding is na een paar weken vanzelf opgehouden. Omdat de zwangerschap nog in de agenda stond van het Groene Kruis kwam er in het voorjaar van 1989 iemand van deze organisatie aan de deur. Wij hebben ons verdrietige verhaal verteld.

In maart 1990 is Carin weer zwanger geraakt. Deze tweede zwangerschap en de zwangerschap daarna zijn zonder problemen verlopen. Ze verliepen 'volgens het boekje'. De ongeveer zes weken van de allereerste zwangerschap tot aan het toedienen van het vaccin waren ook zonder problemen verlopen. **(12, 24a)**

De twee gezond geboren, prachtige kinderen zijn volgens het Rijksvaccinatieprogramma gevaccineerd, maar beide kinderen hebben ontroostbaar gehuild direct na toediening van de vaccins. Wij weten nu dat dit 'hersenhuiten' was, een zeer bekende ernstige bijwerking van waarschijnlijk de

kinkhoestcomponent in het vaccin. Ondanks deze ernstige bijwerking is geadviseerd om door te gaan met vaccineren, terwijl wij nu weten, dat andere consultatiebureauartsen dan wel doorgingen met vaccineren, maar zonder de K erin, dus met het DTP-vaccin i.p.v. het DKTP-vaccin. **(1, 3)**

Onze zoon heeft meer dan eens buisjes in zijn oren gekregen vanwege veelvuldige oorontstekingen en slechter horen. Dat lijkt ons nu een reactie op de vaccinaties. **(23a)**

Toon & Carin, januari 2020

Ervaringen als jonge ouder

Mijn ouders zouden met de informatie anno 2020 de vaccinaties het liefst niet aan mij en mijn 3 zussen hebben gegeven. **(1, 31abi, 35e)** Als kind was ik astmatisch. Later legden we het verband tussen de klachten en de vaccinaties. **(23a)** Mijn ouders, gelovig, wisten niet dat er gebruik wordt gemaakt van cellijnen van een geaborteerd kindje in het BMR-vaccin. Wisten meer gelovigen dit maar! Die zijn vaak 'pro life' en zouden dan toch wel anders gaan denken? **(36)**

In 2015 ben ik zelf moeder geworden. Mijn zoontje heeft de eerste 3 rondes vaccinaties gekregen. Ik dacht er niet echt over na. Een tegenbeweging kende ik nauwelijks. **(1)** Tot ik via de Ouders van Nu pagina op facebook op een discussie stuit tussen voor- en tegenstanders. De reacties hebben me getriggerd. Juist mij, die steeds zo netjes volgens de regeltjes tijdens de zwangerschap had gelet op voeding e.d., had zonder na te denken ingestemd met vaccineren. Het voelt niet lekker en ik verdiep mij in het onderwerp. Hoewel mijn zoontje geen grote uiterlijke bijwerkingen laat zien (op eczeem na en flauwtjes reageren na vaccinatie, continue verkouden zijn) zit het me absoluut niet lekker. Dieper en dieper ga ik op het onderwerp in. Ik spreek af met de huisarts die mij slechts enkel de kinkhoest vaccinatie aanraadt. Want dat is volgens haar de belangrijkste. De rest? Kan gerust zonder. Ik spreek met de CB-arts die me lacherig op het filmpje van Arjen Lubach wijst. Juist haar reactie zorgt ervoor dat ik dit onderwerp tot op de bodem wil uitzoeken. **(1, 3)** Ik koop en leen boeken over het onderwerp en bekijk de lezing van wijlen dokter Hans Moolenburgh op YouTube.

Ik kom tot de eindconclusie dat de bijwerkingen en wat vaccinaties in je lijf kunnen veroorzaken (op korte en lange termijn) een groter gezondheidsrisico zijn dan de ziektes waartegen wordt gevaccineerd. Als het dochtertje van een vriendin in mijn omgeving na de Men C-vaccinatie uitgerekend hersenvliesontsteking krijgt, is het voor mij duidelijk. **(23a)** Vaccinaties maken ziek! Ziet niemand dit? Ik stuit op muren van onbegrip, harde woorden tussen

mijn zussen en geen openheid om erover te delen. **(33a)** Terwijl het bij zoveel nichtjes en neefjes zo overduidelijk is. **(24aii)** Maar vaccinaties verdenken? Nee, dat wordt bij voorbaat uitgesloten. Je kunt niet zeggen dat het daardoor komt maar, je kunt ook niet zeggen dat het daardoor niet komt! **(9)**

Mijn zoontje, is zelden ziek. Het eczeem is weggetrokken. Met de vaccinaties zijn we gestopt. Door de kinderopvang is hij nog vaak ziek geweest maar met natuurlijke middelen is hij er altijd weer bovenop gekomen. Natuurlijk, als de koorts oploopt tot 41 graden voel ik me erg bezorgd. Maar dat is normaal. Die angst, die wordt aangepraat en direct moet worden opgelost, dat is NIET normaal. **(3, 25a)** Dat is wat deze hele discussie rondom vaccineren in de weg zit. De redelijkheid, de logica is weg.

Mijn jongste is helemaal niet gevaccineerd en laat een heel verschil met zijn broertje zien qua het doorlopen van een ziekte. Wanneer hij ziek is, wat pas vanaf het eerste jaar voor kwam, is hij er ook zo weer bovenop. Mijn oudste lijkt daar langer de tijd voor nodig te hebben. **(23ab)** Hoe dat precies zit laat ik in het midden. Wel merk ik bij beide kinderen dat het doormaken van ziektes of ziek-zijn, grote sprongen in de ontwikkeling met zich mee brengt. Zo heeft mijn oudste roodvonk gehad en was het letterlijk na de ziekte 'een ander kind'. Dat klinkt vast erg vaag maar vergelijk het wat mij betreft maar met groeisprongen. Het immuunsysteem van het kind wordt steeds sterker doordat het antistoffen aanmaakt. Daardoor bouwt het kinderlijf aan een stevig fort. Door je in te lezen (bijv. het boek "Kinderspreekuur") krijg je kennis. En kennis is macht. En dat zorgt er weer voor dat je als ouder blijft leren om je kind zo goed mogelijk te ondersteunen. Mijn partner is na mijn onderzoek ook op zoek gegaan naar antwoorden en hij staat er volledig achter dat we niet meer vaccineren. **(17c, 18e)**

Ga niet enkel af op wat een overheidsorgaan zegt of beweert. Het is goed om zelf onderzoek te doen. Daar is niks mis mee. Juist dat de media er zo bovenop duikt zegt mij genoeg. **(3, 5, 8, 9)**

Sterre, Gorinchem, januari 2020

Niet inenten: het grootste geschenk aan onze kinderen.

Voor mij als ouder was het een prachtige tijd, het opgroeien van onze kinderen mee te kunnen maken en hen op weg te helpen naar een gelukkig, gezond en zelfstandig leven. We hebben vijf kinderen gekregen, allemaal niet ingeënt, het zijn nu tieners en begin twintigers. Gedurende de jaren die we als ouder onze kinderen mochten verzorgen, voeden en opvoeden, hebben we vast en zeker veel fouten gemaakt, maar één ding, ... daar zijn we het altijd nog zonder twijfelen over eens: de keuze om hen niet in te laten enten. Dat was de beste keuze die we ooit hebben gemaakt en die het meest heeft mogen bijdragen aan hun huidige goede gezondheid, zowel fysiek als emotioneel. **(23a)**

Ze staan alle vijf ieder voor zich stevig in hun schoenen, waren vroeger zelden of nooit ziek, zagen nauwelijks reguliere dokters, en beginnen nu aan hun jongvolwassen leven, uitgerust met een gezonde portie zelfvertrouwen, vol enthousiasme voor hun eigen idealen en hun dromen realiserend. En dit alles niet gehinderd door gezondheidsproblemen die we om ons heen zien, geen allergieën, astma of hooikoorts, hoewel dit wel in onze familie voorkomt, en niets van alle aandoeningen die in verband gebracht kunnen worden met vaccinaties; geen autisme, leerstoornissen, ADHD, of diabetes, om er maar een paar te noemen.

En de kinderziektes? Misschien hebben ze er een paar van doorgemaakt, we hebben het nauwelijks gemerkt. Een paar dagjes thuis met waterpokken, misschien een kinkhoest-achtige ziekte, maar niets ernstigs, geen medicijnen. Die hebben we ook helemaal niet in huis, zelfs geen paracetamol of aspirine. Gewoon: niet.

En wat ik zo fijn vind, nu, na 25 jaar, zien we vijf jonge mensen die hun eigen sterke persoonlijkheid hebben en zich niet snel van de wijs laten brengen door anderen, of door gangbare meningen of bangmakerij in de media. **(3, 8)** Ze gebruiken nog steeds hun eigen gezonde verstand, en durven hun eigen weg te gaan, ook al is dat soms niet zoals de rest doet. Ze hebben hun plek gevonden op

(de Vrije) school, in hun studie aan de universiteit, op hun sportclub, in de muziek, en zijn alle vijf sociale mensen, die voor je klaar staan als je hulp of steun nodig hebt.

Als ik de resultaten van de weinige studies lees waarin gevaccineerde met ongevaccineerde kinderen worden vergeleken, en lees dat de ongevaccineerden er op alle belangrijke punten beter afkomen, dan kan ik dit in onze eigen ervaring alleen maar bevestigen. **(23a)** Wij hebben dit positieve effect van niet-inentingen dagelijks mogen meemaken.

En dat gaat verder dan alleen maar “gezonder” zijn, het is ook een stukje “gelukkiger” zijn, want als kind heb je geen traumatische ervaringen hoeven doormaken die direct of indirect met het inenten te maken hebben: geen nare prikken, stijve armen of opgezwollen beentjes, dagen niet kunnen sporten, niet ziek thuis op bed liggen na de prikken, geen verlies aan vertrouwen in je ouders die je zomaar pijn laten doen, terwijl je dat niet begrijpt als kind, geen massale kudde-bijeenkomsten waarin rijen bange kinderen achter elkaar in no-time geprikt moeten worden, geen pijnlijke oorontstekingen, geen eindeloos arts- en ziekenhuisbezoek als je na de inenting chronisch ziek bent geworden, geen onbehaaglijk schaamtegevoel als je je niet in je bikini durft te vertonen door al het hardnekkige eczeem dat je al vanaf baby hebt na de eerste prikken, en dat maar niet weggaat. **(26, 31a)** Niets van dat alles.

Toen onze kinderen geboren waren, was het voor ons geen optie om hen in te laten enten. We hadden binnen de familie gevallen van ernstige vaccinatieschade meegemaakt, en waren al lang bewust bezig met gezonde voeding, sport en (zo nodig) alternatieve geneeswijzen. Doordat we vooraf al zoveel gelezen hadden, - internationale literatuur, want in Nederland was er in die tijd nog weinig te vinden - hebben we vanaf de geboorte van ons eerste kind direct bij de GGD aangegeven geen oproepen te willen ontvangen, en zijn we ook nooit met hen naar het consultatiebureau gegaan. Dat is niet verplicht en had voor ons geen meerwaarde. Sindsdien hebben we geen brieven meer ontvangen en later hebben ook onze oudere kinderen zich afgemeld bij de

inentingcampagnes voor jongeren. Het kostte wat moeite, want ze willen je telkens weer overhalen om “mee te doen”, maar als je doorzet, kun je je dus “uit het systeem laten halen”. **(5)** Wij hebben als reden opgegeven: “Om medische redenen. We zijn ervan overtuigd dat inenting wetenschappelijk slecht onderzocht zijn, en een gevaar vormen voor de gezondheid.”

Toen de kinderen nog klein waren, kenden we gelukkig in onze omgeving lieve mensen die veel over natuurlijke gezondheid afwisten, en ging ik vanaf dat ze een paar weken oud waren naar een hele fijne cursus babymassage in Amsterdam, gegeven door een yogadocente met internationale ervaring als verpleegkundige. Haar kon ik iedere week persoonlijk vragen stellen als ik ergens twijfels over had, of als ik een welwillend luisterend oor nodig had. Heel positief en heel anders dan wat ik regelmatig van andere moeders hoorde, die huilend van het consultatiebureau terugkwamen omdat ze bang gemaakt waren dat hun kind zou komen te overlijden als ze niet zouden inenten. De artsen wisten duidelijk niet waar ze het over hadden en waren slecht geïnformeerd. **(1, 3, 9)**

Eén keer ben ik, zonder kind, bij het consultatiebureau langsgegaan, uit nieuwsgierigheid, en heb de arts vriendelijk gevraagd of ze één van de kritisch-wetenschappelijke boeken over inenting van een lange literatuurlijst, ooit had gelezen. Het antwoord was: “nee, hoor, ken ik niet”. Ongelooflijk, maar waar. De arts kende de literatuur niet, maar raadde ouders wel aan om in te enten. **(1, 3, 8, 9)** Ouders vertrouwen dus blindelings op onwetende artsen... **(23a)**

Al met al ben ik iedereen dankbaar die ons op onze niet-inent-weg heeft gesteund. Intuïtief heb ik altijd voor mezelf geweten dat “*gif niet gezond maakt*”. **(17c, 18a)** Daar heb je geen wetenschappelijke feiten voor nodig, dat is gewoon gezond boerenverstand.

Een kwart eeuw geleden, toen onze eerste zoon geboren was, had je nog geen internet, en moest ik heel veel moeite doen om via onze Duitse vroedvrouw, gespecialiseerd in natuurlijke thuisbevallingen, aan mijn eerste Duitse boekje over inenting te komen. (Onze kinderen zijn trouwens allemaal thuis geboren,

zonder complicaties, zonder Echo's en zonder medische interventies, gelukkig, wat een geschenk!) In die tijd had je, als je klakkeloos inentte, nog het excuus dat je het als ouder niet had kunnen weten... maar nu, in deze moderne media-tijd, nu heb je dat excuus als ouder niet meer. Eén klik op internet, en je hebt de feiten gratis en met weinig moeite voor je op je scherm. Als je dan nog steeds de onwetende artsen en goedgegelovige meute volgt... tja, dan is dat inderdaad je eigen keuze. **(17c, 25)** Als ik nu nog eens zou moeten kiezen voor mijn baby... een paar dagen bof, rodehond aan de ene kant, of aan de andere kant door inenten meer kans op wiegendood, epilepsie, autisme, leerstoornissen, ziekenhuisopnames, buisjes in de oren, eczeem, allergie? Ik zou weer dezelfde keuze maken als toen, zeker met de extra informatie en rijkdom aan ervaringen die ik in die 25 jaar heb opgedaan.

Ik wens iedereen intens toe, dat hij of zij achter de eigen keuze staat en de moeite en tijd heeft genomen zich erin te verdiepen. **(36)** Nog meer wens ik iedere ouder toe dat hij/zij er niet te laat achter komt dat gevaccineerde kinderen slechter af zijn dan ongevaccineerde kinderen. **(36)**

Sylvia, Almere Haven, opgetekend november 2019

Ervaringsverhaal na de griepvaccinatie 2019

Half november ging ik naar de huisarts assistent voor de jaarlijkse griep prik. Deze wordt mij sterk aangeraden. Ik ben nl. wel eens met griep en een longontsteking opgenomen in het ziekenhuis en toen is mij verteld, dat, omdat ik astmatisch ben, dit kwam omdat ik de griep prik niet had gehaald dat jaar.

Normaal gesproken heb ik wel een reactie op de griep prik, zoals een plaatselijke bult, maar niet meer dan dat.

Dit jaar was dat anders. Er is een extra vaccin toegevoegd aan de griep prik, het zijn nu vier virus stammen ineen.

Onmiddellijk na de prik voelde ik mij onwel, daarna werd deze reactie met het uur erger. Acht uur later voelde ik me heel ziek, mijn arm werd helrood en ik voelde me op het punt van flauwvallen. Ook mijn darmen waren totaal overstuurd. Ik stond op het punt midden in de nacht een dokter te bellen, toen de reactie ietwat minder werd. De volgende dag herhaalde dit alles zich, maar iets minder heftig. Mijn arm doet nu, 10 dagen later, nog pijn en er is nog steeds een plek te zien.

Ik vroeg mij af of meer mensen dit hebben gehad dit jaar en kwam zodoende hier bij de NVKP uit.

Met vriendelijke groet

Vrouw, 57 jaar.

Uitgeput na de tetanusvaccinatie.

In juli 2013 kom ik na een tetanus vaccinatie in bed te liggen met een moeheid, die aanvoelt alsof ik uitgeput ben. Ik voel mij als een zombie. De huisarts zegt dat er geen verband is met de vaccinatie. Ook de internist legt eind 2013 mijn melding over de tetanusinfectie naast zich neer. Uitslag CVS, het Chronische-vermoeidheidssyndroom. Een bezoek aan een psychiater eind 2013 geeft de uitslag: SOLK, wat staat voor Somatisch Onvoldoende verklaarde Lichamelijke Klachten.

Juli 2018 blijkt er na het trekken van een hoektand in het bovengebit een ontsteking te zitten, al sinds januari 2007 als gevolg van een foutieve wortelkanaalbehandeling. Er zijn foto's, die zichtbaar maken, dat de stiften die de tand in 2007 moesten verstevigen door de wortelpunt in het bot terecht zijn gekomen. De klachten van voor 2013 bevestigen dit. Dat er een ontsteking heeft gewoekerd heb ik niet gevoeld en was op foto's niet te zien.

Vanaf trekken van de hoektand is het weer langzaamaan beter gegaan. De tandarts, op de hoogte van mijn lijdensweg sinds 2013 en van een ernstig verzwakt immuunsysteem door deze ontsteking, doet desondanks in oktober 2018 een rigoureuze mondhygiëne met de nieuwste ultrasone apparatuur aan het ondergebit. Twee dagen erna lig ik weer op bed, zonder energie. De tandarts weet het niet meer. Via de huisarts krijg ik met veel moeite in januari 2019 een verwijzing voor een internist. Ik meld hem mijn ervaringen met de ontsteking en de ultrasone behandeling bij de tandarts.

Ondanks mijn melding wordt er niet gericht gezocht en komt er geen oplossing. Bij bloed- en urineonderzoeken zijn sinds 2013 afwijkende waarden in bloed en urine geconstateerd. Ook hiermee is niets gedaan.

De lichamelijke en geestelijke aftakeling sinds juli 2013 tot op heden zijn dermate ernstig dat ik niets meer kan en nu wederom veel op bed lig. **(15a)**
Nadenken en onthouden is bijna niet meer mogelijk.

In februari 2019 is er op de CBCT-scan (een driedimensionale scan van de kaak) niets afwijkends te zien. In juli 2019 heb ik op mijn eigen verzoek alle tanden en kiezen onder narcose in het ziekenhuis laten trekken. De kaakchirurg was van alles op de hoogte, maar gooit na de operatie direct alles weg, niets blijkt meer te achterhalen te zijn.

Vanaf 2013 ben ik nu inmiddels bij de vierde huisarts, omdat ik nergens gehoord word. Deze huisarts zegt dat de oorzaak niet gevonden zal worden en werkt tegen. Daarom heb ik maar een klacht ingediend bij SKGE, de geschillencommissie.

Tot juli 2013 was ik met veel plezier een gedreven, zorgzame, zelfstandige workaholic. Mijn leven is nu een hel. **(15)**

Met mijn verhaal hoop ik dat mensen zich meer bewust worden van het feit, dat je een vaccinatie moet afwegen en bij twijfel van de noodzaak kunt weigeren. **(37)** Bij complicaties erna kan de injectie niet ongedaan gemaakt worden en word je met al je eerlijkheid voor gek verklaard. **(3)** Er is een kans dat je lichaam, zoals in mijn geval, door de blijvend verminderde weerstand in snel tempo aftakelt en er gevolgschade ontstaat.

Vaccineren is in Nederland vrijwillig, een keuze en een eigen verantwoordelijkheid.

De heer M. 59 jaar oud. (Opgetekend juli 2019)

Had ik maar, wist ik maar.....

(in één gezin: een overlijden in de nacht na de vaccinatie en een ernstige reactie)

Mijn ouders zijn van de generatie die weinig vragen stelden aan dokters, leerkrachten etc. Men deed gewoon "wat hoorde", omdat iedereen dat deed. Ik neem het hen daarom ook niet kwalijk dat mijn zusjes en ik naar die verschrikkelijke schooltandarts moesten en het vaccinatieprogramma hebben gevolgd. **(29)**

Toch heb ik in die tijd niet zo veel vaccinaties gehad. Ik ben uit het jaar 1973 en vlak daarvoor was het pokkenvaccin geschrapt uit het programma. Toen ik aan de beurt was voor de mazelenvaccinatie heeft de arts op het consultatiebureau mijn moeder afgeraden om deze aan mij geven. Omdat ik een aangeboren oogafwijking heb was hij bang dat deze specifieke vaccinatie misschien een negatief effect op mijn ogen zou kunnen hebben???

Daarop heeft mijn moeder besloten mijn jongste zusje ook niet meer in te laten enten.

Toen ik voor de eerste keer zwanger werd woonde ik met mijn Indonesische man in Indonesië, ik wilde alles uiteraard zo goed mogelijk doen, mijn kindje beschermen en zo zuiver en gezond mogelijk opvoeden. **(17c)** Buiten wat boekjes voor jonge ouders die mijn moeder me opstuurde moest ik het doen mijn eigen moederinstinct en met de informatie uit mijn verleden. **(1)** Er was geen zwangerschapsgymnastiek en als je naar een consultatiebureau wilde of vaccinaties, dan moest je dat zelf regelen en betalen. Er was geen gedram vanuit de overheid. **(2,3, 5)** Omdat ik als jonge mama mijn vertrouwen had opgebouwd uit mijn eigen ervaringen regelde ik zelf alles net zoals dat in Nederland gaat. **(17c)**

Na een gezonde zwangerschap ben ik op natuurlijke wijze bevallen van onze eerste zoon Ismail. Voor mij als vanzelfsprekend meldde ik hem aan voor een

vaccinatieprogramma. (1999). Verder heb ik zes maanden lang borstvoeding gegeven en er kwamen geen potjes eten aan te pas. Ik maakte alles vers, zonder toevoegingen. **(18b)**

Toen hij bijna 7 maanden oud was, was het al een heel stevig mannetje geworden. Altijd vrolijk, kon staan, had 4 tandjes, at goed en was een tevreden, gemakkelijke baby. We konden ons geluk niet op en waren zo trots. Ik had de kleertjes al uitgezocht die Ismail aan zou krijgen als een paar weken later mijn ouders vanuit Nederland bij ons op vakantie zouden komen. 7 maanden min een week, ik weet het nog als de dag van gisteren. Ik ben 3 uur onderweg naar Bandung voor een controle en vaccinaties. Alles was in orde bevonden door de arts, Ismail was kerngezond. **(24a)** Na zijn spuitjes heb ik snel zijn beentje goed gemasseerd zodat er geen harde schijf zou ontstaan, dat wist ik. Thuis nog lekker gespeeld en met papa in bad zitten schaterlachen. Vervolgens zoals elke avond nog een flesje pap en lekker naar bed. De volgende ochtend werden mijn man en ik wakker in een nachtmerrie want wij vonden ons zoontje dood in zijn bedje. **(15)**

Mijn ouders hebben hem niet meer gezien, zij waren hals over kop eerder gekomen maar te laat voor de begrafenis, want in Indonesië worden de mensen dezelfde dag nog begraven. Ook komt er geen arts meer bij en er is ook geen autopsie tenzij je verdacht wordt van iets.

Verder ingaan op het gevoel of details over die tijd is zowel pijnlijk als niet relevant voor wat ik nu eigenlijk wil zeggen. Later heb ik de arts die ik aldaar bezocht verteld over de dood maar hij zij me ... "oh dat is SIDS. Dat hebben sommige mensen. We weten niet waar dat door komt." Daar moest ik het mee doen. Zelf stond ik destijds niet eens stil bij het feit dat ik zojuist vaccinaties had laten geven aan ons kindje, het kwam niet in mij op. **(12)** Ik was veel te bang dat ik de schuld zou krijgen van het overlijden, ik had al veel weerstand gemerkt bij mijn schoonmoeder en de gemeenschap omdat ik mijn kindje in een eigen bedje liet slapen en op een eigen kamertje (dat was ik namelijk gewend in Nederland) **(17c)** . Niet dat men me letterlijk beschuldigde maar toen ons zoontje net

geboren was kwamen er verbaasde opmerkingen over het apart slapen en dat dat niet veilig zou zijn. Vandaar dat ik van binnen heel lang met een soort schuldgevoel heb gelopen.

Toen we 2,5 jaar later onze tweede zoon kregen woonden we in Nederland. Een nieuwe start. Maar ik kon niet meer genieten van m'n zwangerschap, laat staan na de geboorte. **(20)** Het eerste jaar was heel eng. Ook bij ons tweede kindje gaf ik borstvoeding. Ik weet nog goed toen hij voor het eerst doorsliep 's nachts. Ik had niet in de gaten dat die tijd er aan kwam. Ik werd 's morgens wakker en hoorde niks, lag stijf in bed en durfde niet te gaan kijken. Pas toen ik hem eindelijk hoorde huilen kon ik bewegen. Het eerste jaar heeft hij overdag niet in zijn bedje boven gelegen maar beneden in de kinderwagen, vlak bij mij. Met hem ben ik ook weer zonder enige twijfel braaf naar het consultatiebureau gegaan voor zijn prikjes. **(18a)** Toen hij ongeveer 4 maanden oud was kreeg hij toch ná zijn DKTP-vaccinatie zelf kinkhoest en wel de zware vorm van 3 maanden lang.

Dit begon een lichte bedenking over de werking van de vaccinatie bij mij te wekken. **(9)** Ik wilde bij de volgende oproep voor een vervolg DKTP dan ook de variant zonder de K maar die was er niet??? Dat vond ik vreemd, ik wilde die rotzooi niet onnodig opnieuw in zijn lichaam spuiten. **(18b)** Ik moest toen uitwijken naar België en een bevriende doktersassistente heeft privé de spuit gezet aangezien het consultatiebureau en mijn huisarts dat weigerden. Waarom zouden ze dat weigeren te doen? Het ging toch over iets belangrijks? De gezondheid van mijn kind? Of ging het over het feit dat ze dáár geen geld voor konden declareren? **(0)**

De assistente vertelde me, dat ze bij de griepvaccinatie voor het zetten van iedere spuit een x bedrag kreeg. Een leuke bijverdienste ...

Inmiddels was mijn derde zoontje geboren en we waren blij dat ook hij gezond was. Drie bevallingen was mooi en wel voldoende. Mijn tweede zoontje ging inmiddels net naar de kleuterschool en was nu aan de beurt voor de BMR-vaccinatie. Ook deze heb ik toen gehaald. Nee, ik zat nooit op internet, nee ik

wist niks van anderen en mijn ervaringen waren mijn persoonlijke leed en toeval, vette pech. **(17c, 24b)** Het leven gaat door ...

Een paar dagen na de vaccinatie liep ik met mijn zoontje van school naar huis en hij klaagde dat hij niet meer kon lopen. Ik dacht omdat hij net naar school ging en het 't einde van de week was dat hij gewoon heel moe was dus ik tilde hem op en zette hem thuis even voor de televisie tot etenstijd.

Normaal als ik hem riep om aan tafel te komen kwam hij meteen enthousiast aangelopen maar deze middag zei hij weer dat hij niet kon lopen. Ik pakte hem op en zette hem op zijn stoel. Na het eten zette ik hem weer op de grond en hij zakte meteen door zijn knieën. Toen zag ik dat zijn knie een beetje dik was, ben ik met hem naar de dienstdoende avondokter geweest. In de wachtkamer ontstonden er vlekjes op beide benen. De arts heeft me na controle direct doorgestuurd naar de eerste hulp. Om een lang verhaal kort te maken, we hebben drie dagen in het ziekenhuis gebivakkeerd waarna mijn zoontje gelukkig weer normaal kon lopen.

Ik ben naar huis gestuurd met een diagnose en een folder. Hij had de Henoch-Schönlein purpura (ook bekend als IgA vasculitis). Deze was bij hem gelukkig mild, maar het zou altijd terug kunnen komen.

Hierna heeft hij en mijn jongste zoon nooit meer een inenting gekregen. **(37)**

Ook wij als ouders gaan geen inenting meer halen voor vakanties. Dat deden we eerst wel maar mijn man die zelf in Indonesië geboren is werd zelf zo ziek juist van de vaccinaties (tyfus en de herhaling DKTP) dat we hebben besloten om gewoon heel verstandig met hygiëne, voedsel en vitamines etc. om te gaan.

(31a) Dat deden we eigenlijk altijd al dus ...en sinds jaren gaat dit gewoon prima.

Na jaren van overleven ben ik nu sterker geworden en durf ook mijn kindje dat nooit in Nederland geleefd heeft mee te laten tellen, mijn verdriet van toen voorzichtig toe te laten en alles een plekje te geven. **(20a, 24a)** Doordat ik

eindelijk hier ook heb gezegd tegen mensen die ik minder goed ken dat ik nog een kindje heb gehad, kwam er veel boven en ben ik via internet veel te weten gekomen over wat men SIDS of WIEGENDOOD noemde. **(34a)** Toen is er een lampje gaan branden en ben ik meer onderzoek gaan doen. **(1)** Veel puzzelstukjes zijn daardoor op z'n plek gevallen en het gevoel dat het mijn schuld was omdat ik mijn zoontje in een eigen bedje en eigen kamer had laten slapen, heb ik nu niet meer. **(17cdi, ii, 18f, 28a)** Dat schuldgevoel heeft plaatsgemaakt voor, had ik maar....wist ik maar.....

Nu ik het weet, doet het me heel veel pijn als je voorzichtig mensen wilt informeren aan de hand van je eigen onderzoek en persoonlijke ervaringen, dat je dan de meest harteloze opmerkingen naar je toe krijgt geworpen. **(33a)** Vorig jaar nog had ik het gevoel van, oké, ik doe niet meer mee in dat systeem voor ons gezin. **(33a)** Wij eten gezond en vers, roken niet, drinken zelden alcohol, gebruiken geen drugs, ik ben niet aan de pil of andere medicijnen, smeer geen rotzooi op m'n lijf en snoep met mate...en zo denk ik genoeg vertrouwen te mogen hebben in het eigen immuunsysteem. Wat anderen doen is hun verantwoordelijkheid.

Maar nu de media gekte rond vaccineren aan de gang is, het aantal vaccinaties in rap tempo en op veel jongere leeftijd wordt opgedrongen, begin ik me wel zorgen te maken. **(36)**

Niet meer om mij zelf of onze kinderen maar ik hoop toch ooit kleinkinderen te mogen krijgen en wil ze dolgraag behoeden voor al dat gif dat een door de natuur zorgvuldig in elkaar gezet immuunsysteem zwakker maakt en zelfs vergiftigt. **(37)**

Liefs, een mama met ervaring.

Opgetekend juni 2019

Aanvullende achtergrondinformatie:

-Uitspraak Rechtbank Rotterdam, 2011, bij overlijden baby na de eerste vaccinatie:

4.6. (...) Het van het verslag deel uitmakende obductieverslag vermeldt voorts:

"Ten aanzien van de vaccinatie kan worden opgemerkt dat het over het algemeen bekend is dat kinderen kunnen overlijden na vaccinaties; dit wordt gezien als een complicatie van normaal medisch

handelen." <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2011:BQ8223>

-RIVM 5 tot 10 OVERLIJDENS PER JAAR na vaccinatie.

<https://m.youtube.com/watch?v=c9hBk7Aj8zc>

-RIVM, wie kan kinkhoest krijgen?

Iedereen kan kinkhoest krijgen. Ook iemand die is ingeënt tegen kinkhoest kan het alsnog krijgen...

Ook als u kinkhoest heeft gehad, kunt u toch opnieuw kinkhoest krijgen.

http://www.rivm.nl/Documenten_en_publicaties/Algemeen_Actueel/Veelgestelde_vragen/Infectieziekten/Vragen_en_antwoorden_kinkhoest

-Henoch-Schönlein purpura, ook bekend als IgA vasculitis, is een aandoening van de huid, slijmvliezen en soms andere organen. In de huid veroorzaakt de ziekte voelbare purpura (kleine, verhoogde gebieden van bloeden onder de huid), vaak met opgezette gewrichten en gewrichtspijn. Bij nier-betrokkenheid kan er een verlies van kleine hoeveelheden bloed en eiwit in de urine (hematurie en proteïnurie) zijn, maar dit blijft meestal onopgemerkt; in een klein aantal gevallen gaat de betrokkenheid van de nieren gepaard met chronische nieraandoeningen. Waarom de ontsteking precies ontstaat, is niet duidelijk. Vaak heeft men niet zolang daarvoor een infectie doorgemaakt. Vermoedelijk gaat het om een auto-immuunreactie. Het afweersysteem raakt van slag door de infectie en valt de eigen weefsels aan.

-Allergische reacties op de BMR-vaccinatie zijn duidelijk geconstateerd.

PMID: 11158501 <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11158501>

Ervaringsverhaal, gevolgen van inenting voor reis buitenland

In 2008 planden we een vakantie naar Turkije. Niets avontuurlijks, maar een weekje in een luxe resort. Wij, de ouders, met z'n tweeën in de zon, onze twee kinderen in het zwembad, dat idee. Het reisadvies was om je te laten inenten tegen hepatitis-A en DTP. Onze ziektekostenverzekering dekte de reisvaccinaties. Onze kinderen volgden 'gewoon' het Rijksvaccinatieprogramma en tot dat moment hadden wij nooit vraagtekens gezet bij vaccinaties. **(24a)** Het leek ons een veilig idee en dus gingen we een kleine zes weken voor vertrek gezamenlijk naar de dokterspost voor de inenting. Die dag ontving ik het Havrix 1440-vaccin (1 ml) tegen Hepatitis A en het Revaxis DTP-vaccin (0,5 ml). Geboren begin jaren zeventig had ik in mijn jeugd - zonder problemen - al de nodige vaccinaties gehad. En ook voor een reis naar Indonesië begin jaren negentig had ik probleemloos enkele vaccinaties ontvangen.

De morgen na de dag van de vaccinaties stond ik wat katterig en met een leeg gevoel op. Denkende dat een ontbijt me zou helpen, smeerde ik aan het aanrecht een boterham. Al staande voelde ik dat ik 'niet goed' werd, waarna vervolgens alles op zwart ging. Enige tijd later - mijn echtgenoot beredeneerde achteraf dat het tien minuten moeten zijn geweest - ontwaakte ik op de plavuizen keukenvloer. Na aanhoudend roepen (mijn gezin was op de bovenverdieping) vond mijn echtgenoot mij daar, met een lijkwit gezicht, koud en klam. Terwijl hij mij omhoog probeerde te helpen, verloor ik weer even het bewustzijn. Mijn echtgenoot belde vervolgens 112, die een ambulance stuurden.

Het ambulancepersoneel constateerden een extreem lage bloeddruk (30/ 50) en een zwakke polsslag en besloten me naar het ziekenhuis te brengen. Na het eten van wat zoete biscuitjes voelde ik me snel wat beter en was mijn bloeddruk hersteld, nog voordat ik in het ziekenhuis arriveerde. In het ziekenhuis werd echter besloten mij voor de zekerheid ter observatie te houden, omdat de artsen het spontaan flauwvallen en de extreem lage bloeddruk niet vertrouwden. Tot dit incident was ik nog nooit flauwgevallen, en ook daarna is het nooit meer gebeurd. **(18b)**

Er werden een aantal onderzoeken gedaan en ik werd aan de hartbewaking gekoppeld. De onderzoeken en de hartbewaking leverden echter alleen op dat ik 'zo gezond als een vis' was en dat er geen medische verklaring was voor mijn flauwvallen. **(10)** Al bij binnenkomst in het ziekenhuis hadden wij gemeld dat ik de dag ervoor was ingeënt, maar dat werd meteen weggewuifd als oorzaak. **(1, 2, 3, 4)** Diezelfde avond nog mocht ik naar huis.

In de weken daarna zijn er nog wat onderzoeken gedaan, zo is er een hartfilmpje gemaakt en werd mijn hartritme over een periode van 24 uur gevolgd. Maar ook dit leverde alleen op dat ik kerngezond was. De artsen hadden geen verklaring voor mijn flauwvallen, maar wilden er absoluut niet aan dat de inenting er eventueel mee te maken hadden. **(5, 6, 7, 9)**

Na de val ben ik twee maanden ziek thuisgebleven. De val op mijn hoofd had voor een zware hersenschudding gezorgd, die voor extreme vermoeidheid, veel hoofdpijn, concentratieproblemen en duizeligheid zorgden. De hersenschudding is genezen en uiteindelijk heb ik aan alles niet direct aan te wijzen fysieke schade overgehouden. Van hartklachten of hartfalen is later nooit meer sprake geweest.

Wel ben ik sinds dit incident kritisch tegenover prikken. **(14ab)** Ik kan echt geen andere verklaring bedenken voor het flauwvallen dan de vaccinaties die ik de dag ervoor gekregen heb. **(24bi,ii)** Het 'one size fits all'-principe trek ik sinds die tijd in twijfel. Zelfs voor een simpel paar sokken is er een scala aan keuzes, omdat elk lijf anders is en niet elke sok om elke voet past. Maar dan zou het bij een vaccinatie wél zo zijn dat het bij ieder lichaam, bij elk ras, gender, leeftijd, op elk moment en bij elke conditie past? **(23a)** Dat is niet logisch.

Verre vakanties gaan we vanaf die tijd uit de weg, ik durf geen inenting meer te halen, angstig dat een volgende keer een reactie geeft die nóg heftiger is. **(31abi, 37)** Onze kinderen hebben daarna nog wel de inenting uit het Rijksvaccinatieprogramma ontvangen. De mogelijkheid om de inenting tegen baarmoederhalskanker te halen hebben we voor onze dochter laten lopen. Onze kinderen zijn nu in de leeftijd dat ze zelf mogen beslissen.

Opgetekend mei 2019

Ervaringsverhaal, niet meer goed in haar doen na de BMR-vaccinatie

Een meisje, ruim 2 jaar, is in december 2014 gevaccineerd voor BMR. Moeder komt met haar in februari 2015 bij een therapeut, omdat ze sindsdien jengelig is, slecht eet en slecht slaapt. **(12)** Op de BMR-vaccinatie heeft ze met koorts en bultjes gereageerd, zij is er goed ziek van geweest. De therapeut besluit om eerst de BMR en DKTP te ontstoren.

Twee dagen later belt de moeder met de vraag of het middel zo snel kan werken, want het meisje is ineens weer vrolijk en opgeruimd. **(17di)** Zij heeft haar vrolijke meisje weer terug! Als antwoord wordt gezegd dat dit inderdaad mogelijk is. Vier weken later komen zij samen weer op consult en is het vrolijke weer iets minder, maar ze slaapt duidelijk beter.

Hierna krijgt ze een middel mee om de meningokokken C vaccinatie te behandelen. Opnieuw is ze binnen 2 dagen weer het zonnetje in huis.

Als ze 4 weken later weer komt, is het jengelige zo goed als verdwenen, ze slaapt van 19 uur tot 7 uur als een roos en eet ook veel beter. Er volgt nog een consult om haar ontlasting wat beter op orde te brengen en haar verteringscapaciteit te verbeteren. Daarna komt zij voorlopig niet meer terug. Moeder meldt, dat het prima gaat en dat ze van plan is haar dochter niet verder te laten vaccineren.

(31abi)

Als er later nog een broertje en een zusje geboren worden, besluit zij deze kinderen helemaal niet te laten vaccineren. Bij een volgend gesprek vertelt de moeder, dat zij duidelijk een verschil merkt tussen haar 2 niet gevaccineerde kinderen en haar 3 andere wel gevaccineerde kinderen: Deze niet gevaccineerde kinderen lijken een sterker immuunsysteem te hebben, zijn veel minder vaak ziek en herstellen sneller van een verkoudheid of een griepje dan haar wel gevaccineerde kinderen. **(23a)**

Opgetekend, mei 2019

Had ik maar eerder geweten dat vaccinaties zo schadelijk waren. Kon ik de tijd maar terugdraaien.

In juni 2010 werd mijn oudste dochter geboren. Een prachtig meisje dat goed dronk en sliep. Een voorbeeld baby. Als onwetende moeder ging ik mee in het Rijksvaccinatieprogramma. **(1, 4)** Bij de eerste vaccinatie kreeg ik het advies van de consultatiebureauarts om maar een paracetamol te geven als ze koorts zou krijgen. En zo is het ook gegaan. Dezelfde avond kreeg ze een koortsstuiptje. Ik was volledig in paniek. De koorts steeg ineens naar boven de 40 graden, haar lipjes werden blauw en haar oogjes draaiden weg. Op dat moment was ik zo bang en dacht dat ik mijn kindje zou verliezen. We belden met de huisartsenpost, maar de arts reageerde erg nuchter. Niks om ons zorgen over te maken. We beleefden een onrustige nacht. Gelukkig was de koorts de volgende ochtend weer gezakt.

Na de volgende vaccinaties begonnen de klachten te komen; darmklachten, onverklaarbaar veel huilen, oorontstekingen, regelmatig blaasontsteking met vaak antibiotica daarvoor. **(23a)** Maar het kwam niet in mij op om te twijfelen aan de vaccinaties, het hele programma is gevolgd. **(9)**

Met vier jaar kreeg ze nogmaals de DKTP. Toen kwamen de blaasontsteking nog vaker met nog ergere klachten. Zo erg dat ze hoge koorts en heftige buikpijn kreeg en het tegen een nierbekkenontsteking aan zat. Elke maand kwam het weer terug en moest ze aan de antibiotica. Op een gegeven moment wilde ik dat niet meer. Ik ben op zoek gegaan naar een natuurlijke geneeswijze. **(17di, 31a)** Met voedingssupplementen is ze er helemaal bovenop gekomen. Wat een opluchting was dat. Wel heb ik nog een keer bij de huisartsenpost gezeten om eigenlijk alleen maar vast te laten stellen dat mijn dochter een blaasontsteking had, zodat ze vervolgens weer kon beginnen met de voedingssupplementen. Maar de arts wilde mij verplichten om met de antibiotica te starten. **(2, 3)** Toen ik dat niet wilde, heeft zij mij de hele zaterdagmiddag telefonisch lastiggevallen. Uiteindelijk heeft ze een melding bij mijn huisarts gedaan en bij Veilig Thuis. Ik was zó boos. Ze klaagden me nog net niet aan wegens kindermishandeling. **(2, 4, 5)** Ik wil alleen maar het beste voor mijn kind.

In 2016 zag ik een vaccinatiediscussie op tv. Dit was de eerste keer dat ik kritische geluiden hoorde. Ik ben mij toen gaan inlezen en verdiepen in vaccinatieschade. **(29)** Ik ben enorm geschrokken van alle ervaringsverhalen, maar ook van de leugens van de overheid dat vaccins veilig en effectief zijn. **(0)** Ik ben toen pas gaan kijken naar alle veranderingen bij mijn dochter. **(24a_{ii})** Door naar oude foto's en filmpjes te kijken, viel het mij ineens op hoe open en aanhankelijk ze was als peuter. Na de vaccinatie met vier jaar is dit heel erg veranderd. **(23a)** Ze was onrustig en afstandelijk geworden, was snel afgeleid, ze wilde niet meer aangeraakt worden en maakte weinig oogcontact. **(23a)** Ik werd er helemaal verdrietig van. **(16)** Door de slechte concentratie had zij op school moeite met rekenen en taal.

Op een gegeven moment hoorde ik over de mogelijkheid om vaccinaties te ontstoren. Toen ben ik op zoek gegaan naar een klassiek homeopaat in de buurt. **(24a, 31a, 37)** Nu, drie ontstoringskuren verder, heb ik mijn meisje weer terug. **(17a)** Ze knuffelt weer (heel veel zelfs), maakt oogcontact en wat ik zo mooi vind is dat ze haar gevoelens weer weet te uiten. Op school gaat het op alle fronten heel goed, zij kan zich goed concentreren en heeft meer rust. Zij is helemaal opgebloeid.

Een ontroerde moeder, die heel blij is dat het ten goede is gekeerd. **(36)** April 2019

Kinderreuma na BMR Vaccinatie op de leeftijd van 14 maanden.

(opgetekend april 2019)

In 2014 werd ik voor het eerst moeder van een prachtige, kerngezonde dochter. Met 14 maanden heeft ze haar BMR-vaccinatie gekregen. Ik had me eigenlijk nog nooit verdiept in wat erin zit of in mogelijke bijwerkingen van vaccinaties. **(1, 17c)** In goed vertrouwen ging ik ervanuit de juiste keuze te maken door met 2 maanden te starten met het Rijksvaccinatieprogramma. **(4)** Het lijkt zo vanzelfsprekend, de meeste mensen in mijn omgeving volgen het programma voor hun kind. **(29)** Er wordt niets verteld over mogelijke bijwerkingen. **(6)** Dit heeft tot gevolg dat je minder alert bent op reacties dan wellicht wenselijk zou zijn. Snel na de BMR-vaccinatie bemerkte ik dat mijn dochtertje last had van haar teentje, het was ontstoken en dik en zij had duidelijk pijn. In eerste instantie dacht ik dat ze zich had bezeerd.

Op de leeftijd van 13 maanden was zij begonnen met lopen, de eerste stapjes werden gezet. Na de BMR-vaccinatie zakte zij soms opeens door haar beentjes en had een wat dik knietje. Hier was duidelijk iets niet in orde en ik ben direct met haar naar de huisarts gegaan, die ons doorstuurde naar de eerste hulp, Daar merkte men op dat ze ook haar armpje niet helemaal kon strekken en haar elleboog licht gezwollen en pijnlijk was. Er werd wat bloed afgenomen voor onderzoek naar een eventuele ontsteking. We werden naar huis gestuurd met diclofenac om pijn en ontstekingen tegen te gaan. Dit mocht niet baten en eind 2015 belandden wij bij de reumatoloog. Vrij snel daarna werd de diagnose kinderreuma gesteld. **(14a)** Dit was het begin van een hele onzekere tijd. Wat zou dit voor de toekomst van onze dochter betekenen, zou ze beter kunnen worden, zouden de klachten kunnen verergeren? **(14b)** De arts gaf aan dat de reuma nog verder kon uitbreiden en dat was ook wat er gebeurde, haar knie, elleboog, teen, oog en pink waren inmiddels aangetast. Veel medicatie volgde en keer op keer leverde dit niet het gewenste resultaat op. De ene keer ging het beter dan de andere keer, Tot driemaal toe werd ze onder narcose gebracht en werd er prednison in haar knietje gespoten. Ook werd er een MRI-scan gemaakt

om te kijken of haar elleboog al door de ontsteking beschadigd was, wat inderdaad het geval bleek te zijn. Het kraakbeen was door de ontstekingen al dunner geworden. We zagen ons kleine meisje alleen maar zwakker worden. Het was een zeer heftige periode in ons leven! **(15)**

Er was zo goed als niets dat hielp. Qua ontwikkeling liep ze gemiddeld een jaar achter op haar leeftijdsgenootjes, ook met praten. Ik was er zelf vanaf het begin al zeker van dat mijn dochtertje een negatieve reactie had gekregen op de BMR-vaccinatie. **(17c, 24a)** Was haar immuunsysteem gaan overreageren en viel dat haar eigen gewrichten aan? Haar lichaampje had blijkbaar heftig gereageerd op het vaccin en kon dit duidelijk niet goed verwerken. **(23a)** Ik heb het zien gebeuren, tenslotte kende ik mijn kindje als geen ander. **(17cd, 28a)** Dat gevoel als moeder was heel sterk! Ik heb dit voorgelegd aan de arts en gevraagd of het mogelijk was dat mijn dochter ziek was geworden door de vaccinatie. Hierop antwoordde de arts: "Je bedoelt van het BMR-vaccin? Nee dat is niet mogelijk ". Ik vond het een snel en kortzichtig antwoord en vroeg me af waarom ze de BMR noemde, terwijl ik dat niet had genoemd. **(1, 2, 3, 9)** Mijn gevoel zei me dat hier iets niet klopte. Dit gevoel was zo sterk dat ik verder ging zoeken en geschokt en verbaasd was te lezen dat er in 2015/16 maar liefst 4359 meldingen van bijwerkingen zijn gemeld bij het Bijwerkingencentrum Lareb, in 2017 waren er 5500 meldingen. Wetende dat er maar een fractie (1%) van alle bijwerkingen wordt gemeld vond ik dit toch echt een zorgwekkend aantal meldingen van vaccinatieschade, waar niemand het over heeft en waar maar geen gehoor voor blijkt te zijn. **(0)**

We liepen nu al ruim anderhalf jaar bij de reumatoloog en eigenlijk waren we nog geen stap verder. **(31)** We zagen ons meisje alleen maar achteruitgaan. Er kwam een advies voor nieuwe medicatie die elke twee weken per injectie moest worden gegeven. Voor de vierde keer een ander medicijn! Serieus, ze was pas twee en een half jaar! Ik heb de bijsluiter gevraagd en was geschokt van de gemelde bijwerkingen zoals, kanker en leukemie. Dit voelde zo fout, ik voelde een soort paniek opkomen en ben driftig op zoek gegaan naar eventuele

alternatieve wegen. **(17a, 25a, 31a)** In maart 2017 heb ik een afspraak gemaakt bij een homeopaat, ik had besloten mijn gevoel te gaan volgen. **(31a)** Het was zo'n verademing om gehoord te worden. **(18e)** Deze beste man bevestigde mijn vermoeden en hij vertelde dat hij al veel kinderen voorbij had zien komen die na vaccinatie schade hadden opgelopen. **(34)**

Mijn dochtertje was op dat moment 3 jaar en sprak nog steeds niet. We zijn begonnen met het ontstoren van de vaccinaties en de medicaties. **(17d, 31a, 37)** Ze reageerde hier in eerste instantie flink op en kreeg er een oogontsteking bij, iets dat vaak voorkomt bij kinderen met reuma, ook al voel en zie je het niet. Daarom moesten we elke 3 maanden haar ogen laten checken. Op het moment dat we de homeopathische behandeling waren gestart kwamen haar oogklachten tot uiting. **(24aii)** Door homeopathie kunnen klachten eerst duidelijker worden en kortdurend verergeren. Het zelf genezend vermogen wordt in werking gezet. **(24ai,ii)** Vanuit het ziekenhuis kreeg ik prednison mee om 3x per dag in haar oog te druppelen en ik werd ook weer erg bang gemaakt. **(2, 3)** Mijn homeopaat schreef een geneesmiddel in de vorm van korrels voor. Deze geneeswijze was helemaal nieuw voor ons en daarom best wel spannend. Maar dat ene poppetje op mijn schouder zei dat het goed was en wij ermee door moesten gaan, **(17c, 31a)** En ja hoor nog geen 2 weken later was haar oogontsteking weg! Met een goede begeleiding, een open visie en vertrouwen boekten we snel resultaat. Na een dag of 4 viel het al op dat ze minder pijn had en beter ging praten! We ervoeren een enorme vooruitgang nadat de vaccinaties ontstoord waren, het lichaampje had veel rotzooi opgeruimd. **(17a, 23ab)** In de weken die daarop volgden bleef ons meisje met sprongen vooruitgaan. Ze kreeg nog steeds medicatie naast homeopathische geneesmiddelen. De homeopaat heeft nooit gezegd om daarmee te stoppen. Heel opvallend was wel dat mijn dochtertje die voorheen trouw haar medicatie slikte, deze toen begon uit te spugen, alsof ze aangaf, 'ik wil deze rotzooi niet meer.' **(17b, 23a, 35ab)** Ik heb uiteindelijk besloten te stoppen met de medicatie van de reumatoloog, ook al wilde zij dat ik doorging met elke twee weken het medicijn per injectie te geven. Ik was om en proefde het succes dat homeopathie

ons gaf. **(17a, 31a)** We hadden in korte tijd zoveel bereikt en ik wilde daar nu helemaal voor gaan om al het mogelijke eruit te halen.

In overleg met de behandeld homeopaat zijn we daarnaast ook bij een nes-health therapeut een behandeling gestart. Nes-health geeft je direct inzicht in het human bodyfield en bij mijn dochttertje werd vaccinatieschade duidelijk! **(24a_{ii})** Door middel van een eerste correctie met de mi-health ging haar vermoeidheid over en werd ze aanmerkelijk rustiger.

Al met al heeft de weg naar genezing 7 maanden geduurd. Ik ben zo dankbaar dat ik mijn gevoel heb durven volgen en de weg naar complementaire geneeswijzen ben ingeslagen. **(17cd, 24a, 25a, 31a, 36, 37)** Dit werd me niet in dank afgenomen door de reguliere arts. Er werd echt druk op mij uitgeoefend, toen ik weigerde mijn dochttertje de reguliere medicatie nog te geven. **(2, 3)** Mijn bezorgde vragen over een mogelijke bijwerking als leukemie van deze medicatie bleven onbeantwoord. **(1, 3, 6, 9, 10)** Wel werd getracht mij telefonisch te intimideren en bang te maken. Er werd doodleuk gezegd dat ze een melding wilden doen bij Jeugdzorg, wellicht zou mijn dochter nooit meer kunnen lopen door mijn besluit. **(0)** Dit maakte mij niet bepaald vrolijk en ik heb dan ook heel goed duidelijk gemaakt hier niet van gediend te zijn. **(17ab)** Het gaat om mijn kind en zij is mijn verantwoordelijkheid, Ook heb ik gevraagd waarom er met mij nooit is gesproken over voeding, vitamines, mineralen, het geven van zink en omega3 etc. Dit is één van de eerste zaken waar je op wordt geattendeerd als je kiest voor alternatieve begeleiding en dit heeft veel bij gedragen aan het genezingsproces van mijn kind. **(23a, 24a, 31a)** Ik vroeg de arts of deze bekend was met het ontstoren via homeopathie en weleens van nes-health gehoord had. **(1)** Hier was ze niet mee bekend, ik heb het haar dan ook ten zeerste aangeraden zich er eens in te verdiepen. **(37)**

Mijn dochttertje is inmiddels met behulp van homeopathie en nes - health beter geworden! **(24a_{ii})** Zij is nu 5 jaar jong, haar spraak achterstand is helemaal ingehaald en ze is vrolijk, gelukkig en kerngezond. De heftige reactie op vaccinaties heeft van ons ex-vaxxers gemaakt. **(17a, 18e, 31a, 37)** Het is heel

verdrietig dat er geen gehoor is voor de ervaringsverhalen van onze kinderen.

(20) Ik voel me gezegend dat alles goed is gekomen met mijn dochttertje maar zal alle ellende die vaccinatieschade met zich meebrengt nooit vergeten. Ik heb me bepaalde tijden enorm eenzaam gevoeld met de onzekerheid of je kind beter zal kunnen worden, met het negeren als je het over vaccinaties en bijwerkingen wilt hebben en de verwijten die je toegespeeld krijgt als je voor een andere weg kiest dan door de maatschappij of je persoonlijke omgeving goed wordt geacht. **(0)**
(20, 29a, 33a) Het is allemaal niet niets!

Inmiddels ben ik voor de tweede keer moeder en deze ellende zal mijn lieve meisje van nu 8 maanden bespaard blijven. **(31abi, 37)** Een immuunsysteem hoort sterk en gezond gemaakt te worden! Vaccins verzwakken juist het immuunsysteem waardoor je vatbaar wordt voor vele ziektes die nog vele malen erger kunnen zijn dan een kinderziekte die de kinderen vroeger allemaal kregen. **(24a, 25a)** Ik heb de keerzijde van vaccineren ervaren en samen met mij vele andere ouders. Men mag ons niet blijven negeren ... **(1, 3)**

Wat ik graag aan ouders mee wil geven is het volgende, onderzoek zelf eerst goed wat jij als ouder wilt, voordat je klakkeloos iets in je kind laat spuiten en neem pas dan de beslissing of jij je kind wilt laten vaccineren of niet. **(37)** Mijn meisjes zullen nooit meer vaccinaties krijgen, geen vaccinaties meer met al die hulpstoffen, met al die troep erin wat ernstige gevolgen kan hebben, ook op latere leeftijd! **(36, 37)**

Groetjes Angela

Ervaringsverhaal van een nu 54-jarige man, opgetekend door zijn vrouw in februari 2019

Begin 1964 werd als vijfde kind in een gezin met uiteindelijk 8 kinderen een jongen geboren. Hij zou net als de andere kinderen worden gevaccineerd. In die tijd hoorde daar de pokkenvaccinatie nog bij. Hij liet echter geen enkele reactie zien op de pokken vaccinatie. Zijn moeder stond voor een raadsel, immers de andere broers en zussen hadden direct een reactie gekregen na de pokkenvaccinatie. Ze ging dan ook weer naar het consultatiebureau en daar vertelden ze haar dat het weer herhaald moest worden. De baby werd voor de tweede keer gevaccineerd tegen de pokken.

Hij huilde wel flink na de vaccinatie, maar dit was dan ook wederom de enige reactie die er kwam. Welnu wat te doen? En ja hoor voor de derde keer ging de pokkenvaccinatie erin. Ook nu kwamen de pokken niet op! Hij huilde alleen maar intens na elk bezoek aan het consultatie bureau. Verder was hij een rustig kind. Wel bleek hij vaak zomaar spontaan ergens in een hoek in slaap te vallen.

Hij groeide op en koos voor militaire dienst. Hier hoorden ook de nodige vaccinaties bij, wat daadwerkelijk gebeurde. Op het DTP vaccin kreeg hij een heftige reactie. **(23a)** Hij kon niet meer lopen omdat zijn achillespezen direct erna gingen ontsteken. Hij was marathonloper en had een goede conditie. Hij is naar de militaire arts gestrompeld en vertelde dat deze reactie direct na de vaccinatie was ontstaan. **(30)** De bedrijfsarts wimpelde dit weg en vertelde dat de vaccins geen enkele consequentie hadden en dat er geen enkel verband was tussen de vaccinaties en de ontstoken achillespezen. **(1, 3)** Hij vond dit vreemd, hij wist het toch zeker. **(9)** Hij baalde flink omdat er een marathon wedstrijd aankwam waar hij graag aan mee wilde doen, maar door deze reactie moest hij uiteraard rust nemen. **(18d)** Elke 5 jaar kregen ze een herhalingsprik en hij reageerde de 2e keer wederom flink, nu met een opgezwollen stijve arm op de plaatst van injectie en zijn spieren werden steeds slapper. Met marathon lopen moest hij stoppen omdat hij dat echt niet meer voor elkaar kreeg, armpje drukken met de jongens werd ook een probleem, dit lukte echt niet meer door

verminderde spierkracht. Ook was hij vaak moe en viel net als toen hij jong was, vaak spontaan in slaap. Wellicht was ook dit destijds een reactie op de vaccinaties? **(24a)** Omdat er gewoonweg niet genoeg bekend is over lange termijn effecten bij vaccineren in het algemeen, kunnen we dit niet weten.

Na vijftientig jaar militaire dienst kreeg hij een dubbele hernia. Dit was de aanleiding voor eervol ontslag, borreltje erbij en dat was het einde van de militaire dienst.

Het leven ging door en hij schreef zich in bij een yoga opleiding en volgde een vierjarige opleiding tot yoga docent. In die tijd leerde hij mensen kennen die vaccinatie schade hadden. **(24ai)** Het werd hem zelf steeds duidelijker dat de vaccins en de herhalingsprikken, die hij in militaire dienst verplicht had gekregen niet goed voor hem waren geweest. **(24a, 28)** Immers zijn spierkracht was echt aanzienlijk verminderd. **(23a)**

Op een dag kon hij niet meer lopen en zelfs zijn jongste dochtertje niet meer optillen. Hij werd doorverwezen naar de neuroloog en die constateerde inderdaad spierzwakte. Ze konden verder niets meer doen was het antwoord, hij moest er maar mee zien te leven? Supplementen nemen om de spierkracht te bevorderen? Daar geloofde de arts niet in. **(1, 2, 3)** Daar sta je dan, met je rug tegen de muur. Het is nogal heftig om te zien dat een eens zo sterke en actieve man op een stoeltje de afwas doet, staan hield hij niet vol, daar was geen kracht meer voor. **(14a)** Ik kon, als zijn vrouw, mijn tranen soms gewoonweg niet meer bedwingen. Een bouwpakket van een grote blokhut, die hij had gekocht om daarin les te geven als yoga docent, bleef triest in het plastic staan.

Op een dag kwam er iemand met het adres van een kleurentherapeut aan, waar die persoon goede ervaringen mee had. Zo gezegd zo gedaan en er heen. **(35c)** De hele zomer kreeg hij intensieve therapie. Ook is hij toch begonnen met het nemen van supplementen zoals o.a. vitamine B complex en C en hebben we ons voedingspatroon aangepast. **(17di)** Met yoga en veel wandelen, liefst in het bos hield hij zijn conditie zo goed mogelijk op peil. Het volgende voorjaar ging hij

voorzichtig het plastic van de blokhut afhalen en weer de volgende dag ging hij aan het stapelen. Tot grote verbazing van zijn omgeving ging hij graven voor het fundament en tot nog grotere verbazing van de hele omgeving stond de blokhut er in goed drie weken.

Mijn man werkt nu nog steeds als yoga docent in zijn studio, waar wij heel dankbaar voor zijn. Maar wij zijn heel kritisch geworden over vaccinaties. Na verdieping in vaccinaties en de ervaring die wij hebben opgedaan zijn wij erg geschrokken en inmiddels behoren ook wij tot de groep ex-vaxxers. **(1, 12, 18e, 20a, 24a, 31a, 36, 37)** Wij lazen dat "ziektes" als Fybromyalgie, MS (multiple sclerose), CVS (Chronisch vermoeidheidssyndroom), GBS (Guillain-Barré syndroom), MMF (Macrofagic myofasciitis), het gevolg kunnen zijn van de aluminium bevattende vaccins en dat deze gevolgen zich jaren later pas kunnen uiten! Wij vermoeden heel sterk dat de vele vaccinaties, met name de additieven die erin zitten, bij de verzwakking van de spieren bij mijn man een grote rol hebben gespeeld. **(23ab)**

Er is tegenwoordig steeds meer informatie beschikbaar, maar je moet wel zelf op onderzoek uitgaan. Ik zou een ieder aanraden zich goed te verdiepen in de gevolgen die vaccineren kúnnen hebben. **(37)** Er is niemand die je vooraf over mogelijke risico's informeert of een bijsluiter geeft. ik hoop dat dat spoedig zal veranderen, een gewaarschuwd mens telt voor twee ... **(36)**

Groet van een liefdevolle echtgenote.

*WHO Macrofagische myofasciitis en aluminium bevattende vaccins

Bron: http://www.who.int/vaccine_safety/committee/reports/october_1999/en/

*Professor Chris Exley, Hoogleraar Bio-organische chemie, Keele University

Trailer, Injecting Aluminum <https://youtu.be/vfS38ErgVxY>

Kinkhoest bij mijn volledig GEVACCINEERDE dochter, opgetekend in januari 2019

Aan het begin van de lente in 2008 werd ik voor de tweede keer moeder, nu van een prachtige dochter.

Met mijn kinderen volgde ik trouw het vrijwillig aangeboden vaccinatieprogramma, ervan uitgaande dat mijn kinderen dan goed beschermd zouden zijn en tevens ook anderen zouden beschermen! **(29)** Mijn dochter ontwikkelde zich geheel volgens het boekje totdat ze iets voor haar vierde verjaardag haar 4-jarige DKTP-inenting kreeg. Hierna werd zij onrustig en wat opstandig en begon veel last te krijgen van haar luchtwegen. **(12, 14, 24a)** Met grote regelmaat begonnen de bezoeken aan onze huisarts, er werd gedacht aan astma en/of bronchitis en ik kreeg dan ook pufjes voor haar mee naar huis.

Toen mijn dochter 7 jaar was begon ze veel te hoesten, overdag leek alles redelijk goed te gaan, maar 's nachts lagen we allemaal wakker en kon ze niet ophouden met het "blaffend" hoesten. Van de huisarts kreeg ik het advies haar wat vaker de pufjes te geven, het hoesten werd er echter niet minder van en mijn kleine meisje was door een gebrek aan slaap vaak te moe om naar school te gaan. **(17di)** Natuurlijk zijn we weer naar de dokter gegaan omdat ik me toch wel ernstige zorgen begon te maken, de klachten duurden al wekenlang. Mijn arts had het vermoeden dat ze kinkhoest zou hebben en we werden naar huis gestuurd met medicatie. Ik schrok hier enorm van en vroeg me af hoe dat kon omdat ze 'gewoon' volledig was gevaccineerd! **(23b)** Gezien de langdurig aanhoudende hoest was ik zelf ook al op onderzoek uit gegaan en had inderdaad ook gevonden dat mijn dochters klachten veel van kinkhoest weg hadden. **(1, 30)** Je denkt echter, dat dit niet mogelijk is en waant je kind 'veilig' door de vaccinatie. **(17cd, 25a)** Ik herinner me nog dat ik enigszins in paniek was daar haar beste vriendinnetje bewust vaccinavrij werd opgevoed. Deze twee meisjes logeerden met grote regelmaat bij elkaar. Ik voelde me verplicht om haar moeder snel en als eerste in te lichten. **(37)** Ik ben dan ook direct naar haar toe gegaan en vertelde haar dat mijn dochter hoogstwaarschijnlijk kinkhoest had. Ik

had eerlijk gezegd verwacht dat deze moeder hiervan paniekerig zou worden, echter tot mijn verbazing bleef ze enorm kalm. **(17acd, 25a)** Ze stelde mij gerust en zei dat ik me niet zo druk moest maken en niet bang hoefde te zijn.

Uiteraard ben ik ook naar school gegaan om dit te melden, er bleken dat jaar 4 kinderen in de klas kinkhoest te hebben en al deze kinderen waren gevaccineerd! **(23ab)** Alleen het ongevaccineerde vriendinnetje van mijn dochter is NIET besmet geraakt, zij werd niet ziek! **(24a)**

2 jaar later, toen mijn dochter inmiddels 9 jaar was, ging zij weer veel hoesten en het klonk weer precies als voorheen, een soort zeehondenblafhoest. Alert door de vorige ervaring en wetende dat vaccineren niet per definitie bescherming biedt tegen de ziektes, waartegen wordt gevaccineerd, ging ik direct weer naar de huisarts. **(1, 29, 31a)** Ook hij had het vermoeden dat ze weer kinkhoest had. We kregen medicatie mee naar huis en moesten na een weekje bij de huisarts terugkomen.

Inmiddels begon ook mijn oudste GEVACCINEERDE zoon dezelfde klachten te ontwikkelen en deze keer ook het ongevaccineerde vriendinnetje van mijn dochter. Ik nam weer contact op met onze huisarts en deze besloot om bloed af te nemen bij mijn dochter en het op te sturen voor onderzoek. **(24a, 31a, 37)** Hij zei dat mocht het zo zijn dat er duidelijk kinkhoest werd gediagnosticeerd, ik er dan van uit kon gaan dat zowel mijn zoon als haar vriendinnetje besmet waren door mijn dochter! Voor de uitslag moest ik contact opnemen met het RIVM. Samen met de moeder van het ongevaccineerde vriendinnetje heb ik gebeld voor de uitslag en werd bevestigd dat mijn meisje kinkhoest had. Ik vroeg de mevrouw hoe het mogelijk was dat mijn gevaccineerde dochter kinkhoest had gekregen en zij legde mij netjes uit dat kinkhoest onder gevaccineerde kinderen vaker voor kwam maar dan minder ernstig zou verlopen. **(1)** Op de site van het RIVM staat inderdaad te lezen dat de bacteriestam in het vaccin een oude stam is en inmiddels is veranderd en dat hierdoor zowel ongevaccineerde als gevaccineerde personen gewoon kinkhoest kunnen krijgen. **(1)** Dit was mij niet bekend en mij ook nooit verteld op het consultatiebureau of door de huisarts. **(1,**

3, 6) Ik vertelde haar dat mijn zoon en het vriendinnetje van mijn dochter dezelfde klachten hadden en dat onze huisarts had gezegd dat ik er dan van uit kon gaan dat zowel mijn zoon als haar vriendinnetje kinkhoest zouden hebben opgelopen via mijn dochter. Deze mevrouw beaamde deze mogelijkheid in eerste instantie. Toen ik echter vertelde dat het vriendinnetje niet gevaccineerd bleek te zijn kreeg ik opeens te horen dat het ongevaccineerde kind dan waarschijnlijk besmet zou zijn met een andere variant?! **(1, 3)** Enigszins verbaasd over dit vreemde antwoord vertelde ik haar ook dat ik nu persoonlijk had ervaren dat het ziekteverloop niet per definitie milder hoeft te verlopen en dat haar vriendinnetje letterlijk binnen 3 dagen van deze hoest af was terwijl mijn dochter al maandenlang aan het hoesten was. **(24a, 37)** Hoe dat nu mogelijk was, daar moest deze beste mevrouw het antwoord op schuldig blijven. **(1, 8)**

Ook op school moest ik opnieuw melding maken van kinkhoest, mijn dochter had al zo vaak een dag school gemist omdat ze bij moest komen van het nachtelijke hoesten. Haar vriendinnetje had echter geen dag van school gemist. **(23a)** Ik wist dat haar moeder haar d.m.v. homeopathie had behandeld en zag met eigen ogen dat ze na een paar daagjes weer volledig beter was.

Toen er op school bij de juffen bekend was dat er kinkhoest heerste werd het vriendinnetje van mijn dochter door de juf apart genomen, er werd gesproken over het feit dat ze niet was gevaccineerd en of ze wel naar de dokter was geweest? **(25)** De juf leek wel bang te zijn, overigens lijkt het mij, dat je dit soort vragen aan ouders stelt en niet aan een kind. **(1, 3)** Nogmaals, het meisje was binnen 3 dagen van het hoesten af en mijn dochter liep nog steeds met grote regelmaat te 'blaffen', ook in de klas! **(23a, 24a)** Voor mijn dochters hoest werd echter niet gevreesd, zij had tenslotte al haar kinkhoest (DKTP) vaccinaties gehad. Ik vond dit een triest gegeven en ben naar school gegaan om nogmaals duidelijk te stellen dat mijn dochter degene was die haar ongevaccineerde vriendinnetje had besmet en dat zij zich wellicht ook maar eens meer moesten gaan verdiepen in de schijnveiligheid en keerzijde van vaccineren. **(24a, 31a, 37)** De school heeft nooit een mail rondgestuurd om andere ouders te waarschuwen

en het verder stilzwijgend voorbij laten gaan. **(6)**

Voor mij is het steeds duidelijker geworden. Er is genoeg wetenschappelijk bewijs te vinden dat aantoonde dat individuen die gevaccineerd zijn hun omgeving van zowel gevaccineerden als ongevaccineerden kunnen infecteren zonder zelf symptomen van die ziekte te vertonen! **(23ab, 24aii)** Ook ontdekte ik dat er een mogelijke relatie is tussen het kinkhoestvaccin en het voorkomen van allergieën en luchtwegklachten. **(23b)** Vaccins kunnen allergieën veroorzaken. Doordat er door vaccinaties minder natuurlijke infecties worden doorgemaakt kunnen meer allergieën voorkomen! Gezien het ziekteverloop van mijn kleine meisje in haar jonge leventje was ik erg onder de indruk van dit gegeven. **(23ab, 24aii)** Een wereld vol met nieuwe informatie ging voor mij open toen ik mezelf ging verdiepen in vaccins en de mogelijke bijwerkingen. **(1, 12, 24a)**

Ik heb toen vrij snel besloten om mijn dochter te laten ontstoren van de DKTP-vaccinatie en ik zag duidelijk een verschil in het gedrag van mijn kind! **(24a)** Haar sociale ontwikkeling ging met sprongen vooruit! Ze ging mensen veel beter aan kijken en durfde ook steeds vaker zelf een gesprek te beginnen. Ook de juf op school merkte op dat haar sociale ontwikkeling zich positief ontwikkelde. Tijdens het ontstoren had ze veel last van nachtelijk zweten en je kon duidelijk merken dat ze rotzooi uit haar lichaampje naar buiten aan het gooien was. **(23ab)** Uiteindelijk werd ze rustiger en sliep ze veel meer ontspannen. Ze is nog wel steeds snel vatbaar voor luchtweginfecties maar ook hier gaat het eigenlijk beter mee dan voorheen. **(24a)** Haar immuunsysteem is nog niet helemaal op orde, maar met de kennis die we inmiddels hebben vergaard, zien we dat we op de goede weg zijn! **(23b, 24aii)**

Ik hoop oprecht dat de gevaren, de risico's omtrent vaccineren snel serieus worden genomen, er blijkt nog steeds weinig tot geen plaatst te zijn voor de ervaringsverhalen van de vele slachtoffers van vaccinatieschade en dat is een heel verdrietig gegeven! **(1, 36)**

Trotste moeder van een inmiddels 10-jarige dochter.

*Wat zijn de mogelijke oorzaken van een suboptimaal immuunsysteem?

Grootschalig gebruik vaccins en lagere infectiedruk zijn boosdoeners ...

<http://web.archive.org/web/20130412154931/http://nationaalkompas.nl/gezondheidsdeterminanten/persoonsgebonden/immuunsysteem/wat-zijn-de-mogelijke-oorzaken-van-een-suboptimaal-immuunsysteem>

Gevolgen van de Mexicaanse griepvaccinatie

In 2009 was er een grote mediacampagne over de dreigende pandemie “de Mexicaanse griep”. **(1, 3)** Op dat moment was ik, 24 jaar oud, een jonge moeder van 2 kinderen, een zoon van 3 en een dochtertje van 1 jaar. Ik heb me mee laten slepen door de angstcampagne over het gevaar van deze griep en heb zowel mijn kinderen als mijzelf laten vaccineren. **(17c, 18a)**

Snel daarna begonnen de klachten, ik werd moe en kreeg het bijna niet voor elkaar om de gewone dingen van de dag te doen. **(14, 17di)** In die tijd zat ik midden in een relatiebreuk en dacht dat de spanning en het verdriet die zo iets met zich mee brengt, de oorzaak was van mijn vermoeidheid. **(25a)** Mijn zoontje zat inmiddels op school en samen met mijn dochtertje probeerde ik de dag zo goed mogelijk door te komen. Ik kon soms gewoon niet wakker blijven ook al kwam ik net uit bed, iets wat mij toch wel beangstigde. **(20)** Daarom was ik maar weer naar de huisarts gegaan en legde hem uit dat het mij beangstigde dat ik steeds minder kon en dat ik ook steeds meer pijn in mijn lichaam kreeg. **(30)** Ik werd naar huis gestuurd met oxazepam, het zou ervoor zorgen dat ik minder angstig zou zijn en beter zou slapen. Maar de pijn werd erger en er waren momenten dat ik echt niet in staat was om op te staan en te functioneren. Ik moest vechten tegen mijn slaap ook al had ik uren van tevoren heerlijk geslapen, het werd van kwaad tot erger. Op een dag hadden mijn ouders er helemaal genoeg van. Zij hebben mij in de auto gezet en naar het ziekenhuis gereden, mijn vader heeft mij uit de auto getild en naar binnen gedragen, " Ik kom mijn dochter brengen en jullie gaan nu maar eens echt kijken wat er met haar aan de hand is".

Er werd bloed geprikt, een EEG gemaakt etc. Ik kon gewoon niet meer staan, had overal pijn en was doodmoe. We waren nu al een paar jaar verder en mijn kinderen zaten allebei op school. Als ik ze naar school had gebracht, ging ik slapen en zorgde dan dat ik op tijd wakker was om ze op te halen en mijn moederrol te vervullen, totdat ik samen met de kinderen weer kon gaan slapen. ‘Mevrouw, het kan wel fybromyalgie zijn, dat verklaart de pijn in uw lichaam’.

‘Voor uw geestelijke problemen moet u hulp zoeken’, dat was wat de dokters mij vertelden. Enigszins opgelucht dat mijn pijnen nu eindelijk erkend werden en ik hieraan kon gaan werken, voelde ik me toch nog steeds onbegrepen en begon aan mezelf te twijfelen. (**1,3, 17c**) Zouden het echt paniekaanvallen zijn als ik me zo voelde, dat was namelijk wat de artsen steeds weer suggereerden. De oxazepam moest ik ook vooral maar blijven innemen.

Mijn gezondheid ging echter steeds verder achteruit en mijn kinderen zijn ruim een jaar lang in het weekend opgevangen op een pleegadres, vrijdags na school werden ze opgehaald en zondags weer teruggebracht. Op zich hadden mijn kinderen een fijn gezin getroffen en er werden echt leuke dingen met ze gedaan, maar ik ging er kapot aan (**17a**). Ik wilde zo graag zelf voor mijn kinderen zorgen. Ik raakte daadwerkelijk depressief door deze situatie en ben uiteindelijk opgenomen. De zogenoemde paniekaanvallen kwamen aan bod en weer probeerde ik duidelijk te maken dat ik geen paniekaanvallen had maar moe was. (**24a**) Opvallend en verademend tegelijk was het gegeven dat mijn tijdelijke medebewoners mij geloofden. (**18e**) Deze lieve mensen hadden daadwerkelijk te kampen met angststoornissen, dit was niet te vergelijken met wat er in mijn hoofd gebeurde. (**24a**) Op een gegeven moment voelde ik me sterk genoeg, heb mijn spullen gepakt en ben weg gegaan. Ik had opeens de kracht gevonden om het heft weer in eigen hand te nemen. (**17a, 37**) Ik had in mijn zoektocht over wat te doen bij fibromyalgie al informatie verzameld over gezonde voeding, het gebruik van chlorella, magnesium, zilverwater etc. (**17d, 24a, 31a**) Ook stopte ik met alle voorgeschreven medicatie. (**31a, 37**) Op een gegeven moment hoorde ik steeds vaker van medepatiënten over het ontstoren van vaccinaties en hun ervaringen daarmee. (**1, 29ac**) Zij gingen zich vaak beter voelen met minder pijn en meer vitaliteit!

Ik heb toen besloten om de DKTP te laten ontstoren, dit omdat inmiddels wel duidelijk was dat bepaalde hulpstoffen in dit vaccin, (aluminiumhydroxide en aluminiumfosfaat) weleens een rol zouden kunnen spelen in de ontwikkeling van

deze "ziekte". **(24aii, 31a, 37)** Als kind had ik duidelijk al minder energie dan leeftijdsgenootjes! **(23ab)**

Ook bij mij had het ontstoren van de DKTP een positief effect. Ik heb sindsdien minder pijn aan mijn heupen en heb lichamelijk sprongetjes vooruit gemaakt. Ik was er echter nog steeds niet.

In 2017 belandde ik opnieuw in het ziekenhuis. Ik had net boodschappen gedaan en was op mijn fiets onderweg naar huis. Ik weet nog dat ik zo moe was, opeens! Ik moest vechten om wakker te blijven, iets wat deze keer blijkbaar niet lukte. Ik was op mijn fiets in slaap gevallen en zo omgevallen. Omstanders hebben de ambulancedienst gebeld en ik heb een paar uur ter observatie in het ziekenhuis gelegen. Ik was erg ontdaan en angst bevatte mij weer even. **(14ab)** In slaap vallen op mijn fiets! Terwijl ik met frisse moed de deur uit was gegaan?

Vervolgens werd het 2018, mijn zoon moest in het ziekenhuis zijn om een foto te maken van zijn voet. Wij staan daar te wachten en ik besef me ineens dat ik hier destijds een EEG-onderzoek heb gehad. Ik herinner me ook dat ik een zogenaemde "paniekaanval" had tijdens dat onderzoek en dat de artsen zeiden; "Laat maar komen mevrouw, wij zijn bij u, dit is gunstig voor het onderzoek". Er werd druk over en weer gesproken, zachtjes en ik werd gerustgesteld.

Toen, in 2018, bij dat bezoek aan het ziekenhuis met mijn zoon ben ik gaan vragen of ik een uitdraai van dit onderzoek kon krijgen. **(31a, 37)** Dit bleek het geval en zo had ik mijn onderzoek na jaren in eigen handen. Ik heb met volle verbazing mijn onderzoek gelezen, ik wist niet of ik nu moest lachen of huilen. Tijdens mijn "paniekaanval" bleken mijn hersenen in slaapstand te vallen, niks geen signalen of aanwijzingen van paniek, nee in slaapstand! **(1, 3, 24a)**

Toen viel bij mij het kwartje, narcolepsie n.a.v. het Mexicaans griepvaccin. **(24bi, ii)** De Nederlandse overheid trekt nu 5 miljoen euro uit om met een aantal mensen tot een schikking te komen over de gevolgen van de Mexicaans griepvaccinatie, narcolepsie! **(23b)** Inmiddels was het voor mij zo klaar als een klontje "Bij deze slaapstoornis vallen mensen zonder aanwijsbare reden overdag

in slaap. Ook kunnen de spieren plotseling verslappen bij heftige emoties." **(24bi, ii)** Ik ga terug in de tijd en besef mezelf maar al te goed dat dit vaccin verantwoordelijk is voor veel ellende en verdriet binnen ons gezin. **(23ab)** Terugkijkende op mijn leven heeft geen enkele vaccinatie mij goed gedaan! Ik ben als baby al opgenomen geweest vlak na de vaccinatie, ik was rusteloos maar sliep veel, had ondergewicht maar at wel goed etc. **(23ab)** Opeens had ik de jackpot, zoveel kwartjes die vallen wanneer je je bewust wordt van de keerzijde die vaccineren weldegelijk heeft! **(24ab)** Toch ben ik opgelucht te weten wat ik nu weet. Ik heb inmiddels al een homeopaat geraadpleegd om dit vaccin ook te ontstoren, ik kan nu een start maken naar herstel en heb weer meer vertrouwen in mezelf. **(18ab, 20a, 24a, 31a, 37)**

Vaccinatieschade bestaat, ik heb het zelf ervaren, het berokkent niet alleen schade aan het slachtoffer maar aan het hele gezin. **(1)** Vol vertrouwen heb ik meegedaan aan het RVP met mijn kinderen, er is met mij nooit een bijsluiters doorgenomen, ook ben ik nooit geattendeerd op de mogelijke bijwerkingen! **(1, 3, 6)** Ik ben geen anti-vaxxer ik ben de zoveelste ex-vaxxer, geconfronteerd met de keerzijde van vaccineren. Ik hoop op meer eerlijke informatie en het behouden van een vrije keuze. **(36)**

If there is risk, there must be choice. Lees je goed in, lees bijsluiters, de groep ex-vaxxers is schrikbarend groot. **(31a, 37)**

Lieve groet,

Blanche

-Ouders van 14 kinderen die ziek zijn geworden na inenting stellen de Nederlandse staat aansprakelijk.

• <http://nos.nl/artikel/2129395-nederland-aansprakelijk-gesteld-voor-vaccinatie-mexicaanse-griep.html>

-De Nederlandse overheid trekt 5 miljoen euro uit om tot een schikking te komen met mensen die ernstig ziek werden.

- <https://www.volkskrant.nl/wetenschap/5-miljoen-voor-schikking-met-mensen-die-ernstig-ziek-werden-na-niet-noodzakelijkerwijs-door-mexicaanse-grieprik~b56bb970/>

‘Autisme na BMR’, een ervaringsverhaal voor mijn zus.

Autisme na BMR bij een in 1993 geboren gezonde jongen.

Mijn overleden zus heeft samen met haar man Jan drie kinderen gekregen. Haar eerste kindje was een meisje, haar tweede kindje was ook een meisje. Zo lief, ik zag haar in de couveuse in het ziekenhuis en was meteen verkocht. Tot verdriet van mijn zus en zwager en de hele familie kregen we tweede kerstdag te horen dat het meisje het syndroom van Down had. Mijn zus werkte in het onderwijs en had om eerlijk te zijn best moeite om dit gegeven te accepteren, ze was hier duidelijk niet op voorbereid, begrijpelijk ook. Het meisje was op eerste kerstdag geboren, een schat van ‘n kind.

Mijn zus en zwager wilden heel graag een derde kindje. Maar de angst was er, toch gingen ze ervoor en in 1993 kregen ze een prachtige gezonde jongen, Rick. Heel voorzichtig vertelde ik dat vaccineren negatief kon uitvallen. **(31)** Ik had zelf net daarvoor een verschrikkelijke ervaring opgedaan met dit alles bij mijn oudste dochter. Mijn zwager keek me vernietigend aan en midden op een familiefeest, waar we op dat moment waren, vertelde hij met volle overtuiging, “Alle spuiten gaan erin!” Hij reageerde echt verontwaardigd, alsof ik helemaal niet snapte waar ik het over had. **(18e)** Door mijn eigen ervaring begreep ik dit echter maar al te goed. **(25a)**

Na elke vaccinatie had Rick telkens hoge koorts en diarree gekregen. De BMR-vaccinatie van 14 maanden was de volgende stap. Mijn zus belde me op en vertelde dat Rick ziek was en oorontsteking had, dit was rond het moment van de geplande BMR. Ik zei haar nog: “Lieverd, kijk uit, stel de vaccinatie op zijn minst uit totdat hij zich weer beter voelt.” **(31)** Op het consultatiebureau dachten ze daar echter anders over en ze hebben mijn zus gezegd dat ze Rick gewoon kon laten vaccineren, het zou geen probleem zijn. **(1, 3)** Ik vertelde haar dat je nooit een kind mag laten vaccineren dat ziek is. Mijn zus had toen echter niet de moed om uit te stellen, het consultatiebureau had tenslotte gezegd dat het geen probleem zou zijn. **(3)** Rick kon op dat moment al een beetje brabbelen

en soms meenden wij zelfs een woordje te horen, hij kon lopen en keek je met een warme, lieve blik aan. Zo lief, zo hier in deze wereld, hij was er!

De dag dat de BMR erin ging herinner ik me nog als de dag van gisteren. Mijn zus belde me op, "Wil je eens komen kijken wat jullie van Rick vinden, zie ik spoken?" We deden wat ze vroeg en gingen naar haar toe. Het eens zo bijdehante ventje lag in zijn box. Ik pakte hem op en keek hem in zijn ogen. Rick keek mij aan, dwars door mij heen. Rick was weg! Rick kon niet meer lopen, maakte geen brabbel geluidjes meer, Rick was stil, héééél stil! **(18a)** Ik voelde mij naar worden, kon bijna niets meer zeggen. Ik hoorde mezelf alleen zeggen, "Het komt goed". We zijn naar huis gegaan, loodzwaar van; komt dit ooit nog goed?

Om een heel lang verhaal kort te maken, het is nooit meer goed gekomen! Rick is zwaar autistisch gediagnostiseerd. Hij is nu 25 jaar en zit opgesloten in een tehuis. Hij loopt weg als hij de kans krijgt en wilt dan naar huis. Ze hebben hem een keer opgepakt op een station toen hij stiekem ontsnapt was. Gelukkig hebben ze hem op tijd gevonden, Rick heeft echt 24 uur per dag zorg nodig. Nu zie ik een grote Rick, zo een knappe jongen roep ik dan, hij lijkt op Elvis. Alleen Rick zingt niet meer, hij gromt, hij voelt zich met momenten zo gefrustreerd dat hij in meubels gaat bijten, hij heeft nooit meer leren praten en heeft het verstandelijk vermogen van een klein kind. Als je het niet wist, zie je aan zijn uiterlijk niet dat hij zwaar autistisch is. Voor hem is er geen toekomst in het verschiets die je als ouder zou wensen voor je kind. Mijn zus en zwager hebben nog een poging gewaagd om de vaccinaties te ontstoren, maar de schade bleek voor hem helaas onomkeerbaar. **(24a, 31a)** Mijn zus en zwager gingen elkaar de schuld geven van Ricks autisme.

Het was helaas ook mijn zwager inmiddels duidelijk geworden dat vaccinatieschade wel degelijk bestaat. **(18e, 25a, 34)** Vaccinatieschade treft niet alleen het kind maar het hele gezin. Ouders krijgen te kampen met een schuldgevoel, waarom heb ik mezelf niet beter ingelezen? **(17d)** Waarom heb ik niet geluisterd? Dit is een heel triest en verdrietig gegeven. Je zou jezelf af moeten vragen, waarom is mij nooit iets verteld door de arts over eventuele

bijwerkingen? **(1, 2, 3, 6, 10)** Waarom krijgen ouders geen eerlijke voorlichting? Geen bijsluiters zodat ouders weten waar op te letten? Mijn zus is overleden toen ze 51 jaar was, ze heeft zoveel verdriet gehad. Wij waren een keer met haar kinderen op bezoek in het ziekenhuis, ze keek naar haar kroost, toen nog heel klein. Ze zei hardop tegen zichzelf “Ik heb het toch goed gedaan?” Zo verdrietig om te zien. Eerlijke informatie aan ouders omtrent de gevaren van vaccineren zou echt wenselijk zijn! **(1, 3, 17cd, 24a)** Voor ons zijn er geen onderzoeken over de veiligheid van vaccins nodig, Rick is voor ons het overduidelijke bewijs van het tegendeel. **(23a)** Jammer genoeg! Niemand maar dan ook niemand neemt nu zijn verantwoordelijkheid. **(1, 3, 5, 9)** Ouders kunnen nergens terecht als hun kind slachtoffer is geworden van de bijwerkingen die vaccins kunnen hebben. Het wordt echt de hoogste tijd dat de waarheid omtrent de gevaren van vaccineren boven tafel komen. **(36)**

Tante van Rick

Ernstige reactie op het meningokokken ACWY vaccin bij jongen van 9 jaar in juni 2018

Mijn gezonde 9 jarige zoon is 4 dagen na de meningokokken ACWY vaccinatie, een nieuwe vaccinatie, zeer ernstig ziek geworden, hij kreeg een acute auto-immuunziekte, Henoch Schönlein¹). Als gevolg hiervan kwam hij in een rolstoel terecht. Hij had o.a. acuut reuma en gesprongen haarvaten in zijn benen, met een risico op beschadiging van nieren en darmen. **(15)**

Dit ging allemaal heel snel, binnen 15 minuten kon hij al niet meer lopen, zijn knieën waren heel dik geworden. Artsen lieten weten een verband te zien met de vaccinatie, zelfs de arts van de GGD zag het verband! **(1, 3, 12)** Het is heel moeilijk om je te realiseren dat je jouw kind wilde beschermen tegen meningokokken ACWY omdat er gesproken werd over grote risico's, je laat je zoon dan vaccineren en juist daardoor is hij zo ziek geworden. **(24bi,ii)** Je vertelt dat de vaccinatie nodig is om niet ziek te worden en hij wordt juist ernstig ziek!

In de media worden reacties op vaccinaties afgedaan als spookverhalen!?

Bedenk wel: er wordt een vaccin in het lichaam gespoten met de bedoeling het immuunsysteem tot een reactie te stimuleren. **(1)** Het is dan mogelijk dat het lichaam te heftig reageert, een overactieve reactie laat zien op de vaccinatie. Als je de werking van het immuunsysteem leert kennen, blijkt dit vaker voor te komen. Bovendien kunnen reacties op de hulpstoffen die in een vaccin zitten, daar nog bij worden opgeteld. Wie weet, dat er in vaccins ook allerlei hulpstoffen zitten zoals aluminiumverbindingen (neurotoxisch)? **(1, 6)** Men heeft er totaal geen weet van. **(25a)** Door de reactie van mijn zoon op de vaccinatie ben ik erachter gekomen, dat zijn reactie op de vaccinatie niet bijzonder abnormaal is. Maar... moeten we dit als een normale reactie accepteren? **(28a, 36)** Een kind in een rolstoel 4 dagen na een vaccinatie? Mijn kind was kerngezond!! Wij zijn zo geschrokken. Ik vind dit onacceptabel! Het vertrouwen van ons en van hem in de artsen, de maatschappij, de wereld is enorm geschaad. **(17a)** De impact die dit op ons heeft is enorm groot.

Ik ben niet radicaal tegen vaccineren, maar wel voor meer voorlichting over de stoffen die erin zitten en over de mogelijke bijwerkingen. **(1, 3)** Deze negatieve reactie, deze bijwerking, wordt voorlopig niet vermeld bij het vaccin, omdat het vaccin nieuw is en hij het eerste geval was. Om het vermeld te krijgen moeten er eerst meerdere slachtoffers vallen, èn het moet dan ook wel worden gemeld bij Bijwerkingencentrum Lareb. Dit betekent dat kinderen proefkonijnen zijn. **(1, 3, 5, 6, 8, 10)** Pas na de introductie van een vaccin worden reacties duidelijk en na veel meldingen wordt een bijwerking pas vermeld. Hoe lastig het is om een melding voor elkaar te krijgen komt mede door het feit, dat artsen en GGD geen contact met elkaar hebben en artsen, verpleegkundigen en ouders de relatie met het ervoor gegeven vaccin niet leggen. **(1, 3, 6)** Er is nog veel winst te behalen als men actief zou informeren naar het tijdstip van vaccineren. Het gaat er mij vooral om dat ouders worden gewezen op de gevaren en de bijwerkingen en wat er exact in het vaccin zit. **(1, 17a, 24a, 31a, 36)** Bij een pakje paracetamol staat dit ook vermeld, krijg je een bijsluiter, waarom geen bijsluiter bij een vaccin? Ik pleit voor een betere voorlichting zodat je van tevoren op de hoogte bent van de gevaren en weet dat je niet verplicht bent om in te enten. **(31a, 37)** Meer onderzoek naar de ontwikkeling van veiligere vaccins zou gestimuleerd mogen worden!

Mijn zoon is ernstig ziek geworden, waardoor hij een trauma heeft overgehouden aan prikken. Hij is erna ontstoord met homeopathie, wat gelukkig een sneller herstel gaf. **(31a, 37)** Therapie voor zijn post traumatisch stress syndroom zal nog nodig zijn, maar op dit moment gunnen we hem even rust, vooral omdat we nog steeds om de twee weken controle hebben op zijn nieren. Het is voor hem nu nog teveel.

Hoe zijn de vooruitzichten voor hem? Het is een auto-immuun ziekte, die opnieuw kan opvlammen en ook kan uitdoven na 1,5 jaar. Het kan op latere leeftijd terugkomen. Als het dan terugkomt zal het ook niet meer overgaan, is de verwachting. Niemand kan ons nu meer vertellen over wat er in de toekomst zal gebeuren. De situatie is voor ons onzeker en pijnlijk. **(10, 16)** Zo iets heeft

ongelofelijk veel impact op je leven, daarom vind ik dat alle voorlichting over dit vaccin te eenvoudig wordt voorgesteld, het zou veel genuanceerder mogen worden gebracht. **(1, 3)** Het lijkt alsof je met een prikje alles kunt oplossen. Was dit maar zo. De realiteit is weerbarstiger en is een schok als je dit overkomt.

(24ai) Er zijn veel en veel te veel bijwerkingen, waar we niet op zijn voorbereid.

Mijn zoon kon na drie maanden gelukkig weer lopen. Hij is nog steeds iedere twee weken onder controle i.v.m. zijn nieren en darmen. Hij heeft een trauma van het prikken overgehouden en van al zijn onderzoeken erna. We kunnen met hem niets meer beginnen op het gebied van tandarts en artsen. Hij is zó bang geworden. Hij en wij zijn telkens bang, omdat deze ziekte weer kan opvlammen. De tijd zal het leren. Hij heeft veel van school moeten missen en ook hiervan heeft hij emotioneel schade opgelopen. Vertrouwen in artsen heeft hij niet meer. Het heeft een grote impact op ons leven en we hopen dat hij het nooit terug zal krijgen. De tijd zal het ons leren!

Een bezorgde moeder

1) Het syndroom van Henoch-Schönlein Purpura, ofwel IgA Vasculitis is een ernstige, hoewel zeldzame, reactie op het Men ACWY vaccin, in 2003 al in de VS beschreven,. Het is een auto-immuunziekte waarbij de wanden van de kleine bloedvaatjes door het eigen afweersysteem worden aangevallen. De organen die kunnen worden aangedaan zijn vooral de huid, darmen, nieren en de gewrichten. Als mogelijke oorzaken worden vaccinaties, antibiotica en andere medicijnen beschreven. (https://www.vasculitis.nl/hsp_nl.html)

Ontroostbaar huilen, langdurige koorts en bonken met het hoofdje.

Onze zoon, geboren in 1999, was een oer-Hollands en gezond kereltje tot het moment dat hij zijn 1e DKTP-vaccin kreeg toegediend op het consultatiebureau. **(23a)** Vanaf dat toegediende vaccin werd het gelijk een ander kind. **(12)** Na die vaccinatie werd hij flink ziek, kreeg hoge koorts waar hij maar niet van af kwam en huilde dagenlang achter elkaar. Niemand legde de link met het vaccin. **(29)** Na toediening van het 2e DKTP-vaccin gebeurde weer bijna hetzelfde. Wederom hoge koorts, een enorme snotneus, hoesten en een niet te troosten baby. De glans verdween uit zijn grote blauwe kijkers en hij werd 'druk'. Hij trappelde bijna continue met zijn beentjes en waar we dat eerst nog schattig vonden, werd het al vrij snel best vervelend. Hij hield maar niet op met bewegen en viel daardoor slecht in slaap.

Mijn vragen over "zijn de toegediende vaccins wel veilig?" en "wat wordt er nu eigenlijk ingespoten?" werden niet beantwoord. **(1, 2, 3, 6, 10)** Ik bleef zitten met veel vragen en met een trappelend kind. Niemand legde wederom het verband met het ervoor toegediende vaccin. **(29)**

Toen onze zoon het 3e vaccin toegediend zou krijgen in combinatie met de BMR heb ik vragen gesteld op het bureau. Mij werd toegezegd dat de vaccins veilig waren en dat ze me geen bijsluiter kon laten zien. **(1, 2, 3, 5, 6, 9)** Naïef als ik was destijds stemde ik wederom in met het toedienen van de vaccins. **(17c, 18a)** Onze zoon zag, klein als hij was de bui al hangen en verzette zich hevig. Bij voorbaat begon hij al te huilen en ook na deze prikjes hield hij daarmee niet meer op. De nachten waren vreselijk...Hij bonkte met zijn hoofd in de matras en was ontroostbaar.

In diezelfde week kreeg ik via via een fax onder ogen met de bijsluiters van alle vaccins. **(1, 6)** Tevens werd ik gewaarschuwd voor vaccins met thiomersal en aluminium. Ik stond op scherp, maar heb me toch weer over laten halen om enige maanden later het Men C-vaccin te laten zetten. **(17c, 24b)**

Samen met de buurvrouw togen we naar de gymzaal waar baby's en kinderen aan de lopende band werden ingeënt. Onze zoon reageerde in 1e instantie (bijna) niet op het vaccin, dacht ik. Hij huilde niet en liet het maar over zich heen komen. In de auto terug naar huis was het een 'hoopje mens', er zat geen leven meer in.

In de avond die volgde kwam wederom de zeer hoge koorts, werd hij nog suffer en begon hij te shaken, een zeer beangstigende situatie. Een bevriende buurman werd opgehaald, een intensivist/anesthesist, die me gelijk de vraag stelde of onze Max vandaag ook weer een vaccin toegediend had gekregen. **(24ai, 25a)** Hij vroeg me of ik wel wist wat er in die vaccins zat... "Nee" was mijn antwoord, want ik had me er niet in verdiept en was wederom als een mak schaap achter de meute aangelopen. **(1, 3, 17c)**

De nacht die volgde was hels. Max reageerde bijna niet op paracetamol, bleef vreselijke hoge koorts houden, bonkte wederom met zijn hoofd in het matras, huilde, nee krijste onophoudelijk en kon, zo bleek, niet meer normaal lopen. Na 2 passen viel hij om en dat was zeer beangstigend. Urenlang hebben we hem proberen te troosten en wat waren we blij dat hij tegen de ochtend in slaap viel. Die ochtend had hij nog altijd koorts, greep naar zijn hoofdje en kon inderdaad nog altijd niet normaal lopen. Hij viel na een paar pasjes telkens naar links. We hebben gelijk de link gelegd naar het vaccin, maar werden uitgelachen door de huisarts. Die vond het maar onzin en verklaarde me nog net niet voor gek. **(0)**

We gingen op zoek naar iemand die ons kon vertellen wat onze zoon mankeerde en of er iets gedaan zou kunnen worden om het vaccin met de conjunctiva uit zijn lijfje te halen. **(31a, 35, 37)** Bij een EAV-therapeut werd veel duidelijk: het vaccin had zijn werk gedaan in het hoofdje van onze zoon. **(23ab)** Door het toegediende vaccin met aluminium was de wisselwerking verstoord tussen de linker en rechter hemisfeer. Dat verklaarde ook waarom hij niet meer rechuit kon lopen, maar telkens omviel.

Na een lang behandelingstraject, een dieet en de nodige homeopathische middelen kregen we wonder boven wonder weer een gezonde peuter terug en een vaccin heeft hij nooit meer gehad. **(31a, 37)** Hij is nu een gezonde, levenslustige jongen van 18 jaar.

We hebben geleerd van de vaccinatiegeschiedenis van onze zoon en daarom heeft onze dochter van 15 nog nooit een vaccin gehad en dat krijgt ze ook niet. **(23a, 31a, 37)** Op een griepje en neusverkoudheid na blaakt ze van gezondheid en dat willen we graag zo houden. Door gezonde voeding, het gebruik van homeopathische middelen, E-nummer-vrij te leven en het vermijden van fluoride en aspartaam, het bezoeken van een bio-energetische tandarts en het laten doormaken van de griep zonder paracetamol, hopen we dat zij, wij, een goed werkend immuunsysteem hebben en houden. **(31a)**

Frederike

Ontroostbaar huilen en het wel en niet vaccineren van dochters.

Op 13 juni 1985 werden wij trotse ouders van onze prachtige dochter Isabelle. De apgar score van onze dochter was fantastisch, het gewicht was fantastisch, zeven pond. De bevalling was fantastisch, binnen vijf uur bevallen. Volgens het boekje, zei de gynaecoloog.

Net als alle andere ouders kregen wij te maken met het vaccineren van ons kind. Ik vond het destijds een lastig gegeven dat een klein lijfje zich sterk moest maken tegen meerdere ziektes in 1 keer, iets wat de natuur toch echt anders aanpakt.

(24a) Onze dochter begon steeds meer te huilen vanaf het moment nadat ze haar eerste vaccinaties kreeg, dit was op de leeftijd van 8 weken. Na de vierde DKTP vaccinatie met 11 maanden werd ze ontroostbaar. Ik ben naar de consultatie arts gegaan en ze gaf me het advies de gordijnen te sluiten op haar kamertje en haar daar haar rust te geven, dan zou het wel goed komen.

Isabelle bleef ontroostbaar. Ik was zo blij als mijn zus met Isabelle door het huis ging wiegen en dansen. Soms was ze dan een momentje stil. Maar er waren ook periodes bij dat ze heel hoog, heel zielig hilde. Er was echt weinig tot niets aan te doen om haar dan stil te krijgen. Ik heb mijn dochter gelukkig heel lang borstvoeding gegeven, dit waren de momentjes die voor ons beiden voor wat rust zorgden. Je merkte dat ze dan toch een beetje troost vond. Pas later, toen ik over vaccinatieschade ging lezen, viel alles op zijn plek. **(24aibi,ii)** Ik deed namelijk zo goed mijn best met alles en had ondertussen wel in de gaten dat na het bezoek aan het CB het telkens opnieuw een hel werd. **(28a)** Maar, tanden op elkaar en een goede moeder zijn door alles wat er ook maar was aan vaccinaties er in te laten spuiten. **(17c, 29)** Op een gegeven moment ging ze na een vaccinatie met één oogje naar binnen kijken. Ik schrok toen zo, dit was mijn Isabelle niet meer, die had twee prachtige blauwe kijkers. Ik ben naar de oogspecialist gegaan, die keek mij aan en vroeg of het met mij wel goed ging? Nee dat ging het eigenlijk niet, na zoveel slapeloze nachten en stressvolle weken.

De babytijd was met tijden rampzalig. Ik weet nu dat mijn dochter last heeft gehad van ‘hersenuilen’, een reactie die veel vaker voorkomt dan dat mensen beseffen. **(24a)** Het zogenoemde hersenuilen van baby’s na hun DKTP vaccinatie staat overigens in de bijsluiters vermeld en is dan ook een duidelijk signaal dat er iets ernstig mis is met je baby. **(1, 25a)** Ouders worden gerustgesteld door de woorden “dit is een ‘normale’ reactie, die gaat vanzelf over”. **(1, 2, 3, 5)** Ik spreek uit ervaring als ik zeg dat dit niet zomaar overgaat, je baby horen krijsen en haar niet kunnen helpen is niet niks. **(14ab, 23a)** Ik vraag mezelf dan ook af waarom er geen bijsluiters worden besproken, zodat ouders beter voorbereid zijn, en daardoor dan ook oplettender op de mogelijke vermelde bijwerkingen. **(1, 3, 5, 6)**

Voor onze jongste dochter is dan ook heel bewust gekozen voor een vaccinvrije opvoeding. **(31a)**

De start van haar leventje was prematuur, 7 weken te vroeg en ruim 3 pond. Met keizersnede ter wereld gebracht, omdat ik torenhoge bloeddruk kreeg. Hoe anders was deze start. Echter de babytijd was fantastisch en wat deed ze het goed. Prachtige ogen, ze huilde alleen als ze honger had of een vieze luier. Zo anders dan bij mijn oudste dochter, die in feite een veel betere start had dan haar jongere zusje. **(23ab, 24a)** De babytijd was een verschil van dag en nacht. Ik krijg nu wel regelmatig het verwijt dat ik een onverantwoorde moeder ben door niet meer te vaccineren. Echter met de ervaringen uit het verleden, weet ik gelukkig zelf wel beter. **(17c, 25a)** Ik zou wensen dat er meer aandacht werd besteed aan de mogelijke bijwerkingen van vaccins en de gevolgen die dit heeft voor kinderen en gezinnen. **(1, 3, 36)** Het zou fijn zijn als er meer maatschappelijke vrede en begrip zou ontstaan voor elkaanders keuze. **(18e, 25a, 29, 36)** De keuze om niet langer deel te nemen aan het Rijksvaccinatieprogramma komt meestal voort uit ervaringen bij je eigen kind. **(34a)** Mensen beseffen vaak niet wat deze ‘onverantwoorde’ ouders veelal voor een leed hebben doorstaan. **(17c, 18a, 29, 33a)** Ik ben dan ook voorstander van meer eerlijke informatie en meer aandacht voor deze ervaringsverhalen. **(1, 3, 31a)**

Trotse moeder van 2 dochters (november 2018)

Vaccinatieangst

Het Pokkenbriefje 1949

Zeventig jaar geleden werd mijn zusje ingeënt tegen de pokken. Als bewijs dat ze was ingeënt kreeg ze een pokkenbriefje. Op internet circuleren talloze voorbeelden van dit pokkenbriefje. MODEL no. 2 b Artikel 3 en 9 Inentingswet 1939. Daarop staat; Ondergetekende, geneeskundige, te die of die plaats verklaart op die of die datum, dat hij of zij is ingeënt en naar heden bleek met goed gevolg. Dat was bij haar niet zo. Ik zoek naar eenzelfde pokkenbriefje zoals ik die in mijn bezit heb. MODEL No. 4 (Art. 4, 2 e lid, der Inentingswet 1939). Ik kan mijn pokkenbriefje niet vinden. Wellicht ook logisch. Mijn pokkenbriefje verwijst onder bedekte termen naar een vreselijk drama uit 1947 *“Inhoudende de reden waarom inenting bij mij wordt achterwege gelaten”*. Mijn zusje kreeg na de pokkenvaccinatie verschijnselen van de ziekte zelf, de pokken, met ernstige complicaties. De huisarts was zeer beslist in zijn conclusie. **(1, 3, 29)** Er was geen sprake van een of andere besmetting van wie dan ook vlak voor de vaccinatie. Die vlieger ging niet op. Toen niet en nu ook niet. Bijna twee jaar later lag ik in de wieg. De huisarts zei, zo vertelde mijn moeder; *“Dit gevoelige kindje ent ik niet in.”* **(1, 3, 29a)** Waarop mijn vader een verklaring van hem indiende bij de burgemeester waarom de pokken inenting bij mij werd achterwege gelaten. Zo ging dat vroeger.

De Mazelen- vaccinatie 1966

Het zoontje van mijn koormaatje, de helft van een twee-eiige tweeling kreeg tweeënvijftig jaar geleden ongeveer met dertien maanden, anderhalve dag na de mazelen-vaccinatie, twee zware epileptische aanvallen. **(23ab)** Hij verstijfde helemaal en had het schuim op zijn mondje staan. De huisarts gaf hem een injectie maar dat hielp niet. Met spoed werd hij naar het Wilhelmina Kinderziekenhuis in Utrecht gebracht, waar hij al bij de ingang van het WKZ door een crisisteam werd opgewacht. Na veertien dagen was zijn toestand gestabiliseerd en mocht hij naar huis met medicatie, pilletjes, tegen epileptische aanvallen. Tot in de pubertijd moest hij de medicatie bij zich dragen. Nooit nodig

gehad. Het was slechts een eenmalig “incident”. Het andere tweelingbroertje vertoonde een lichte reactie op de mazelen-vaccinatie. Een beetje verkouden en hangerig. De huisarts heeft geen relatie gelegd tussen de epileptische aanvallen en de mazelen-vaccinatie. **(1, 3, 24ai)** Daar was op dat moment gewoon geen tijd voor en de schrik te groot. Als de baby er maar door kwam.

Een Tetanus- vaccinatie 2005

Een kennis rijdt mij naar de eerste hulp. Ik heb met een Stanley mes in mijn hand gesneden. Het moet gehecht worden. Net geen zenuw geraakt. Een verpleegkundige op de poli wil mij een tetanusvaccinatie geven. Ik weiger, durf het niet aan, krijg het pokkenbriefje op mijn netvlies. **(24ai, 31abi)** Ik heb nog geen afspraak met de dood. Met een besliste haal onderteken ik op eigen risico de weigerakte. **(17a, 29a)** Op de terugweg naar huis vertel ik de kennis terloops over de weigering van de tetanusvaccinatie. Oh, dankbaar toeval. Zijn vrouw heeft enige jaren daarvoor tetanus gekregen na een tetanusvaccinatie op de poli! **(23ab)** Ze is zo ziek geweest, heeft het “op het kantje af” gered. Tetanus komt nog sporadisch voor lees ik op de site van het RIVM. Misschien is de tetanus van de vrouw van de vriend een van die sporadische gevallen? **(1, 9)** Ik was het in ieder geval niet.

De BMR- vaccinatie 2006

Mijn kinderen en kleinkinderen zijn vrijwel probleemloos gevaccineerd. Alhoewel een kleinkind op de leeftijd van vijftien maanden korte tijd na de BMR vaccinatie fikse oorontstekingen kreeg beiderzijds met hoge koorts en koortsstuipen. Dat was echt eng. In paniek naar de spoedeisende hulp gereden. Mogelijk een reactie op de BMR. Zeker weten doen wij dat niet, maar opmerkelijk is het wel. **(23a, 24bi,ii)** Het gaat gelukkig goed met mijn kleinkind. Ik lees dat er oorontstekingen als complicatie bij de mazelen optreden.

De Grieprik 2012

Een zus laat zich onder vrijwillige dwang inenten tegen de griep. Direct na de prik zwelt haar arm op als een olifantspoot. De huisarts, zichtbaar geschrokken, had zoiets nog nooit mee gemaakt. Mijn zus, dagen beroerd. Wat bleek? Een allergie

voor kippenei! Kippenei, dat zat of zit nog in het griepvaccin. Dat is raar. Zij eet gewoon eieren. Nergens last van. Ik laat mij vertellen dat zij waarschijnlijk niet tegen het griepvirus kan dat op kippeneiwit is geënt. **(1, 3, 24abi, ii)** Zij reageert wel anafylactisch op wespensteken. Toen ze op enig moment de was van de lijn haalde werd ze in haar vinger geprikt en raakte in coma. Alles goed en wel nu. Maar na deze ervaringen wagen de huisarts en mijn zus zich niet meer aan een griep prik. **(31a)** Te riskant. Ieder jaar krijg ik een uitnodiging voor een griep prik. Ik wil niet en ik durf niet. **(31abi)** Ik leg de huisarts uit waarom. In dezelfde naoorlogse spreekkamer van de huisartsenpraktijk van zeventig jaar geleden is het begrip verneveld. **(1, 3, 18e, 29a)**

Tot slot

Er wordt sterk aangedrongen op vaccineren, maar gelet op de ervaringen, alleen al in kleine kring, ben ik beslist bang voor vaccinaties, hetzij voor het vaccin zelf, hetzij voor de toevoegingen in het vaccin. **(1, 3, 4, 5, 9, 36)** Ik laat mijn verhaal aan een oudere vriendin lezen. Goh zegt ze, “ons” slager uit het dorp is vroeger overleden aan een pokken prik! **(23ab)** Hij kan het niet meer navertellen, maar ik wel. Dankzij een alerte en invoelende huisarts, die zei; *“Dit gevoelige kindje ent ik niet in.”* Voorlopig dan. Op vijfjarige leeftijd kreeg ik voorzichtig mijn eerste vaccinatie. Dat was de R lees ik op mijn inentingskaart. Jaren later vertelde mijn moeder dat ik de Rodehond al lang voor de vaccinatie had gehad. Dus waarom die R? Ze trok met vragende ogen haar schouders op.

Naam en adres bij de redactie bekend.

Ervaringsverhaal van een 49-jarige man over vaccinaties en speciaal de griepvaccinatie.

“Gezien de hetze in de media rondom het onderwerp vaccineren en het bericht van de NVTG dat ik tegenkwam met daarin de vermelding dat het een ‘pre truth medicine’* is, heb ik besloten mijn grieprik ervaring toch eens te gaan delen.

(31bii, 37)

Ik ben een man, geboren in 1969 en terugkijkend op mijn leven en wat ik nu weet door mijn eigen levenservaring, kan ik maar tot 1 conclusie komen, ik ervaar al mijn hele leven gezondheidsklachten door vaccinaties. **(12, 24ai)** Als kind was ik heel vaak verkouden en had te kampen met sinusholte problemen, altijd maar lopen met een chronische snotneus. Ook was ik een zogenoemd druk kind en ben ik op volwassen leeftijd gediagnosticeerd met ADD. Ondanks dat ik vaak verkouden was, kreeg ik toch trouw de vervolg prikjes, mijn ouders vertrouwden de artsen, die op de hoogte waren van mijn klachten. **(29)** Mijn chronische snotneus bleef en dit heeft zelfs geleid tot een ziekenhuis opname om de boel eens grondig door te spoelen.

8 jaar geleden kwam mijn leven opeens op de kop te staan, ik werd gediagnosticeerd met lymfeklierkanker en belandde in het medische circuit. **(15a)** Ik kreeg dan ook, gezien mijn situatie destijds, het advies van mijn behandelend arts om het griepvaccin te gaan halen. Ik heb nog even getwijfeld, daar ik eigenlijk nooit vrees heb of had voor de griep zelf. Laten we wel wezen, in de tijd dat wij klein waren was ziek zijn nog ‘normaal’, de angstpropaganda die nu op ouders wordt losgelaten is zeer betreurenswaardig. **(0) (25a)**

Ik heb destijds toch het advies opgevolgd van mijn behandeld arts en de griepspuit gehaald. Dit was in 2011 op het moment dat ik er eigenlijk al zeker van was dat ik de lymfeklierkanker had overwonnen. Dat heb ik geweten, de volgende dag zat ik met spoed in het ziekenhuis met opgezwollen lymfeklieren onder mijn oksel, ik zag de artsen druk in de weer en vroeg nog of dit een gevolg kon zijn van de griepvaccinatie, die ik een dag daarvoor in dezelfde arm had

gekregen. **(1, 24a)** Er werd geen risico genomen, ik ging direct onder het mes om al mijn lymfeklieren te verwijderen en te controleren op aanwezigheid van kankercellen. Gelukkig bleek dit niet het geval te zijn. Op de vraag of het een reactie kon zijn op de griepvaccinatie heb ik nooit een antwoord gekregen. **(1, 6)** Maandenlang heb ik last ondervonden van deze operatie, ik kreeg oedeem aan mijn arm en ben bij een oedeem therapeute terecht gekomen. **(18b)** Dit gaf verlichting van de pijnklachten. Tijdens de operatie is een zenuw beschadigd waardoor er een gevoelloze plek is ontstaan in mijn bovenarm. Meestal herstellen deze zich. Dit kan een aantal maanden duren tot blijvend zijn, bij mij is het laatste het geval. Laat duidelijk zijn dat het griepvaccin veel ellende teweeg kan brengen, de effectiviteit is ook nooit bewezen. **(24ai)** Een ‘pre-truth medicine’* lees je dan terug, en dat na ál de ellende die ik zelf heb mogen ervaren, nadat ik het advies had opgevolgd van mijn behandeld arts!” **(0)**

A.K 1969

Bron:

1 artikel uit het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde van 20-09-2018

<https://www.ntvg.nl/artikelen/wel-geen-grieprik/volledig>

* ‘Pre-truth’ is een woord dat wordt gebruikt om aan te geven dat er geen bewijs aan ten grondslag ligt, maar dat we worden beïnvloed door wat we willen geloven, meer op basis van emoties dan door objectieve feiten. Hier wordt ‘pre-truth medicine’ gebruikt voor het griepvaccin.

Ervaringen na vaccinaties, in het bijzonder na de Meningokokkenvaccinatie ACWY in 2013 gegeven voor reis naar Mekka.

Dit verhaal gaat over Yasin, over ernstige reacties na vaccinaties en de weg naar genezing van een nu 7-jarige jongen, nu geheel zonder medicijnen.

De nu 7 jaar oude jongen, Yasin, is geboren in 2011 als een gezonde baby.

Na de vaccinaties begonnen de eerste (nog kleine) problemen. **(15a)** Het eerste jaar heeft hij met chronisch zieke ogen gelopen. Zijn ogen waren continu ontstoken. Keer op keer kreeg hij een nieuwe antibiotica kuur en dan was het even weg, om vervolgens weer harder terug te keren. Toen Yasin een jaar oud was, zijn de traanbuisjes doorgeprikt in het ziekenhuis en toen werd het wel beter. Maar het is altijd een gevoelige plek gebleven. Ook was hij altijd heel mager. Iedere kinderarts vertelde, dat hij er ondervoed uit zag, maar ze zeiden nooit wat daar dan de oorzaak van was. Hij at goed, dus daar lag het niet aan.

Ondertussen bleef hij gewoon het Belgisch vaccinatieprogramma volgen. Wij hadden geen idee, dat juist de vaccinaties voor de meeste problemen zorgden. **(23a)** Ik was groot voorstander van vaccinaties en ook de artsen zeiden altijd dat het veilig was. **(1, 3, 17c)** Hier in België krijgen kinderen ook het Rota vaccin en die kreeg mijn zoontje ook, ik meen zelfs tweemaal. Opeens werd hij op 2-jarige leeftijd heel ziek en zijn wij naar de dokter gegaan, het bleek het Rota virus te zijn. Ik vroeg de dokter hoe dat kon, omdat hij tenslotte gevaccineerd was. De dokter vertelde me dat je toch ziek kan worden ondanks vaccinatie, maar het zou dan wel mild verlopen. De dag erna is hij met spoed opgenomen, omdat hij inmiddels uitgedroogd was. Hij heeft vervolgens doodziek een hele week aan het infuus gelegen... Mild? Allesbehalve! Vaccinaties beschermen dus niet, daar ben ik inmiddels wel achter. **(23a)**

Omdat wij een reis hadden gepland en we daarvoor een verplichte meningokokken ACWY-vaccinatie nodig hadden, is hij kort na het Rota virus opnieuw gevaccineerd. Hij kwam op maandag uit het ziekenhuis en het vaccin

lag al klaar bij de huisarts. Ik vroeg hem nog of het geen kwaad kon, en als iemand mij toen had verteld dat je beter niet kan vaccineren in deze situatie, had ik mijn vakantie absoluut gecancelled en hem niet laten vaccineren. **(1, 3, 25a, 31a)** De dokter zei dat het absoluut veilig was, dat ik me niet druk moest maken, en dus besloot ik hem te laten vaccineren.

Dit bleek de spreekwoordelijke druppel te zijn die de emmer deed overlopen. Heel kort na de vaccinatie begon zijn oor onophoudelijk te bloeden. Wij weer naar de dokter en dan krijg je natuurlijk de nodige antibiotica kuurtjes, die vervolgens maar tijdelijk hielpen. Maandenlang bleef er bloed en vuiligheid uit zijn oren komen (met name het linkeroor) en het rook echt alsof er op zijn minst een dode rat in lag. Na 5 maanden aanmodderen kregen we dan eindelijk een verwijzing voor het ziekenhuis. Daar kwam de KNO-arts al heel snel met vervelend nieuws. Zijn trommelvlies was inmiddels letterlijk weg gevreten en er had zich een tumor in het middenoor (cholesteatoom) ontwikkeld. Dit moest uiteraard verwijderd worden, maar omdat hij nog jong was, moest deze toch wel risicovolle operatie nog even wachten. Ik ben toen overgestapt naar een universitair ziekenhuis en de KNO-arts en de professor daar, wilden hem wel sneller opereren. In oktober 2013 stond de operatie gepland. Inmiddels had hij ook al zijn eerste epileptische aanval gekregen.

Tijdens de operatie hebben ze de tumor verwijderd en een nieuw trommelvlies gemaakt van kraakbeen. Na de operatie was dan weliswaar de tumor weg, de oorproblemen echter allerm minst. Ontsteking na ontsteking en het hield niet op.

Inmiddels was ik helemaal klaar met de talloze antibiotica kuurtjes en begon ik ook te lezen over vaccinaties en hoe je die kunt ontstoren. **(17a, 24a, 31a, 37)** Twee maanden na de operatie had ik een afspraak bij een Cease therapeute. Mijn zoontje was toen al ruim viereneenhalf jaar en sprak amper. Tijdens het ontstoren kreeg hij allemaal klachten, zoals een lopend oor, ontstoken oogjes en weer een epileptische aanval. Maar het mooie was dat hij ook ineens met heel veel woorden ging spreken. **(23b)** Helaas was eenmaal ontstoren in zijn geval niet genoeg, daarvoor zat de (neurologische) schade te diep. Dus ik ging verder

zoeken. Ik wilde mijn zoontje niet aan de anti-epileptica hebben, omdat ik nooit voorstander ben geweest van medicatie en ook genoeg mensen ken die ondanks medicatie nog altijd aanvallen hebben. **(23a)** Dus begon ik hem CBD-olie te geven. Dit is 7 maanden vrij goed gegaan totdat hij ineens op een dag in de ochtend begon met zware aanvallen en uiteindelijk in de middag nog steeds in een aanval zat en ze hem onder narcose hebben moeten brengen, omdat hij niet meer uit de aanval kon komen. Deze dag (19 augustus 2016) zal ik nooit meer vergeten, omdat we hem tot tweemaal toe bijna zijn verloren, die dag.

Mij is toen gezegd dat hij medicatie moest gaan slikken, anders zouden ze geen medische hulp meer bieden. **(2, 3, 5)** Vanaf het moment dat hij medicatie kreeg, wist ik meteen dat dit niet voor lang zou zijn. Ik ben toen keihard gaan zoeken naar nog meer informatie. **(1)** De epilepsie en ook zijn zieke oren waren ontstaan kort na het reisvaccin Meningokokken ACWY voor de reis naar Mekka, dus daar lag de oorzaak. **(23a)** Wij zijn toen bioresonantie gaan doen en ook daar kwam weer uit de testen dat hij vaccinatieschade had, kapotte darmen (leaky gut) en tal van voedselintoleranties. **(31a, 37)** Voor een tweede keer zijn de vaccinaties toen weer ontstoord. **(31a, 37)**

Tijdens dit proces begon hij ineens met zinnen te spreken, hij was toen al 5 jaar. **(23b)** Verder heb ik toen zijn dieet aangepast, zoals het weglaten van tarwe, suikers, e nummers en melk. **(31a, 37)** En al heel snel werd het mogelijk om zijn medicatie af te bouwen. Sindsdien heeft hij nooit meer epilepsie gehad. In het ziekenhuis is mij ooit gezegd dat hij geen reflexen had en dat je daar verder niks aan kon doen. Nou geloof ik de dokters inmiddels niet meer, want na een beetje rondzoeken, kwam ik uit bij primaire reflexen therapie. **(1, 3, 9)** Na vijf behandelingen te hebben gedaan, had ik weer een heel ander mannetje. Minder driftbuien, relaxter in zijn vel, fijne motoriek die opeens met sprongen vooruitging enz. enz.

Het ging steeds beter met hem, maar ik voelde dat er nog meer moest gebeuren. Omdat mijn zoontje zijn hele leven zwaar ondergewicht had, besloot ik hem op het GAPS-dieet te zetten. **(31a, 37)** Met dit dieet heel je de darmen en daarmee ook de hersenen. Daarnaast zijn we begonnen met acupunctuur in combinatie

met osteopathie en het drinken van kangenwater (alkalisch water). Een jaar later is hij al vijf kilo aangekomen en gezonder dan ooit.

We zijn nu ruim twee jaar verder, het gaat goed met hem en hij is al een lange tijd van de medicatie af. Hij heeft nooit meer aanvallen gehad. Wij hebben onlangs twee jaar aanvalsvrij gevierd. Ook de absences (onzichtbare epilepsie) zijn volledig weg en zijn oren zijn helemaal dik in orde. Door alle oorproblemen was hij ook slechthorend (voor 80 procent), maar zelfs dat is wonderbaarlijk helemaal goed gekomen.

Door zwemles heeft hij de afgelopen maanden helaas wel weer een oorontsteking opgelopen, maar niet zoals voorheen. **(24a_{ii})**

Mentaal heeft hij het laatste jaar heel veel ingehaald. Hij is nu 7 jaar en loopt mentaal ongeveer een jaartje achter, maar voor dit alles was dat zeker 2 a 3 jaar. In het ziekenhuis hebben ze hem destijds het stempel 'zwakbegaafd' gegeven en ik moest er niet teveel van verwachten. Hij spreekt nu echter met hele zinnen, is goed van begrip en is veranderd in een vrolijk energiek mannetje. Van zwakbegaafdheid is absoluut geen sprake.

Mijn zoontje is het bewijs dat vaccinaties heel veel schade kunnen aanrichten en gelukkig dat we in zijn geval nog heel veel hebben kunnen herstellen. **(17_{di}, 23_a)** Maar sommige schade is onherstelbaar en ik hoop echt dat zijn verhaal mensen wakker zal schudden. **(36)** We leven vandaag in een maatschappij met chronisch zieke kinderen en dat is niet normaal, ook al zeggen de dokters van wel. **(0) (29_a)** Ik ben dankbaar dat ik zoveel heb mogen leren de laatste jaren en ik zal echt de rest van mijn leven mensen blijven waarschuwen voor het leed dat 'vaccinaties' heet. **(37)**

Moeder van Yasin

Buitenkinderen en doortastende ouders!

“We hebben gewoon zoals dat “normaal is” een hielprikje laten doen en zijn daarmee meteen het circus ingegaan van consultatiebureau en vaccins. We schrokken heel erg van de reactie op de prikken; een blij, vrolijk kind was na de vaccinaties helemaal ons kind niet meer! Vrijwel meteen na de eerste prik was het: huilen, huilen, huilen – het hield maar niet op.

De huisarts zei dat het allemaal normaal was en wel overging, en we legden zelf in eerste instantie eigenlijk ook niet direct het verband tussen zijn tranen en de prikken. **(1, 29)** We kwamen erachter omdat het gebeurde in een tijd dat er veel gedruvel was met het kinkhoestvaccin en berichten hierover sijpelden door in de media. Toen dachten we al snel: ‘Kan het iets met zijn vaccinaties te maken hebben?’ **(25a)**

Dat was les 1 – neem nooit klakkeloos aan wat de heren en dames in witte jassen je vertellen. **(1, 3, 24ab)** Het is je eerste kindje en je gelooft alles, maar toen we zelf op zoek gingen naar informatie was dat snel over. **(1, 29a)**

Wat ook nog wel belangrijk is om te zeggen is dat de bevalling heel zwaar was - met een vacuüm-extractie die bovendien nog twee keer mis ging ook. Eerst schoot een kabel en later een dop los en ik zag de verloskundige twee keer voor mijn ogen achterste voren door de verloskamer vliegen. Onze baby had een hoofd als een paasei en achteraf gezien had ik zoiets van: ‘Dit is zo’n zware bevalling geweest, dat kind had helemaal nog geen vaccins mogen hebben. Maar er wordt ‘volgens schema’ gewerkt en geen rekening gehouden met de geboorte. **(1, 3, 4, 24ai)**

Tussen de 1e en de 2e ronde ben ik me helemaal gaan verdiepen in die vaccinaties. **(1, 31a)** Ik was behoorlijk fanatiek in mijn onderzoek. Ik heb gepraat met kinderartsen, de site van de NVKP (Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken) bestudeerd, en ik ben ook (mogelijk door mij felle optreden richting CB-arts) een aantal keren opgebeld door het RIVM (Rijks Instituut voor Volksgezondheid en

Milieu). **(17d, 24a, 31a, 37)** Elk verhaal heeft twee kanten en ik wilde allebei de kanten horen. Ik dacht: “Ik ga door tot het gaatje”, wilde elk detail weten.

Ik heb in die tijd een aantal vervelende ontdekkingen gedaan. Ten eerste met betrekking tot de voorlichting die we krijgen. Een voorbeeld:

Op de site van het RIVM kwam ik een vage grafiek tegen waarop geïnsinueerd werd dat vanaf het moment dat het RIVM is begonnen met vaccineren de kindersterfte omlaag gegaan is. Dit is helemaal niet het geval. De babysterfte is afgenomen door o.a. verbeterde hygiëne nog voordat er überhaupt op grote schaal gevaccineerd werd! **(1, 3, 6)** (zie: <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2007/43/minder-zuigelingensterfte>)

Ik heb het RIVM meerdere keren tijdens telefoongesprekken gewezen op de dubieuze voorlichting maar daar afgezien van een heftige discussie wordt er verder niet veel mee gedaan. **(31b)**

Ik kwam er toen ook achter wat er allemaal gespeeld heeft met betrekking tot het kinkhoestvaccin. **(1, 3, 5, 6)** Niet zo fraai. In een notendop. Het vaccin werkte niet en werkt nog steeds niet. Eerst is de dosis stilzwijgend aangepast, daarna een extra prik, daarna een zogenaamd veiligere prik, en de realiteit is dat gevaccineerde kinderen nog steeds kinkhoest kunnen krijgen en dat het vaccin nog steeds berucht is om ernstige bijwerkingen. **(0) (24ai)** Maar goed, toen dacht ik dat het echt veiliger zou zijn. **(17c)**

Dat was les 2 - de voorlichting van de overheid is gekleurd. **(1, 2, 3, 5, 24ai)** Heel veel mensen denken bv. dat vaccins verplicht zijn; wat óók niet het geval is maar ze zullen je echt niet wijzer maken dan je bent. Als het erop aan komt zijn het, wat mij betreft gewoon een stelletje oplichters – ze willen dat je die prikken gaat halen – meer niet. Er zijn enorme financiële belangen mee gemoeid. **(0) - alinea**

Mijn vrouw en ik waren vier handen op een buik maar om je heen is de maatschappij zo geïndoctrineerd; ze verklaren je voor gek dat je weigert je kind te vaccineren – hele familie ruzies hebben we erover gehad. **(18e, 24a, 29a, 31a)**

Toen ik tegen de CB-arts zei dat de tweede spuit er voorlopig niet in ging omdat ik mijn kind niet sterk genoeg achtte op dat moment werd er heel vervelend gedaan. Ze begon aan alle kanten druk uit te oefenen. Eerst zei ze dat er niet meer dan zoveel tijd tussen de vaccins mag zitten, en toen ik vroeg: 'Waarom eigenlijk niet?' werd ze boos en vroeg of ik wel wist waar ik mee bezig was. Ze had de spuit al in haar handen, maar ik hield voet bij stuk en zei: 'Leg hem maar weer neer want hij gaat er NIET in. (0)

Ik wil sowieso eerst het rapport van de Gezondheidsraad inzien.' 'Die club heeft ook haar belangen' was haar reactie. 'Dat is een interessante uitspraak' vond ik, 'u zegt min of meer dat u er belang bij heeft om te vaccineren.' Haar antwoord was dat ze in het belang van het kind werkte maar ik antwoordde: 'Op dit moment waag ik dat in twijfel te trekken.' (0)

De kinkhoestcomponent werd verantwoordelijk geacht voor ernstige bijwerkingen en zij als arts wist dat natuurlijk net zo goed als ik. 'Zolang er de kinkhoestcomponent in de prik zit komt die spuit er niet in. Desnoods ga ik naar België.' Toen begon ze erover dat het dan niet vergoed zou worden, alsof dat me een worst zou wezen. De gezondheid van mijn kind gaat mij boven alles. Ik wilde eerst uitzoeken of er een veilige manier was om te vaccineren. Iets waar de arts zich niet om leek te bekommeren. (0)

Uiteindelijk heb ik het rapport van de Gezondheidsraad gelezen. Nederland was in die tijd het enige land waar nog gevaccineerd werd met het cellulair kinkhoestvaccin. Overal elders werd er gevaccineerd met het a-cellulair kinkhoest vaccin omdat dat geacht werd veiliger te zijn. (1, 3, 24ai)

Onze baby was destijds onder behandeling van een kinderarts – hoewel die ook 'pro-vaccins' was zei hij: 'Grote gedeeltes zie ik anders maar wat betreft het kinkhoest vaccin ben ik het helemaal met u eens – gewoon een centenkwestie.' Het oude verhaal van de slager die zijn eigen worst keurt. Als je de wetgevende, uitvoerende en controlerende macht in één hand hebt – zoals destijds met het RIVM het geval was - noem je dat in de politiek een dictatuur. Het RIVM was

vroeger zelf producent; nu hebben ze om de belangenverstremgeling tegen te gaan een deel van het RIVM afgesplitst naar het NVI (Nederlands Vaccin Instituut), maar dit is wat mij betreft een wassen neus; dezelfde mensen op dezelfde bureaus met een ander naambordje erop. **(0)**

Afijn, we moeten gewoon onze hersens gebruiken. **(17c)** We hebben die dingen niet voor nop gekregen. Om kort te gaan; de tweede vaccinatie is er nooit ingegaan.

Voor ons geldt absoluut geen vaccins meer! **(31abi, 37)**

Dit is allemaal zo'n 8 jaar geleden en het gaat super goed. Nummer twee is nooit gevaccineerd en hij mankeert echt nooit wat. **(23a)** Hij is net zes geworden en één keer ziek geweest en ook de oudste is heel gezond. Wij geloven in natuurlijke weerstand en gewoon normaal, natuurlijk eten. **(17d)** De kinderen gaan nooit naar school zonder stevig ontbijt – samen aan tafel en we zorgen ervoor dat ze een regelmatig eetpatroon hebben en voldoende afwisseling krijgen. Het zijn ook echte 'buiten-kinderen' – altijd in de frisse lucht spelen en ze zijn dus opgegroeid met minimaal televisie kijken.

Eigenlijk is het toch ook heel simpel – als je kijkt wat voor bestanddelen er in vaccins zitten – gevaarlijke micro-organismen, chemische giftige 'hulpstoffen', lichaamsvreemd DNA en RNA, chemische conserveer- en stabiliseermiddelen, vervuilingen van de kweek en ga zo maar door, dan zeg je toch ook ben je nou helemaal debiel geworden om dat bij een baby in te spuiten. **(24ai)** Toen ik daar achter kwam was het voor mij echt helemaal streep eronder!

Mijn vrouw is nu 33 weken zwanger en ga er maar vanuit, bij de derde komt die spuit er ook echt niet in! **(37)**

F. B.

Wat is waar?

Janneke vertelt: “Onze zoon was nog maar een paar uur oud, toen de kraamhulp constateerde dat hij waarschijnlijk allergisch was. Zijn vader en ik zagen het ook; de oogleden van onze baby waren zo opgezwollen dat hij ze niet kon openen, en de eerste dag van zijn leven heeft hij doorgebracht met komkommerschijfjes op zijn ogenleden.

De vader en ik waren zelf ook behoorlijk gevoelig: hij chronisch verkouden en als kind vaak last van zijn bronchiën en ik heb lang eczeem gehad. Na slechte ervaringen met hormoonzalf ben ik op reis gegaan langs alternatieve behandelaars, met een goed resultaat. Ik was helemaal 'om', en intussen zeer sceptisch geworden over reguliere geneeswijzen. **(9, 31a)** Toch besloot ik - toen ons kind ook eczeem kreeg - de dermatoloog met een open houding tegemoet te treden. Deze kwam echter erg gesloten over; behandelde onze baby alsof het een voorwerp was en stuurde ons weg met hormoonzalf (een baby van 2 maanden oud!) en de opmerking dat hij er 'rond zijn vijfde wel overheen zou groeien'.

Kort daarop besloten we naar een mesoloog te gaan - iemand waar ik zelf ook goede ervaring mee had - omdat het eczeem inmiddels behoorlijk ernstig was. Er werd met aandacht naar hem gekeken en met een test vastgesteld welke allergieën hij had. Onze baby kreeg homeopathische druppels en de mesoloog raadde ons met klem aan te wachten met vaccineren - in ieder geval tot zijn eczeem weg was. Dat was nieuw voor ons! We hadden daar nog helemaal niet over nagedacht.

Vanaf dat moment ben ik me gaan verdiepen in het onderwerp vaccinatie en er ging een wereld voor me open. **(24a)** Hoewel..., het voelde soms eerder als een beerput. Ik sloot me aan bij de NVKP en ging naar informatieavonden. **(37)** Vond de informatie heel goed onderbouwd en kreeg veel eyeopeners, onder andere over de manipulatie van statistieken. **(5, 9)** Interessant...

Ik las verhalen over bijwerkingen en de link met autisme en 'wiegendoed';

verdiepte me in natuurlijke manieren om de weerstand te onderbouwen. **(31a, 37)** Ik wilde deze kennis delen met iedereen - maar vooral met aanstaande en jonge ouders. **(36)** Ik was behoorlijk fanatiek, wilde kinderen behoeden voor schade. **(37)**

Gaandeweg ging ik het echter ook weer relativëren, ik las namelijk ook de artikelen geschreven over het nut van vaccineren en de wetenschappelijke onderbouwing daarvan. **(25a)** De twee visies spraken elkaar op alle punten tegen, en leken tegelijkertijd allebei even overtuigd van hun waarheid. Maar twee zulke verschillende waarheden konden toch niet allebei kloppen? **(25a)** Wat was nou DE waarheid? Ook ging ik het gevaar van vaccineren meer en meer relativëren door de kinderen in mijn omgeving, die alle vaccinaties hadden gehad (of meer, in verband met reizen), en nooit ziek waren - in tegenstelling tot onze zoon. Daarnaast had ik moeite met de complottheorieën over vaccinatie die de ronde doen en die inspelen op angst; een techniek die ook vaak gebruikt wordt door het RIVM en andere instanties die de vaccinatiegraad op peil willen houden. **(0)**

Ondertussen werd het moment van vaccineren steeds weer door ons uitgesteld, elke maand langer was mooi meegenomen. De arts van het consultatiebureau waar wij naar toe gingen gaf veel ruimte aan ons uitstelgedrag, maar niet inenten, daar stond ze niet achter. Wij waren op dat moment ook nog niet zo ver om het helemaal niet te doen. Uiteindelijk heeft hij met 1 jaar en 3 maanden 1 DTP-vaccinatie (zonder K), gekregen. Dat leek goed te zijn gegaan, hoewel er achteraf gezien wel degelijk bijwerkingen waren.

Ik ging verder met me verdiepen in de materie, en praatte veel met mijn vriend over mijn bevindingen. We vonden het best moeilijk. Toch heeft uiteindelijk ons gevoel de doorslag gegeven en het feit dat de ene 'waarheid' gepromoot en gesponsord wordt door de farmaceutische industrie, en de andere visie ondersteund wordt door een integere groep mensen die amper belang hebben bij hun boodschap, maar vooral kinderen en ouders willen steunen in een gezondere leefwijze. **(0) (24a, 25a)**

Uiteindelijk hebben we besloten om onze zoon helemaal niet meer te laten vaccineren. Zijn eczeem is na 1 jaar over gegaan - een wonder volgens de consultatiebureau arts. Maar in die tijd hadden we allergene voeding weten te elimineren, goede (natuurlijke) zalf gevonden, homeopathie toegepast, hem zo weinig mogelijk in bad gedaan, ingebakerd, kleding van ongebleekte katoen aangetrokken en veel rust gegeven. **(31a)** En ik ben ervan overtuigd dat het niet-vaccineren ook een belangrijke rol heeft gespeeld in het 'wonder'. **(24a)**

Ik kan nu zien hoe wij geïndoctrineerd waren met algemene ideeën over vaccinatie. **(1, 3, 6)** Ik kan me nu niets meer voorstellen bij de angst die we in het begin hadden om af te wijken van het vaccinatieprogramma. Het voelde toen echt als een revolutionaire stap om niet in te gaan op de eerste uitnodiging van het consultatiebureau. De angst werd minder met de jaren en het vertrouwen steeds sterker. Zeker, hij is vaak ziek geweest, en ook behoorlijk ernstig. Als hij koorts had was het minstens 40 graden, en dan drie dagen lang. Hoe vaak heb ik wel niet met kloppend hart naast hem gezeten; de symptomen opzoekend in boeken en/of op het internet, bang dat het misschien toch wel eens ernstig kon zijn. Zeker in de tijd van de meningokokken-hype! Maar ik zag elke keer na ziekte dat hij een groeisprong had gemaakt en dat hij er met natuurlijke middelen door heen kwam en er sterker uit leek te zijn gekomen. **(23ab)**

Ons is ooit voorspeld dat hij lange tijd hormoonzalf nodig zou hebben en dagelijks inhalers zou moeten gebruiken omdat hij waarschijnlijk astma zou krijgen. Hij zou zeker oorontstekingen krijgen, waarvoor antibiotica kuren nodig zouden zijn, en waarschijnlijk ook buisjes. En dat zijn amandelen geknipt zouden moeten worden stond al vast volgens een arts.

Uiteindelijk heeft hij één antibioticakuur gehad, vanwege longontsteking en verder helemaal niets - ook geen ingrepen. Hij heeft nooit oorontsteking gehad en zijn amandelen zitten er nog. Kerne gezond durf ik hem niet te noemen (hij is nog steeds gevoelig voor bepaalde voeding en heeft regelmatig last van zijn bronchiën), maar wel oersterk en vol vertrouwen in het zelfgenezend vermogen van zijn lichaam!" **(24ai)**

Janneke, Amsterdam, opgetekend door Door Frankema (www.vaccinvrij.nl)

Vaccineren? – Nu weet ik beter, maar daar krijg ik mijn vader niet mee terug.

Ramona vertelt: “Wij hebben drie kinderen, waarvan twee zoons van 10 en 8, die beide wel gevaccineerd zijn, en een ongevaccineerde dochter. Voor de jongens heb ik het gewoon gedaan want ik wist niet beter en stond er gewoon niet bij stil dat het in keuze is om wel of niet te prikken. **(17c)** In de tijd dat de oudste zijn laatste vaccinatie ‘moest’ krijgen heb ik het verhaal van Freek Hagoort gelezen en dat heeft me zo aangegrepen dat ik ben gaan zoeken en dat hele vaccinatie verhaal uit ben gaan pluizen. **(1)**

Toen ik eenmaal begon met graven was ik er al snel dag en nacht mee bezig. Ik vond steeds meer informatie en filmpjes op youtube en mijn gevoel dat er iets goed mis is, werd versterkt naarmate ik meer ontdekte. **(23b, 24a-ii)**

Ik heb besloten om de jongste (nu 6 maanden) niet te laten vaccineren. In het begin heb ik er wel wakker van gelegen. Ik dacht: “Waar begin ik aan, is het wel zo verstandig, loop ik geen risico, en wat als er dan toch iets gebeurd, kan ik dan nog met mezelf leven”, en ga zo maar door. **(17c, 25)** En ik heb natuurlijk ook rekening te houden met mijn partner. Hij is niet zo thuis als ik in de materie en ook nog van de oude stempel. De dokter heeft altijd gelijk en hij vond het allemaal maar ‘new age’ waar ik mee aankwam. Zijn houding was er een van: ‘Doe maar normaal dan doe je al gek genoeg en laten we nou allemaal maar doen wat de dokter zegt dan is het vast goed.’

Het was een hele strijd en een behoorlijke frustratie. Ik las van alles en was er zo van overtuigd dat vaccins niet O.K. zijn, maar mijn man wilde daar niets van weten. **(18e)** “Doe maar wat je wilt, zei hij telkens, maar het is wel jouw verantwoordelijkheid”, en dat vond ik heel zwaar om te dragen. Maar later is zijn houding wel totaal veranderd.

Op een gegeven moment was er de Mexicaanse griep met die breed uitgemeten paniekzaaijerij in de media, net in de tijd dat ik bezig was met het onderzoek naar kindervaccinaties. Tijdens een familiefeestje kwam het onderwerp ter sprake en

ze vroegen: “Wat ga jij doen, een prik halen?” Ik heb toen al mijn moed verzameld en zei: “Nee dat ga ik niet doen.” Er zaten tien man in de kamer en alle tien keerden ze zich tegen mij: “Waar ben je mee bezig, je bent een moordenaar, en je eigen kinderen niet beschermen”, en nog meer van de meest vreselijke dingen werden naar mijn hoofd gegoid.

Ik heb toen een tijdje geen contact gehad met mijn familie. **(33a)** Ik kon het niet begrijpen: zo’n felle reactie, ik kreeg niet eens de kans om uit te leggen waarom ik die prik niet ging halen, ze wilden het allemaal niet horen. Zeer frustrerend was ook dat gevoel van als ze zouden weten wat ik weet dan zouden ze mij niet veroordelen en hun eigen kinderen ook niet vaccineren maar niemand wilde naar mijn kant van het verhaal luisteren. **(33a)**

Maar een jaar geleden is er iets heel ingrijpends gebeurd. Mijn vader ging de grieprik halen tegelijkertijd met de prik tegen de Mexicaanse griep. Ze hadden er een fijn cocktailtje van gemaakt; dat stond wel ergens wel in een bijsluitertje maar het merendeel van de mensen wisten het niet omdat het niet expliciet verteld werd. **(1, 3, 6)** Mijn vader had ‘s ochtends de grieprik gehaald en ‘s middag kreeg ik een telefoontje dat pa er niet meer was. Hij had een acute hartstilstand op de leeftijd van 57 jaar en was niet meer te reanimeren.

Mijn eerste reactie was: ‘dat heeft met die prik te maken.’ **(23b)** En eigenlijk zijn we daar allemaal van overtuigd, hoewel er geen melding van gemaakt is. We waren allemaal zo overmand door emoties en zo geschrokken. Mijn vader had longemfyseem maar dat was alles, was verder in goede gezondheid. Hij was na de injectie meteen doorgegaan naar zijn werk en is daar ingestort.

Later hoorde ik van een arts (Jannes Koetsier – www.degezondepatient.nl) dat ieder vaccin inwerkt op de hersenen. Dus ook op de hersenstam alwaar het regelcentrum zit voor de vitale hart-long-functies. Dat betekent dat iemand met longemfyseem – dus zeer slechte longen – extra kwetsbaar is voor ontregeling van de hart-long-functie. **(1)** Maar daar worden we nou weer net niet over geïnformeerd. En ook niet dat er in de tijd dat er gevaccineerd werd tegen de

Mexicaanse griep ook wel gevaccineerd werd tegen de ‘gewone’ seizoensgriep en dat er volgens de bijsluiters enige tijd tussen moest zitten wat niet is gebeurd.

(17di)

In mijn familie ligt nog steeds een soort van taboe op en we hebben het er niet echt over maar mijn man en ook de rest van de familie gedragen zich nu anders naar mij toe. **(18e)** Er worden geen woorden aan vuil gemaakt maar ik heb wel een soort van respect gekregen. Mijn vader krijg ik er niet mee terug, maar mijn kinderen krijgen in ieder geval geen vaccins meer. **(31a)**

Er is nog iets wat me gesterkt heeft in mijn beslissing om mijn baby niet te vaccineren. Ik kreeg een kraamhulp en dat was de eerste persoon in mijn leven die er bewust voor gekozen heeft om haar eigen kind niet te vaccineren. Ze werkt voor een regulier kraambureau en ik mag haar naam niet noemen, want de voorlichting die ze geeft aan haar cliënten gaat totaal tegen de officiële lijn in.

(1, 3, 6)

Ik heb tijdens de zwangerschap – en ook nu – supplementen gebruikt om de natuurlijke weerstand te versterken zoals vitamine D en probiotica, en gelukkig is het ook allemaal goed gegaan met de borstvoeding. **(31a)** Mijn baby is nu zes maanden ik vind haar echt een wonderkind als je ziet hoe ze vooruit schiet in vergelijking met wat de andere kinderen konden met zes maanden. **(23a)** Laat mij dus gewoon maar lekker eigenwijs zijn en doen wat mijn intuïtie me ingeeft. **(17c)** Mijn onzekerheid ben ik kwijt; ik doe gewoon lekker mijn ding.”

Ramona, Oosterhout, opgetekend door Door Frankema (www.vaccinvrij.nl)

Niet goedschiks? Dan maar kwaadschiks! – intimidatie op het consultatiebureau

Mijn dochtertje is gevaccineerd totdat ze de herhalingsprik zou moeten krijgen toen ze vier jaar was. Iedereen om me heen had zijn kinderen gevaccineerd en mijn man geloofde dat dit de juiste stap was; dat we het advies van deskundigen moesten volgen.

Diep van binnen heb ik altijd geweten dat inenten niet O.K. is, maar ik had destijds niet de benodigde kennis om mijn intuïtie te onderbouwen. **(1, 17c)** Ik had geen ervaring met het vinden van informatie op het internet: toen ik een google search deed op 'gevaren van vaccinaties' kwamen alle gevaren van ziekten op het scherm! Alles wat ik las deed me verstijven van angst dus, zelfs al wilde ik eigenlijk niet, ik ben er toch in mee gegaan en mijn dochter kreeg de injecties volgens schema. **(17c)**

Elke keer weer een nachtmerrie! De eerste keer heeft ze meteen nadat ze het vaccin toegediend had gekregen drie uur gekrijst. Ze was naakt toen de spuit erin ging en trok direct haar benen op in een fetus-achtige positie, zo verkrampd dat ik haar niet eens kon aankleden! Ik heb daar letterlijk drie uur met haar gezeten totdat ze rustig genoeg was geworden om haar kleren weer aan te trekken.

(18b)

De dokter reageerde amper, ze zei alleen maar: "Ja, soms reageren ze zo, vaccins doen een beetje pijn, maar over een paar uur is ze weer helemaal O.K." **(3)** Toen we eindelijk thuis kwamen sliep ze dagen achterheen en was verre van haar gebruikelijke zelf.

Elke keer als we weer naar het consultatiebureau gingen herhaalde dit scenario zich min of meer op dezelfde manier. Soms was ze na haar prik wekenlang nukkig en geïrriteerd – helemaal niet zoals ze normaal was – en meteen na de eerste BMR injectie ontwikkelde ze eczeem; een rode, schrale, droge plek in de binnenkant van haar elleboog in de arm waarin ze geënt was. **(23ab)** En haar hele eerste levensjaar had ze vrijwel constant koorts.

Als ik tegen de arts mijn bezorgdheid over al deze reacties uitte was het allemaal 'normaal'. "Soms gebeurt dit, maar kinderen hebben echt vaccinaties nodig anders kunnen ze doodgaan. De nadelen van vaccineren wegen niet op tegen de voordelen", vertelde ze me keer op keer. **(3)**

In de tussentijd kregen we ons tweede kind – een zoontje. Het eerste jaar van zijn leven was zwaar voor hem; hij had een zware koliek voor de eerste 9 weken van zijn leven en huilde 5 tot 6 uur per nacht vanwege de krampen. Hij kon ook niet goed zijn melk binnenhouden, wat zich uitte in projectiel overgeven, meerdere keren per dag. Ik dacht: "Ik denk er niet aan om hem met al die ziekten in te spuiten als hij het al zo moeilijk heeft", en besloot zijn vaccinaties twee jaar uit te stellen om zijn immuunsysteem de kans te geven zich op een natuurlijke manier te ontwikkelen. **(31a)**

De consultatiebureau-arts was het hier natuurlijk niet mee eens. Ze zei me dat ik zijn leven op het spel zette door de prikken uit te stellen. Ik kwam er niet uit en vroeg me af of ik het vaccinatieschema toch moest volgen of ervoor moest kiezen om alleen een paar prikken te geven. **(25a)**

Er was nog meer wat me zorgen baarde. Ik sprak uit dat ik de BMR injectie niet vertrouwde vanwege het verband met autisme en ook dat ik een onveilig gevoel had over vaccins in het algemeen. **(21cii, 37)** Er werd mij verteld dat het verband met autisme 'niet aangetoond' was en dat ik me nergens zorgen over hoefde te maken. **(1, 3)** Wetend wat ik nu weet over de Engelse arts Andrew Wakefield en zijn onderzoek met betrekking tot vaccins en autisme ben ik veel meer geneigd de bevindingen van Andrew Wakefield te geloven dan het huidige medische standpunt. Alles pleitte in zijn voordeel en hij had geen enkel financieel belang of zelfs maar carrièrewinst te behalen met het publiceren van zijn bevindingen. **(0)**

Ik vroeg of ik alleen de vaccinatie tegen meningitis zou kunnen krijgen omdat ik het zelf een keer gehad heb en bezorgd was hierover omdat het meer en meer in kleinere kinderen voor lijkt te komen. **(23a)** Er werd me verteld dat de prikken niet werken tenzij ik ze allemaal zou geven volgens het schema en dat aparte

vaccinaties niet mogelijk zijn. **(1, 3)** Wat een onzin! Weer, wetende wat ik nu weet over vaccinaties kan ik niet geloven dat me dit verteld werd door iemand die vaccins toedient. Ze was duidelijk meer gefocust op het toedienen van de prikken dan op het vertellen van de waarheid! **(1, 3, 6, 9)**

In die tijd had ik niet de kennis om in discussie te gaan maar ik heb haar niet toegestaan me uit mijn wens om de vaccins uit te stellen te manipuleren.

Maar ik stond onder grote druk. Terwijl de meeste mensen een verpleegkundige te zien kregen tijdens de routine bezoeken, moest ik elke keer naar de arts die trachtte me een rot gevoel te geven over het uitstellen van de vaccins waardoor ik mijn baby 'onnodig risico liet lopen'. **(33a)**

Toen werd mijn dochter 4 jaar en moest haar herhalingsprikken krijgen. Ik had nog steeds geen beslissing kunnen maken en voerde een innerlijke strijd met mijzelf. Weer oefende iedereen om mij heen een hoop emotionele druk op mij uit om haar te laten vaccineren, met name mijn man en mijn familie. **(33a)**

Ik probeerde mijn dochter zachtjes voor te bereiden op wat haar te wachten stond maar ze trapte en schreeuwde zo hard als ze kon en was niet bereid mee te werken. Ik kon zien dat de arts geïrriteerd raakte en ze zei me dat ik mijn dochter onder controle moest houden zodat ze de injectie kon toedienen. Alles in me zei: 'Dit is zo verkeerd'. Ik voelde me vreselijk; ik moest mijn kind fysiek overheersen en haar vastklemmen terwijl ze tegen me gilde: "Mama, hou haar tegen, mama nee, nee, niet doen!" **(16, 24ai)** De naald stak al in haar arm, maar viel op de grond nog voordat het vaccin ingespoten was. Mijn dochter was hysterisch en ik voelde me afschuwelijk dat ik haar dit aandeed.

Dit incident was mijn wake-up call. Mijn moeder instinct werd eindelijk wakker en ik pakte mijn kind op en zei: "Ze krijgt geen vaccin. Hier houdt ze voor haar leven nachtmerries aan over en dat ga ik haar niet aandoen." **(17cd, 31a)** De dokter was woedend – ze zei dat ze de prik moest hebben, en dat ze niet de deur uit zou gaan zonder. **(2, 3)** De naald had al in haar arm gezeten dus kon niet meer gebruikt worden voor een ander kind en vaccins kosten veel geld dat ze

niet van plan was te verspillen. Het kon me geen bal schelen – genoeg is genoeg – mijn kind kreeg géén vaccin.

Een tijdje later kwam ik Door tegen; ik moest wat kopieën ophalen die haar man voor me gemaakt had en we raakten aan de praat over vaccins. Voor de eerste keer hoorde ik dat iemand haar kinderen niet gevaccineerd had! Ik herinner me dat we aan haar keukentafel een uur gepraat hebben en ik enorm veel te weten kwam over vaccins. **(1)** Daarna heb ik mijn man meegenomen naar een van haar lezingen en zijn we beiden het onderwerp grondig gaan bestuderen.

Hoewel ik erin toegestemd heb dat mijn dochter ingeënt werd, had ik meteen vanaf het begin het gevoel dat vaccineren niet O.K. is, maar ik had niet de kennis om dat te staven, noch steun om me heen. **(17cd)** Nu vonden mijn man en ik informatie die klopte als een bus met onze ervaring. **(35b)** We besloten dat we het beste ‘worst case scenario’ moesten kiezen, waar we mee zouden kunnen leven. Nu ik weet wat voor vreselijke bijwerkingen vaccins kunnen veroorzaken, zou ik geen verantwoordelijke moeder meer zijn als ik nog langer door zou gaan met tegen mijn diepere gevoel in te gaan. **(31a, 35c, 37)**

Ik voel wel dat het een enorme verantwoordelijkheid is om niet te vaccineren. Als je wel ent ga je met het systeem mee dus als er iets fout gaat wordt dit geaccepteerd. **(29)** ‘Oh, het vaccin werkte niet goed, een ander type virus, slechte partij etc., maar als je kind niet gevaccineerd is en er zou iets gebeuren zouden wij er de schuld van krijgen. Dit kan een behoorlijk overstelpend gevoel zijn, dus ik heb niet alleen zeer uitgebreid onderzoek gedaan naar vaccins maar ook naar de ziekten waartegen we vaccineren. Niet alle ziekten zijn zo erg als men ons wil doen geloven en de realiteit dat onze kinderen serieus door een ziekte beschadigd zouden worden of het zelfs maar zouden oplopen is zeer klein. **(1, 3, 5, 6, 8, 9)**

De trieste realiteit is dat het hele vaccinatieverhaal een hypocriete farce is die vooral veel geld oplevert! Ik kan nog steeds amper geloven dat er geen onafhankelijke onderzoeken gedaan worden of dat er geen officiële vergelijking

bestaat tussen gevaccineerde en ongevaccineerde kinderen. Deze miljarden verdienende farmaceutische bedrijven hebben veel te veel te verliezen bij het open en eerlijk zijn over de ware aantallen van vaccinfalen en onherstelbare schade die erdoor veroorzaakt wordt. Talloze keren hebben we gezien dat er financiële banden bestaan tussen farmaceutische bedrijven en de hooggeplaatste heren die ons bijvoorbeeld waarschuwen voor de komende pandemie. **(0) alineaa**

Ik heb alleen de gezondheid, het welzijn en leven van mijn kinderen op het oog. **(17c)** Ik heb een zeer holistische kijk op de gezondheid van mijn familie en geloof dat de beste manier om mijn gezin te beschermen tegen ziekte is; goed te eten, actief te blijven, frisse lucht, een gezonde geest met min mogelijk stress en trachten toxische stoffen uit onze voeding te houden (ik ben daar nog steeds niet helemaal over uit maar leer elke dag bij). **(24a, 31a)**

Voor mij was het een gigantische les als moeder. Ik ben tegen mijn intuïtie ingegaan en heb mijn vertrouwen gegeven aan de zogenaamde 'deskundigen'. **(28a)** Als mijn dochter op een dag één van de vele gezondheidsproblemen ontwikkeld die met de giftige stoffen die in vaccins zitten geassocieerd worden, zal ik me daarvoor verantwoordelijk voelen – zonder twijfel. Dat is gewoon iets waar ik mee te leven heb. Het enige dat ik nu kan doen is over mijn ervaring praten, want als ik iemand gehad had die me in mijn intuïtie had kunnen ondersteunen toen ik net moeder werd, had het allemaal een totaal ander verhaal geweest, dat is zeker. **(31a, 37)**

Seija Beth, Amsterdam, opgetekend door Door Frankema (www.vaccinvrij.nl)

'Extra bescherming' voor Thailand

"Wij zijn wel begonnen met vaccineren, en ons zoontje heeft als ieniemienie baby'tje 3 x een hele rits prikken gekregen. Daarna zijn we rigoreus gestopt. Ons zoontje was toen pas 4 maanden geloof ik, maar toen had hij al zoveel gehad :-((

Wij hadden tickets geboekt om naar Thailand te gaan op het moment dat hij 12 weken oud was. Er kwam iemand van het consultatiebureau thuis en die adviseerde van alles; eerst met 7,5 week en daarna met 11,5 week een hele dosis prikken. Dan was hij 'extra beschermd' in Thailand. Ik heb het laten gebeuren omdat ik overal zenuwachtig en onzeker over was en vooral heel labiel, want ik sliep helemaal niet die eerste weken en ik was echt een wrak. **(17c)** Maar het voelde niet goed.

Hij werd na de 1e serie heel ziek en heeft een uur of 3 gekrijst. 'Nee, dat was niet normaal', zeiden ze bij navraag. **(17b)** Hij had hoge koorts, en kreeg paracetamol, dan 'was het de volgende dag wel weer over'.

De 2e keer was hetzelfde verhaal, een duidelijke reactie. Toen duurde het volgens mij ook maar 1 dag.

De 3e keer was in Thailand en toen was het raak; ons zoontje was toen 4 maanden oud.

Ik was toen al aan het twijfelen gegaan, maar heb toch nog gevaccineerd. **(17c)** Ik kende niemand die niet vaccineerde en had eigenlijk nog nooit van gehoord dat mensen dat niet deden, behalve om religieuze redenen, dus ik dacht er nog steeds niet kritisch over na. **(17c, 24b)** Deze keer werd hij echt ziek en is vanaf die dag heel lang verkouden en ziekjes geweest, steeds wat. Echt maanden lang. Ook kreeg hij bij die 3e keer een heel rood en opgezwollen bovenbeen, zijn hele bovenbeen, we schrokken ons wild, een dag of 3 duurde dit.

Na die 3e keer zijn we ons pas echt gaan verdiepen in vaccins. Het ging ook weer wat beter met mij, ik voelde me wat sterker, leerde ook over AP (attachment parenting), ging naar bijeenkomsten en leerde daar mensen kennen. **(1, 24a, 31a)** Geweldig was dat! Ik voelde me langzamerhand ook gesteund in de andere keuzes die we al hadden gemaakt (lang borstvoeding, samen slapen etc.) Onze manier van opvoeden kwam steeds dichterbij mij te staan en werd steeds natuurlijker. Ik twijfel eigenlijk nooit meer over vaccineren en ben blij dat we gestopt zijn.

Ongeveer een jaar na zijn laatste prik kon ik ook constateren dat hij nooit meer echt ziek of verkouden was en wat was ik blij! Ik had het gevoel dat zijn weerstand toch weer goed geworden was door de borstvoeding en wie weet welke andere factoren, die mijn hart me ingaven. **(17d, 24a, 31a, 35d)** Nee vaccinaties is niet meer ons ding!

A. A.

Het was zo donker dat ik overal lichtpuntjes zag

"Bij alle prikken had ik eigenlijk zoiets van 'het voelt niet goed'. **(17c)** Als kind moest ik al vreselijk huilen als ik gevaccineerd werd. Wist dat het niet in mijn lichaam thuis hoorde en 'schreeuwde het uit', maar iedereen zei: 'Het is goed', en 'het hoort zo' je had gewoon niets te willen!

De bevalling van mijn eerste zoon was vreselijk zwaar; heeft bijna twee dagen geduurd en dacht dat hij nooit uit 'mijn lichaam' zou kunnen komen. Fysiek was ik al niet meer sterk en door de bevalling raakte ik emotioneel ook uit balans. **(17c)** Toen ik mijn zoontje de prikken moest laten geven, voelde ik me heel erg onder druk gezet. Niemand luisterde of stond ook maar een seconde open voor wat 'ik voelde' en zelf dacht, uiteindelijk dacht ik dat ik geen keus had; het moest schijnbaar zo zijn. **(33a)**

Dit verhaal is twaalf jaar geleden gebeurd er is de tussentijd is veel veranderd. Ik begon in hetzelfde jaar als de vaccinaties zowel zelf als met mijn zoontje te werken aan onze "genezing". **(31a)** Niet in het reguliere circuit trouwens. Had op dat vlak al verschillende slechte ervaringen achter de rug en totaal geen vertrouwen meer in Westerse artsen. **(9)**

Mijn zoontje was na de inentingen ziek geworden, en kon opeens niet meer lopen. We dachten eerst dat hij met de mooie elektrische auto die hij voor zijn verjaardag gekregen had over zijn tenen gereden was, of dat hij was gevallen. We zagen, grote zwarte plekken op zijn benen en we wisten niet hoe we het hadden of wat we ermee aan moesten. Toen bleek dat hij polio B had! Mijn eerst idee was: "Hoe kan dat nou??? Hij heeft alle vaccinaties gehad!" Zelf, was ik in die tijd met kleurentherapie bezig om allerlei virussen uit mijn lichaam te werken, en nu was mijn zoontje aan de beurt. **(31a)** Het lopen herstelde vrij snel maar hij bleef toch wat ziekelijk.

Wat ik me ook herinner is, dat hij ontzettend mooie blauwe ogen had bij zijn geboorte. Dat was echt opvallend gewoon. Na de vaccinaties hebben zijn ogen

een hele andere kleur gekregen, er was iets in hem geraakt zeg maar. **(21c, 23a)** Nu, weet ik zeker dat de ogen de "spiegel van de ziel" zijn, en alles wat we in ons spuiten diep gaat, heel diep. **(21c)** Het doet niet alleen iets op lichamelijk niveau, maar ook letterlijk met de ziel! (energetische niveau) Door de kleurentherapie ging hij zienderogen vooruit, al bleven zijn ogen grauwig. Hij huilde ook altijd, en dat maakte me in die tijd heel onzeker. Wat was de oorzaak? Of moet ik zeggen oorzaken? Ik was zelf uit balans en mijn kind is een heel gevoelig kind, dus de basis lag er, maar ik ben er heilig van overtuigd dat als je zo snel na de geboorte nare stoffen in je lichaam krijgt die er helemaal niet in horen, dat je dan natuurlijk nog veel verder uit balans raakt. **(23a)** Ik wil niet zeggen dat het 'alleen' door vaccins komt maar ik ben 100% zeker van, dat het een grote rol gespeeld heeft!

Onze oudste is tegen alles ingeënt en heeft de meest rare ziektes gehad; (polio B, glaucoom, verschillende vormen van Herpes (virusziekten), een vorm van suikerziekte) om maar wat te noemen. Onze andere zoon is niet ingeënt en is nooit ziek! Ra ra ra...., hoe kan dat nou? **(23ab)** Tja, ik weet dat al heel lang, maar zie je, de rest van mijn familie/ vrienden / de wereld geloofde mijn verhaal nooit. **(33a)** Nu, na 12 jaar krijg ik eindelijk gelijk, dat doet wel wat met me.

Toen ik met de tweede bij het consultatiebureau kwam probeerde ze me de vaccinatie op te dringen. **(2, 3)** Toen ik weigerde, dreigde ze met: "U neemt zelf de verantwoordelijkheid maar, want wij staan hier niet voor in!" **(31bi)** Onze tweede zoon is heel gezond, heeft ook mooie blauwe ogen, net als zijn broertje bij de geboorte, alleen ze staan nog steeds helder en de eerste is nog steeds helende. **(21c, 24b)** Maar goed, alles gebeurt met een reden! Het is tijd om wakker te worden en alles wat op je pad komt vertelt je wat, maar je moet het wel willen zien. **(17c, 18a)** Ik ben door het hele proces enorm veranderd en wakker geschud. Mijn zoon heeft veel meegemaakt, heeft daar net al ik, veel van geleerd. Hij kan er zelf alles over vertellen. En reken maar dat de mensen naar hem luisteren!"

Jacqueline, Nibbixwoud, opgetekend door Door Frankema (www.vaccinvrij.nl)

Welke keuze past het best bij je?

"Allereerst mijn complimenten voor deze geweldige en overzichtelijke site!

Mijn ervaring die ik wil delen:

Het vraagstuk "vaccineren of niet vaccineren" kan eindeloze discussies teweeg brengen. Persoonlijk denk ik dat vaccineren een groter risico met zich mee brengt. Maar daar gaat het niet om. Een betere vraag is "welke keuze past het best bij je"? Ben niet te bang om op je gevoel te vertrouwen. Vergaar kennis. Zorg dat je bij twijfel in contact komt met gelijkgestemden als je daar behoefte aan hebt. **(36, 37)** Je bent niet de enige. Via de site van de Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken kun je ook aansluiten bij een forum.

In het jaar na de geboorte van onze zoon (aug 2003), las ik een interview met een voormalig vaccinonderzoeker. Ik vond dat toen behoorlijk schokkend en geloof dat nu de tijd aanbreekt dat dit soort informatie langzaam begint door te dringen tot de mensheid. Dit interview stond toen in het kwartaalblad van de Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken (NVKP). Freek Hagoort, de acht jaar oude jongen Freek Hagoort overleed op 9 maart 2009 drie dagen nadat hij gevaccineerd was tegen Bof, Mazelen, Rodehond, Difterie, Tetanus, Polio, (BMR-DTP).

Omdat ik in die tijd bezig was met de studie "gezondheidstherapeut" maakte onze verloskundige ons attent op het bestaan van de NVKP. Ze dacht dat ik wel geïnteresseerd zou zijn in het gedachtegoed van deze vereniging. Hiervoor ben ik haar overigens nog steeds erg dankbaar. Inderdaad; mijn interesse was gewekt en mijn zoektocht ging van start.

Echter ik bevond me op dat moment, wat betreft kennis omtrent vaccineren op niveau nul en zoals je wellicht weet valt de oproep om deel te nemen aan het rijksvaccinatieprogramma al heel snel na de geboorte van je kindje op de deurmat. **(17c)** Je hebt doorgaans als kersverse ouder geen enkel benul en hebt

je van tevoren (jammer genoeg) niet verdiept in deze materie. Dus de race tegen de klok was begonnen...

Onze zoon is uiteindelijk, na eerst een paar maanden het vaccineren te hebben uitgesteld, enkel gevaccineerd tegen "HIB" en tetanus. Als ik toen had geweten wat ik inmiddels weet (na veel lezen, informatie verzamelen en ervaring) dan was onze zoon net als onze dochter (geboren feb 2005) helemaal niet gevaccineerd. **(1, 17c, 24a)** Twijfel groeit met kennis en angst neemt af.

Op een leeftijd van 1½ jaar, nadat onze zoon werd gekrabd door onze kat, hebben we hem laten vaccineren tegen tetanus. Zestien dagen (16e dag na vaccinatie blijkt een kritische dag te zijn voor het immuunsysteem) na toediening van het vaccin werd hij heel erg ziek. Oren en keel waren behoorlijk ontstoken. Dagenlang hoge koorts...Paracetamol bracht zelfs geen einde aan de koorts. Nog nooit hadden we hem zo ziek, zwak en weerloos gezien. Zijn lijfje kreeg het gewoon niet verwerkt. Natuurgeneeskunde die voorheen vaker goede ondersteuning bood, mocht niet baten. **(31a)** Uiteindelijk had onze zoon een antibioticakuur nodig en herstelde. Maar sindsdien bleef hij verschillende jaren kwakkelen met terugkerende oorontstekingen totdat we bij het antroposofische consultatiebureau MIRA op homeopatische wijze het tetanusvaccin hebben ontstoord. **(23a, 31a)** Sindsdien is hij oorontstekingsvrij gebleven; zelfs tijdens de zwemlessen voor het zwem- ABC.

Vaccineren is een handeling die voort komt uit ANGST voor ziekte. **(24ai)** Maar deze angst is naar mijn mening lang niet altijd reëel. (let wel : bij kinderen zonder gezondheidsproblemen).

Onze zoon heeft toen hij 1 jaar was, zonder problemen kinkhoest doorgemaakt. **(23a)** Met een extra hoeveelheid Vitamine C kon hij deze gevreesde ziekte makkelijk doorstaan en in het beginstadium tot stoppen brengen. **(31a)**

Ik probeer zoveel mogelijk te leven zonder angst en vertrouw op de natuurlijke kracht van mijn kinderen wiens immuunsysteem bewust zo puur mogelijk is

gehouden, wat daardoor vele malen weerbaarder is dan een veelvuldig gevaccineerd lichaam. **(23a, 31a)** Bij een minder of ongevaccineerd lichaam, waar dus minder of niet door de mens in is “geroerd”, heeft het uiterst geavanceerde immuunsysteem de kans gekregen om zich natuurlijk, dus ongestoord te kunnen ontwikkelen. **(24ai)** Ik denk dat deze kinderen over een veel beter functionerend immuunsysteem beschikken en zijn dus ook veel beter in staat (i.t.t. volledig gevaccineerden) om welke ziekte dan ook vlot zonder complicaties te kunnen doorstaan. **(23a, 24ai)**

Als onze dochter (bijna 7) ziek is, is dit kort en krachtig. **(23a)** Ze is zelden bij de huisarts geweest en heeft nog nooit antibiotica nodig gehad. Daarbij nog een belangrijk gegeven: Koorts is een zeer belangrijke eigenschap van onze afweer. **(31bii)** Boven de 39,2 kunnen zich geen virussen en bacteriën meer vermenigvuldigen, daarom ben ik ook geen voorstander van het veelvuldig gebruik van koortswerende middelen omdat je deze indringers dan de kans geeft om zich te vermenigvuldigen/cq handhaven.

Het is gebleken dat er zich ook veel meer complicaties voordoen bij kinderziekten wanneer er gebruik wordt gemaakt van koortswerende middelen. **(24aii)** Eigenlijk heel logisch allemaal als je de achtergrond weet. Natuurlijk moet je altijd heel alert zijn en blijven als je kind koorts heeft. Goed in de gaten houden en op een juiste manier begeleiden. En natuurlijk ook niet te hoog laten oplopen. Ik maak altijd dankbaar gebruik van citroensokjes. (Natuurlijk effectief middel) En als de kindjes pijn hebben gebruik ik natuurlijk ook wel eens paracetamol. Maar ik ben me bewust van de helende kracht van koorts.

Tenslotte nog twee belangrijke feiten die mij altijd hebben gesterkt:

- Ziektes niet zijn verdwenen door vaccins! Er zijn grafieken die duidelijk laten zien dat vanaf 1850 tot 1950 het aantal sterfgevallen door diverse ziektes al met 99,5% was teruggedrongen door o.a. betere leefomstandigheden; schoon drinkwater, betere huisvesting, hygiëne en door betere voeding (alhoewel we hier anno 2009 weer vraagtekens bij

kunnen gaan zetten). In 1953 zijn we in Nederland pas begonnen met vaccineren;

- Toen men in Japan in 1975 de minimumleeftijd voor D(ifterie)K(inkhoest)T(etanus)-inentingen verhoogde naar twee jaar, was er een scherpe daling van de sterfte aan meningitis bij babies tot een jaar oud en daarbij verdween ook wiegedood nagenoeg van het toneel. (Bron: Japanese Ministry of Health, Mortality Statistics.) Mijn conclusie: Ik kies liever voor niet vervuilende, het lichaam ondersteunende natuurlijke alternatieven en ben bereid de eventuele consequenties te dragen die daaruit voortvloeien in blijvende liefde voor mezelf en voor onze kinderen." **(31abi, 37)**

Judith, opgetekend door Door Frankema (www.vaccinvrij.nl)

2 casussen genezen vaccinatieschade

Een casus

Het gaat om een jongetje van twee jaar. Altijd verkouden, altijd een snotneus, veel hoesten. De moeder vertelt: "Drie maanden na de geboorte is hij van een lieve baby veranderd in een huilbaby". In die tijd was de eerste vaccinatie nog met 3 maanden (tegenwoordig al bij 2 maanden, red.). Op 16 december kreeg hij de DKTP-prik. Op 17 december was hij erg jengelig en had hij een dubbeldik been en op 18 december begon hij te razen, te krijsen en te gillen als een beest. Dit hield enkele uren aan. Hij had 's middags 40 graden koorts. Gebalde vuisten. Onrustig. Last van de darmen: overstrekken, krampen en zure, groene, slijmerige ontlasting. Hij liet heel veel winden en boeren. Gedurende twee weken lang sliep hij nooit langer dan twee uur. Hij was een boos jongetje geworden, zat niet goed in zijn vel, al het vrolijke was eraf. Vanaf die tijd groeide zijn haar ook nauwelijks. Tot op de dag van vandaag - inmiddels is hij dus al bijna twee jaar - is hij verkouden, is er altijd sprake van gebroken nachten, is hij nukkig en boos, slaat, knijpt, gooit en schreeuwt. **(15a)** Woedeaanvallen. Dit is een overduidelijk geval van het postvaccinaal syndroom; zo wordt in de homeopathische wereld een opstapeling van symptomen en gedragsveranderingen sinds de vaccinatie genoemd. **(23a)** Speciaal hiervoor zijn binnen de homeopathie middelen ontwikkeld, want - zoals u wellicht weet - geldt in de homeopathie dat het gelijksoortige met het gelijksoortige wordt genezen. Het desbetreffende middel wordt in vier verschillende potenties gegeven. **(31abii, 37)** Na de eerste serie gaat het vier dagen fantastisch met het jongetje, daarna verschijnt de snotneus weer en het boze gedrag, maar is er al flinke winst geboekt met het slapen en de ontlasting. De serie wordt nogmaals herhaald en vanaf die tijd is hij niet meer verkouden, de ontlasting is normaal, geen woedeaanvallen meer. Hij is weer zichzelf. Het jongetje slaapt zonder onderbrekingen tot vijf uur door. (Hij is altijd al een vroege vogel geweest, net als zijn vader.) Er doet zich een ontwikkelingsprong voor met het praten en ook de haargroei is hersteld. **(24ai, ii)**

Laten we dan maar alle kinderen inenten en vervolgens homeopathisch behandelen zult u wellicht denken. Maar ik zou willen pleiten voor een bewuste keuze vooraf door de ouders. **(1, 37)** Er zijn verschillende scenario's denkbaar wat betreft de vaccinaties en dat varieert van gewoon het programma doorlopen tot helemaal niet vaccineren en alles daartussenin is mogelijk afhankelijk van de insteek van de ouders. Het is niet per definitie zo dat je je kind tekort doet als je (bepaalde) vaccinaties achterwege laat of pas later geeft wanneer het immuunsysteem van het kind verder uitgerijpt is. **(24a)** Het kan voor je keuzes ook een heel verschil maken als je weet dat homeopathische behandeling van (kinder)ziekten mogelijk is. **(24a, 25a)** Er is de mogelijkheid om te kiezen voor een DTP-vaccinatie in plaats van een DKTP. Het kan ook een heel verschil uitmaken om te weten dat vaccineren niet verplicht is, ook al word je opgeroepen in plaats van uitgenodigd. Kinderopvangfaciliteiten die vaccinatie verplicht stellen, missen daartoe iedere wettelijke grond. Het kan ook een heel verschil zijn te weten dat de sterfgevallen die enkele jaren geleden aan de mazelen toegeschreven werden een aantal (ik meen twee) al zeer zwakke kinderen betrof bij wie de ziekte met koortswerende middelen werd onderdrukt. **(24aⁱⁱ)** Daarmee zijn die sterfgevallen niet minder te betreuren, maar goede maatregelen zorgen ervoor dat kinderen de kinderziektes zonder schade kunnen doorlopen en in voorkomende gevallen kan het proces homeopathisch worden ondersteund. Óók acuut! Homeopathie werkt razendsnel in acute situaties.

Zo zou ik nog wel door kunnen gaan. Ik wil hiermee alleen maar aangeven dat er voldoende reden is om je veelzijdig voor te laten lichten alvorens de beslissing over vaccinatie te maken. **(1, 31a^{bii}, 37)** Het feit dat de eerste vaccinatie nu al met twee maanden wordt uitgevoerd zorgt ervoor dat de kersverse ouders nauwelijks tijd hebben om hun gedachten daarover uit te laten kristalliseren. Ook maakt het vroege inenten het vergelijken van de situatie voor en na de vaccinatie moeilijker. Hoe jonger het kind is, hoe gemakkelijker gezegd kan worden dat dit kind wellicht altijd al een ziekelijk of moeilijk kind geweest kon zijn. **(3, 8)**

Wat betreft de registratie van de bijwerkingen van vaccinaties wordt er door de Entadministratie een wel erg krap schema gehanteerd. **(24a)** Voor de DKTP 24 tot hooguit 72 uur na vaccinatie en van de BMR wordt er gezegd dat de reacties zich tussen de 6-12 dagen kunnen voordoen. Die bijwerkingen zijn zelden heftig, zeldzaam treedt hoge koorts of flauwvallen op, nooit blijvende schade, zelden is er langer last dan een of twee dagen, wel kan het gebeuren dat er toevallig ook een andere ziekte in de reactieperiode start. Aldus de Entadministratie op haar website (www.entadministraties.nl/44-vrag.htm).

Heftige reacties dienen te worden gemeld door de vaccinerend arts en kunnen alleen rechtstreeks door de ouders gemeld worden als de arts dat niet nodig vindt. Hoe vaak bent u door de consultatiebureauarts gevraagd naar de bijwerkingen van een vorige vaccinatie op uw kind? Werd uw verhaal serieus genomen? Veel ouders die ik spreek geven aan geen gehoor te vinden voor hun verhaal bij de dokter of het consultatiebureau. Hoeveel reacties worden werkelijk serieus genomen? Immers, volgens hun eigen zeggen bestaan er geen veelomvattende, ernstige of langdurige reacties. Dat zijn dan toevallig tegelijkertijd ontstane andere ziekten. Hoeveel reacties zouden er dan uiteindelijk werkelijk worden gemeld door de vooringenomen en mogelijk ook overbelaste artsen? **(0)**

Aan bijwerkingen die zich op de lange duur voordoen wordt systematisch geen aandacht besteed (vanwege de korte tijd waarbinnen een reactie in verband mag worden gebracht met de inenting). Waarschijnlijk omdat dat te moeilijk te bewijzen is. Maar of dat vervolgens een reden is om zo stellig te beweren dat de bijwerkingen of de gevolgen op de lange termijn niet bestaan, lijkt mij eerlijk gezegd te kort door de bocht. Want als een homeopathisch middel, dat bereid is uit dezelfde stof als waarmee ingeënt wordt, in staat is een scala aan langlopende klachten te doen verdwijnen die sinds de vaccinatie bestaan, dan moet dat op zijn minst een gezonde twijfel opleveren ten aanzien van de stellige manier waarmee vaccinaties aangeprezen worden en de bijwerkingen worden ontkend. **(24a)**

Een tweede casus

Het gaat om een meisje van 1 jaar en drie maanden. Huiduitslag, verkouden, snotterig, ziek met hoge koorts, uiteindelijk resulterend in oorontstekingen, ontstoken oogjes en bronchitis. Sukkelen met de gezondheid. Kortademig, rochelen, benauwd, te weinig lucht, slecht slapen. Alles sinds één maand geleden (de maand waarin de eerste BMR-prik wordt gegeven, namelijk met 14 maanden). Ze heeft al twee keer antibiotica nodig gehad deze maand. Al pratende komen we op de ziektehistorie van het meisje en blijkt het kind ook al zeer heftig op de DKTP-prik (met 2 maanden oud) te hebben gereageerd. Van een makkelijk kind dat goed at en sliep werd het een heel ander kind: wakker, hyper, veel huilen en onrustig. Dit kind heeft twee series homeopathische middelen gehad: één gemaakt van de DKTP-vaccinatie en één van de BMR-vaccinatie met ongeveer hetzelfde spectaculaire resultaat als beschreven in de eerste casus. **(23ab)**

Tenslotte

Soms komt het ook voor dat kinderen die ik in de praktijk heb voor een constitutiebehandeling plotseling een terugval vertonen naar het niveau van voor de behandeling. Als ik de ouders dan vraag of er in die periode iets gebeurd is, bijvoorbeeld een vaccinatie dan is er regelmatig de herkenning: "Oh ja, het kind heeft weer een prikje gehad". **(24aii)** Vanaf die tijd gaat het ineens weer mis, soms van de ene op de andere dag. Mogelijkerwijs of waarschijnlijk betreft het hier geen klachten die direct in verband zijn te brengen met de vaccinatie, maar hier kun je wel de impact zien die vaccinaties kunnen hebben op gevoelige kinderen zoals die er steeds meer zijn in deze tijd. Net als de Stichting Nieuwetijdskinderen pleit ik niet voor wel of niet vaccineren, ik pleit wel voor

een weloverwogen, bewust besluit van ouders op basis van veelzijdige informatie. **(31a, 37)** Een besluit die past bij hen en hun kind.

Rechtstreeks bijwerkingen van vaccinaties melden kan bij het RIVM, het Rijks Instituut voor Volksgezondheid en Milieu te Bilthoven (alleen wanneer de arts de bijwerkingen niet wil melden). " (red. tegenwoordig kan melden bij Bijwerkingencentrum Lareb)

Janita Venema & Nieuwetijdskinderen Nederland

Als het misgaat met (reis)vaccinaties

Dit verhaal is ingestuurd door Amy B. Uit Austin, Texas

In 1999, op 20 jarige leeftijd, tijdens een bijzonder stressvolle periode in mijn leven, nam ik een half jaar vrij van mijn studie om weer tot mezelf te komen. Toen ik me op 21 jarige leeftijd opnieuw inschreef aan de universiteit werd mij verteld dat ik mij moest laten inenten tegen hepatitis B, wat ik toen heb laten doen. Kort erna kreeg ik last van enorme darmkrampen. Mijn huisarts schreef mij maagzuurremmers voor, maar het werd alleen maar erger. Na zes maanden werd ik doorverwezen naar een gastro-enteroloog, die de diagnose ziekte van Crohn stelde. Ik had daar nog nooit van gehoord en niemand in de familie had een auto-immuunziekte. OK, mijn vader heeft hevige artritis en mijn moeder en zus hebben veel last van allergieën, maar niemand noemde dat auto-immuunziekten. Ik had veel last van de krampen en heb vijf jaar lang corticosteroïden geslikt met daarbij ook nog hele dure medicijnen voor darmontstekingen (af en toe leidde emotionele stress ertoe dat de symptomen sterk verergerden). Ik deed zelfs mee aan een fase 4 klinisch onderzoek naar het medicijn Humira toen de andere medicijnen niet werkten. Humira sloeg aan. Ik had echter ernstig veel littekenweefsel in de darm van jaren lange ontsteking en mijn specialist (gastro-enteroloog) raadde mij aan om dat operatief te laten verwijderen. Na de operatie had ik geen klachten meer en stopte ik met alle medicatie. Dat vond ik heel prettig want hoewel Humira hielp, het maakte me wel gevoeliger voor infecties en lymfomen, en het kostte ongeveer \$2000 per maand. Niet iets waar ik mijn leven lang aan vast wilde zitten.

Versneld naar het jaar 2009. Ik was afgestudeerd en verhuisd naar Austin, Texas en werkte al 2 jaar als interne accountant in de zakenwereld van Amerika. Voor mijn werk moest ik soms naar het buitenland. Dat was nu Panama. Ongeveer 2 weken voordat ik naar Panama zou vertrekken zei mijn manager dat ik reisvaccinaties moest hebben. Ik had net een stressvolle periode op het werk achter de rug vanwege de net afgeronde audit en ik voelde me niet 100% (ik had

wat lichte PDS (prikkelbaredarm symptomen), niets vergeleken met de klachten van de ziekte van Crohn. Ik ging zonder me zorgen te maken naar het vaccinatiecentrum. Ik had vaccinaties nodig voor hepatitis A en B, DTP, gele koorts en buiktyfus. Binnen een paar uur na de injecties kreeg ik het gevoel alsof ik griep kreeg. **(23a)** De verpleegster zei dat dit normaal was. Ik kreeg echter last van aanhoudende diarree en ik verloor 4.5 kg in één week. Ik erkende de symptomen niet en ging gewoon naar Panama, omdat ik bang was anders mijn baan te verliezen. Het werd alleen maar erger en na een week met diarree brak ik mijn reis vervroegd af en ging weer terug naar huis. Ik moest op zoek naar een nieuwe gastro-enteroloog omdat ik er nog niet een nodig had gehad sinds ik naar Austin verhuisd was. Hij regelde snel een colonscopie en hij kreeg de endoscoop er bijna niet in. Mijn HELE darm was ontstoken door de ziekte van Crohn. Toen ik zei dat de vaccinaties het aangewakkerd hadden wuifde hij dat snel opzij. **(2, 3, 24a)** Dit zou je niet moeten verbazen want de meeste specialisten werken in hokjes. Het duurde meer dan 2 maanden voordat hij de Humira voor mij door mijn verzekering goedgekeurd kreeg en in de tussentijd zat ik aan hoge doses prednison wat slechts 30% van het probleem verhielp.

Mijn eerste liefde was wetenschap (ik heb een BSc in exacte wetenschappen) en was daarom het internet gaan afzoeken en las zoveel mogelijk onderzoeken naar vaccinaties en auto-immuniteit. **(1)** Al snel kwam ik erachter dat ik nooit zoveel vaccinaties op een dag had mogen hebben. Omdat deze keer de klachten van de ziekte van Crohn zoveel erger waren, wilde ik er zeker van zijn dat ik niet ook colitis ulcerosa had. Dus ik smeekte mijn gastro-enteroloog om een gepatenteerde test uit California te bestellen en mijn antistoffen te onderzoeken met een ELISA test, wat kan helpen om de diagnose van de ziekte van Crohn te onderscheiden van colitis ulcerosa. (Bij mensen met de ziekte van Crohn is er meer kans op het vinden van het specifieke ASCA antistof.) Ik kreeg de uitslag en daaruit bleek dat ik enorm veel ASCA antistoffen had. Zeker weten, ziekte van Crohn. De wetenschapper in mij wilde meer weten over deze ASCA's. Het blijkt dat ze antistoffen zijn tegen de celwand van de *Saccharomyces cerevisiae*, ook wel bakkersgist genoemd. Ja, mijn lichaam maakte antistoffen tegen bakkersgist

en dat komt veel bij patiënten met de ziekte van Crohn voor. Ik had nooit echt problemen gehad met het eten van bakkersproducten dus dit vond ik vreemd. Ik zocht alle ingrediënten van de vaccinaties die ik gekregen had op en wat blijkt, dat de Hep A/B Twinrix injectie 5% gist per volume bevat, omdat gist gebruikt wordt om het vaccin te maken. Naar mijn mening hoef je niet hoogbegaafd te zijn om te kunnen bedenken dat het injecteren met gist bij iemand die antistoffen maakt tegen gist, problemen gaat geven. Maar hoe kwam het toch dat ik sowieso die antistoffen maakte? Ik had zoveel vragen en er was gewoonweg geen onderzoek naar gedaan. Zou die eerste hepatitis vaccinatie in 2002 dit allemaal veroorzaakt kunnen hebben? **(24a)** Ik zal het nooit helemaal zeker weten.

Een jaar verder en ik heb de Humira afgebouwd, over het algemeen zonder klachten en een minder stressvol bestaan met meer beweging en gezonder eten. Mijn man en ik probeerden zwanger te worden. Ik had zwangerschappen die snel na de conceptie eindigden in miskramen. Ik zocht informatie op over auto-immuunziekten en onvruchtbaarheid en ziedaar die connectie komt steeds vaker voor. Meer en meer vrouwen krijgen een miskraam, omdat hun lichaam het innestelende embryo afstoot. Gelukkig had ik nog wat Humira want ik had gelezen over een dokter (Dr Alan Beer) die 'off label' Humira voorschreef aan vrouwen met vruchtbaarheidsproblemen die samenhangen met een auto-immuunziekte. Ik injecteerde mezelf met Humira, nam vitamine B6 en elke dag een lage dosis aspirine en binnen een maand was ik zwanger en geen miskraam.

Mijn dochter is nu 15 maanden, gezond, krijgt nog steeds borstvoeding en heeft geen enkele injectie gehad. Ik denk dat auto-immuniteit in families verschillende vormen kan aannemen en dat risico neem ik niet met mijn kind. **(31abi)** Ik ben geboren in 1978 en mijn kindervaccinatie schema was niets vergeleken bij wat baby's nu wordt opgedrongen. (Ik denk dat ik alleen Polio en DKT kreeg gedurende mijn eerste levensjaar.) **(2, 3, 5)** Veel van mijn familieleden zijn het niet met mijn standpunt eens en zijn bang dat mijn dochter ziek zal worden. **(33a)** Een vriendin van mijn moeder, die kinderarts is, zei tegen haar dat ze maar

moest bidden voor haar kleindochter. Ik vind dit interessant, omdat geen van hen informatie heeft opgezocht over dit onderwerp. Ik heb een kinderarts gevonden die mijn wensen en ervaring respecteert en dat is voor mij voorlopig voldoende. Mijn man wil graag dat onze dochter toch gevaccineerd wordt tegen tetanus en ik stem daarmee in als we een vaccinatie kunnen vinden voor tetanus alleen (zonder D of K) en die ook geen Thiomersal bevat. Er is er geen te vinden.

Overvaccinatie?

In onze jeugd kregen we alleen de "pokkenprik". We leefden beiden in een zeer kinderrijke omgeving (10 tot 12 per gezin). Er is nooit een kind dood gegaan aan mazelen of andere infectieziekten. **(23a)** Wij beiden hebben nog nooit een antibioticakuur in ons leven gehad. Nu lijkt het de gewoonste zaak van de wereld te zijn geworden, dat kinderen al op vroege leeftijd antibiotica krijgen vanwege oor- of luchtweginfecties. Niemand vraagt zich af hoe dit komt. Virussen horen door een normaal werkend immuunsysteem "om zeep gebracht" te worden. **(18a, 24ai)**

Wat is het verschil in afweersysteem tussen de kinderen van vroeger en nu?

Onze kinderen zijn alleen (eenmalig) voor DTP ingeënt. Onze zoon kreeg na zijn eerste DTP-prik astma. **(23a)** Beiden hebben nooit een antibioticakuur nodig gehad. Op hun 17e resp. 15e hebben ze mazelen doorlopen. Waren daar heel ziek van, maar zijn er (met homeopathische middelen) goed doorheen gekomen. Daarna was onze zoon van zijn astma (en 'pufjes') af.

Zouden kinderen ook zo veel gezondheidsproblemen hebben zonder alle inentingen in de 2e, 3e en 5e maand? Het immuunsysteem moet zo hard werken om die 3x8 vaccins weg te werken, dat het alle voorbijkomende infecties niet meer aan kan. **(24a)**

Ligt het probleem mogelijk bij overvaccinatie en afbreuk van het afweersysteem van jonge kinderen?

Vriendelijke groet,

Paul (56 jaar) en Monique (54 jaar) uit Dordrecht

Zonder vaccinaties opgegroeid

Omdat mijn moeder overtuigd was van de werking van homeopathische geneesmiddelen en een familielid van mijn vader doofstom was geworden na een vaccinatie, zijn wij als kind niet ingeënt. **(31abi)**

Ik heb verschillende kinderziektes meegemaakt. Mijn moeder was er van overtuigd dat we door het doormaken van een ziekte geestelijk groeiden en inderdaad constateerde ze vaak dat het leek alsof we opeens weer een stukje doorschoten in onze ontwikkeling. **(24aii)**

Toen ik in verwachting was, controleerde men op rode hond.

Dit bleek ik ook gehad te hebben (gezien de actiestoffen in mijn bloed), maar dit hebben we nooit geconstateerd!

Het schijnt dat je dit bv. ook als een heftige verkoudheid kunt meemaken, zonder dat je er verder veel last van hebt.

Onze kinderen hebben we ook niet ingeënt. Ze hebben de waterpokken gehad en hadden op een gegeven moment vreselijke last van hoesten. De dokter nam het niet zo zwaar op. Toen ik later nogmaals wanhopig terugkwam, zei hij wel een bloedtest te kunnen afnemen. Hieruit bleek dat ze kinkhoest hadden gehad (het was toen al bijna over). De dokter verontschuldigde zich: omdat het niet heerste in deze omgeving, had hij hier niet aan gedacht.

Nu de kinderen groot zijn en reizen maken, laten ze zich wel adviseren welke prikken voor een bepaald land worden aanbevolen en kiezen dan zelf welke ze belangrijk vinden. Gelukkig zijn er ook artsen die hier nog eerlijk advies in geven en zelf toegeven dat bepaalde prikken niet echt nodig zijn! **(2, 3)**

Ik wens mijn kinderen ook geen ziektes toe, maar vaak wordt de ernst van

kinderziektes wel erg opgeblazen, terwijl je deze ziektes dus ook in een lichte vorm kunt meemaken en homeopathische middelen een goede ondersteuning kunnen bieden. **(24a)**

Ik heb ooit gelezen dat er al mensen zijn die zelf geen koorts meer kunnen maken.

Ik denk dat het ook belangrijk is voor ons lichaam om zelf antistoffen te leren aanmaken en koorts te ontwikkelen die ziekteverwekkers verbrand. **(24aii)**
Ergens las ik dat het bv. bij kanker ook belangrijk is dat het lichaam deze ziekte met warmte bestrijdt. **(23ab)** Dan moeten we het lichaam dit wel leren...

Met vriendelijke groeten,

D..

Bewuste keuze maken

Wij hebben drie kinderen , waarvan de jongste niet gevaccineerd is. Met de oudste het gewone schema gevolgd (het eerste jaar) en nooit bij stil gestaan of vaccinaties nodig/zinvol zijn, tot ik een moeder tegenkwam op het consultatie bureau die haar kind niet liet vaccineren. **(17c)** Op dat moment was mijn nieuwsgierigheid geprikkeld en heb ik haar gevraagd waarom ze niet vaccineerde. Zij vertelde dat ze deels vaccineerde en op latere leeftijd. Dat klonk voor mij goed en via haar ben ik bij de vereniging kritisch prikken terecht gekomen en ben ik mij meer in de vaccinaties gaan verdiepen. **(1)** Bij de geboorte van de tweede stond voor mij al vast dat ik in ieder geval het eerste jaar niet zou gaan vaccineren. Na het eerste jaar waren mijn man en ik het eens dat we misschien maar wel voor de enge ziekten moesten gaan vaccineren en hebben we besloten om alleen DTP te gaan doen. Consultatiebureau en huisarts deden niet moeilijk en begrepen onze keuze. Ondertussen was ik zwanger van onze jongste en het hele vaccinatieverhaal ging mij steeds meer tegen staan. De keus om het eerste jaar niet te vaccineren was snel gemaakt. Vervolgens was ik er zelf ook wel over uit dat ik helemaal niet meer wilde vaccineren. **(31abi)** Mijn man had nog wat twijfels, maar door steeds meer te lezen en naar een aantal NVKP bijeenkomsten te zijn geweest was hij ook om.

In onze omgeving is niemand bekend met niet-vaccineren en zijn wij mensen met vreemde ideeën. **(21cii)** Aangezien wij allebei wel vaker tegen de stroom in gaan hebben we hier geen moeite mee. Toen ik net de beslissing had genomen vond ik het wel lastig dat ik geen ouders kende in eenzelfde situatie. Via de NVKP waren het vrijwel allemaal behandelaars met veel kennis op alternatief gebied, maar ik miste andere (gewone) ouders om ervaringen te delen en je gesteund te voelen.

Bij de oudste twee heb ik in eerste instantie niets gemerkt van bijwerkingen van de vaccinaties. Nu ik terug kijk zie ik wel veranderingen in gedrag bij de tweede en bij de oudste veranderingen in slaappatroon. **(23ab, 24aii)** We hebben

uiteraard de vaccinaties ontstoord, omdat de oudste autisme kenmerken heeft en de tweede epilepsie heeft ontwikkeld. **(31abii)** Helaas is het ontstoren van de vaccinaties niet de oplossing van de problemen, maar wel een stukje van de puzzel denk ik.

Onze jongste is kerngezond. Alles gaat vanzelfsprekend en ze is zelden ziek. In vergelijking met klasgenootjes is ze veel en veel gezonder/fitter. **(23ab)**

Ik had zo graag de informatie over vaccinaties en de keuzes die er zijn gehad toen ik zwanger was van de oudste. **(1, 6)** Ik heb destijds helaas nooit een bewuste keuze gemaakt. **(17c)** Bij de jongste hebben we een hele bewuste keuze gemaakt en ik ben nog steeds heel blij en dankbaar dat ik met een moeder in contact kwam die mij van informatie voorzag. **(17cd, 24a, 31abi)**

Dit is in het kort ons verhaal. Ik hoop dat er door het delen van verhalen en informatie steeds meer mensen een bewuste keuze kunnen en durven maken. **(31abii, 36, 37)**

Met vriendelijke groet,

Jildau Kiestra

Moe en darmklachten na gele koorts vaccinatie

Jonge vrouw, 21 jaar, komt bij een behandelaar vanwege moeheid en darmklachten. Anamnese afgenomen. Op mentaal-emotioneel gebied geen problemen in de voorgeschiedenis. Ze vertelt dat ze vorig jaar "verplicht" Hepatitis-B vaccinatie heeft gehad vanwege haar start met de opleiding fysiotherapie.

Ze heeft daar verder geen bijwerkingen van ondervonden. Deze zomer is ze naar Kenia geweest om in een weeshuis te werken als vrijwilligster. Ze heeft DKTP- en gele koortsvaccinatie gehad.

Ze krijgt een geneesmiddel dat de overprikkeling op het zenuwstelsel weg haalt en specifiek op het maag-darmstelsel werkt. Hierop verdwenen de darmkrampen, maar de moeheid bleef.

Omdat het gele koortsvaccin verzwakte gelekoortsvirussen bevat is het een vaccin dat geregeld bijwerkingen kan geven. Daarom werd de keuze gemaakt om te starten met het "ontstoren" van het gelekoortsvaccin. **(31abii)** Ontstoren wil zeggen dat, door het geven van het gepotentieerde vaccin (zodanig verdund en geschud, dat er niets meer van de uitgangsstof aanwezig is, maar wel de energie ervan), de energetische blokkade die het vaccin in het lichaam veroorzaakt heeft, opgeheven wordt

Resultaat: 3 dagen erna krijgt ze gele ontlasting en darmkrampen. Na 1 week 2 dagen een griepig gevoel met lichte verhoging (immuunsysteem is aan het werk!). **(23ab)** Een week later voelt ze zich al minder moe en kan zich beter concentreren op school: hoeft niet meer na school gelijk een uur te gaan slapen. Na de tweede inname krijgt ze weer gele ontlasting, maar geen darmkrampen meer. Ook het griepgevoel blijft dit keer uit. Ze gaat daarna met school op skivakantie. Ze is verbaasd over de hoeveelheid energie die ze daar heeft, maar ze is nog niet op het oude energieniveau van voor de vaccinaties.

Al die tijd heeft ze dagelijks 1 gram van beide soorten vitamine C genomen. Hierna blijft haar ontlasting de normale kleur. Haar energie, het leren en boeken lezen zijn weer op het oude niveau. De behandelaar besluit in samenspraak met haar niet verder te ontstoren. Mocht ze terugvallen in haar energie dan kan dat

nog een overweging zijn. Vooralsnog lijkt de gele koortsvaccinatie de "bottleneck" te zijn die haar energie tijdelijk flink verstoord heeft. **(23a)**

Geen HPV voor dochters na bijwerkingen eerdere vaccinaties

Gezinssituatie: 3 dochters, oudste geboren in 1994., 2e in 1996 3e in 2002.

Oudste, zeer gevoelig kind, werd heel ziek na de 1e inenting: hoge koorts, overstreken en hyper prikkelbaar. Moeilijk onder controle te krijgen.

In 1997 de werking ontstond met homeopathische korrels bij een kinderarts in Maastricht. **(31abii)** Totdat ze daar zo heftig reageerde op een middel (of het viel samen met een infectie), dat we er niet mee door durfden te gaan. **(24a)** Kelly ontwikkelde zware astma en eczeem, waar ze nu nog last van heeft.

De middelste dochter gaven we de inenting wel, echter later en onder geleide van korrels. Ging beter. Nummer 3, wederom veel , heel veel last ondanks ontstoring en geleide van korrels.

Alle drie meiden en alle drie krijgen ze geen HPV vaccinatie. **(31abi, 37)** Puur vanwege de bijwerkingen en het niet weten hoe ze er op reageren. Wij hebben er van geleerd. **(17c)**

Autistisch na BMR vaccinatie; Lareb ontkent verband

Mijn naam is Susie en ik ben 33 jaar.

Ik heb een gezonde zwangerschap gehad en de bevalling is prima gelopen.

De ontwikkeling van mijn zoontje verliep prima tot 13 maanden.

Met 14 maanden kreeg hij de bmr vaccinatie in combinatie met de meningokokken c vaccinatie.

Hij is daar heel ziek van geworden , moest dagenlang braken en had diarree.

Hij is wel weer beter geworden, maar is in dezelfde maand alle spraak verloren en deed bewegingen niet meer na. **(23a)** Ook begreep hij opdrachtjes niet meer.

Na zijn 2e jaar vertoont hij nu alle symptomen van autisme. **(15a, 28a)**

Ik ben naar het consultatiebureau geweest. Ze zeiden toen tegen me dat als ik het vermoeden had dat de bmr prik iets te maken zou hebben met zijn plotseling regressieve autisme, dan moest ik dat maar melden aan Lareb.

Dit heb ik gedaan. **(37)** Ik werd daarop teruggebeld en heb gezegd dat mijn zoontje autistisch is geworden na de bmr vaccinatie en de meningokokken c vaccinatie. Hierop zei ze dat ze mij wel bestaande literatuur zou sturen dat er geen enkel verband bestaat tussen de bmr vaccinatie en autisme. **(1, 2, 3)**

Opmerking van vriendin

Het begon allemaal met een opmerking van een vriendin van mij. Zij zei dat het wel handig was om je in de zwangerschap alvast te verdiepen in de vaccinaties, want als de baby geboren is, zijn er zoveel dingen waar je tijd in gaat zitten dat er geen tijd voor is om je daarover te buigen. Wat ben ik blij geweest met die opmerking, want daardoor ben ik me inderdaad gaan verdiepen in deze materie. **(1)** Verder speelde het volgende ook een grote rol. Na de geboorte van Thijs, onze oudste, zijn we naar Frankrijk gereisd om voor twee maanden vrijwilligerswerk te gaan doen op een vakantiecentrum. Het was toen erg lastig om de prikken in Nederland te gaan halen. We hadden dus al bedacht om het gewoon later te gaan doen. Op dit vakantiecentrum beviel het ons echter heel goed en uiteindelijk zijn we daar anderhalf jaar gebleven, verder was hier ontzettend veel literatuur te lezen over vaccinaties. **(1)**

Ik ben me gaan inlezen en het boek van Viera Schreibner, welke ik zeer ingewikkeld en wetenschappelijk vond, heeft mij doen overtuigen om helemaal geen vaccinaties te geven, omdat ik het idee kreeg dat ze erg gevaarlijk konden zijn, er allerlei bijwerkingen konden optreden en ik vroeg me af of ze wel werkten. **(1, 3, 17a, 24a, 31abii)** Vooral het verhaal over het onderzoek dat zij bij baby's heeft gedaan waarin naar voren komt dat baby's vlak na de inenting een verstoorde hartritme hebben of zelfs één die stopt en de baby overlijdt. **(23a)** De vraag die toen bij mij ontstond was de volgende, wat als mijn kind heel ernstig ziek wordt, nare bijwerkingen krijgt of misschien wel overlijdt door een vaccinatie, die 'ik' heb toegediend?? **(25)** Ik, wij de ouders, geven namelijk de toestemming hiervoor, wij kiezen voor deze vaccinatie, wij kiezen ervoor om deze spuit te laten zetten en ik wil dan gewoon weten wat erin zit, wat het doet en wat de werking is. **(1, 17cd, 24ai)**

Op al deze vragen kon ik geen bevredigend antwoord vinden dus besloot ik, en mijn man met mij, om geen vaccinaties te geven aan ons kind. **(31abi, 37)** Daarbij hoort natuurlijk wel de vraag wat als mijn kind dan één van de ziekten

krijgt waartegen ingeënt wordt, wat dan? Dan heb ik dat in elk geval niet veroorzaakt, maar is dat 'Gods' wil en zal ik als ouder alles doen om mijn kind te ondersteunen en beter te maken. **(24ai,iib)**

Ik vond het een hele stap en het vergde ook tijd om te beseffen dat vaccinaties die gegeven worden, waarbij vanuit de overheid gezegd wordt dat het veilig is en gedaan wordt alsof het allemaal getest is, om te beseffen dat dit niet waar is. Dat bijna niemand, zelfs de huisarts en de consultatiebureau arts, verpleegkundigen, verloskundigen en ander medisch personeel niet weet wat er in de vaccinaties zit. Ongelooflijk maar waar. Gelukkig zijn er steeds meer ouders die dit wel willen weten en willen weten wat er in hun kind gespoten wordt. Net zo goed als je wilt weten wat je eet. **(0) alinea**

Fam. Gelauf, Lobith

Drie kerngezonde kinderen, geen vaccinaties

Wij hebben drie (gezonde) kinderen. Zoon van 16, zoon van 14 en dochter van 12.

Alle drie lang borstvoeding gegeven. De oudste twee hebben toen ze twee jaar waren (pas dan is afweer compleet) het orale polio vaccin gekregen. **(24a, 31a, 37)** Was toen nog verkrijgbaar in België. Ik heb ze dit gegeven als compromis naar mijn ex-man toe. Mijn dochter heeft twee jaar borstvoeding gekregen en helemaal geen vaccinatie. Ze is nu 12 en nog kerngezond. Soms als de vaccinaties weer in de media staan dan bekruipt me het twijfelgevoel wel eens. Toch wint de gedachte steeds dat vaccinaties in mijn ogen meer kwaad dan goed doen en dat het een cash cow van de farmaceutische industrie is. **(0) (24a)**

Verder proberen wij gezond te leven en te eten. **(31a)** Mijn kinderen hebben tot nu toe nog nooit griep gehad, geen buisjes in oren, geen allergieën, etc. **(23a)**

Wat school betreft was het wel eens lastig als er naar het inentingsboekje werd gevraagd, maar daar ben ik steeds onderuit gekomen door te zeggen dat ik ze niet kon vinden. Ook hebben ze wel meegemaakt dat de hele klas voor een vaccinatie weg ging en zij in de klas bleven zitten. Nu ben ik zelf iemand die zich niet makkelijk laat intimideren, maar kan me goed voorstellen dat andere ouders zich laten overhalen tot vaccinatie door hun familie huisarts of consultatiebureau. **(17c)**

Fam. Happel

Wees goed geïnformeerd en vertrouw op een gezond immuunsysteem!

Het vaccinatieprogramma is zo ingeburgerd, dat je je in eerste instantie niet eens vragen stelt over de zin of onzin ervan. **(17c, 29)** De informatie vanuit de overheid is zo geformuleerd, dat het vanzelfsprekend is dat je meedoet. **(1, 3, 5)** En toch hebben wij onze dochter niet laten inenten. **(31a)** Na er veel over gelezen te hebben, was het voor ons de moeite waard om het een kans te geven. Het klinkt dan net of we ons kind in het diepe gooien. Maar we zijn er van overtuigd, dat inenten niet de oplossing is. **(24ai)** We geloven zelfs, dat het het immuunsysteem ernstig verzwakt. **(7)** Waren de inenting 100% veilig en wisten we dat er geen schadelijke effecten zouden zijn op lange termijn in het leven van ons kind, of zeg na een generatie of 20 of 35784, natuurlijk zouden wij dan niet twijfelen! Maar zover is de geneeskunde nog lang niet. **(23ab, 25a)**

Maar goed. Na die beslissing te hebben genomen, weet je dat veel mensen in je omgeving het niet met je eens zullen zijn. Ze beginnen te discussiëren, zonder geïnformeerd te zijn. **(1, 17c, 18a, 33a)** Ze denken dat je óf streng gelovig bent óf niet in de reguliere geneeskunde gelooft. "Ben jij zo'n groene?" werd ook een keer gezegd. En dat is best vermoeiend. **(33a)** Toch waren er ook tegengeluiden te horen. Sommige mensen vonden het zelfs dapper van ons om zo'n keuze te maken. Die mensen hadden hun kinderen zelf helaas wel ingeënt. Want ze wisten niet beter.

Het lastigste vond ik het, toen wij ons kind wilden laten inschrijven bij het grootste kinderdagverblijf bij ons in de buurt. Geweigerd. Zij vonden het risico te groot voor zwangere vrouwen, waarvan de vrucht kwetsbaar is voor bepaalde kinderziektes. Die gedachte begrijp ik op zich wel. Iedere reden is bedoeld ter bescherming en niet zo zeer bedoeld tegen ons. Wij hebben toen wel gebruik gemaakt van een voorbeeldbrief die te vinden is op de site van de NVKP, om te wijzen op ons recht. Helaas zonder resultaat. Het ging hierbij om een eigen bedrijf, dus mochten ze die keuze maken. Zo werd het ons verteld. Gelukkig hebben we daarna een ander kinderdagverblijf gevonden, waar we openlijk en

zonder problemen over vaccinaties konden praten en onze dochter werd zonder probleem opgenomen.

Ze is nu twee en een half jaar oud en heeft buiten wat verkoudheden en een griepvirus alleen nog de Waterpokken gehad. Dat is een kinderziekte met een doorgaans mild verloop en ze heeft er, behalve een hoop jeuk, amper last van gehad. "Wacht maar tot je een ernstige ziekte tegen komt", zullen sommigen nu denken. Maar ik ben er niet meer zo bang voor. Ik heb, mede dankzij de NVKP, veel kunnen lezen over kinderziektes en inenten. Ik ben niet meer ongericht bang voor iets dat natuurlijk is, bij het leven hoort. **(24aib)** We leven in synergie met alles om ons heen en daar horen virussen en bacteriën ook bij. Het immuunsysteem torpederen is geen goeie oplossing voor een weerbaar mens. **(24a)** Laat je in ieder geval goed informeren en weet, dat je niet met het programma mee hoeft te gaan. **(1 31a, 37)** Je kunt zelf beslissen, welke inenting er gebruikt gaan worden en wanneer! Het is helemaal niet nodig om zo vroeg te starten bijvoorbeeld. De reden, waarom wij helemaal niet met entingen zijn begonnen, is dat we denken dat het gezonde lichaam hier prima mee weet om te gaan. Een beetje hulp kan natuurlijk geen kwaad, maar heb een beetje vertrouwen in jezelf.

Fam. Kuiper, Budel

Waterpokken zo erg?

De beslissing om niet te vaccineren is niet over een nacht ijs gegaan, maar ik sta nu vol vertrouwen achter mijn beslissing. **(17c, 18a)**

Ik heb 2 kinderen; een jongen van 5 jaar en een meisje van bijna 2. Beiden hebben ze aan het begin van deze zomer de waterpokken gehad. Ik weet het nog goed. Het begon bij mijn zoon eerst met een nacht koorts. De volgende dag leek er niets aan de had, een beetje hangerig. Klein zomergriepje? Maar nee, toen ik ze 's avonds in bad deed, zag ik ineens een paar rode vlekjes op zijn rug. De volgende dag was hij af en aan wat hangerig, sliep wat op de bank en heeft zelfs nog even buiten gespeeld (het was erg mooi weer). Zo duurde dat een dag of 3 en toen was het ergste voorbij. De vlekjes werden minder en hij heeft geen jeuk gehad. Wel heb ik hem elke avond in bad gedaan met haverzemelen en een scheutje St. Janskruidolie (daar had hij zelf om gevraagd en leek mij wel een goed idee).

Ik dacht eerst dat mijn dochttertje er goed vanaf kwam, maar die kreeg het precies de incubatietijd later. Bij haar was het wat heftiger met de rode vlekjes. Ze was er iets zieker van dan haar broertje. Meer slapen en wat meer verhoging, maar verder hetzelfde verloop. Ook geen jeuk en na drie dagen weer vrolijk en blij. Dus zo erg zijn de waterpokken... **(23a)**

Verder zijn ze zelden ziek; af en toe een griepje of verkouden. Daarbij werk ik wel aan een zo optimaal mogelijk immuunsysteem. **(31a, 37)**

Vaak krijg ik te horen wat een lekkere gezonde kinderen ik heb.

"Ze zien er echt uit als blije buitenkinderen."

Myrna van den Brink, Bussum

Zelf als gevaccineerd kind veel ziek

Ik heb mijn dochter niet ingeënt. Ik heb veel gelezen over inenting en ik was niet meer overtuigd van het positieve effect van inenten. **(1, 24a, 31abi)** Zeker toen ik over de bijwerkingen las.

Zelf was ik als kind veel ziek, had astmatische bronchitis, vaak oorontstekingen en was chronisch verkouden. Ik kreeg veel medicijnen vanwege mijn benauwdheid. Uit testen bleek dat ik bijna voor alles allergisch was. Kortom, dit lijkt veel op de gevolgen van inenten. Ik kan alleen niet bewijzen dat het daar van komt. **(23a)** Op mijn 18de ben ik radicaal gestopt met reguliere behandelingen en overgestapt op klassieke homeopathie. **(31abi,ii, 37)** Langzamerhand werd ik beter. Een groot voordeel was dat ik me met homeopathische middelen veel beter voelde, omdat ze geen bijwerkingen hebben.

Ik kreeg heel veel kritiek van mensen om mij heen dat het onverantwoord was dat ik mijn kind niet heb ingeënt. **(33a)** Op het consultatiebureau lieten ze me echt voelen dat ik een slechte en onverantwoorde moeder was. Vaak krijg ik de opmerking dat mijn kind beschermd is dankzij het feit dan anderen ingeënt zijn.

Maar ik zie dat mijn kind helder is, gevoelig is en niet ziekelijk zoals ik was. **(17c)** En jammer genoeg zijn er bijna geen kinderziektes meer in Nederland. **(36)** Niet dat ik blij zou zijn met een ziek kind, maar door de kinderen de kinderziektes door te laten maken helpen we ze een handje om sterker te worden. **(24ai)** Mentaal, emotioneel én fysiek sterker. Door de kinderen de kinderziektes af te nemen, maken we ze eigenlijk alleen maar meer chronisch ziek. **(23a)** Slechts alleen middels het doormaken van ziekten verwerven we levenslange immuniteit. En dit geven zij weer door aan hun kinderen.

Pieterneel Peltenburg, Den Haag

Waarom mijn kinderen niet gevaccineerd zijn en hoe mazelen verliep.

Wij hebben 3 kids van 8, 6 en 1 jaar oud. Mijn man is vroeger gevaccineerd, ik niet vanwege geloofsredenen. Later heb ik me alsnog laten vaccineren i.v.m. vakantie naar Brazilië, Thailand, enz... Zou ik nu niet meer doen. Toen ik zwanger was van nr. 1 twijfelde ik of ik wilde vaccineren. De reden om niet de vaccineren is voor mij 2-ledig: geloofsredenen en gezondheidsredenen. Wij zijn christen en ik geloof dat ons leven in de hand van God ligt. En het tweede is dat ik het gewoon niet gezond vind dat zulke jonge baby's met rommel worden ingespoten. **(24ai)** De eigen afweer krijgt de kans niet om iets te doen, want dan is het al lamgelegd door de vaccinaties. **(24aii)** De eerste keer op het consultatiebureau heb ik aangegeven dat ik nog niet wist of ik wilde vaccineren. Daar werd wel normaal op gereageerd. Toen ik zei dat ik definitief niet ging vaccineren zei de verpleegkundige dat ze er vanuit ging dat ik er heel goed over had nagedacht en er veel over had gelezen. **(1)** Dat vond ik nogal een bijzondere opmerking. Alsof je er alleen maar goed over hoeft na te denken als je besluit niet te vaccineren en als je wel vaccineert, dat je dat maar klakkeloos moet doen. **(29)** Ik heb de indruk dat het wel zo werkt. Ik moet me vaak verdedigen dat ik onze kids niet laat vaccineren. Vaccineren is normaal. Niet vaccineren is abnormaal. Bij onze derde werd toch nog weer gevraagd of ik wilde vaccineren op het cb en ik heb toen gezegd dat ik helemaal overtuigd ben van het niet vaccineren. Daar werd uiteraard niet op ingegaan.

Tijdens de mazelenepidemie vorig jaar kregen onze 2 oudsten ook de mazelen(in de zomervakantie 2013) De 6 meiden van onze burens hebben ook allemaal de mazelen gekregen en ook een ander gezin in de buurt en op school vele kids met de mazelen. Onze kids zijn 2 dagen goed ziek geweest met koorts en daarna knapten ze alweer op. Geen complicaties. De saamhorigheid in de buurt was groot en we gaven elkaar adviezen, omdat we allemaal in hetzelfde schuitje zaten. Ik heb me geen moment zorgen gemaakt. Onze kinderen zijn zelden ziek, dus als ze een keer ziek zijn dan is dat bijna gezellig.....;-) Er lag er 1 op de bank, de ander op een matrasje op de grond en lekker vertroeteld worden door mama.

Veel aten ze niet, maar vooral drinken en fruit. Jonas (toen bijna 6 maanden) stond er gezellig tussen in de box. **(24a, 31abii)** Ik heb hem niet weggehouden Hij heeft het niet gekregen, waarschijnlijk omdat ik volledig borstvoeding gaf. **(23a)** Paracetamol heb ik niet in huis en dat hebben ze dus ook niet gekregen. Koorts heeft wat mij betreft een functie en dat moet je dus niet onderdrukken met paracetamol. **(31abii)** Geef je kids gezond eten, geef ze lang borstvoeding als je die mogelijkheid hebt(heb zelf de 2 oudsten ruim 2 jaar bv gegeven en de jongste is nu 16 mnd. en krijgt nog 3 a 4 keer daags) en laat ze lekker in alle rust uitzieken als ze ziek zijn. Een lichaam kan zelf een hoop oplossen is mijn ervaring en soms moet je dan wat geduld hebben. Maar dat valt voor veel mensen niet mee in deze gehaaste maatschappij.

Nog even de reactie van het cb toen ik kwam met de jongste en vertelde dat de oudste 2 de mazelen hadden gehad. Ze vroeg als eerste of ze complicaties hadden gekregen, terwijl bekend is dat de meeste mazelengevallen zonder complicaties verlopen en ik zei dat ik het ook niet gemeld had aan het RIVM, omdat ik echt zo boos werd om de stemmingmakerij in de media en overal over de mazelen. Ze zei dat ze daarover niet met mij in discussie ging, omdat wij daar anders over dachten. Dat bevestigt voor mij weer de vooringenomenheid van het cb en het niet verder willen kijken/lezen dan je neus lang is, wat getuigt van domheid en kortzichtigheid. **(0) aline**

Hartelijke groet,

Ellen Verduijn

Nieuwerkerk aan den IJssel